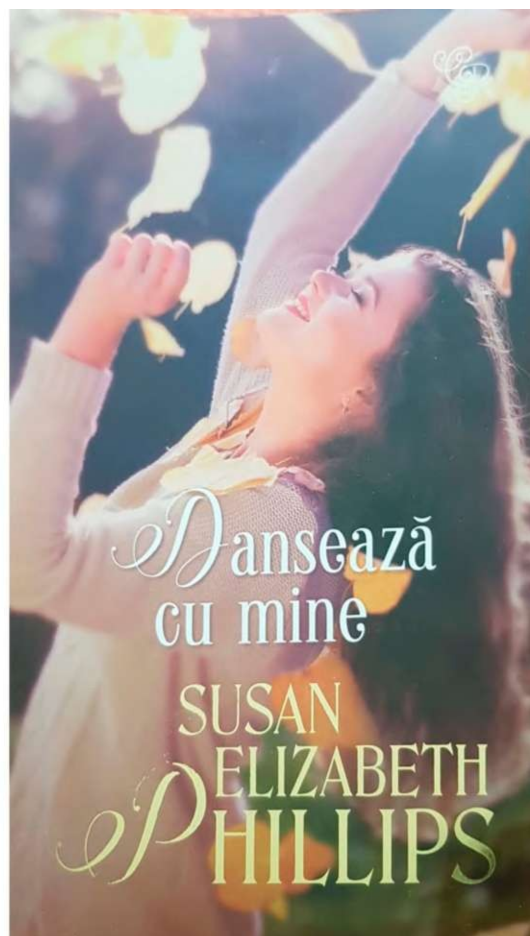

C Â R T I   R O M A N T I C E   »   _

Când viaţa îi aninai **în calc încă** o **tragedie. Tess Hartsong,** o rânără **văduvă, îşi găseşte refugiul în Tempest, un mic orăşel aflat în munţii din**

Tennessee. înconjurată de natură, Tcss speră să ¡şi aline inima rănită şi să găsească liniştea de care are nevoie pentru a se vindeca.

Dar în loc de pace şi solitudine, întâlneşte o pereche ieşită din comun: Ian North, un artist faimos şi enigmatic, aflat în căutarea inspiraţiei pierdute, şi Bianca, o tânără de o frumuseţe aproape nepă- mânteană, cu multe secrete neobişnuite. Alături de ei, Tess este atrasă fără voie într-o altă tragedie neaşteptată. Astfel, viaţa ii este complicată de un bebeluş care are nevoie de ea, de un grup de adolescenţi care o provoacă în nenumărate feluri şi de localnicii suspicioşi în privinţa străinilor. Iar Ian, acest bărbat dificil, încăpăţânat, cu sufletul chinuit, care o face pe Tess să pună la îndoială tot ce ştia, se dovedeşte a fi cea mai mare complicaţie dintre toate.

În fuga ei spre noua viaţă care aduce atât de multe schimbări, **Tess nu poate să nu se întrebe - s-a pierdut de tot pe sine... sau şi-a găsit, într-adevăr, viitorul?**

♦

„O poveste tulburătoare despre împlinirea ca femeie, despre o inimă greu de îmblânzit şi despre puterea mereu vindecătoare a iubirii."

LIBRARY JOURNAL

SUSAN ELIZABETH PHILLIPS a scris 24 de romane traduse în 30 de limbi şi apărute pe lista de bestselleruri din *New York Times, Publisher s Weekly* **şi** *USA Today.*

SUSAN ELIZABETH PHILLIPS

Dansează cu mine

Traducere din limba engleză Laura Berteanu

LITERA

Bucureşt

Mult iubitelor „bonusun" din viaţa mea: mai întâi a apărut Nickie, regina dansului. Apoi au venit Leah, Andy şi Anya. Familiile se clădesc în cele mai uimitoare moduri.

prolog

Băiatul ţinea spray-ul cu vopsea perfect îndreptat în faţă. II ţinea aproape de suprafaţa striată, din oţel inoxidabil. Apăsă butonul şi privi şuvoiul strălucitor de vopsea roşie formând litera I.

O făcuse. Marcase un tren. Oricine putea marca un zid sau ruloul exterior de la vitrina unui magazin oarecare, dar numai haiducii, numai cei mai buni artişti de graffiti puteau să marcheze un tren din garnitura de metrou a New Yorkului. Şi nu avea decât zece ani.

Să ajungă aici din Upper East Side fusese la fel de periculos ca şi cum s-ar fi aflat în Bosnia sau în Irak, sau în alt loc de genul ăsta. Traversase Central Park pe întuneric. Luase trenul numărul 1 spre nord, cu patru spray-uri Krylon în ghiozdan. îşi trăsese pe ochi gluga hanoracului negru, încercând să se facă invizibil pentru beţivii şi drogaţii care călătoreau împreună cu el pe Strada 207. După care trecuse prin Inwood, adică unul din cele mai rele locuri din Manhattan, unde oamenii erau ucişi şi jefuiţi şi alte de-astea.

Se ţinuse în umbră. Aşa reuşise să se strecoare pe lângă paznicii de la depoul de pe 207th Street Se aplecase, o luase pe dedesubt, îşi croise drum prin jungla de şine şi de metal pentru a marca prima lui garnitură de metrou.

Desenă cu spray-ul câteva fire de iarbă portocalii şi mov în partea de jos a vagonului. Adăugă şi vreo câteva creaturi demonice şmechere, care să pândească din spate. Şi acum, înainte să-l vadă, restul semnăturii lui - *IHN4.*

Nu era o chestie inventată, aşa ca la toţi ceilalţi. Nu în cazul lui. Erau chiar iniţialele lui, primele trei litere

,la fel cum erau iniţialele tatălui său, ale bunicului şi aj străbunicului. Numai 4 era doar al lui.

Numai amatorii pictau toate elementele de aceeaşi mărime, aşa că el desenă cifra 4 mai mare. Cu un an în urmă, nu ştiuse prea multe atunci când marcase prima lui clădire, complexul din Central Park West, unde locuia. Ieşise mare scandal cu povestea asta. Dar nimeni nu-l bănuise pe el.

Aproape nimeni.

Dacă n-o ştergea repede, aveau să-l vadă. Adăugă nişte crăpături negre prin litere, creând senzaţia că se dezmembrează. Dacă ar fi avut o pensulă şi timp suficient să facă treaba ca lumea... Dar nu avea.

Acum nu-i mai rămăsese decât să facă poza. Afurisiţii ăia de la MTA aveau o politică nouă. Scoteau din funcţiune orice garnitură desenată, până curăţau în întregime graffitiul. Singurul mod în care un artist putea dovedi că făcuse treaba, era cu o fotografie. Dacă nu aveai o poză, nu aveai nimic.

Scotoci prin ghiozdan şi scoase aparatul Olympus Stylus pe care i-l făcuse cadou menajera de ziua lui. Se depărtă un pas de vagon şi ridică aparatul, încercând să cuprindă un cadru cât mai larg. Era posibil ca bliţul să-l dea de gol, dar era un risc pe care trebuia să şi-l asume. Fără fotografie, nu-şi putea revendica marcajul.

- Nu mişca!

Apăsă declanşatorul. Bliţul explodă în aceeaşi clipă în care paznicul îi prinse braţul, distrugând fotografia.

Tatăl lui veni să-I ia de la secţia de poliţie. Era mare şmecher în oraş şi era un tip de treabă, care se pricea să discute asemenea chestiuni între patru ochi cu poliţiştii. Dar, odată ieşiţi din secţie, după ce traversară parcarea, tată lui îl izbi de Porche-ul 911 nou-nouţ. - Ratatul dracului!

Trase braţul în spate şi-l plesni zdravăn. în partea dreaptă a capului. Apoi în stânga. Un pumn.
în maşină, diamantele de la urechile mamei lui sclipiră în clipa în care aceasta întoarse capul de la el.
Taică-său îl aruncă pe bancheta îngustă din spate. Dar, în timp ce-şi ştergea sângele care îi curgea din nas pe mâneca helăncii, Ian nu se putea gândi decât la faptul că nu reuşise să facă poza. Era obişnuit cu violenţa părintelui. O să supravieţuiască, la fel ca întotdeauna.
Dar fotografia...
Cu fotografia aia ar fi fost un zeu.f

capitolul 1

Tess dansa în ploaie. Dansa în chiloţi şi într-un maiou vechi, cu o pereche de balerini ponosiţi, cândva argintii. Lovea cu picioarele dalele de piatră alunecoase, acoperite cu muşchi, de sub crengile lăsate ale arborelui care adăpostea de atâţia ani cabana din munte.

Astăzi dansa pe hip-hop, ieri fusese reggae, cu o zi înainte - poate grunge, poate nu, atât timp cât fusese tare, suficient de tare cât să fie complice furiei ei, cât să sanctifice durerea care nu avea să treacă niciodată. Tare aşa cum nu putea să fie în Milwaukee. Aici însă, pe Muntele Runaway, unde vecini îi erau doar căprioarele şi ratonii, putea ridica volumul cât voia de mult.

Vântul rece şi umed de februarie în estul statului Tennessee aducea miros de frunze putrezite şi de sconcs. Nu era o vreme în care să ieşi doar în maiou şi chiloţi, dar, spre deosebire de soţul pe care nu-l putea readuce la viaţă, frigul şi apa erau o chestiune pe care Tess o putea rezolva.

îşi prinse balerinul într-o dală crăpată şi pantoful zbură în tufişuri. Rămase cu un singur picior încălţat. îşi trimise toate emoţiile înspre tălpi. O piatră ascuţită îi împunse călcâiul, dar, dacă s-ar fi oprit, furia ar fi

mis- tuit-o. îşi forţă coapsele să se mişte, îşi dădu capul pe spate, făcând să-i zboare părul ud şi încâlcit. Mai repede şi mai repede.

„Nu te opri. Nu de opri niciodată. Dacă te opreşti...'

- Eşti *surdă?*

înlemni, privind un bărbat care traversa podul şubred, din lemn, de peste Poorhouse Creek. Un om al munţilor cu păr negru, neîngrijit, un nas proeminent şi maxilar lat şi puternic. Masiv ca un urs, înalt cât un sicomor şi părând că nu-i pasă de ploaie. Purta o cămaşă de flaneÎîn carouri roşii şi negre, lăsată pe deasupra pantalonilor, ghete stropite cu vopsea şi o pereche de blugi de lucru. Tess citise despre aceşti oameni ai munţilor - nişte pustnici care îşi duceau zilele în creierii munţilor, cu' o haită de câini sălbatici şi un adevărat arsenal militar. Petreceau luni întregi fără să aibă vreun contact cu oamenii - uneori chiar ani - până ce-şi uitau originile.

Rămase împietrită în perechea veche de bikini şi maioul alb şi ud care i se întindea peste sâni. Fără sutien, furioasă, ea însăşi pe jumătate sălbatică şi foarte, foarte singură.

Bărbatul veni nervos spre ea, fără să-i pese de ploaie, lăsând podul legănându-se în urma lui.

-Am suportat porcăria asta ieri după-amiază, şi ieri-seară, şi la 2 *noaptea!* Dar gata, mi-a ajuns.

Il măsură repede din priviri. Câteva bucle sfidătoare în părul prea lung şi răvăşit i se răsuceau ude pe gât. Hainele de muncitor erau mototolite şi ghetele din piele crăpată erau stropite cu zeci de pete de vopsea în culori diferite. Barba ţepoasă nu era suficient de lungă pentru un pusnic ţicnit, dar avea totuşi un aer destul de nebun.

N-o să-şi ceară scuze. Se scuzase suficient acasă, pentru neplăcerile pe care durerea ei le provocase prietenilor şi colegilor de la muncă. N-o să-şi ceară

scuze aici. Alesese Muntele Runaway nu doar pentru nume, (Runaway Mountain - Muntele Fugarului) ci şi pentru că era un loc izolat - în care să poată să fie cât de nepoliticoasă, cât de îndurerată, cât de furioasă pe întreg universul voia să fie.

-Nu mai ţipa la mine!

-Cum altfel o să mă auzi?

înhăţă boxa cu Bluetooth din locul uscat în care era pusă, sub scândurile care mai rămăseseră dintr-o

masă

de picnic.

- Las-o jos!

Bărbatul apăsă butonul principal cu o labă mare, cu degete grosolane, şi opri muzica.

-Ce-ar fi să dai dovadă de puţin bun-simţ?

- Bun-simţ?

Se bucura să aibă pe cine să-şi descarce nervii şi frustrarea cu care o încărcaseră nedreptăţile vieţii.

- Dar tu ai bun-simţ de dai năvală aici, ca un sălbatic?

- Dacă ai avea puţin respect pentru toate astea...

Arătă cu un gest larg înspre copaci şi înspre pârâul Poorhouse Creek. Trăsăturile aspre ale feţei îi erau atât de colţuroase, încât păreau să fi fost tăiate cu drujba. Dacă ai avea puţin respect, n-aş fi fost nevoit să dau năvală.

Şi atunci văzu. Văzu clipa în care bărbatul deveni conştient de felul în care era îmbrăcată - mai bine zis dezbrăcată. Ochii cenuşii ca gresia o măsurară cu dispreţ. Dar dispreţ pentru ce? Pentru părul ei ud şi încâlcit? Pentru corpul ei, mai plin decât ar fi trebuit după ce încercase să se sufoce cu mâncare? Pentru picioarele ei? Pentru lenjeria ei veche? Sau poate pur şi simplu pentru îndrăzneala ei de a ocupa un spaţiu pe această planetă?

Pe cine păcălea? Cu maioul ud întins pese sâni, arăta probabil ca un clişeu grotesc al unei studente bete, plecate să se distreze în Cancun în vacanţa de primăvară. Furia i se ridică în cap, ameţind-o.

-Nu trebuia decât să mă rogi politicos!
Privi parcă prin ea şi răspunse cu un mârâit jos şi adânc:
- Da, sunt sigur că m-ai fi ascultat.
în mod clar, ea era cea care greşise, dar nu-i păsa.
- Cine eşti tu?
- Un om care ar aprecia puţină linişte. Un cuvânt pe care tu s-ar părea că nu-l înţelegi.
Nimeni nu o mai apostrofase de când îi murise soţul. În schimb, toată lumea se purtase de parcă ar fi fost încă în salonul funerar, cu mobila mult prea masivă şi cu mirosul greţos de crini. Faptul că avea acum o ţintă pentru furia ei era ca o beţie.

-Aşa de bădăran eşti cu toată lumea? exclamă ea. Pentru că, în cazul ăsta...

Chiar în acea clipă, o zână a pădurii apăru plutind pe podul îngust de peste pârâu, sărind fără efort peste scândurile lipsă, cu paşi atât de uşori încât structura abia dacă se mişcă.

-Ian!

Părul lung şi blond îi plutea în spate, revărsându-se de sub o umbrelă mare şi roşie. O rochie diafană de bumbac, lungă până la glezne şi potrivită pentru iulie mai degrabă decât pentru luna februarie i se răsucea pe lângă pulpe. Era înaltă şi suplă, mai puţin abdomenul rotund care îi trăda sarcina.

- Ian, nu mai ţipa la ea, spuse creatura eterică. Te aud tocmai de la clădirea şcolii.

Aşadar, de acolo apăruse - de la şcoala albă din lemn, recent renovată, de pe culmea de deasupra cabanei. în ianuarie, când venise aici, Tess urcase cărarea ca să vadă ce era acolo. Când privise pe fereastră, observase că structura fusese transformată în locuinţă, dar nu păruse să fie nimeni acolo. Până acum.

- Nu-l băga în seamă.

Era o zână cu ochi albaştri, întocmai ca cele din desenele animate Disney. Să fi avut aproximativ 30 de ani la fel ca Tess. Abia trecută de acea vârstă în care zânele sunt în maxima lor splendoare. Trecu ca o briză printre tufişurile din jurul cabanei, fără să ia în seamă iarba udă care îi atingea pulpele.

-Aşa e mereu când are probleme cu câte un tablou

Un tablou. Aşadar, nu era vopsea obişnuită. Aşadar omul munţilor era artist. Şi încă un artist temperamental'

Zâna râse -, dar râsul nu-i lumină complet ochii albaştri, de carte de poveşti. Ceva în legătură cu ea îi pgrea cunoscut, deşi Tess ştia că nu se întâlniseră niciodată.

-Mai rău latră decât muşcă, spuse zâna. Deşi poate să şi muşte, uneori.

Întinse o mână subţire şi caldă de sub umbrela roşie.

- Eu sunt Bianca.

-Tess Hartsong.

-Ţi-au îngheţat mâinile, spuse femeia. E o senzaţie plăcută. Mie mi-e atât de cald în ultima vreme!

Tess o examină cu ochiul de moaşă profesionistă. Bianca respira greu, ca multe femei când se apropie de al treilea trimestru. Era cam în şapte luni. Purta sarcina sus şi în faţă. Avea tenul palid, dar nu era o paloare îngrijorătoare.

- Ian, ai făcut destul rău! spuse zâna. Du-te acasă.

Bărbatul strângea în mână boxa lui Tess de parcă ar fi avut de gând să plece cu ea. Catadicsi însă să-i mai adreseze încă un mârâit şi trânti boxa pe masa de picnic.

- Să nu mă faci să vin iar aici!

-Ian!

Ignorând zâna, matahala traversă podul îngust. Paşii lui apăsaţi făcură scândurile ude să se zgâlţâie atât de feroce, încât Tess mai ca să aştepta să vadă întreaga structură prăbuşindu-se în râu.

- Nu-l lua în seamă, zise Bianca. E nesuferit.
Pe lângă furtunosul bărbat al munţilor, zâna de sub umbrela roşie era ca roua în culorile curcubeului, şi Tess răsuci cheia în cutia Pandorei din sufletul ei, locul în care îşi închidea emoţiile atunci când avea nevoie să treacă peste încă o zi.
-A fost vina mea, recunoscu ea. Nu ştiam că locuieşte cineva acolo.
- Ne-am mutat acum trei zile. N-a fost alegerea mea, dar soţul meu crede că aerul de munte o să-mi prindă bine. Cel puţin aşa a zis.

Bianca îi întinse umbrela lui Tess şi-şi scoase peste cap rochia diafană de bumbac. Era goală pe dedesubt, cu excepţia unor chiloţei micuţi, de culoarea şampaniei

.-Oh, Doamne, toată dimineaţa am vrut să fac asta! Parcă am un furnal în mine.

Ploaia se transformase într-o burniţă uşoară, şi Bianca privi înspre copacii din care picura apa. Era slabă, cu coapse înguste şi vene subţiri şi albastre care îi traversau sânii mici, de porţelan. Simţindu-se confortabil cu goliciunea ei, se întinse, ridicându-se pe vârfurile sandalelor şi lăsându-şi părul lung să-i cadă pe spate, într-o cascadă mătăsoasă.

- E atâta linişte aici! Dar multă plictiseală. Privi înspre cabană. Ai cafea? Ian face o criză şi dacă mă uit numai la o cană de cafea şi mai am încă două luni.

Tess venise în aceşti munţi din Tennessee ca să scape de oameni, dar noutatea de a sta de vorbă cu cineva care nu vedea în ea doar o văduvă tragică o atrăgea. În plus, nu avea nimic altceva de făcut, doar să bată din picioare şi să privească pe fereastră.

- Sigur. Luă de jos balerinul pe care îl pierduse mai devreme. Te avertizez. E dezastru înăuntru.

Bianca ridică din umeri şi închise umbrela.

- Oamenii organizaţi îmi dau fiori.

Tess reuşi să schiţeze unul din acele zâmbete false cu care reuşea să-i convingă pe ceilalţi că era bine.

-Atunci n-ai de ce să-ţi faci griji.

Cândva, altădată, fusese altfel. Fusese organizată. Crezuse în structură, în logică, în predictibilitate Cândva crezuse că e bine să urmezi regulile. Dacă îţi făceai temele, acordai prioritate, plăteai impozitele, totul era bine.

Exteriorul din lemn brut al cabanei era solid, dar urât. Pe acoperiş creştea muşchi şi două trunchiuri subţiri de copac, de mult jupuite de coajă, susţineau paravanul de deasupra uşii din spate. Ramurile încă golaşe ale unui arbore hickory, ale unui arţar şi ale unui nuc negru planau deasupra casei vechi, zgâriind acoperişul asemenea unor unghii de vrăjitoare.Camera principală adăpostea atât zona de bucătărie, cât şi livingul, iar o scară de lemn urca înspre cele două dormitoare. Pereţii erau, teoretic, din pin văruit în alb, dar erau îngălbeniţi de vreme. Perdelele prăfuite se dezmembraseră când Tess încercase să le dea jos ca să le spele, aşa că fusese nevoită să le înlocuiască cu unele albe, simple. O fereastră mare din faţă oferea o privelişte largă cu valea de mai jos şi cu oraşul Tempest, din statul Tennessee. Ferestrele din spate dădeau spre Poor- house Creek.

Bianca îşi întinse rochia de bumbac pe un fotoliu şi se sprijini de spătarul acestuia ca să se echilibreze şi să-şi scoată sandalele care începuseră să o roadă. Se îndreptă apoi şi-şi plimbă privirea de la şemineul din piatră înne-grită de funingine dintr-un capăt al cabanei la bucătăria veche din celălalt.

Chiuveta din fontă, precum cele de la ferme, era originală, la fel şi aragazul pe butelie din anii 1950. Rafturi deschise, acum jupuite de hârtia mucegăită cu care fuseseră acoperite, conţineau o colecţie sărăcăcioasă de vase şi de conserve pe care Tess le adusese cu ea din Milwaukee.

- Un vis pentru pasionaţii de renovări, spuse Bianca. Abia când începură să-i clănţăne dinţii îşi dădu Tess seama cât era de frig. îşi îndesă picioarele umede în blugii pe care îi abandonase lângă uşa din spate şi-şi trase peste maioul ud bluza de trening veche a lui Trav, cu emblema Universităţii Wisconsin. -Nu prea mă pricep la renovări. Nici Trav nu se pricepuse. El ţinea lanterna în timp ce ea se băga sub chiuvetă să repare o ţeavă care picura.

„Ţi-am pus cât de sexy arăţi cu o cheie franceză în mână?" o întreba. „Poţi să-mi mai spui."

Tess îşi masă degetul pe care purtase verigheta. I se sfâşiase inima când o scosese, dar, dacă ar fi purtat-oaici, ar fi fost nevoită să'îndure prea multe întrebări. Mai rău, ar fi fost nevoită să asculte poveştile altora, care pierduseră la rândul lor pe cineva drag.

„Ştiu cum te simţi. Şi eu mi-am pierdut bunica anul trecut."
„... unchiul..."
„... pisica..."
„Nu, nu ştiţi cum mă simt!" ar fi vrut Tess să le strige tuturor prietenilor şi colegilor bine intenţionaţi. „Ştiţi doar cum vă simţiţi voi!"
Făcu un efort să-şi relaxeze degetele care i se încleştaseră.
-Tot ce pot să spun e că locul e curat.
Curăţase temeinic bucătăria de la podea până la tavan, frecase aragazul cu sârmă şi chiuveta cu tix. Spălase podeaua veche din scânduri de pin, târâse afară covorul turcesc ponosit şi îl bătuse ca să scoată praful din el, apoi o apucase o criză de strănuturi când făcuse acelaşi lucru cu pernele de pe canapea, care reprezentau o scenă total nepotrivită de vânătoare englezească de vulpi. Singura ei achiziţie cât de cât semnificativă fusese o saltea nouă pentru patul dublu de la etaj.
Bianca privi peste umăr şi-şi încreţi năsucul micuţ şi perfect.
-Trebuie să ieşi afară la toaletă?
- Domnul a fost milostiv. Am canalizare interioară la etaj.
Trase fermoarul bluzei de trening. O purtase luni întregi după moartea lui Trav, până când ajunsese atât de murdară, încât nu mai avusese încotro şi trebuise s-o spele. Acum nu mai păstra mirosul lui familiar acea combinaţie de piele caldă, săpun şi deodorant Right Guard.
„Ce naiba, Trav? Câţi bărbaţi de 35 de ani mai mor de pneumonie pneumococică în ziua de azi?"

îşi trase părul lung şi încurcat de sub bluză.-Am cumpărat cabana fără să o văd. Preţul a fost bun şi fotografiile înşelătoare.
Bianca se îndreptă agale spre masa de bucătărie.
-Ar putea arăta foarte drăguţ cu puţină vopsea şi nişte mobilă nouă.
Cândva, Tess ar fi acceptat bucuroasă provocarea. Nu şi acum. Nu numai că nu-şi permitea să cumpere mobilă nouă, dar nici măcar nu-i păsa suficient încât să-şi dorească aşa ceva.
- într-o zi.
în timp ce Tess făcea cafea, Bianca spunea ceva despre o biografie a uneia dintre amantele lui Picasso pe care tocmai o citise şi despre cât de mult îi lipsea deja mâncarea thailandeză. Tess află că Bianca şi soţul ei locuiau în Manhattan, unde ea era coordonator de marfă şi magazine în industria modei.
-Aranjez vitrinele şi magazinele ad-hoc, explică ea. Mă distrez mult mai bine decât pe vremea când eram model, deşi nu câştig la fel de mult.
- Model? Tess se întoarse şi se uită lung la ea, punând în sfârşit piesele cap la cap. De-asta mi se părea că te ştiu! Bianca Jensen! Toate voiam să fim ca tine.
Nu făcuse legătura între numele ei şi zilele de studenţie, când chipul femeii care stătea acum lângă ea apăruse pe copertele tuturor revistelor de modă.
-Am avut o carieră bună, spuse Bianca, cu modestie.
- Mai mult decât bună. Erai peste tot.
în timp ce turnă două căni de cafea şi le aduse la masă, Tess îşi aminti cât de nemulţumită o făcuseră revistele acelea să se simtă de propriii sâni, de părul care nu voia să se aşeze nicicum şi de tenul ei măsliniu.
Bianca sorbi din cană şi scoase un oftat lung şi delicios.
- Ce bună e! Ai zice că este heroină, la cum se poartă Ian.
Fiind moaşă, cu siguranţă nu era prima oară când Tess stătea la masa din bucătărie cu o femeie aproape dezbrăcată, dar, spre deosebire de Bianca, femeile acelea fuseseră în travaliu. Bianca îşi cuprinse burta cu mâna

liberă, cu acel gest protector şi satisfăcut caracteristic femeilor însărcinate.

- De cât timp locuieşti în Tempest?
- De exact 24 de zile.

Când erai prea evaziv, stârneai curiozitatea oamenilor şi îi determinai să pună mai multe întrebări. Era mai bine să ofere de bunăvoie câteva informaţii ca să nu lase impresia că avea ceva de ascuns, pentru că, odată ce s-ar fi aflat că e văduvă, totul s-ar fi schimbat. îşi sprijini tălpile pe inelul dintre picioarele scaunului.

- M-am săturat de Milwaukee.
- Dar de ce ai ales să vii tocmai aici?

Pentru că văzuse numele Muntele Runaway pe o hartă.

- Devenisem agitată.

Nu era adevărat. Trav era cei agitat. în cei 11 ani de căsătorie, locuiseră în California, Colorado şi Arizona, înainte de a se întoarce în Milwaukee, în locul în care crescuseră. Era gata să se mute din nou când murise. Trasă toarta cănii cu degetul mare.

- Dar tu? Cum ai ajuns pe muntele ăsta?
- Nu a fost alegerea mea. Cu siguranţă nu sunt mai mult de 800 de oameni care să trăiască în locul ăsta uitat de Dumnezeu.

968, conform indicatorului de pe autostradă.

- Este numai vina lui Ian, spuse ea. în oraş îl deranjau prea mulţi oameni - impresari, jurnalişti, artişti aspiranţi. Aşa că a hotărât să ne mutăm aici.
- Impresari? Jurnalişti?
- Bărbatul ăla care urla la tine mai devreme este Ian Hamilton North IV. Artistul.

Chiar dacă nu ar fi iubit muzeele de artă, Tess tot ar fi recunoscut numele. Ian Hamilton North IV era unul dintre cei mai celebri artişti stradali, întrecut numai de misteriosul Bansky. Era totodată, dacă îşi amintea bine, oaia neagră a dinastiei North, familie cu sânge albastru şi cu o mare putere financiară. Deşi nu ştia prea multe despre artiştii stradali - Trav îi numea mâzgălito- rii de graffiti -, fusese întotdeauna fascinată de lucrările lui North.

- Dă-mi un tub de vopsea şi pot să fac şi eu acelaşi lucru, spusese Trav.

Dar criticii nu împărtăşeau părerea lui.

îşi aminti ce citise despre North. Reputaţia lui crescuse de la colţuri de stradă mâzgălite în copilărie la postere pe care le realizase în staţii de autobuz sau în cabinele utilitare. De acolo, începuse să producă lucrări mai mari, care începuseră să apară pe clădiri din întreaga lume - făcute pe ascuns, la început, apoi solicitate şi plătite. Acum galeriile de artă şi expoziţiile în muzee - ca aceea pe care o văzuse ea - vindeau până la ultimul bilet atunci când îi expuneau posterele şi picturile, toate marcate cu semnătura pe care o adoptase încă din copilărie - IHN4, Ian Hamilton North IV.

Artist stradal din fire, avea prea puţină consideraţie pentru lege şi ordine, aşa că n-ar fi trebuit să o surprindă că, oricât ar fi fost de genial, era un monument de egoism. Dovadă stătea faptul că-şi târâse soţia însărcinată tocmai la mama dracului, cu doar două luni înainte de termen.

- Am văzut expoziţia MoMA.

- Fusese cu Trav în Manhattan cu puţin timp înainte ca acesta să se îmbolnăvească. îi plăcuseră atunci imaginile explozive pe care le văzuse pe pereţii muzeului, dar acum că întâlnise artistul avea îndoieli.Eu sunt muza lui, spuse Bianca, atingându-şi clavicula. îl scot din minţi, dar are nevoie de mine. Acum doi ani, ne-am certat şi ne-am despărţit. A fost paralizat aproape trei luni. Nu a mai putut să picteze nimic.

Zâmbi, fără să se obosească să-şi ascundă satisfacţia.

Tess nu prea înţelegea cum putea o creatură eterică aşa ca Bianca să inspire asemenea lucrări, în expoziţia pe care o văzuse, creaturile desprinse parcă din jocuri video din perioada de început a lui North migraseră spre creaturi groteşti, mitologice, pe care le plasa în scene de zi de zi - la micul dejun în familie, la un grătar în curtea din spate, la birou. Şi caligrafia picturilor devenise mai complexă, până ce literele ajunseseră să se piardă în designul abstract.

Zâmbetul Biancăi deveni visător când îşi puse mâinile pe abdomen.

-Am un doctor în Knoxville acum şi o să ne mutăm într-un hotel de lângă spital cu două săptămâni înainte de termen. De-abia aştept să se termine.
Nu arăta ca şi cum şi-ar fi pierdut răbdarea. Arăta de parcă s-ar fi bucurat la maximum de fiecare moment al sarcinii. O săgeată îi străpunse inima lui Tess. „Ar fi trebuit să-mi laşi un copil, Trav. Măcar atât ai fi putut să faci."
- Eu îmi doresc de mult timp un copil, dar Ian... îsi puse ambele mâini pe masă şi se ridică de pe scaun. Mai bine mă întorc înainte să vină el să mă caute. E exagerat de protector. Traversă încăperea ca să-şi recupereze rochia şi sandalele. Cariera de model m-a'transformat în nudistă. Sper că nu te-am speriat prea tare. Se chinui cu sandalele. N-ar fi trebuit să le scot. Acum n-n . • . i mai reuşesc sa mi le pun.
Edemul nu era alarmant, dar părea inconfortabil
- încearcă să bei mai multă apă, spuse Tess. Ştiu cum pare, dar o să te ajute să reţii mai puţine lichide Si ridică-ţi picioarele cât poţi de des.
-Vorbeşti de parcă ai şti din experienţă. Câţi copii ai născut

?-Nici unul. Dar am fost moaşă medicală autorizată. Era doar parţial adevărat. Era moaşă medicală autorizată, dar bucuria de a aduce copii pe lume îi dispăruse din inimă odată cu tot restul.

- Asta e fantastic! exclamă Bianca. Am auzit cât de greu este să primeşti îngrijiri medicale de calitate aici, în creierii munţilor. -Eu... am luat o pauză.
Dacă îşi agonisea bine banii pe care îi obţinuse după ce vânduse apartamentul, se putea descurca vreo câteva luni, înainte să fie nevoită să se adune suficient cât să caute o clinică şi să se întoarcă la muncă.

-Vino mâine pe la noi, spuse Bianca. Ian o să fie plecat la plimbare sau închis în atelierul lui - trece prin- tr-una din crizele lui artistice. O să-ţi arăt casa. Mi-e dor de compania cuiva care să nu mârâie la mine.

Tess avea nevoie de noutatea de a fi cu cineva care nu ştia despre moartea lui Trav, care nu vedea în ea femeia frântă care devenise.

După ce Bianca plecă, Tess duse cănile la chiuveta rudimentară, cu placa de scurgere încorporată, de modă veche, cu emailul ciobit, cu petele de rugină care se încăpăţânau să rămână acolo, oricât ar fi frecat.

În timp ce-şi ştergea mâinile, observă unghiile rupte şi cuticulele jupuite. Spre deosebire de Bianca, Tess nu avea să fie niciodată muza cuiva - poate doar dacă artistul avea o pasiune pentru brunete neîngrijite, cu ochii obosiţi, cu păr creţ şi sălbatic şi vreo zece kilograme în plus.

Trav spunea că ochii ei de un albastru-violet închis, pielea măslinie şi părul aproape negru îi dădeau un aer pământesc şi exotic, de parcă ar fi ieşit dintr-unul din filmele italieneşti din anii '60, care îi plăceau aşa de mult. Îi amintise nu o dată că moştenise părul aproape negru de la o stră-stră-străbunică grecoaică, iar aceasta nu se plimbase niciodată pe străzile din Napoli într-o rochiestrâmtă de bumbac, aşa ca Sophia Loren, cu Marcello Mastroianni alergând după ea. Însă acest adevăr nu îl oprise să o tachineze cu cuvinte italieneşti inventate.

Tess fusese şi ea amuzantă altădată. Reuşea să le facă să râdă până şi pe mamele cele mai speriate. Acum nici nu-şi mai amintea cum era să râdă.

Se duse la fereastra din faţă, încercând să se hotărască cum să-şi petreacă restul zilei. Un drum cu pietriş şerpuia pe Muntele Runaway, urcând dinspre oraş, răsucindu-se pe lângă cabana ei, apoi pe lângă vechea şcoală, terminându-se în faţa a ceea ce mai rămăsese dintr-o biserică penticostală. Lângă ea, pe o masă şubredă, era un exemplar din cartea lui Elisabeth Kiibler-Ross, *Despre moarte şi a muri.* Tess o privi şi simţi cum o cuprinde o furie clocotitoare. Inhăţă cartea şi o aruncă de cealaltă parte a camerei. „Mai du-te dracului, Liz, cu cele cinci etape ale tale!"[1] „O sută cinci mai degrabă! Sau o mie cinci!"

Pe de altă parte, Elisabeth Kiibler-Ross nu-l cunoscuse niciodată pe Travis Hartsong, cu părul arămiu căzut pe frunte, cu ochii surâzători, cu mâinile frumoase şi un optimism fără margini. Elisabeth Kiibler-Ross nu mâncase niciodată pizza în pat împreună cu el şi pe ea Trav nu o alergase prin casă cu o mască de Chewbacca pe cap. Si acum Tess trăia într-o cabană părăginită de pe un munte cu nume sugestiv, departe de lume. în loc să se reculeagă însă şi să se întoarcă la viaţa ei, nu simţea decât furie disperare şi ruşine în faţa slăbiciunii ei. Trecuseră aproape

1 În cartea *Despre moarte şi a muri,* autoarea Elisabeth Kubler-R0- identifică cinci etape de durere, resimţite după pierderea unei p^ soane dragi, (n.tr.)

doi ani. Alţi oameni îşi reveneau după tragedii Ea de ce nu putea?

Ian Hamilton North al IV-lea avea o zi proastă O zi deosebit de proastă, dintr-o serie de zile proasteDe săptămâni proaste. Pe cine dracu' încerca să păcălească? Nimic nu mai mergea bine de luni bune.

Cumpărase o casă în Tempest, Tennessee, pentru că se presupunea că este un loc izolat. Strada principală era o şosea abruptă şi întortocheată, cu două benzi, pe care se găseau o benzinărie, un bar numit Cocoşul, un local drive-în care servea produse la gril, un magazin cu de toate şi o clădire din cărămidă roşie care adăpostea deopotrivă primăria, poliţia şi oficiul poştal. Erau trei biserici, un local suspect care purta denumirea pompoasă de cafenea şi încă vreo câteva bisericuţe ascunse în spatele dealurilor.

în capul şoselei o clădire mai nouă, cu un etaj, se proclama Centrul de Recreere Brad Winchester. Ian aflase deja că senatorul Brad Winchester era cel mai bogat şi mai influent cetăţean al oraşului. Altădată Ian ar fi marcat clădirea cu prima ocazie - *IHN4* scris cu spray Krylon galben, cu unul din balaurii lui celebri ră- sucindu-se printre litere. Probabil că ar fi fost şi arestat pentru asta. Publicul avea vederi înguste când venea vorba de arta stradală, în special în oraşele mici. Toţi voiau picturi murale, dar nu le plăceau semnăturile, nu înţelegeau de ce nu puteai să faci una fără cealaltă. Însă linia dintre geniu şi vandalism era foarte interpretabilă, şi Ian abandonase cu mult timp în urmă rolul de artist neînţeles.

Oraşul era prea mic ca să deranjeze frumuseţea naturală a regiunii: dealurile şi munţii ce păreau pictaţi în acuarele, fuioarele de ceaţă ale dimineţii, apusurile extravagante şi aerul curat. Din nefericire, mai erau şi oameni. Unii veneau din familii care trăiau acolo de generaţii, dar pe munte se mai stabiliseră şi pensionari, artizani, agricultori şi adepţi ai mişcării survivaliste. Intenţiona să aibă un contact minim cu toţi aceştia şi nu coborâse în oraş decât cu slaba speranţă că la Dollar General ar fi putut să găsească brioşele englezeşti la care poftea Bianca. Briosele lipsiseră din comanda pentru care plătea o avere ca să-i fie livrată săptamanal de |a cel mai apropiat magazin de Doamne ajută, aflat la 30 de kilometri

distantă. Dar briosele englezeşti erau un produs prea exotic pentru Dollar General, şi Ian nu avea chef să bată atâta drum după ele.

Când ajunse la maşină, se opri.

Dervişul dansator.

Privea pe fereastra localului Hornul Spart, aşa-zisa cafenea din oraş, unde puteai găsi totodată îngheţată, cărţi, ţigări şi orice altceva. Era ciudat. Aşa furios cum fusese', observase lipsa totală de bucurie din dansul ei. Mişcările ei nervoase, ca nişte lovituri, semănaseră cu un dans tribal - fuseseră mai degrabă luptă decât artă. Acum însă stătea nemişcată, suspendată într-o rază de soare şi, dintr-odată, îşi dori să o picteze.

Vedea deja tabloul. O explozie de culoare în fiecare dâră de pensulă, la fiecare apăsare a spray-ului. Albastru cobalt în părul sălbatic de ţigancă, cu puţin verde viridin la tâmple. Roşu carmin care să-i atingă pielea măslinie în dreptul pometţilor, puţin galben cromat în punctul cel mai ascuţit. O dungă de ocru ca să-i umbrească nasul prelung. Toate culorile de pe o paletă. Şi ochii ei. De culoarea prunelor coapte, în luna august. Cum ar fi putut să surprindă întunericul din ei?

Cum mai putea să surprindă orice zilele astea? Se simţea prins. Captiv în propria reputaţie din tinerete ca şi cum ar fost o fosilă într-un chihlimbar. Tatăl lui nu reuşise să-l „bată până să scoată artistul din el" iar acum Ian făcea el însuşi treaba asta. Artiştii stradali ca Bansky poate că reuşeau să-şi prelungească creativi/n tea până la vârsta mijlocie, dar nu şi Ian. Arta era un act de rebeliune ş., de cand tatăl lui *daJ avea în bancă mai mulţi ban, decât ar fi şti " 9 cheltuiască, împotriva cu. sa se mai răzvrătească S® putea să mai taie şabloane, să mai faCl1 post ^^
f
picteze nişte pânze... dar totul i s-ar fi părut fals. Pentru că aşa ar fi fost.

Dar, dacă nu asta, atunci ce? O întrebare la care nu avea răspuns, asa că-şi reîn- dreptă atenţia asupra dervişului. Purta'nişte blugi neinteresanţi şi o bluză largă, maro-închis. Dar Ian avea o memorie vizuală excelentă. Ce văzuse din trupul ei în timp ce-şi dansa dansul primitiv fusese prea slab, dar, cu vreo câteva kilograme în plus, ar fi

fost magnifică. îi amintea de apetisanta *Bathsheba la baie* a lui Rembrandt, de *Maja goală* a lui Goya, de senzuala *Venus din Urbino* a lui Tiţian. Dervişul ar fi trebuit să mai pună ceva carne pe oase ca să se măsoare cu aceste legende nemuritoare, dar tot voia să o picteze. Era primul impuls creativ pe care îl trăia de luni bune.

îşi alungă ideea din cap. Ce trebuia el să facă era să scape de ea. Şi repede. înainte să-i atragă şi mai mult atenţia Biancăi.

O porni înspre cafenea.

capitolul 2

Tess ştiu că era aproape chiar înainte să-l vadă. O mişcare în aer. Un miros. O vibraţie. Apoi auzi mârâitul ursuz pe care şi-l amintea.

- Bianca mi-a spus că am fost incredibil de bădăran azi-dimineaţă.

- Trebuia să-ţi spună ea?

Tess studia anunţul din fereastra localului Hornul Spart când North o abordase. De aproape, era chiar şi mai formidabil - exact opusul stereotipului artistului, slab şi uscăţiv, care locuieşte într-o mansardă, cu bărbiţă subţire şi degete pătate de nicotină, cu ochi afundaţi în orbite. Umerii lui erau largi, maxilarul solid ca de piatră. O cicatrice lungă îi cobora pe gât, şi găurile micuţe din loburile urechilor sugerau că purtase cândva cercei. Probabil cu craniu şi oase încrucişate. Era un haidiJc> versiunea adultă a derbedeului adolescent care ridica.^ spray-ul de vopsea în loc de pistol - tânărul huligan car* ajunsese în repetate rânduri după gratii de-a lungul anilor, pentru vandalism şi încălcarea proprietăţii private, în ciuda blugilor uzaţi'şi a cămăşii de flanel, bărbatul din faţa ei era o somitate în lumea lui, obişnuit ca toţi cei din jur să i se plece în faţă. Da, era intimidată, atât de bărbatul în sine, cât şi de numele lui. Nu, n-o să-l lase să vadă asta.

-Tind să fiu prea absorbit de propria persoană, spuse el, deşi era un lucru evident. Chestia e că o afectează pe Bianca.

Pronunţa mai încet cuvintele, în aşa fel încât fiecare să aibă propria greutate.

-Nu mai spune!

Nu era câtuşi de puţin treaba ei, dar, din clipa în care năvălise peste ea, o călcase pe bătături. Sau poate că pur şi simplu se bucura de libertatea pe care o simţea când cineva se uita la ea chiorâş, în loc să o privească cu milă.

-Ai târât o femeie însărcinată departe de casă, într-un oraş în care nici măcar nu există doctor.

Orgoliul lui era mult prea mare ca să intre în defensivă, aşa că nu-i luă în seamă comentariul.

- Mai are încă două luni până la termen şi o să aibă parte de cea mai bună îngrijire. Cel mai mult în clipa de faţă are nevoie de odihnă şi linişte. Ochii lui, de acel cenuşiu ostil pe care îl are cerul iarna, înainte de o furtună, îi întâlniră pe-ai ei. Ştiu că te-a invitat pe la noi, dar am venit să retrag această invitaţie

rlstsâ ^înapoi cum ar fi făcut orice om

- Şi de ce, mă rog?

-Ţi-am spus. Are nevoie de odihnă

U sfătui t-o şi medicul ei?

Ezitarea lui poate că ar fi fost imperceptibilă pentru cineva care nu fusese instruit să observe, dar nu şi pentru ea.

-Medicul Biancăi vrea ce e mai bine pentru ea, iar eu am grijă să primească ce-i trebuie.

Dădu scurt din cap şi plecă mai departe. Musculatura puternică şi pasul lung şi apăsat îi dădeau aspectul unui bărbat pe care Dumnezeu îl crease ca să dea la pompă în sondele de petrol, nu să producă unele dintre cele mai memorabile lucrări de artă ale secolului 21.

Bianca spunea că este exagerat de protector, dar ei îi părea mai degrabă sufocant. Simţea că ceva nu era în regulă între cei doi.

O camionetă împroşcată de noroi trecu în viteză pe lângă ea, scoţând un fum negru de noxe. Venise în oraş după gogoşi, nu ca să se amestece în vieţile altora, aşa că-şi reîndreptă atenţia asupra anunţului din fereastră.

ANGAJĂM

Ea era moaşă. Într-o zi, furia şi disperarea ei aveau să pălească, să se transforme în resemnare. Cu siguranţă. Şi, de îndată ce se întâmpla asta, avea să fie pregătită să-şi caute de lucru în domeniul ei. O să găsească un post care să-i permită să recâştige satisfacţia de a ajuta mamele vulnerabile să nască.

ANGAJĂM

Nu avea încă nevoie să se întoarcă la muncă, aşa că de ce se uita la anunţul ăsta, ca şi cum întreaga ei lume întoarsă pe dos s-ar fi redus la această cafenea de la capătul lumii?

Pentru că-i era frică. Crezuse că singurătatea de pe Muntele Runaway o s-o vindece, dar nu se întâmplase aşa. Devenise prea tentant să nu se mai dea jos din pat. Să mănânce gogoşi şi să danseze în ploaie. Săptămâna trecută, stătuse patru zile înainte să-şi amintească facă duş.

Dezgustul tot mai pronunţat faţă de propria persoana o împinsese afară pe uşă. Putea fie să întrebe despre ce era vorba, fie - o idee mai bună - putea să-şi cumpere o gogoaşă şi să plece.

Pe o tejghea din dreapta erau fursecuri şi gogoşi, dar nu era o cafenea simandicoasă, ca în oraşele mari. într-un congelator compact erau opt cuve de îngheţată. Rafturile deschise ofereau ţigări, bomboane, baterii şi tot felul de alte ciudăţenii care nu aveau în mod normal ce să caute într-o cafenea. într-un colţ erau două stative rotative cu cărţi, iar pe fundal se auzea o piesă rock care îi era vag familiară, dar pe care nu ar fi putut să o numească.

Un espressor şuieră. Propria reflexie o privi din peretele de oglindă din spatele tejghelei. Avea faţa umflată, umbre vineţii sub ochi, părul ridicat într-o claie încâlcită pe care nu o mai periase de... poate că de ieri, poate că de alaltăieri. Şi hanoracul maro, cu Wisconsin, al lui Trav.

Bărbatul care opera espressorul întinse peste tejghea băutura pe care o preparase unui client în vârstă, cu baston. Bătrânul şontâcăi până la o masă şi operatorul espressorului îşi îndreptă atenţia asupra ei. O coadă subţire şi grizonantă îi şerpuia pe spate. O privi cu ochi mici, care sclipeau pe o faţă atât de ridată, încât amintea de o hartă.

- Gogoşi sau plăcintă?
- De unde ştii că vreau una sau cealaltă?

îşi prinse degetele mari în pieptarul şorţului roşu pe care şi-l legase în faţă.

- E meseria mea să citesc gândurile oamenilor. £$_{sţ}$j nouă pe aici. Numele meu e Phish. Cu *ph.*

Eu sunt Tess. Probabil că eşti mare fan.-Al trupei? E Deadhead. Cea mai tare trupa care ^ existat vreodată. Am pus RippLe acum, la difuzor... E singura piesă pe care o ştiu majoritatea oamenilor. îşi exprimă cu o strâmbătură opinia vizavi de această colosală ignoranţă. Phisher este numele meu de familie.
-Şi prenumele?
- EKvood. Uită că ţi l-am spus.
Înclină capul înspre un stand cu trei rafturi de acrii de pe tejghea. Alături de acesta, pe o tăblită micuţă, era scris cu cretă: PLĂCINTA ZILEI.
- Cu mere, în stil olandez, spuse el. Am mare succes cu ea.
- Eu prefer gogoşile.
Nu prea avea de unde să aleagă. Cu glazură sau cu zahăr pudră, iar pe acestea nu le putea numi cu adevărat gogoşi - erau mai degrabă nişte încercări lamentabile.
îşi înclină capul înspre uşă.
- Hornul Spart... e un nume ciudat.
-Trebuia să vezi cum arăta locul ăsta când l-am cumpărat. M-a costat 20 000 ca să-l repar.
-Am observat că nu ai reparat hornul.
-Şemineul e astupat, aşa că nu folosea la nimic. Şi aşa oamenii ne găsesc mai uşor.
îşi zgârie cu unghia betelia blugilor.
-Am... Am văzut anunţul din fereastră. Angajezi?
-Vrei slujba? E a ta.
Tess clipi.
-Aşa, pur şi simplu? Aş putea fi evadată din închisoare, din câte ştii despre mine.
Phish îi strigă bătrânului din cealaltă parte a localului:
- Hei, Orland! Ţie ţi se pare că Tess ar arăta a evadată din închisoare?
Bătrânul îşi ridică ochii din ziar.
-Mie-mi arată a italiancă şi cu ăştia nu ştii niciodată. Totuşi, are ceva carne pe oase. Asta-mi place. Nu m-ar deranja să o văd de câte ori vin pe-aici.
- Poftim, spuse Phish cu un rânjet care îi dezg0j. dinţii strâmbi. Dacă Orland te place, e suficient pe^' tru mine.

- Nu sunt italiancă.

Ignoră comentariul despre carnea de pe oase.

- Câtă vreme eşti dispusă să lucrezi pe salariu minim şi accepţi turele pe care nu le vrea nimeni altcineva - şi eşti în stare să le suporţi pe cumnata şi pe nepoata mea - nu prea mă interesează ce eşti.

-Am venit doar să cumpăr două gogoşi.

- Atunci, de ce ai întrebat de post?

- Pentru că... îşi trecu degetele prin păr şi rămase cu ele prinse într-un nod. Nu ştiu. Las-o baltă.

- Ştii să faci espresso?

-Nu.

- Ai lucrat vreodată la casa de marcat?

-Nu.

-Ai ceva mai bun de făcut în momentul de faţă?

- Mai bun decât...?

- Să-ţi iei un şorţ.

Tess se gândi o clipă.

- Nu prea.

-Atunci, să-i dăm drumul.

în următoarele ore, Phish îi arătă cam care era treaba prin local, în timp ce servea clienţii. Tess se lăsă purtată de val, fără să ştie sigur cum lăsase să se întâmple asta, dar prea derutată ca să-i pună capăt. în scurt timp, avea senzaţia că făcuse cunoştinţă cu jumătate din oamenii din oraş, printre care se numărau proprietarul berăriei artizanale, vreo câţiva pensionari din nord, preşedinta alianţei locale pentru femei şi doi membri din consiliul administrativ al şcolii. Toată lumea era curioasă - exact lucrul de care se temuse dar era curiozitatea firească a oamenilor atunci când întâlnesc pe cineva iar răspunsurile evazive pe care i le dăduse Biancăi păreau să-i mulţumească.

Ui ora 16, servi primul ei client. Două cupe de înohe- rată cu unt de nucă pecan şi un exemplar din *National Enquirer.* La ora 1/, în clipa în care băieţii de la Greatful Dead terminau ultimul refren din *Bertha,* Phish îşi trase şorţul peste cap şi se îndreptă spre uşă.

- Savannah o să vină la 19 să te schimbe.

-Stai! Nu am...

-Dacă ai întrebări, păstrează-le până mâine. Sau roagă unul dintre clienţi să te ajute. Nu avem parte de prea mulţi străini pe aici.
Şi uite-aşa, se trezi singură. Servea la bar, servea îngheţată, servea plăcintă, vindea bomboane şi ţigări... Vându două felii de plăcintă - una olandeză*-, un set de baterii AA, două căni de ciocolată fierbinte şi nişte bomboane mentolate. Prepară primul ei cap- puccino, dar fu nevoită să-l facă din nou, pentru că greşise proporţiile. Avea în sfârşit o pauză între clienţi, când intră un bărbat cu o şapcă de camionagiu care îi părea lipită de cap, cu o mustaţă ruginie crescându-i în jos pe bărbie. Preţ de câteva clipe, bărbatul studie umflătura pe care sânii ei o formau sub pieptarul şorţului.
-Un pachet de Marlboro.
Ar fi trebuit să anticipeze dorinţa lui, dar nu prea mai anticipa nimic în ultima vreme. Trase de timp, rearan- jând bananele din bolul de pe tejghea.
-Ai idee cât de rele sunt chestiile astea pentru corpul tău?
Bărbatul îşi scărpină pieptul.
-Tu vorbeşti serios?
- Fumatul creşte riscul de boli cardiace, de cancer la plămâni, de infarct. Şi-ţi face respiraţia să miroasă urât.
- Dă-mi odată ţigările alea.
- Eu... nu pot să fac asta.
-Poftim?
- Nu mă lasă conştiinţa.
-Ce-ai zis.[7]
-Conştiinţa mă im *piedica să vând* ceva ce ştiu că toxic pentru trupul uman. -Tu eşti normală la cap.[7] Excelentă întrebare. -Presupun. -II sun pe Phish.
-înţeleg.
Nu era ca şi cum şi-ar fi pus mari speranţe *în* noua ei carieră şi nu o deranja dacă era dată afară.
Bărbatul rămase lângă bar în timp ce dădea telefonul privind-o chiorâş în tot acest timp.
-Phish, sunt Artie. Fata asta nouă a ta nu vrea să-mi vândă ţigări... Aha. Aha. Aha. Bine. Îi întinse telefonul mobil. Phish vrea să vorbească cu tine.

Telefonul duhnea a tutun. Tess îl ţinu uşor depărtat de faţă.
-Alo?

- Ce naiba, Tess! exclamă Phish. Artie spune că nu vrei să-i vinzi ţigări.

- Este... împotriva convingerilor mele.

- Dar e treaba ta de vânzătoare, la naiba!

- înţeleg. Dar nu pot s-o fac. -E treaba ta, repetă el.

- Da, ştiu. Ar fi trebuit să mă gândesc la asta, dar nu m-arn gândit.

Mormăiturile lui răsunară în telefonul urât mirositor - Mda, bine. Dă-mi-l înapoi pe Artie. Ameţită, îi întinse înapoi telefonul. Artie i-] smulse din mână.

- Da... Da... îţi baţi joc de mine, Phish? Locul ăsta - duce dracului. îndesă telefonul la Joc în buzunar ' privi chiorâş. Eşti la fel de rea ca gagică-mea. -înseamnă că ţine la tine.îi studie tricoul. Pe partea clin fata era scris: DAU DE Ml J i PENI Rl\ şi urma o poză cu o pisica. Avu nevoie de câteva secunde ca să înţeleagă.

- Ce părere are ea despre tricoul tău?

-îţi place?

-Nu prea.

-Ca să vezi că nu ştii nimic. Gagică-mea mi l-a dat.

- Presupun că nimeni nu e perfect.
- Ea este. Şi nu mai trec pe aici pe tura ta.
- înţeleg.
- Eşti nebună, cucoană!

Şi ieşi nervos pe uşă.

Câştigase oarecum o victorie şi se gândi cât de mult i-ar fi plăcut lui Trav povestea asta. Dar Trav nu o mai aştepta acasă. Trav nu mai era acolo să-şi dea capul pe spate şi să râdă cu râsul lui adânc şi puternic, care îi scutura tot trupul şi care îi plăcea atât de mult. Era acum în alt oraş, în altă casă, pe un alt munte, avea o altă slujbă. Dar nimic nu conta. Pierduse iubirea vieţii ei, iar asta nu avea să treacă niciodată.

Nepoata lui Phish, Savannah, sosi la cafenea şi o antipatiză din prima clipă. Era o puştoaică beligerantă de 19 ani, cu părul roz aprins tăiat parcă cu toporul, cu ochelari în formă de ochi de pisică, cu cercei *flesh* şi cu braţele acoperite de tatuaje. Mai era şi însărcinată, deşi Tess nu avu ocazia să întrebe în câte luni, pentru că Savannah insistă numaidecât că Tess trebuia să cureţe toaleta.

-A curăţat-o Phish acum două ore, spuse Tess, fără să adauge că Savannah întârziase şi că tura ei se terminase cu jumătate de oră în urmă.

-Mai curăţ-o o dată. Când nu este Phish aici, eu sunt şefa.

Spre deosebire de ţigări, asta nu era o luptă pe care să merite să o poarte, cel puţin nu în prima zi. Găsi produsele de curăţenie, spălă repede baia şi plecă pe uşa din spate, înainte ca neplăcuta ei colegă să aibă oca2'. să o oprească.

Când ajunse înapoi la cabană, îşi scoase hanoracul îşi îndesă nişte dopuri în urechi şi ieşi afară să danse2e' Dansă după ce-şi lovi degetul mare, dansă după ce încei pură să cadă primele picături de ploaie, dansă după ce se lăsă răcoarea serii. Dansă şi dansă. Dar oricât de repede s-ar fi mişcat, oricât de tare ar fi lovit din picioare, nu putea dansa până pe tărâmul celălalt.

În cupola de deasupra acoperişului ascuţit al vechii şcoli încă mai era un clopot de fier, dar cele trei trepte care urcau până la uşile duble, negre şi strălucitoare, erau noi. îşi aminti avertizarea pe care Ian North i-o dăduse cu o zi în urmă, dar bătu oricum. Uşa se deschise aproape numaidecât de perete şi de cealaltă parte apăru Bianca, radiind, cu părul blond împletit într-o coadă care îi cădea pe umăr, arătând exact ca Elsa din *Regatul de gheaţă.*

- Ştiam că ai să vii!

O prinse pe Tess de încheietură şi o trase în holul în care, cu mult timp în urmă, elevii îşi lăsaseră hainele şi-şi şterseseră ghetele de noroi. Bianca era desculţă, îmbrăcată într-o rochie diafană de vară, fără umeri, care îi mângâia abdomenul.

- Stai numai să vezi casa!

Aruncă haina lui Tess într-unui din cârligele vechi de alamă şi o împinse înspre zona principală de living.

- Ian a cumpărat-o de la nişte prieteni de-ai mei Ben şi Mark. Amândoi sunt decoratori şi au făcut singuri renovările. Intenţia lor a fost să o folosească drept studio şi casă de vacanţă, dar s-au plictisit după primul an.

Lumina umedă a dimineţii năvălea prin ferestrele mari şi adânci ale fostei şcoli. Plafonul era înalt, de vreo cinci metri şi jumătate. Pereţii erau acoperiţi cu lambriuri albe în partea de jos, în vreme ce partea de sus era de culoarea albăstrelelor. Nişte globuri din sticlă albă atârnau din tavan, iar podeaua originală - cu tot cu zgâ-rieturi şi adâncituri - fusese lustruită din abundenţă şi căpătase o culoare închisă.

Mobila din încăperea mare şi deschisă era joasă şi confortabilă. Canapele tapiţate cu pânză albă, o masă lungă, din lemn, cu picioare metalice, şi o masă mare de cafea, în

acelaşi stil, dar cu roţi. Pe peretele cu ferestre, sub acestea, erau rafturi pe care erau expuse pietre, oase de animale, câteva rădăcini răsucite şi o colecţie generoasă de cărţi cu coperte cartonate. Un glob pământesc era cocoţat pe o pianină veche. O pendulă Seth Thomas era agăţată lângă un godin vechi şi un clopot atârna prins de o sfoară dintr-o deschidere dreptunghiulară din tavan.

Bianca arătă înspre o scară cu trepte golaşe, din lemn, cu o balustradă confecţionată din ţevi de fier vopsite în gri.

-Atelierul lui Ian este la etaj, dar nu avem voie să intrăm acolo. E strict interzis. Şi dormitorul mare este tot sus. Mai e un dormitor mai mic aici, la parter. Ben şi Mark adorau să gătească, aşa că bucătăria e grozavă, dar nici unul din noi doi nu e mare bucătar. Tu te pricepi?

Lui Tess îi plăcuse să gătească, cândva, dar nu mai gătise de mult. Muşchiuleţ de porc la cuptor, sparanghel, găluşti de ricotta şi pancetta şi salvie crocantă... asta fusese ultima masă simandicoasă pe care o pregătise. Găluştile îi ieşiseră perfect, dar Trav nu mâncase prea mult. „îmi pare rău scumpo, nu mi-e foame. De la răceala asta afurisită. Nu mai scap de ea."

Nu fusese o răceală. Avusese pneumonie pneumococică, o boală care ar fi trebuit să răspundă la tratament, dar nu răspunsese. Zece zile mai târziu, era mort.

-Eşti bine?

^ Bianca o privea cu îngrijorare. Tess îşi aminti să zâmbească.

- Da. Sunt bine. Eram... îmi place să gătesc, dar prea am mai gătit în ultima vreme. ^

-Iar mie îmi place să mănânc. Poate îmi dai teva idei.

Bianca îi arătă bucătăria în stil galeră: faianţă albă ca de metrou, în spatele chiuvetei; o fereastră lungă' şcolară, în capătul îngust; lambriuri albe; dulăpioare vopsite într-o nuanţă mai deschisă din acelaşi albastru care se regăsea la parter. O uşă se deschidea înspre spate- le casei. Pe blatul din piatră de râu erau o vânătă şi două roşii cam zbârcite, lângă o jumătate de franzelă.

Bianca se cocoţă pe pervazul jos, îşi puse mâinile pe abdomen şi începu să enumere veselă câteva dintre mâncărurile ei preferate, restaurantele pe care le adora şi cele pe care le detesta, produsele care lipsiseră din comanda săptămânală de alimente şi poftele ei de gravidă. Tess observă că o conversaţie cu Bianca avea tendinţa să se învârtă în jurul acesteia, ceea ce ei, personal, îi convenea de minune.

- Fă ceva! îi ceru Bianca, cu un entuziasm copilăresc. Ceva sănătos şi delicios de care să nu mai fi mâncat până acum. Ceva ca să-mi hrănesc bebeluşul.

Tess nu avea poftă de mâncare, dar scoase din frigider nişte frunze de sfeclă veştejite, o căpăţână de usturoi şi o sticlă de oţet balsamic pentru o bruschetta improvizată.

Bianca urmărea cu atenţie tot ce făcea Tess, ca şi cum nu ar fi văzut niciodată până atunci cum se taie o vânătă sau cum se curăţă usturoiul.

- Parcă aş privi-o pe Mama Natură la lucru.
- Eh, nu ştiu ce să zic...
- Uită-te la tine! Părul tău, trupul tău... Pe lângă tine, eu sun palidă şi firavă.
- Hormonii de sarcină au făcut treabă bună cu tine Eşti una dintre cele mai frumoase femei pe care le.am văzut vreodată.

Bianca oftă, ca şi cum frumuseţea ar fi fost o povară pentru ea.

-Aşa spune toată lumea. întoarse capul şi privi pe fereastră iarba uscată din luminişul care se întindea în spatele şcolii. îmi doresc atât de mult copilul ăsta! Ceva care să fie doar al meu.

Tess aruncă la gunoi cojile de vânătă.

- Soţul tău s-ar putea să aibă ceva de spus în legătură cu asta.

Bianca continuă ca şi cum n-ar fi auzit-o.

-Mi-am pierdut părinţii la şase ani. M-a crescut bunica.

Tess îşi pierduse şi ea mama cu aproape zece ani în urmă. Tatăl ei le părăsise când ea avea cinci ani şi nu avea decât puţine amintiri cu el.

-Multă vreme nu mi-am dorit să am copii, spuse Bianca. După care însă ideea de a rămâne însărcinată a devenit aproape o obsesie.

Tess se întrebă ce părere avusese soţul ei despre asta. Deşi vorbea mult, Bianca nu spusese nici un cuvânt despre căsnicia lor.

Arome delicioase începură să umple bucătăria când Tess căli usturoiul şi frunzele de sfeclă în ulei de măsline, peste care mai adăugă şi puţin unt ca să mai taie din amăreala legumei. Prăji felii de franzelă şi tocă mărunt roşiile obosite, peste care adăugă câteva măsline tăiate şi ele fin. După ce amestecă totul, asezona cu sare şi piper, mai turnă puţin ulei de măsline şi aranjă produsul finit pe feliile de pâine prăjită. Le puse pe două farfurii de fontă, apoi ea şi Bianca se aşezară la masa lungă din living.

Bruschetta era perfectă, pâinea era crocantă, iar to-pingul, savuros.

Era o senzaţie revigorantă să fie aici, în încăperea asta frumoasă şi însorită, cu o femeie atât de plină de viaţă. Spre surprinderea ei, Tess constată că îi era foame. Pentru prima oară în ceea ce părea o eternitate sirnţea gustul mâncării.

Uşa de la intrare se deschise, şi North intră cu Un rucsac aruncat peste un umăr al jachetei groase. Se 0p.j în prag şi se uită lung la Tess, fără să spună nimic, fără să fie nevoie să spună ceva. „Ti-am zis să păstrezi distanţa, şi totuşi eşti aici."

Ultima îmbucătură de bruschetta îşi pierdu gustul.

-Am fost invitată, spuse ea.

-Şi ne-am simţit absolut minunat!

Ciripitul vesel al Biancăi atinse o notă falsă.

-Mă bucur să aud.

Nu părea bucuros.

-Trebuie să guşti asta, spuse Bianca.

- Nu mi-e foame.

Dădu rucsacul jos din spate şi-I aşeză pe o bancă lungă, din lemn.
-Nu fi aşa de morocănos. Nu am mai mâncat ceva atât de bun de când am venit aici.
îşi scoase haina şi veni spre ele. Cu cât se apropia mai mult, cu atât mai puternic creştea instinctul lui Tess de a o proteja pe Bianca. - Îţi pun şi ţie!
Bianca sări - atâta pe cât putea să sară - şi se duse în bucătărie.
North se opri în capul mesei, locul în carp c#-s«. <-p t c stătuse
Bianca, şi o privi intens pe less. Lumina de februarie care pătrundea prin ferestre cădea pe cicatricea lu w care îi cobora pe gât.
- Nu-i face bine chestia asta.
Tess alese să interpreteze greşit cuvintele lui.
-Legumele şi măslinele au o valoare nutriţj0naj~ foarte ridicată.
Soţia lui reapăru cu o farfurie. Ian o luă, dar iHl - aşeză.
-Trebuie să te odihneşti, Bianca.

-Trebuie să fac o plimbare, spuse ea, cu o sfidare pe care nu o manifestase până atunci. Haide, Tess! Ai promis că ieşi cu mine.

Ţess nu promisese nimic de genul ăsta, dar era bucuroasă să intre în joc. Nu anticipase însă că Ian North va insista să le însoţească.

Bianca îndreptă întreaga conversaţie înspre Tess, un proces destul de dificil, ţinând cont că North se poziţionase lângă soţia lui pe poteca îngustă, forţând-o astfel pe Tess să rămână în urmă. Ori de câte ori terenul era accidentat, îi lua braţul Biancăi, dar îi dădea drumul de îndată ce drumul devenea din nou neted. De îndată ce putu, Tess se scuză să plece. Bianca se opri.

- Ne vedem mâine.

-Nu se poate, spuse North. Avem planuri.

- Putem să le schimbăm. -Nu, nu putem.

Bianca ridică din umeri, apoi îşi odihni capul pe braţul lui în timp ce-i zâmbea lui Tess.

- Facem noi cumva. Sunt sigură că noi două vom fi cele mai bune prietene.

Tess nu era la fel de sigură. Ultimul lucru de care avea nevoie era să fie atrasă în dinamica ciudată a acestor două personaje.

Trecu o săptămână. Tess dansa în toiul nopţii atunci când nu putea să doarmă, la 3 dimineaţa atunci când o trezea câte un coşmar. Dansa în zori, dansa la apus şi ori de câte ori simţea că nu poate să mai respire.

Bianca apărea neanunţată - uneori de mai multe ori pe zi. în general, pe Tess nu o deranjau vizitele ei, în ciuda conversaţiilor unilaterale ale Biancăi. Mai enervante erau intruziunile lui Ian North. Apărea invariabil sub Ur> pretext sau altul ca să-şi ia nevasta de acolo.„Nu-mi găsesc portofelul..." „Trebuie să dăm o Co. mandă la magazin..." „Hai să mergem în Knoxville..,« Se purta de parcă Tess ar fi reprezentat o ameninţare pentru el.

Trecu o săptămână. Apoi încă una. Tess îi sună pe părinţii lui Trav, care îşi reveneau după pierderea lui mai bine decât ea. Le trimise mesaje prietenilor - minciuni uşurele şi vesele.

„Mă simt minunat. Munţii sunt frumoşi." Rutina structurată a unui loc de muncă o forţa să se dea jos din pat şi-i amintea să facă duş şi să se pieptene. Nu-şi iubea slujba, dar nici nu o detesta. Lucra la Hornul Spart ca să-şi umple timpul, iar firea relaxată a lui Phish, sporită de obiceiul de a fuma marijuana, îl făcea un şef genial.

Într-o zi când se nimeri să aibă o pauză între clienţi, Tess folosi semnalul Wi-Fi intermitent de la Hornul Spart ca să afle mai multe despre soţul Biancăi.

Ian Hamilton North IV, recunoscut după semnătura lui, IHN4, este cel mai cunoscut artist stradal american. Ultimul membru al puternicii familii North este singurul fiu al decedatului om de afaceri Ian Hamilton North III şi al lui Celeste Brinkman North . - n> un nume de notorietate în lumea mondena. Deşi artiştii de f fiti îşi ascund în general identitatea, North a scos o la înaintare pe a sa, folosindu-şi iniţialele reale - mot- vul pentru aceasta considerându-se a fi relaţia dificil.7 pe care a avut-o cu părinţii săi. A *câştigat notorietat când a abandonat graffitiul stradal pentru lucrări 6 mai multă substanţă, începând cu...*

Tess închise computerul în clipa în care dom Felter izbi cu pumnul în tejghea, cerând să i se p ^ . mai mult sirop de alune în cafea. na

Nepoata gravidă a lui Phish, Savannah, era doar o idee mai puţin nepoliticoasă cu clienţii decât era cu Tess, care înţelese repede că Phish o păstra doar din loialitate faţă de tatăl ei, fratele lui, Dave.

-Savannah nu era chiar aşa de rea înainte, i se confesă Phish lui Tess. Apoi însă fostul ei prieten a lăsat-o cu burta la gură şi a şters-o din oraş. Mi-am dat seama că era un ratat din clipa în care l-am văzut. Nici măcar nu auzise de The Dead!

în ochii lui Phish nu exista păcat mai mare decât lipsa de respect şi admiraţie faţă de Grateful Dead.

Cealaltă angajată a lui Phish era mama lui Savannah, Michelle, o blondă cu bust generos care, la 42 de ani, era şi ea gravidă.

- Am crezut că e premenopauză, îi informa ea pe toţi cei dispuşi să asculte. Ha!

Michelle era o persoană la fel de dificilă ca şi fiica ei. îi purta pică lui Tess pentru că Phish o angajase pe ea şi nu pe sora ei mai mică.

-Ai dat atâţia bani să mergi la facultate ca să ajungi acum să lucrezi pentru Phish, spusese ea cu un zâmbet zeflemitor prima oară când o văzuse cu hanoracul de Wisconsin al lui Trav.

Savannah şi Michelle aveau problemele lor şi, după trei săptămâni petrecute la locul de munca, Tess învăţase să nu se amestece între ele.

- Parcă a făcut-o special ca să se răzbune pe mine, îi şuieră Savannah lui Tess. îţi dai seama ce ciudat mă simt cu maică-mea gravidă în acelaşi timp cu mine? Făcu o tentativă să cureţe aparatul de spumă la care făcuse latte-ul. Mereu face chestii de genul ăsta!

- Rămâne însărcinată?

Tess aruncă resturile de cafea din cutie în coşul de gunoi.

~Nu. încearcă să mă înveţe minte.

Tess se bucură când doi dintre barmanii de la Cocos^ apărură la tejghea. Stăteau de vorbă cu ea ceva mai mu|t decât era absolut necesar, clar erau o companie mai pfc cută decât cele două colege.

în cele din urmă, Tess se duse în camera clin spate, unde putea continua discuţia pe care o purta de o sap. tămână cu Phish.

Avea dreptate. Ştia că are dreptate.

- Doar un stativ mic, undeva într-o parte, spuse ea. Atât cât să ştie clienţii că există.

Phish trase o pungă de boabe de cafea de pe raft.

- La naiba, Tess, de câte ori trebuie să-ţi spun că nu scot prezervativele la vedere. Oamenii care au nevoie de ele ştiu că le ţin în spate.

Era plăcut să ştie că încearcă să facă un lucru bun, nu doar că se târăşte de la o zi a existenţei la alta, aşa că insistă.

-Bărbaţii cu bărbi şi cască poate că ştiu, dar femeile care caută prezervative? Dar toţi adolescenţii care chiar au nevoie de ele?

-Vezi, asta **este!** Scor **prezervativele** pentru adolescenţi şi o să înceapă un tămbălău cum nu s-a nmi pomenit în oraşul ăsta.

- **Acordă-le oamenilor ceva mai multă încredere. -Tu nu eşti de aici, Tess. Prezervativele rămân în ca**mera **din spate, şi cu asta bastn.**

În loc să se certe cu el, aştept;! pAnft când Phish nu era prin zonă şi puse pe furiş câteva prezervative într-un stativ de lângă ba a un,sex. Le aşeză între un vraf de săpun artizanal pi e eu şm^hel n pc mU versete din Biblie şi nşte pliante de două pa« ni 'i dresa te adolescenţilor, pentru cure făcuse un dri.m 2 d e kilometri. L» HlMiri.l .urci, ascunse , "Î "lan nu mai coborâse în oraş de când Tess Hartson* începuse sa lucreze la Hornul Spart. Nu ar fi coborât nici acum, doar că rămăseseră fără cafea. Când intră o văzu pe Tess în spatele tejghelei. îşi legase un sort roşu în jurul taliei şi-şi strânsese părul într-o coadă, dar câteva şuviţe rebele i se răsuceau pe lângă faţă şi-i coborau
pe gât-
Un bărbat în blugi şi geacă de piele stătea lângă tejghea, lan auzise suficient din conversaţia lor cât să înţeleagă că bărbatul avea mica berărie din apropiere şi văzuse suficient cât să-şi dea seama că era mai interesat de curbele apetisante ale lui Tess Hartsong decât de plăcinta pe care o comandase.

- Lasă-mă să te scot la un grătar când ieşi din tură.
- Mulţumesc, dar sunt vegetariană.

Era pe dracu'! Făcuse sendvişuri cu şuncă pentru Bianca şi mâncase şi ea unul.
-Atunci, poate mergem să bem ceva? La Cocoşul?

- Eşti drăguţ că mă inviţi, dar am un iubit.

Şi asta era o minciună. O observase suficient de mult până acum cât să-şi dea seama că Tess era singură.

- Anunţă-mă dacă te răzgândeşti.

Bărbatul îşi luă plăcinta şi cafeaua şi se duse la o masă, dar continuă să o privească cu coada ochiului. Nu era nici o surpriză că părea să fie deosebit de interesat de coapsele ei.
Localul era aglomerat de cetăţeni ai oraşului, care mai de care mai coloraţi. De unii dintre ai auzise de la Bianca. „Tess începe să cunoască pe toată lumea. Spune că mulţi oameni din oraş îi datorează locul de muncă lui Brad Winchester. El e şmecherul zonei..."

„Tess spune că orăşenii mai vechi îi privesc în secret cu dispreţ pe pensionarii care au venit aici din afara statului, dar nu se manifestă pentru că le aduc bani..."„Tess spune că a întâlnit câţiva artişti: un tip care crează cu fier şi zice că mai e şi o femeie care face maiv doline. Ar trebui să dăm o petrecere."

Peste cadavrul lui. Şi începuse să i se cam acrească sj audă întruna: *Tess spune...*

Se pare că Tess nu pomenise nimic despre survivaliştii care îşi făceau veacul pe munte. Se întâlnise el cu vreo câţiva când mai plecase pe traseu. Unii erau cu copiii după ei. Erau o specie interesantă - nişte protectori convinşi ai mediului care voiau să reducă emisiile de carbon, alţii adepţi ai teoriilor conspiraţioniste veniţi să se ascundă de apocalipsă, doi pocniţi cu prea mult zel religios...

Ian se apropie de tejghea. Praful de zahăr pudră de pe şorţul lui Tess venise probabil de la prăjiturile care treceau drept gogoşi. Nu înţelesese niciodată cum puteau ghiulelele alea tari şi date cu zahăr pudră să fie considerate gogoşi. Cu excepţia formei, nu aveau nimic în comun cu gogoşile adevărate, glazurate şi uşoare ca fulgul.

Ştia ce vrea, dar se uită totuşi peste meniu.

-O cană din amestecul casei plus o măsură din cea mai neagră cafea pe care o aveţi şi două gogoşi. Cu glazură.

Fără să-l mai întrebe dacă voia gogoşile acolo sau la pachet, Tess le băgă într-o pungă albă de hârtie, bătu bonul şi îi întinse cafeaua într-un pahar de carton, nu într-o cană din ceramică.

-Os-o laşi şi pe Bianca să bea?

- Presupun ca asta e alegerea ei.

Mâinile îi înţepeniră pe sertarul casei de marcat *şi* ridică privirea spre el.

-Este? , .

Nu-i plăceau subtilităţile.

_Ce vrei să insinuezi?

vT . - fin o «rf-î facă nici un rau.

- Puţina carea n-o sa-i i^c

-O să ţin minte.

_De unde ai cicatricea de pe gât? Cei mai mulţi oameni erau prea politicoşi ca să întrebe, dar lui Tess nu părea să-i pese de asemenea formalităţi. Nici lui nu-i păsa.

-Am încercat să mă strecor pe sub un gard de sârmă la 18 ani, când mă urmărea poliţia. Vrei să-ţi spun şi despre celelalte?

Avea o cicatrice pe braţ, căpătată în urma unei întâlniri neplăcute cu câinele unei bande din New Orleans. încă una pe picior, de când căzuse de pe acoperişul unei clădiri de apartamente din Berlin. Când îţi petreceai o parte atât de mare din viaţă urcând scări şi furişându- te pe străduţe lăturalnice din oraşe întunecate, se mai întâmplau şi chestii neplăcute.

Cicatricea pe care o preţuia cel mai mult era semnul în zigzag de pe mână. Pe-asta o câştigase după ce-i marcase Porche-ul lui taică-său. îi amintea de o bătaie pe care n-avea să o uite niciodată, dar era în acelaşi timp dovada că ripostase.

-Nu, e-n regulă, răspunse ea şi-şi luă apoi atentia de la el.

lan înşfăcă paharul de cafea şi restul. În loc să plece, aşa cum părea că se aştepta ea să facă, se aşeză la masa centrală, vizavi de înfocatul proprietar de berărie, şi deschise punga cu gogoşi.

O femeie intră în local. Nu ştia sigur că fusese cândva regina balului, dar chipul ei oval şi frumuseţea blondă şi palidă păreau să sugereze acest lucru. Acum însă cocul blond îşi pierduse din volum şi oasele feţei i se ascuţiseră. Cu douăzeci de ani în urmă, posibil să fi fost apetisantă, dar acum se uscase aproape de tot.

-Tess, pot să vorbesc cu tine?

- Bună ziua, doamnă Winchester.

Wincfiester. Până şi el auzise de băiatul de aur al oraşului, care dăduse lovitura cu nu ştiu ce invenţie în comerţul cu numele de domeniu de Internet. Se pare că'şi vânduse afacerea pe o avere şi că folosise apoi banij ca să-şi finanţeze cariera politică.

Tess o salută din cap pe adolescenta care venise fo preună cu femeia.

-Hei, Ava.

Şi iat-o şi pe actuala regină a balului. Blondă, la fel ca mama ei, dar plină de viaţă. Obraji rotunzi, buze trandafirii, întruchiparea drăgălăşeniei tinereţii. Îi zâmbi lui Tess, apoi plecă de lângă mama ei şi se aşeză lângă alte două adolescente, la o masă de la fereastră.

- Putem discuta în particular.? întrebă doamna Winchester, făcând semn din cap înspre spatele magazinului.

Tess era singură pe tură, dar se îndreptă spre holul minuscul de lângă baie. Ian le putea vedea, dar nu auzea ce spun.

Doamna Winchester fu singura care vorbi, gesticulând cu mişcări la fel de ascuţite ca tot restul corpului. Când în sfârşit îi veni şi lui Tess rândul să spună ceva, părea să-şi fi păstrat calmul în faţa asaltului. Doamna Winchester clătină din cap, în mod evident respingând ceea ce spusese Tess. Între timp, fiica ei, Ava, făcea un efort evident să nu se uite la maică-sa.

Curiozitatea pe care o încerca îl enerva. Indiferent ce dramă s-ar fi petrecut la câţiva paşi distantă nu avea legătură cu el. îşi luă gogoaşa care mai rămăsese şi cafeaua şi lăsă un dolar bacşiş pe masă. Nu-i plăcea să o lase singură pe Bianca.

capitolul 3

Furtuna începu într-o vineri, prima zi din martie la o lună după ce Tess începuse să lucreze la Hornul Spart. Plouă toată ziua şi ziua următoare. Până dumin că dimineaţa, temperatura scăzuse sub zero, iar pi0£. " se transformase în lapoviţă. Poorhouse Creek se i^J burase şi prinsese viteză. În loc să se ducă la mUnCt1*
ar fi vrut să se ghemuiască într-o pătură la fereastră şi să privească cum apa se apropia încetul cu încetul de uşa ei din spate.

Cu o seară în urmă, Honda ei CR-V abia dacă trecuse prin zonele mai joase, deja inundate, de pe drumul care urca dinspre şosea. Sub nici o formă nu avea cum să mai ajungă în oraş cu maşina acum, după ce nivelul apei crescuse chiar şi mai mult. Va trebui să meargă pe jos - mai mult de un kilometru şi jumătate pe Muntele Runaway, iar asta n-o să fie nici pe jumătate la fel de rău ca drumul la urcuş, de la întoarcere. Pentru o slujbă pe care o luase dintr-o toană.

Serviciul de telefonie mobilă era destul de slab aici, dar avea suficient semnal cât să dea de Phish, care era în Nashville, mahmur după un concert rock. Când îi spuse că nu putea ajunge la lucru, nici nu voi să audă.

.. să te duci acolo... Vocea îi răsuna întrerupt, din cauza conexiunii proaste. ... se bazează... Alianţa Femeilor... întâlnirea lunară...

- Drumul e inundat. Nu pot să ies cu maşina.

-... ai mai venit pe jos. Ai spus... mişcare...

-Am venit pe jos când era vreme frumoasă.

-... fată de munte acum, nu o sclifosită de la oraş...

- Cine eşti tu şi ce-ai făcut cu şeful meu de treabă? mormăi ea.

Dar legătura se întrerupse.

Bombănind, băgă nişte blugi uscaţi, o pereche de pantofi fără toc şi o lanternă într-o pungă de plastic, pe care o îndesă apoi în rucsac. îşi încălţă cea mai veche pereche de adidaşi pe care o avea, îşi trase pe cap gluga gecii de ploaie şi ieşi în lapoviţă şi negură.

în timp ce cobora de pe munte simţea cum frigul îi pătrunde până la oase şi era absolut oribil, dar nu atât de oribil pe cât avea să fie la întoarcere. Cu drumul îngropat pe alocuri în aproape un metru de apă, Tess se ţinu pe poteca îngustă de alături.

Când în sfârşit ajunse în oraş, trotuarul era un adevă rat patinoar şi aproape căzu când se apropie de Hornuj Spart. Lumina strălucea veselă prin ferestrele aburite În ciuda vremii, sau poate tocmai datorită ei, cel putIn zece oameni erau adunaţi înăuntru. Savannah, în colanţi şi un tricou cu două numere mai mari, aştepta nervoasă. -Ai întârziat. - Bună şi ţie!

Tess îşi agăţă geaca de ploaie în camera din spate şi-şi schimbă adidaşii şi blugii uzi leoarcă cu hainele uscate pe care le adusese cu ea. O oglindă dintr-o veche reclamă la Campari îi arăta că părul ei era la fel de sălbatic ca vremea de afară. îl prinse într-o coadă la spate şi scoase standul de prezervative de după o masă ruptă.

-Os-o încurci dacă le vede Phish, spuse Savannah, în timp ce-şi lua haina ca să plece. -Ai de gând să-i spui?

- Poate. îşi scărpină absent abdomenul din ce în ce mai proeminent. Băieţilor nu le plac prezervativele

Tess înghiţi vreo câteva comentarii acide Expusese deja de o săptămână prezervativele şi singura persoană —- se plânsese până acum fusese Kelly Winch^rer

.ii^^lniO îl"» OTAPO c i TI î^ T - -

UCoLCI.

care

* - - "wiy vvin

Se întâmplase în aceeaşi zi în care Ian North pe acolo. Kelly era liderul social al oraşului şi sJl'Z Brad Winchester, senatorul zonei. Phjsh ny\ ' d iUI încă nimic în legătură cu prezervativele pe jSpUSeSe se la înaintare, aşa doamna Winchester probah'I ^^ ajunsese încă la el. Dar, din câte aflase Tess J Ca nu terea familiei Winchester, era sigură că, odată j PU' na Winchester stătea de vorbă cu Phish| ^ doam- aveau să dispară. rvat'vele

Momentan, privea vânzarea de ieri - că lescent despre care aflase ca era fratele mai ado- Savannah - ca pe o victorie majora. mic al]uiPhish avea dreptate cu privire la clienţi. Veneau şuvoi pe uşă, anunţând vreme din ce în ce mai rea. în cele din urmă veni vestea că şoseaua se inundase şi că oraşul era în mod oficial tăiat de restul lumii. Toată lumea părea să aibă o atitudine filosofică.

-Se întâmplă de câteva ori pe an, spuse Artie, clientul căruia refuzase să-i vândă ţigări. De obicei primăvara, dar nu întotdeauna.

Deşi jurase că nu mai trece pe la Hornul Spart pe tura ei, Artie apărea cu regularitate.

Fiona Lester, proprietara pensiunii Peruca Mov îşi scutură haina.

-Mai ţineţi minte când am avut alunecarea aia de teren lângă ferma Ledbedder? Au căzut şi pietre...

Ceilalţi clienţi se amestecară în vorbă.

-Mai rea a fost furtuna de zăpadă din 2015.

-A fost nevoie de două zile până să ne scoată plugurile la lumină. Ar fi durat şi mai mult dacă Brad nu s-ar fi ocupat personal.

Tess nu-l întâlnise pe domnul Winchester, dar ştia că orăşenii se mândreau că unul de-al lor ocupa o funcţie statală atât de importantă. îl mai auzise şi pe Phish bodogănind uneori despre felul în care Winchester controla atât bugetul, cât şi locurile de muncă din oraş.

Până şi Courtney Hoover ajunse la Hornul Spart spre sfârşitul după-amiezii. Courtney era clienta cea mai nesuferită a lui Tess. Cândva, Courtney locuise în Tempest cu familia, dar lucra acum ca recepţioneră la un hotel aflat la 50 de kilometri distanţă. Ambiţia ei cea mai mare era să ajungă vedetă pe Instagram, aşa că petrecea extrem de mult timp făcându-şi selfie-uri provocatoare.

- Hei, Tess!

Accentul ei o ducea cu gândul la petale de magnolie strivite.

- Bună, Courtney.

Astăzi, Courtney îşi îndesase silueta de invidiat într. rochie strâmtă cu decolteu în V şi cizme înalte până Ja genunchi. Pudra pe care şi-o aplicase în strat gros pe faţă dădea tenului ei o strălucire stranie. Studie meniul scris pe oglinda din spatele tejghelei, deşi comanda ¡n. totdeauna o moctaz medie. Tess îşi şterse mâinile pe şorţ.

- Cu ce să te servesc?

Tess îi prepara *mocha* lui Courtney în exact acelaşi fel în care io făceau Phish, Michelle şi Savannah, dar Courtney nu se plângea decât de cea a lui Tess - prea mult espresso, prea puţină frişca, ciocolată „veche" şi tot felul de alte pretexte.

- Vreau o moc/ia medie.

Stratul de luciu de pe buzele lui Courtney era gros ca Iacul de pe puntea unei corăbii. O privi pe Tess cu o expresie critică.

-Ai fost bolnavă, Tess? Nu arăţi prea bine. -Sunt sănătoasă tun, spuse Tess n^ frumuseţe naturală. Iess-Doar ca nu sunt o

în timp ce Courtney încerca să-şi dea seama dacă vor- bise serios sau nu, Tess întinse mâna dun" 1

- Câţi urmăritori ai acum? aPte' Lui Courtney
îi plăcea să fie întrebată '
ar fi împiedicat-o să se plângă de cafea. P°ate Că aSta
-Aproape trei sute. Am câştigat încă n trecută. ' Patru
^Ptămâna
- Impresionant.
- E mai greu decât ai crede. îşi dâdu D siile blonde.
Du-te lângă bolul de banane VP.*te exten'
I seifie. ' nai să facem

Singurul **motiv** pentru care **Courtney** fie cu Tess era ca să-l poată intitula Fn,m J°Ul Un sel- dar Tess se sprijini **într-un** cot pe tejghCa fi fîeifla Courtney îşi schimbă de vreo cinci ori p' " Ce
nu **fu** mulţumiră de nimic din ce văzu. TotUşi

- Ei, asta e. O să mai încerc altă dată, când o să am ocazia să-ţi aranjez părul.

-Bună idee.

Tess scoase cafeaua. Courtney sorbi delicat şi decretă că era prea sărată.

-Ingredientele sunt aceleaşi, spuse Tess.

- Ceva s-a schimbat. E sărată.

-Vrei mai bine un cappuccino?

-Nu contează!

Se întoarse nervoasă.

Până la ora 15, Alianţa Femeilor îşi anulase întâlnirea şi localul se golise. Până la 16, bocănitul burniţei în ferestre se transformase într-o furtună de gheaţă în toată regula. Tess ar fi trebuit să ţină deschis până la 17, dar, când se făcu 16.30 şi nu mai apăru nici un client, întoarse semnul pe care scria ÎNCHIS.

Se gândi o clipă să-şi petreacă noaptea în camera din spate mai degrabă decât să urce pe întuneric muntele bătut de furtună, dar ideea de a-şi improviza un pat din cutii de carton şi din pătura mâncată de molii pe care murise labradorul lui Phish era o perspectivă chiar şi mai puţin îmbietoare. Avea o lanternă, haine cât de cât groase şi simţ practic. O să reuşească.

Aruncase sare în faţa cafenelei, dar mai încolo trotuarul era acoperit de gheaţă, aşa că se ţinu pe lângă clădiri. Şoseaua era straniu de tăcută. Nu trecea nici un tir, nici o

motocicletă cu toba spartă. Trotuarul se termina la Cocoşul. Abia dacă putea să desluşească drumul pietruit acoperit de apă, darămite cărarea care urca pe munte. Cu ajutorul lanternei o găsi însă în cele din urmă şi începu urcuşul. Totul era acoperit de gheaţă şi, chiar Şi cu lanterna, îi era greu să-şi ţină echilibrul.

Vântul îi suflă gluga de pe cap. Lapoviţa îi coborî Pe gât şi ace de gheaţă îi împunseră obrajii. Localnicii 0 asiguraseră că vremea nu putea ţine mult, dar asta nu o ajuta cu nimic acum.

Adidaşii îi alunecau pe iarbă şi căzu pentru a treia oară, udându-se şi mai tare şi îngheţând şi niai râu Toate astea pentru un salariu minim la o cafenea care nici măcar nu era o cafenea, într-un orăşel de la capătul lumii. Mâinile îi pulsau de durere şi degetele de la pi. cioare începuseră să-i amorţească. Când ajunse în sfârşit la cabană, era un dezastru şi tremura toată.

Fireşte, soba pe gaz se stinsese, aşa că se înfăşură în pături până când se opri din tremurat. De ce crezuse vreodată că era o idee bună să vină aici?

„E numai vina ta, Trav! Tu ai vrut să ne mutăm în Tennessee, nu eu."

Era prea obosită să plângă şi prea îngheţată ca să danseze.

Ceva o trezi în mijlocul nopţii. Furtuna încă mai izbea în pereţii cabanei, dar acesta era alt sunet, suficient de puternic încât să se audă dincolo de lapovită şi vuiet Un clopot de biserică. Suna iar şi iar. Dangăte prelungi şi adânci.

Se rostogoli pe spate, orientându-se încet în camera urâtă cu tapetul floral în dungi, în locul dormitorului galben însorit pe care ea şi Trav îl zugrăviseră imn

închise ochii. Clopotul continua să bată Tare Insistent.

Se cufundă mai adânc între pături. Biserica d" « muntelui căzuse de mult timp în ruină. Treb ^ ^ clopotul şcolii. Şi asta după ce Ian North făcuse"16-^ ^ că dădea ea muzica prea tare! Iar acum, la lmu ^ i se părea perfect normal să... n°aptea,

Ochii i se deschiseră brusc. Cu un geamăt s jos din pat şi înşfăcă primele haine uscate pe dâdu Câteva minute mai târziu, ieşea pe uşă. e&asi.

Lumina care strălucea la ferestre dovedea că generatorul şcolii funcţiona. Intră fără să mai bată la uşă şi-şi scoase haina.

-Bianca! Unde eşti.[7]

North răspunse din dormitorul de la parter.

-Aici. Grăbeşte-te!

„Să fie o alarmă falsă!" Sarcina Biancăi era la doar 36 de săptămâni. Nu ar fi fost pentru prima oară când Ţess aducea pe lume copii prematuri, dar în situaţiile de până acum avusese acces la monitoare fetale şi Îa o cameră pentru urgenţe neonatale. Aici nu avea nici un fel de echipament: nici stetoscop, nici instrumente, nici seringi, nici fire de sutură... Mai rău decât orice, nu avea tragere de inimă. Şi totuşi, era acolo.

Se forţă să înainteze spre dormitorul de la parter şi păşi peste prag.

încăperea era un amalgam reconfortant de tonuri gri blânde, lămpi de nichel şi perdele subţiri şi albe. Bianca stătea întinsă, dezvelită pe un pat jos. O cămaşă de noapte argintie îi era răsucită în jurul corpului, faţa îi era contorsionată într-o expresie de panică.

- Tess! E prea devreme! Mi s-a rupt apa şi am contracţii. Nu... Nu trebuia să se întâmple încă.

Tess simţi o strângere de inimă. Nu păreau să fie contracţii false, şi în Tempest nu exista doctor. Chiar dacă ar fi putut ajunge la cel mai apropiat spital pe vremea asta, tot era la 80 de kilometri distanţă.

Căută prin buzunare un elastic cu care să-şi prindă părul.

-Bebeluşii sunt nişte încăpăţânaţi. Fac numai cum vor ei.

Comentariul ei ridică o clipă colţurile gurii Biancăi. Cu părul bine fixat, Tess veni lângă pat. Bianca îi prinse mana Ş' i-o strânse cu putere. -Mi-e frică.

- O să fii bine, spuse Tess, cu falsă siguranţă. Am i pe lume mai mulţi copii decât pot să ţin minte, stiu ^ trebuie să fac. Cât de dese sunt contracţiile? Ce

- Cam la şase minute, spuse North, din spatele ei

Se desprinse cu blândeţe din strânsoarea Biancăi.

-Mă duc să mă spăl.

Mâna Biancăi se strânse în pumn.

- Grăbeşte-te!

North o conduse până la baie, dar, în loc să o lase acolo, intră după ea. De îndată ce se opri în faţa chiuvetei, îi văzu în oglindă maxilarul puternic şi părul prea lung.

- Bianca a spus că ai asistat la naşteri şi ai adus copii pe lume. E adevărat?

Intensitatea lui făcea ca încăperea micuţă să pară claustrofobică.

- E adevărat.

- Ce înseamnă asta, mai exact? Ai adus copii pe lume de una singură?

Ce ar fi făcut dacă i-ar fi spus că nu? întinse mâna după săpun şi începu să frece. Oricât de celebru de talentat sau de bogat ar fi fost omul ăsta, nu-I plăcea Nu-i plăcea că era atât de rigid când venea vorba de soţia lui Nu-i plăcea să o vadă pe Bianca agăţându-se acum'de el' doar ca să se răstească la el în clipa următoare '

-Sunt moaşă asistentă, licentiată. Am m i prematuri pe lume. __ ' adus copii

„Dar nu fără ajutor." în oglindă, îi văzu umerii căzându-i Nu atât de agresiv. tipărea

-Nu... nu reuşesc să prind legătura, SpUse eJ gândit că poate ajunge un elicopter. Trebuia să ple ™ Knoxville peste două zile. Trebuia să fie suficie, °am -Copilul tău nu a primit notificarea. nmP- lan

tresari, şi Tess regretă că vorbise atât de aspru. Avusese de-a face cu mulţi taţi dificili, ar fi trebuit să ştie cum să se poarte.

-Am nevoie să-mi aduci câteva lucruri.

îi înşiră o listă: prosoape curate, dezinfectant, foarfece sterilizate, aţă, orice fel de bandaje putea găsi, o carafă cu apă rece.

-Aveţi pături de primire? Orice pentru copil?

_Nu. Bianca a spus că o să fie totul trimis din Manhattan.

-Atunci fă unele. Din cel mai moale şi mai curat material pe care-l găseşti. Două sau trei.

Ian nu-i ceru să repete lista, ci plecă numaidecât să facă ce-i spusese.
Tess o ridică pe Bianca şi o sprijini pe perne, apoi îi pipăi abdomenul în timp ce-i cronometra contracţiile.
- O să dureze o vreme. Vrei să te plimbi prin cameră?
Bianca o privi din pat cu ochii albaştri mari şi întrebători ca ai unui copil.
- Pot să fac asta?
-Sigur. Mersul face bine. Poţi să stai sub duş sau în patru labe... Cum ţi se pare ţie mai bine. Nu există reguli.
Se dovedi că Bianca se simţea mai bine să nască în baie.
Ian reapăru în timp ce Tess o ajuta pe Bianca, încă îmbrăcată în cămaşa de noapte, să intre în apa caldă.
Trânti cu o bufnitură lucrurile pe care le adusese pe dulapul din baie.
-Ce faci? Ar trebui să fie în pat!
Tess auzise mai mult decât suficient de la nelicenţiatul Doctor North.
- Femeile nasc altfel în ziua de azi decât năşteau la jumătatea secolului trecut.
-Dar...
-Să stai întinsă în pat e *cel* mai *puţin* productiv valiu, dar pune totuşi nişte cearşafuri curate, în hotărăşte să nască acolo. Se
-În caz că?
La centrul de naşteri, Tess adusese pe lume copii dej mame ghemuite pe podea sau *înghesuite* în spaţii în^ te. Un număr surprinzător de *viitoare* mame îşi doreau să se strecoare între pat şi perete.
- Dacă ai o *folie* curată de *plastic,* pune-o sub cearşaf ca să salvezi salteaua.
- Dă-o dracului de saltea! Ieşi grăbit.
Materialul diafan al cămăşii Biancăi plutea ca un nor de fum în jurul trupului ei. Tess îi masă umerii, se îngriji ca apa să rămână caldă şi respiră împreună cu ea în timpul contracţiilor. Din fericire, firea egocentrică a Biancăi o împiedica să se molipsească de tensiunea lui Tess.
-Voiam medicamente! strigă Bianca, la finalul unei contracţii puternice.

Nu era o opţiune în cazul de faţă.

\- Medicamentele sunt supraapreciate, spuse Tess ma- sându-i blând scalpul. Corpul tău va şti exact ce să facă.

Se ruga să fie *adevărat.*

\- Unde e Ian? îl vreau pe Ian! -Sunt aici.

Apăru în uşa băii, dar nu se uită la ea.

\- Nu-ţi pasă! mârâi Bianca. Nici măcar n-ai n prefaci că eşti *fericit când* am rămas însărcinată'^ ^ ^

-Erai tu suficient *de fericită* pentru amîlj el încet uianaoi, spuse

Tess văzuse destule femei descărcândU-se De timpul travaliului şi se întinse spre robinet SOf"

\- Se răceşte apa. Hai s-o încălzesc puţrin.

în cele din urmă Bianca vru să iasă din cadă Te, - scoase cămaşa udă şi-« dădu un halat. X Tess „ în

_ Hai să facem câţiva paşi.

5e învârtiră prin camera principală. North stătea lânsă terestre. privind în noapte. Acum că adusese lucru- n{Vde care era nevoie pentru naştere, părea că nu mai ;[ie ce să facă. Dar Tess era de părere că taţii ar trebui să <e implic activ, mai ales când exista o tensiune atât de puternică în căsnicie.

-Plimbă-te cu ea, îi spuse. Sprijin-o de tine când are o contracţie.

_Nu! exclamă Bianca. Te vreau pe tine! Vreau să mersi tu cu mine, Tess.

North păru uşurat, încă o bulină neagră pentru el

Ţess continuă să se plimbe cu Bianca. Când începeau contracţiile, Bianca se sprijinea de corpul lui Tess. Trecură aşa 20 de minute... 30... Contracţiile erau mai apropiate şi fiecare din ele dura mai mult.

Bianca îl ceru pe Ian, care o ţinu aşa cum o ţinuse Tess. Bianca se sprijini pe el.

-Ştii că te iubesc.

-Ştiu, spuse el.

Bianca începuse să obosească şi în cele din urmă vru să se întindă. Tess încercă să o aşeze cât mai comod, dar începuse partea grea a travaliului. Bianca se întindea după soţul ei, îi strângea mâna, apoi îi dădea drumul brusc. Pe

măsură ce contracţiile creşteau în intensitate, gemetele ei joase şi guturale se auzeau tot mai tare. North se aşeză la capul patului, de unde să nu poată vedea ce se întâmplă. Tess strecură un prosop curat sub coapsele Biancăi. Bianca îşi dădu capul pe spate şi ţipă când o cuprinse următoarea contracţie.

-Dacă se întâmplă ceva... promite-mi, Tess... Lui nu-i Pasă! Promite-mi că o să ai grijă de copilul meu.

Tess îi mângâie piciorul.

-Eşti puternică şi sănătoasă. O să ai singură grijă de c°pilul tău.

Contracţia se potoli, dar ochii Biancăi erau frenetici îi strânse mâna lui Tess cu o forţă supranaturală. -Te vreau pe tine! strigă Bianca. Promite-mi! Tess ridică privirea spre Ian, care stătea cu buze]e strânse şi chipul posomorât.

- Dacă mi se întâmplă ceva, promite-mi că o să ai grijă de copilul meu.

-Oh, scumpo... Nu pot să-ţi promit asta. Nu... încă o contracţie. încă un ţipăt care îi sfâşie gâtlejul.

- *Trebuie!*

- *Promite-i!* exclamă North. Pentru Dumnezeu, promite-i!

Şi dintr-odată apăru creştetul unui căpşor mic de tot, zbârcit ca o prună din cauza presiunii.

- Se vede capul, spuse Tess, ca s-o încurajeze. Te descurci grozav. întoarce-te într-o parte acum. Aşa. Stai să te ajut.

Din poziţia asta, copilul primea mai mult oxigen şi ruptura avea şanse să fie mai mică.

îi ordonă lui North să apuce piciorul de sus al Biancăi. După reacţia lui, ai fi crezut că-i cere să tină o cobră, dar făcu ce-i ceruse. -Aşa, e bine. Perfect.

North privea oriunde, mai puţin înspre locul din care avea să apară odrasla lui.

Cordonul ombilical era înfăşurat în jurul gâtului bebeluşului. Tess i-l trecu peste cap fără dificultate

La următoarea contracţie apăru şi un umăr micuţ Tess îl ridică blând şi aşteptă, murmurând cuvinte de

încurajare.
Apăru şi celălalt umăr şi, la următoarea contracri* bebeluşul îi alunecă în mâini.

Tess scoase un oftat adanc de uşurare. -Ai o fetiţă

!Tess ţinu copilul cu capul în jos ca să se scurgă fluide- |Cţ apoi îl aşeză pe pieptul gol al Biancăi. Era total lipsit de apărare. O creatură a mării adusă de valuri pe tărm.
-O fetiţă, spuse Bianca cu glas slab. Uite, Ian... o ferită.
-Văd.
Vocea lui era răguşită.
„Respiră, fetiţo!" Tess freca uşor trupul micuţ cu un prosop. Mângâie de-a lungul curbelor năsucului minuscul ca să elimine resturile de fluid rămase acolo. „Ştiu că plămânii tăi mici şi fragili nu vor încă să funcţioneze, dar va trebui să o facă."
Vocea Biancăi răsună ca şi cum ar fi venit din altă cameră.
-Nu plânge. N-ar trebui să plângă?
- Las-o puţin. Nu-i uşor să te adaptezi. Placenta e încă ataşată, aşa că primeşte oxigen.
Secundele trecură una după alta. Apoi micuţul bebeluş trase încetişor aer în piept... apoi încă o dată... un scâncet micuţ, ca un ciripit de pasăre...
Tess zâmbi.
-Aşa, scumpo!
Bianca începu să gângurească în timp ce mângâia spatele bebeluşului. Tess scoase placenta. Cordonul încetă să mai pulseze, nu mai era o sursă de viaţă. Tess îl legă. îl tăie.
Apoi totul se prăbuşi dintr-odată.
-Mi-e frig. Mi-e atât de frig.
Capul lui Tess ţâşni în sus. Bianca începea să se albăs- toască la faţă. Tess simţi cum se zburleşte pielea pe ea.
- Dă-ţi jos cămaşa! îi comandă lui Ian.
bărbatul o privi ca prostit.
"Dă-ţi jos cămaşa! exclamă ea, luând copilul. Ţine-o "P|tă de pielea ta. Incălzeşte-o!
^ aruncă bebeluşul în braţe.
Bianca se înecă şi vomită. Sângele îi ţâşni dintre picioare.
- Ce se întâmplă.[7] strigă North. Ce se întâmplă cu ea» De ce se îneacă[7]
Tess făcu eforturi să înţeleagă ce se întâmpla. Nu mai văzuse niciodată aşa ceva. Dar ştia ce este.
Embolie amniotică.
Cu o claritate înfricoşătoare, cuvintele dintr-o prelegere de demult îi năvăliră în minte ca şi cum le-ar fi auzit doar cu o zi în urmă.

„Una dintre cele mai rare complicaţii într-o sarcină... Celulele au reuşit să pătrundă în sângele mamei şi provoacă o reacţie alergică... Lichid amniotic, piele fetală, chiar şi un fragment dintr-o unghie a copilului... Tuburile bronhice se contractă... căile respiratorii se închid..."

Ultima parte şi-o amintea cu exactitate. „Adesea rezultă în moartea mamei."

Era o complicaţie atât de rară, atât de dezastruoasă, încât cele mai multe moaşe ajungeau la pensie fără să se fi întâlnit vreodată cu ea. O complicaţie cu o rată de mortalitate de 80 la sută...

Tess înşfăcă un prosop şi îl îndesă ca să oprească sângele. Mintea îi cauta cu disperare o soluţie nrirpi n
° . . . l-l î V1^ ~ UIICC. - Cel
să poată opri inevitabilul.

Era ameţită, îi era greaţă.

-Ce e cu ea?.

Mirosul dulceag şi înecăcios de sânge îi Um . , Făcu un efort să se adune cât să poată vorbi

-Şoc anafilactic. Are o reacţie alergică ia celulele bebeluşului. O reacţie alergică *fatala.*

E ceva rar... fără o cauză anume.

De parcă asta ar fi fost o alinare.

Riinca tipa de durere şi ţipatul ii acoperi cuvinte, care încercă le spună. Chiar în nmp ce T^ 5ă oprească sângele care ieşea şuvoi din ea, tensiunea Biancăi scădea. În curând nu va mai putea să respire. Avea nevoie de catetere arteriale, de intubare, de un ventilator. Şi chiar şi cu toate intervenţiile medicinei moderne, femeile tot mai mureau din cauza asta. Fără aceste intervenţii... Tess făcu un efort să-şi stăpânească panica.

-Nu înţeleg! strigă el. De ce nu faci nimic?

Pentru că nu mai putea face nimic.

„Soţia ta moare, şi eu nu pot să o salvez." Nu putea rosti cuvintele cu voce tare. Nu-i putea spune că, în doar câteva minute, viaţa Biancăi avea să fie întreruptă de o complicaţie atât de rară, atât de catastrofică, încât era aproape de neînţeles.

Era neputincioasă. La fel de neputincioasă pe cât fusese atunci când murise Trav. Inima îi bătea atât de tare, încât o simţea în gât. Toată experienţa, toţi anii de pregătire nu contau la nimic.

Bianca începuse să scoată nişte sunete oribile. I se închidea gâtul. Tess trebuia să ia o decizie imposibilă. Putea să facă o traheotomie fără anestezie, folosindu-se de ce găsea prin casă. Cea mai brutală şi barbară traheotomie cu putinţă. Şi la ce bun? N-o s-o salveze, n-o s-o facă decât să se chinuiască mai mult.

-Nu poate să respire! Fă ceva!

Ridică privirea spre Ian North. îi văzu frica şi uluirea în timp ce bebeluşul stătea uitat la pieptul lui. Cu o clipă în urmă soţia lui gângurea cu noul lor născut în braţe, acum soţia lui murea. Tess clătină din cap, spu- nându-i fără cuvinte ce nu-i putea spune cu voce tare.

Gura i se schimonosi. Mârâitul lui, animalic mai mult decât uman, o străpunse parcă.

-Nu poţi să laşi să se întâmple asta!

Tess se întoarse cu spatele. îşi ura neputinţa, se ura Pe sine. în timp ce Bianca se chinuia să respire, Tess îi mângâia părul, luptându-se să nu lase lacrimile să cadă, ^cercând să calmeze, să aline.Ochii Francase învârtiră trenotic prin încilpc rcţf, rAnvl copilul - copilul oare stateu uitat la pieptul rat^ sân. Scoase iar un tipar do durere. Ochii ei o găsir^ Tess. Abia daca se puteau concentra, şi totuşi vorbeau - îţi promit, şopti Tess în timp ce Bianca aluneca^ inconştienţa. îţi promit.

Douăzeci de minute mai târziu, Bianca era moarta.

capitolul 4

Trupul inert şi însângerat al Biancăi.

North. încremenit ca o piatră de mormânt.

Copilul.

Tess se torţă să se ridice de pe marginea patului. Luă copilul din braţele lui. îşi înghiţi ţipătul care i se ridicase în gât. Era prea mult. Era mult prea mult. Aşa ceva n-ar n trebuit să se întâmple.

Dar multe altele n-ar fi trebuit să se întâmple în viaţa ei şi totuşi se întâmplaseră.

North se mişcă. Câteva clipe mai târziu, uşa de la intrare se trânti. Era singură. Singură cu o femeie moartă şi un bebeluş neajutorat. Cu mişcări amorţite, înfăşură copilul în folie de plastic, apoi în pătura pe care o confecţionase North. îşi deschise fermoarul hanoracului şi cuibări trupusorul micuţ lângă pielea ei. Se aşeză pe canapeaua din sufrageria întunecată, cu spatele la uşa închisă a dormitorului în care Bianca zăcea nemişcată şi rece. Prietena ei vorbăreaţă, preocupată numai de sine. Prietena pe aire nu putuge gă o salveze. Pentru prima oară în cariera ei, Tess **pieixJuse** o mamă şi nimic nu îi putea al,na durerea

Orele trecură secundă cu secunda. Nu putea

rine Nu putea să plângă, buna lu. Tess cauzase toate

Străpunsese membrana placentei, făcuse **sângele**

Btantíi să fiarbă, până nu se ma, putuse coagul. Tes? ¿îndreptă respiraţia înspre pruncul firav, mic car o păsări- ¿i. Pierduse mama. Nu putea pierde şi copilul.

Numără secundele dintre respiraţiile fetiţei, îşi încorda auzul ca să surprindă scâncetele micuţe, tresăririle aproape imperceptibile care dovedeau că era încă în viaţă. O lumină rozalie începu să pătrundă tiptil pe fereastră. Fusese cea mai lungă noapte din viaţa ei. Acoperi ochii bebeluşului, ca să-i protejeze.

Se tăcuse complet dimineaţă când auzi elicopterul. Tatăl absent al bebeluşului probabil că reuşise să sune l_a Urgenţe.
Mii de ace îi săgetară picioarele când se ridică. Micuţa, lipită de ea, încă respira singură. încă trăia.
Pe fereastră, privi elicopterul aterizând în luminişul dintre clădirea şcolii şi râpa care se deschidea dincolo de acesta. Fusese prea multă linişte, acum era zgomot. Doi medici năvăliră pe uşa din faţă, rămasă neîncuiată.

- Garda Naţională, doamnă.

Vocea lui Tess răsună răguşită şi sugrumată: -Mama este în dormitor.

Unul dintre medici dispăru. Cel de-al doilea, aproape un copil, se apropie de ea. Tess era conştientă că arăta probabil ca o sălbatică în hainele pătate de sânge şi încercă să vorbească cu autoritatea profesiei pe care n-avea să o mai exercite niciodată.

- Sunt asistentă. Bebeluşul s-a născut cu o lună mai devreme. Respiră singură, dar trebuie dusă la spital. Mama... Abia putea articula cuvintele. Embolie amniotică.

Cel mai simplu răspuns, chiar dacă nu se putea dovedi te autopsie. Răspunsul ştiinţific. Dar Tess ştia că nu [era] aşa. Furia ei o omorâse pe Bianca. Scoaseră trupul lipsit de viată al Biancăi pe o targa roţi.
eu copilul.

Va trebui să ne luaţi pe amândoi. *i*

Nu era mama fetiţei şi se aştepta ia împotrivire tânărul dădu din cap. ' l a

Tot drumul cu elicopterul, nu văzu nimic $_a$it$_{Ce}$. decât bebeluşul din incubatorul portabil şi leşul $_{aco}$^ rit din faţa ei. Când ajunseră la spital, Ian North nu^ vedea pe nicăieri.

în ciuda felului în care arăta, asistenta şefă de la unitatea de terapie intensivă a secţiei de *neonatologie* o lăsa să rămână cât

timp bebeluşul fu conectat la un monitor şi i se montă o perfuzie.

-A avut un început dur, spuse asistenta, dar ai făcut totul corect şi micuţa rezistă pe propriile puteri. „Nu totul", îşi spuse Tess. „I-am pierdut mama." Fetiţa cântărea 1,950, o greutate *decentă* pentru un I prematur, dar brăţara de *identificare arăta ca* un cauciuc de maşină *pe* glezna ei. După ce bebeluşul *fu instalatîn* siguranţă în incubatorul de la terapie intensivă, asistenta o trimise pe Tess de acolo.

- Du-te *şi* spală-te, spuse ea blând. Avem *noi griji* de ea.

Tess era murdară, epuizată, înfrântă. îl văzu pe ian North prăbuşit mtr-unul din scaunele de vinii din sala de aşteptare, cu braţele spriiinit-P n« i
atârnându-i. Oiachetă^să 'cJl^^'r «P«'
tă pe scaunul de lângă el. N o r c i u R , i ™ blugii lui sugerau că făcuse pe J , ,6 pe şi probabil că aşa reuşise să chem, U'
Până în onl> ' Făcu un efort de voinţă şi se ™ r JUt0i!re- -îmi pare rău.
' 5 aproP'e de el.

Vocea îi era seacă, lipsita de em ■ nepotrivită scuză imaginabilă.
rost,'nd cea mai

?Nici(. t
î,ltrebă ea.

Ridică privirea spre ea. Ochjj j plică, nu-i spuse că nu ar *fi putm* ''
e,'aU morţi. Nu-i ex- De unde putea şn dacă aşa era/ Nj.U sn,v^e pe B/anca fi putut aduce sofia înapoi şi nu ^caţie nu ^ . Ai vorbit cu doctorul despr, c
iertat<1

North încuviinţă scurt din cap.

_Ai- văzu t-o? -Nu.

_ Ar trebui s-o vezi.

North îşi înhaţă geaca şi se ridică de pe scaun - la tu hotărârile medicale. Am semnat documentele Scoase un teanc de bani din buzunar, i-l îndesă în mână şi o luă spre lift. N-o da în bară şi cu asta.

Uşile liftului se închiseră. Ian se sprijini de perete Când devenise aşa de ticălos? La fel de rău pe cât fusese taică-său?

Bianca nu mai era. Bianca lui, atât de frumoasă şi de **fragilă...** Inspiraţia lui, povara lui, piatra lui de încercare, pedeapsa lui...

îsi frecă ochii. încercă să slăbească funiile care îi strângeau pieptul. Străbătuse kilometri întregi pe întuneric, se târâse printre copaci şi tufişuri îngheţate, abia reuşise să nu cadă în apă când se întinsese încercând să prindă semnalul. Trebuia să cheme ajutoare. Trebuia să facă povestea asta să se sfârşească altfel.

Bateria lanternei se terminase, dar mersese mai departe, uneori reuşind să evite copacii căzuţi şi rădăcinile încurcate, alteori nu. Când în sfârşit ajunsese la şoseaua inundată, încercase să oprească o maşină, dar nu erau multe pe drum, iar

cele care treceau din când în când nu erau dispuse să se oprească pentru un vagabond murdar.

Se crăpa de ziuă când reuşise în sfârşit să dea un telefon. Poliţia statală venise şi-l luase la scurt timp după aceea şi îl dusese la spital, unde fusese plasat într-un mic cabinet pentru consult. în cele din urmă, o asistentă s°cială venise să-i spună că fiica lui sosise şi că o putea Vedea. O trimisese la plimbare.

Venise apoi o doctoriţă şi-i explicase:-Nu putem fi siguri încă, dar toate semnele ISUft. ză embolie amniotică. O complicaţie fatală fără ^ ven ţie chirurgicală.

Faptul că ceea cc se întâmplase avea un nurner)lj schimba cu nimic lucrurile. Bianca nu mai era. J

Liftul nu se mişcase. Uitase să apese butonul.

Doctoriţa vorbise cu el despre copil. Nu-şi aminte prea multe din ce-i spusese. Nu-i păsa.

Dar lui Tess Hartsong îi păsa şi, pentru că el nu ave5 inimă, aruncase totul în cârca ei - dervişul dansator nefericit.

Şi asta fusese tot.

Uşile liftului se deschiseră. O femeie de pe cealaltă parte îi aruncă o privire şi făcu repede un pas în spate. Simţea mâncărimi în ochi. îşi simţea gâtul de parcă l-ar fi frecat cu şmirghel.

Bianca era moartă şi era vina lui.

Teancul de bani pe care North i-l aruncase înainte să plece îi ardea palma. Nu voia banii lui. îi întorsese spatele fiicei lui, pusese hotărârile de viaţă şi de moarte în seama unei persoane pe care abia o cunoştea. Era greşit. Dar Tess recunoştea mult prea bine durerea şi aproape că înţelegea.

O asistentă îi găsi o trusă igienică şi 0 salopetă de spital. Nu s-ar mai fi putut uita vreodată la hainele alea pline de sânge, aşa ca le aruncă la gunoi. Ezită doar când ajunse la hanoracul u, Trav, dar acum şi ^
a sânge şi a moarte. îl îndesă în co, împre apoi se închise într-o cab.na de toaletă şi blugu>
Adormi într-un fotoliu extensibil d,n ^ ^
intensivă.

»ui murat al Biancai. „A,m-m, De ce m< ^Sângele strâns în jurul gleznelor lui Tess. Un ocean de sân ^ care o trăgea în adâncurile lui. Braţele-i erau ca de plumb Picioarele ii lipseau...

Se trezi din coşmar sărind ca^arsă. Pielea dintre sâni îi era udă de transpiraţie. Clipi. încercă să-şi amintească unde era.

Era seară. Bebeluşul era în incubator, cuibărit între pături aranjate în formă de potcoavă, cu o perfuzie, cu canulă pediatrică în nările minuscule, cu electrozi montaţi pe piept. Aşa cum se întâmplă adesea cu bebeluşii prematuri, arăta ca o broască.

- Hai să o lăsăm 24 de ore, spuse asistenta, după care poţi să o iei în braţe.

tess nu voia să o ia în braţe. Nu voia să o contamineze mai mult decât o făcuse deja. Dar cunoştea protocolul spitalului. Toţi bebeluşii aveau nevoie de contact pie- le-pe-piele cu mamele lor - prematurii mai mult decât ceilalţi. Doar că Tess nu era mama ei. Micuţa nu avea mamă şi, în clipa de faţă, nu avea nici tată. Pielea lui Tess era singura piele pe care putea conta.

Ieşi în grabă din salon. Coridorul era pustiu. Se sprijini de perete şi se forţă să respire. Se forţă să facă ceea ce trebuia.

Voluntarii de la biroul de informaţii o îndrumară spre o pensiune la doar câteva străzi distanţă. De acolo se duse la cel mai apropiat magazin de unde-şi cumpără un rând de haine şi câteva produse esenţiale de toaletă cu banii lui Ian North.

Potrivi ceasul de lângă pat să sune peste exact o oră, dar nu reuşi să adoarmă de frică să nu revină coşmarul. În cele din urmă se ridică, făcu un duş şi se duse lnaP°î la spital, unde se aşeză din nou în fotoliul de lâl\gă bebeluş.

Înspre dimineaţă, asistenta scoase copilul din incubator şi-i ceru lui Tess să-şi deschidă bluza pentru ca bebeluşul să-i poată simţi pielea. Tess rugase zeci
de mame să facă acelaşi lucru, dar ea nu era acestui copil şi degetele îi tremurau în timp ce-şi ¿^ dea nasturii.

Puse fetiţa în poziţia corectă, ridicată şi lipită deple tul ei, cu capul întors ca să poată respira. Asistenta fc acoperi pe amândouă cu o pătură ca să nu le fie frig,

Bianca ar trebui să-şi ţină bebeluşul în braţe. Sau North. Dar nu era decât Tess.

Pruncul se cuibări la sânul ei. „Nu e nimic acolo pen- tru tine, micuţo. Nu e nimic acolo."

Următoarele zile trecură ca o ceaţă. *Tess află* de la asistente că North se interesase de situaţie la telefon, dar pe ea nu o contactase. îl sună pe Phish. Reţeaua de bârfă a oraşului îşi făcuse datoria şi toată lumea ştia despre copil şi despre moartea Biancăi. Tess nu întrebă ce spuneau oamenii, dar Phish nu era un tip subtil.

- La naiba, Tess! Numai despre asta vorbeşte toată *lumea.* Nimeni nu ştia că eşti asistentă şi acum circulă o granada de poveşti pe tema asta. Oamenii spun

- îmi imaginez. Sa deschis drumul?

- Da. Vrei să vin să te iau.[7]

-Nu. Am... Trebuie să mai stau o vreme aici.

Tess începu să hrănească bebeluşul T *c* ţinea ceva mai mult. Fetiţa, micuţă cât" — flecare ^ 0 un scutec pe ea, se odihnea pe pielea^r"05, CU ^0ar tură caldă acoperindu-le pe amândou" eSS' Cu 0 păr negru sub boneţica de nou-născut "n Un ^ respiraţiile şi asculta protestele micufe , CSS numara

Va trebui să angajeze un avocat. NjJ3? Care ie scotea, practică în Tennessee, iar ian North cu s.^Vea licenţă de o dea în judecată. Poate că legile de IHln'fiUranfă avea să statului o s-o protejeze. Poare că nu. în 0ri'II^ariteean ale legale o s-o ruineze, dar nu avea încă sufic^f Ca2> taxele cât să-i pese. eneiqjeO zi trecu în alta. Phish sună. Le punea pe Savannah 5i pe Michelle să-i ţină locul, iar asta cu siguranţă avea să le facă să o antipatizeze şi mai mult. Vorbea cu asistentele atunci când avea nevoie şi schimba cele câteva cuvinte necesare cu proprietarii pensiunii unde se ducea doar ca să facă duş şi să-şi schimbe hainele. Altfel, ţinea copilul în braţe şi se gândea la Bianca.

La o săptămână după ce sosiseră, doctorul o informă ca bebeluşul avea să fie externat a doua zi dimineaţă. Ţess nu simţi decât groază. încă nu-l văzuse pe North. O să vină măcar? Şi ce-o să se întâmple cu bebeluşul ăsta neajutorat dacă n-o să apară?

Toate milieurile, penele de păun şi îngeraşii de porţelan din pensiunea în stil victorian îl sufocau. Lui lan îi plăceau spaţiile mari şi libere: zidurile înalte de ciment, pânzele largi, orizonturile goale.

Băgă mâna în buzunar după un şerveţel Răceala care era acum pe terminate nu-l supărase prea rău. O răceală avea limitele ei. Mai devreme sau mai târziu trecea, spre deosebire de alte dezastre.

îşi petrecuse ultimele zile în Manhattan. Bianca nu mai avea rude în viaţă, dar avea cunoştinţe de afaceri. Evitase să le răspundă la întrebările despre copil şi aranjase slujba memorială.

Uşa din faţă se deschise.

Tess se opri sub arcada care ducea în salon. Purta o pereche de blugi şi un pulover alb şi larg, iar părul negru şi cârlionţat îi cădea pe lângă faţă. Nu era machiată. Era obosită şi trasă la faţă. Dar vie. Funcţională. În ciuda cearcănelor de sub ochi, era solidă şi practică. Tot ceea ce nu fusese Bianca. Tess Hartsong era o creatură a pământului, nu a cerului. Gata să se dezbrace în lenjerie intimă şi să danseze furioasă pe cântecul ei funebru. Ar jj vmt să o facă să danseze pentru el, să elibereze prin -ans toate emoţiile pe care nu le putea rosti în cuvinte.

Ochii ei întunecaţi - *de* culoarea violetului de manoa se fixară asupra lui. Vedeau prin el. Judecau. Şi de ce să nu-l judece.7

O singură mişcare neîndemânatică în camera asta aglomerată ar fi dezlănţuit un dezastru în domino 4 flecuşteţe victoriene. Trebuia să o facă odată. Să plece de aici.

Privi spre fruntea şi nu spre ochii ei. Trebuia să-i spună că o ierta. Aşa era cinstit.

- în legătură cu ce am spus la spital... „Nu strica şi asta." Dar, dacă o ierta, pierdea avantajul. Chiar avea de gând să se folosească de vina pe care o simţea.[7] Să o folosească împotriva ei.[7] *Doctorii* confirmaseră ce-i spusese Tess despre cauza morţii Biancăi, dar urma să se facă autopsie. Asta însemna să-i taie trupul perfect. Şi Ian era vinovatul. Nu Tess. Chiar Ian. Dar avea nevoie de ceva de la ea. Şi sentimentul de vinovăţie era o unealtă puternică.

Privi înspre şemineul cu holurile de sticlă, urnele de email, oglinda aurită şi ceasul de marmură. Ochii i se fixară pe tabloul prost executat cu marea învolburata izbindu-se de stânci. Nu putea s-o facă. îşi drese vocea.

-Ce am spus la spital... A fost nedrept. Ştiu că nu puteai face mai mult.

-Ştii.[7]

Nu putea suporta şi vina ei. Se simţea el, unul destu| de vinovat. Nu ar fi trebuit sa se lase îndupjecu' de rugăminţile Biancăi de a vem în Tempesr cu e|. Ar **fi** tre[nI. ir **să rămână** cu ea în oraş, dar fusese arăt de insisten^ Continuă să vorbească, bâlbamdiKse: enM-

-în legătură cu bebeluşul ăsta...

-Fiica ra.

-Sunt nişte **complicaţii-** *

Complicaţii? Tess încercă să se calmeze, dar îl vedea în faţa ei, dur şi distant. Nu mai era tras la fată, asa ca ea. Arăta aproape respectabil, în pantaloni de culoare închisă şi cămaşă albastră. Proaspăt bărbierit. Părul încă lungl dar aranjat.

înăbuşi panica pe care o simţea crescându-i în piept

-Da, sunt complicaţii. Bebeluşii prematuri sunt fragili şi au nevoie de îngrijire specială.

- Despre asta vreau să vorbesc cu tine.

Se apropie.

-Vreau să te angajez să ai grijă de ea.

-Să mă angajezi?

Cu siguranţă era nebun.

-Până când rezolv totul. Câteva zile. Cel mult o săptămână.

-Asta e imposibil.

Nu mâncase, nu dormise aproape deloc în ultima vreme. Trăia doar din adrenalină şi trebuia să se odihnească.

- Există persoane special calificate pentru a avea grijă de prematuri.

-Nu vreau pe cineva străin. Te plătesc oricât îmi ceri.

-Nu e vorba de bani.

Stătuse cu fetiţa în spital. Nu putea să se pună într-un pericol emoţional şi mai mare. Bărbatul ăsta. Copilul ăsta. Îi aminteau de propriile eşecuri.
-O să iau nişte recomandări de la fetele de la spital şi o să dau câteva telefoane.
-Nu vreau pe altcineva. Tu eşti deşteaptă. Eşti competentă. Şi nu-mi vinzi rahaturi.
-Apreciez încrederea pe care mi-o acorzi ţinând cont ^ cele întâmplate, dar nu vreau s-o fac.
O privi fix în ochi şi lovi sub centură.
- Presupun că ai uitat. -Am uitat?
rma.
inte să moara.

La spital, Ian se asigură că îi fuseseră administrate toate vaccinurile şi ascultă instrucţiunile despre resuscitarea bebeluşilor, în urma cărora se simţi cuprins de o sudoare rece. îi spuseră despre scaune de maşină şi despre ceva numit îngrijirea în *stil* cangur - despre care spera că Tess ştia tot ce era de ştiut, pentru că el, unul, cu siguranţă n-o să facă aşa ceva. încercă să se concentreze pe formularul pentru certificatul de naştere pe care i-I dăduseră. Scrisul lui abia dacă era inteligibil.

Tess stătea în cealaltă parte a sălii. Nu se uita la el. Nu vorbea.

Ian se opri din scris.

- îmi cer numele copilului.

Tess se ridică de pe scaun şi veni spre el. Luă foaia, îi luă pixul din mână. Scrise ceva, apoi îi dădu totul înapoi.

Wren Bianca North.

Nu era bine, dar pe-aproape.

Asistenta veni după ei, dar Ian rămase unde era şi mima. Tess se duse cu femeia. Minutele trecură unul dupa altul Se fo, m scaun. Era un bărbat dur. Nu era sentimental. îşi exprima identitatea nrin „ i c; numai aşa. Era felul lui de a trăi. pi " mUnCa ,W' §.' trăiască. Şi acum asta. _ elu'« care vom sa
Tess apăru cu bebeluşul. încercă să n„ una din ele. a u,te la nici
Nu-şi spuseră nimic în lift. în cele din urmă, uşile se deschiseră î • ceau prin holul de la intrare, oamenii k # *itimp ce ^ du-i ca pe nişte părinţi iubitori care îsi ¿r } Văzân' acasă. Ar fi vrut să o rupă la fugă. comoara lumea. Voia ca totul sa fie iar ca înainte Pf d,e toată bloca lumea cu pensulele şi spray-urile \u{ 'cand putea
-Promisiunea pe care i-ai făcut-o Biancăi. Chiarî,
' cu Posterele,

şabloanele şi picturile murale. Când o comandă nouă, o expoziţie nouă într-o galerie, o armată de critici care - facă ceva pe munca lui însemna ceva.

Când încă mai ştia cine era şi ce însemna munca lui.

0 lăsă pe Tess atât cât să se ducă să-i aducă maşina în faţa spitalului. Cu o zi în urmă, îi luase cheile din cabană şi angajase un puşti să se ocupe de restul - să instaleze un scaun de maşină şi să aducă maşina din Ţempest la spital. Era şi maşina lui aici. Tess va trebui să ia bebeluşul cu ea.

Orice altă variantă era de neconceput.

capitolul 5

Tess conduse ca pe ace până în Tempest. Nu fusese niciodată stresată la volan, însă niciodată până acum nu avusese un nou-născut prins cu centurile de siguranţă pe bancheta din spate. Din fericire, nou-născutul dormea, dar asta se putea schimba în orice clipă.

Dincolo de promisiunea pe care i-o făcuse Biancăi pe patul de moarte, mai era ceva ce o determinase să accepte oferta lui North. Un motiv egoist pe care abia acum începea să-l înţeleagă. Pentru că Wren avea nevoie de atenţia ei, Tess putea câştiga o oră sau poate chiar mai multe fără să se gândească la Trav. Pruncul firav îi adusese un moment de respiro.

Privi în oglinda retrovizoare, încercând să vadă copilul. Degeaba. înţelegea de ce era mai bine ca scaunele pentru bebeluşii foarte mici să fie aşezate cu spatele, dar deja oprise de două ori la marginea drumului ca să se asigure că Wren încă mai respira. Se luptă cu impulsul de a opri şi a treia oară.

Afişul mâncat de vreme cu ALIANŢA FEMEILOR TEMPEST trecu pe lângă ea. Urcă încet, cu mare §ⁿjă, drumul de munte plin de hârtoape, până la ca- ba nă. North o luase înainte şi rămăsese că se întâlnesc acolo, dar Land Cruiserul lui alb murdar nu se v.i ve tlea pe nicăieri.

Bebeluşul alunecase în colţul scaunului de maşi nă, fesul de culoarea lavandei îi stătea strâmb pe capul ca/ păpuşă. Se trezi când Tess o scoase clin scaun. Nu pg^ prea fericită şi, când Tess intră cu ea înăuntru, încep Use deja să plângă - un sunet nefiresc de strident, venind dintr-un trup atât de micuţ.

-Şşşt... Dă-mi o şansă, te rog.'

Era frig în cabană. Frig şi umezeală. North ar fi trebuit să aprindă soba micuţă şi să descarce lucrurile pe care îi ceruse să le

cumpere, dar nu făcuse nici una, nici cealaltă. Nu avea decât trusa de bază pe care i-o dăduseră când plecase cu bebeluşul din spital şi o eşarfă port-bebe verde-închis pe care i-o făcuse cadou asistenta ei preferată de la Terapie intensivă. Era furioasă pe el că nu făcuse ce-i spusese. Wren, între timp, se pusese şi mai tare pe plâns.

Tess o lăsă jos doar atât cât să-şi scoată geaca, să-şi desfacă bluza şi să-şi pună pe ea port-bebeul. Repoziţionă copilul pe pielea ei goală, îi lipi obrazul de sânul ei şi se înfăşură în şalul pe care îl luase de pe spătarul canapelei. Nu era încă ora mesei, aşa că se învârti prin încăpere până când, legănată de mişcările ritmice, Wren adormi la loc. în tot acest timp, absenţa lui North o făcea pe Tess să spumege de furie.

Abia după ce Wren se linişti, se duse în debaraua din spatele bucătăriei sa vada ce e cu soba.

Nu mergea şi nu se putea târî pe podea ca ^
gheze cu un de căldură din
cabană o îngrijora Cum putea s-o încălzească pe Wren? Unde era North? Hotarasera ca vor avea m^unlZ jă de Wren, dar se parca ca era singur*. Era ™ ^
•l ^ intenţia ui sa fi fost de la bun înceni.f * P bebeluşul în cârcă şi sS spele putina?

Wren se trezi şi începu să se agite. Tess scoase un biberon. În timp ce măsura laptele praf, se gândi la pro-
Priii sânl" - . ,, ,
-îmi pare rau, şopti ea. Va trebui să te mulţumeşti cu asta.

Mâncatul era o treaba grea pentru Wren, care avea tendinţa să adoarmă după ce trăgea doar de câteva ori ¿în biberon. Tess îi acorda timpul de care avea nevoie, masând-o uşor pe spate ca să râgâie şi ţinând-o în poziţie verticală. Când în sfârşit masa se termină, erau amândouă epuizate. Tess se aşeză pe canapea şi se sprijini într-un colţ, strângând mai bine şalul în jurul lor.

Simţea inima lui Wren bătându-i pe piele. Vedea cum tremură pleoapele micuţe, ca nişte scoici. îi auzea respiraţia înceată şi dulce. Poate că North făcuse pană. Mai degrabă, o ştersese înapoi în Manhattan. Fără să-şi dea seama, adormi.

Sângele îi trecu de pulpe, i se ridică până la mijloc. Bianca ţipă. Tess trebuia să ajungă la ea. Trebuia să o salveze. Dar sângele nu o lăsa să se mişte. Se zbătu să scape din puterea lui. *Nu mai avea picioare. Nici braţe. Bianca alunecă în vârtejul roşu.*

Se trezi cu un ţipăt surd. îşi frecă ochii, încercând să scape de coşmarul groaznic şi auzi o maşină oprindu-se afară. Se uită la telefon. Trecuseră două ore.
Dar nu North, ci Phish fu cel care intră pe uşa cabanei. Purta un pulover hippy cu modele indiene şi avea în mână o pungă albă, de hârtie. Coada subţire îi atârna Pe spate.
-Hei, Tess. Se şterse pe preşul din faţa uşii şi arătă ŞPre copil. Povestea asta ne dă peste cap programul de Ucru- Michelle mă tot bate la cap s-o angajez pe soră-sa.

- J-am spus lui Ian North că o să am grijă de copil înca săptămână. Cred că ar fi mai bine să o angajezi.-Nici pomeneală! N-ai cunoscuto. Pu$e pe masă şi veni să se uite la copil. Frate, ce r- ^ f ^ Părea că o critică, şi Te^ >e sima re loc orer^--

- E mult mai puternică decât pare.
- Te cred pe cuvânt.
- Este.

Phish ridică mâinile.

- Hei. uşurei...

-.Am nevoie de cafea. îşi trecu încet picioarele Dcx? marginea canapelei, ca să no trezească pe Wren. sunt gogoşi'

- Preferatele tale.

-Eşti un srănr. L-ai văzut pe Ian Norch prin oraş,' -Nu.
Phish se îndrepră spre bucătărie să pună de cafea.

- Ticălosul! îşi masă picioarele în care *i* se ruseserl cârcei. Te uiri oi la sobă.? Nu avem căldură.

Phish ridică din umeri şi se duse să se uite. Apăru pesre careva clipe.

- Nu merge.
- Serios.? N-am observat. Phish era imun la sarcasmul ei.
- Poare că ai rămas fără gaz.
- Tocmai mi-a rost li\Tată o butelie

Se auziră roţi pe pietrişul de afară'. Cu bebeluşul în brare Tess se duse la fereastră şi văzu Land Crui'serul oprind în tata casei. Se trase în spate ca să nu expună bebeluşul la curent în clipa în care NGrth intr lăsând capul în jos ca să aibă loc. a pe u-a'
Dacă ar fi tipar, ar fi speriat-o pe Wren, a<a c~ h ' să se mulţumească să şoptească printre dinţi' ^

- Unde ai fost.?

-Am a\"uc ceva de făcut.
Umplea întreg spatul cu trupul lui - ftcând i

să pară prea jos, pereţii prea apropiaţi. af°nul, Serios? Şi eu la fel.
Ar fi trebuit să fi ajuns de câteva ore! Băgă mâna sub şal ca să scoată copilul din marsu- piu. Ţine-o până mă uit eu la sobă.
North făcu un pas înapoi.
-M-am uitat eu deja. De-asta am întârziat. îţi trebuie una nouă.
-Vrei o cafea? întrebă Phish, din bucătărie.
Ochii lui North căzură pe punga de patiserie.
-Nu, mersi.
Ţess îşi trase braţele din bretelele din eşarfă şi şuieră cu voce joasă:
-Cum adică îmi trebuie o sobă nouă?
-Asta pe care o ai e mai bătrână decât tine. Se pare că nu ai primit mesajul meu.
-Ce mesaj?
- Mesajul pe care ţi l-am lăsat pe telefon, în care-ţi spuneam că mă duc să găsesc pe cineva ca să-ţi repare soba.
Uitase că-şi dăduse telefonul pe silenţios ca să nu o trezească pe Wren, dar, ţinând cont de atitudinea lui generală, de unde era să ştie că nu fugise şi nu le întorsese spatele?
-Ţi-am comandat una nouă, spuse el. Vestea proastă e că modelul de care ai tu nevoie e greu de găsit şi o să dureze.
-Cât?
- Câteva săptămâni.
-*Săptămânii* Nu pot să ţin un nou-născut aici fără căldură!
-Aşa e. Va trebui să stai la vechea şcoală.
Tess se lupta cu două gânduri deodată: costurile unei s°be noi şi ideea de a sta în vechea şcoală. Cumva o s'0 scoată la capăt cu prima, dar şcoala...? Nu cu toate amintirile de acolo.
~Este ultimul loc în care m-aş duce.
-Nu există alternativă decentă. îţi mut eu acol0 ce-ţi trebuie, după care o să mă mut în oraş. 0 numai tu acolo.
- în oraş? Ţi-ai pierdut minţile? Chiar îţi închipui c-o să te las s-o ştergi în Manhattan şi să mă laşi singură cu copilul tău?
Phish, încă lângă aparatul de cafea, le urmărea cu interes schimbul de replici. *Phish* era imprevizibil. Era posibil să păstreze totul pentru el precum la fel de posibil era să povestească totul, cu lux de amănunte, oricui îi trecea pragul la Hornul Spart.
- N-o să meargă aşa, spuse ea. -Trebuie.
North păru să decidă că patronul cafenelei auzise suficient din discuţia lor şi luă punga de gogoşi.

- Pot să iau şi eu una?
- Nu mă întreba pe mine, zise Phish.
- Sunt ale mele, i-o întoarse Tess.

-Mai am în maşină, spuse Phish, întorcându-se spre North. Un dolar bucata. Ea e angajata mea, de-asta le primeşte pe gratis.

North se uită lung la Tess.

- Nu prea mă place, nu? Tess scrâşni din dinţi.

-Nimeni nu te place. Oamenii te consideră arogant. North dădu din cap.

T

Mi se pare cinstit. Dintr-odată, Phish păru jenat.o să-i întorci spatele fiicei tale. Este responsabili- tatea ta. Dacă-ţii trece numai prin cap să o abandonezi...
_Nu o abandonez! O să-ţi dau tot ce ai nevoie.
-Nu e vorba despre ce am nevoie eu. E vorba despre
nevoile ei!
Expresia lui împietrită îi spunea totul. Scoase bebeluşul din marsupiu.
-Nu conteaza. îmi dau demisia.
Reuşise în sfârşit să-l scoată din sărite.
-Nu poţi să faci asta!
Tess întinse mâna liberă după o pătură.
- la-o. Nu vreau să mai fac parte din povestea asta.
North făcu un pas înapoi.
- Bine! Ai câştigat. Ce vrei?
Voia să fie tată pentru omuleţul ăsta din braţele ei, dar asta avea să mai dureze o vreme.
-Să nu o părăseşti.
-Vrei să rămân şi eu la şcoală?
Era ultimul lucru pe care îl voia. înfăşură bebeluşul în pătură.
- Dacă acolo va fi ea, acolo trebuie să fii şi tu.
Şi tot acolo o să fie şi Tess. Fusese atât de fixată pe ideea că tatăl şi fiica trebuiau să rămână împreună, încât nici nu se gândise cât de groaznic avea să fie să împartă spaţiul cu el. Dar nu vedea nici o alternativă.
-Dacă-ţi trece numai prin cap să o părăseşti, eşti pe cont propriu. M-am făcut înţeleasă?
Buzele lui abia dacă se mişcară.
-Cu vârf şi îndesat.
Wren începuse iar să se foiască.
-Trebuie să mă schimb şi nu poţi s-o amâni la nesfârşit. Mai devreme sau mai târziu va trebui s-o iei ln braţe.
-Mai târziu. Sunt răcit, ai uitat?
"Se pare că ţi-a trecut.
Se opri înainte să spună mai multe. Dacă va fi nev . să coexiste cu el, trebuia să găsească un fel de înţeleg^ Ştia acum în câte feluri se putea deghiza durerea adânJ aşa că trebuia să facă ce jurase că nu va face niciodată atunci când venise în Tempest.
îşi păstră vocea calmă. Ochii uscaţi.

- îţi înţeleg durerea mai bine decât crezi. Mi-am pier. dut soţul. Era tânăr, nu ar fi trebuit să moară.

Aşa cum vorbea, părea puternică, de parcă totul se întâmplase cu mult timp în urmă, de parcă îşi revenise. Atât de departe de adevăr.

- îmi pare rău să aud.

Nici un pic de milă. O afirmaţie directă.

- Îţi spun doar ca să nu crezi că sunt lipsită de suflet. Dar ai o fiică şi fiica ta are nevoie de tatăl ei. în clipa de faţă, s-ar putea să nu pară prea mare consolare pentru faptul că ţi-ai pierdut soţia, dar lucrurile s-ar putea să se schimbe în scurt timp.

Cuvintele păreau goale, dar ar fi putut fi adevărate. Dacă ea şi Trav ar fi avut un copil... Dar Trav nu fusese pregătit.

North puse gogoaşa neterminată pe vraful de ziare.

- încă nu te-ai prins, nu-i aşa?
- De ce să mă prind.[7]

îşi frecă cicatricea de pe mână. -Bianca nu era soţia mea.

Wren scoase un mieunat de protest. Ţess privi cll ochi mari. -Dar...

Bianca îl numise în reperate rânduri „soţul" m având în vedere că nu ar ii putut fi vreodată consideri o mare reprezentantă a valorilor tradiţionale, Tess n ! ? putea imagina că i-ar *ii (ost* ruşine că era însărcinară
să fie măritară.

-Atunci, de ce spunea ca eşti soţul e»?

North îşi luă cheile.

-Trebuie să tac câte ceva pe acasă. Mă întorc după voi.

-Stai! Nu poţi să pleci aşa...

Dar se pare că putea.

Ian îşi scoase haina şi o aruncă pe canapeaua din casa scolii. Cămaşa i se lipise de piept din cauza transpiraţiei. Minţise când spusese că avea ceva de făcut aici. Minţise pentru că Tess ar fi vrut o explicaţie şi, când venea vorba de el şi de Bianca, explicaţiile erau complicate.

Privi în jurul camerei deschise. Casa asta din vârful muntelui ar fi trebuit să fie ascunzătoarea perfectă. Fără proprietari de galerii^ psihopaţi, fără apostoli aspiranţi care să-i bată la uşă. În Manhattan, toţi cei din lumea artei voiau câte ceva de la el: aprobarea lui, îndrumarea lui, banii lui. Crezuse că o să poată scăpa aici. Că o să poată să înţeleagă cine era el ca artist la 36 de ani, când nu mai putea fi un puşti rebel. Că o să găsească o direcţie, un sens. Apoi însă cedase rugăminţilor Biancăi de a veni cu el. Acum ea era moartă şi el trebuia să facă faţă urmărilor morţii ei - inclusiv enervantei Tess Hartsong şi bebeluşului care stătea mereu lipit de ea.

Privi înspre spatele casei, înspre uşa care închidea camera în care murise Bianca. Auzi, îi spusese lui Tess că erau căsătoriţi!

Deşi Bianca nu mai era, North continua să o aştepte să-l sune, aşa cum făcuse de atâtea ori.

-lan! Am *obţinut un contract nou. Un magazin temporar pentru o linie vestimentară masculină fantastică. E un desigur uimitor! De-abia aştept să-l cunoşti.*

-Mă duc în Aruba weekendul ăsta cu Jake... E incre- dibil. O să vezi. Nu am mai simţit niciodată aşa ceva l)entru nimeni.

-Ethan *vrea să mă mut cu el. Oh, Doamne... E fantastic. ^mi pasă că e actor. El e altfel.*

"l^n, am avut o zi oribilă. Pot să vin *la tine?*

- *Ian, viaţa e* gr*oaznică. Aduc nişte vin.*

- *Ian, de ce trebuie oamenii să fie atât de îngrop Vii să mă iei!*

Şi acum îi lăsase încă o încurcătură pe care să o rezolve. Şi o s-o rezolve. Ca întotdeauna.

Şcoala era caldă, dar, fără Bianca care să vină să o întâmpine, lui Tess îi părea pustie. Ian o luă înspre uşa deschisă cu geamantanul ei într-o mână şi cu lucrurile pe care îi ceruse să le comande pentru copil în cealaltă.

- Voi două puteţi să staţi în dormitorul meu, la etaj.

Vocea lui era la fel de aspră ca o furtună de gheaţă.

În clădirea şcolii nu erau decât două dormitoare, ceea ce însemna că lui îi rămânea cel de aici. Camera în care...

Umbra morţii Biancăi plana pretutindeni. Instinctiv, Tess o strânse pe Wren cu mai multă putere în braţe. Părea imposibil să poată locui în aceeaşi casă cu el, chiar şi numai câteva zile, dar cum altfel ar fi putut crea o legătură cu acest copil pe care până acum îl respinsese?

-N-o să mă vezi prea mult, spuse el, dispărând în susul scărilor. O să tiu în studio.

Tess privi în jur. încăperea era scăldată în lumină. Parcă Bianca nu fusese mciodată acolo. Nu mai erau şlapi abandonaţi la intrare. Nu mai erau reviste de modă, sticle pe jumatate goale sau ambalaje de dulciuri împrăştiate peste tot.

Privirea i se opri pe uşa închisă.

Mai devreme sau mai târziu va trebui să intre , Uacă nu rezolva acum problema asta, 1Vo S<1 Se * gândi la nimic altceva. Cu Wren adormită în p^^ Tess se apropie de uşa închisa 1« adânc, o doare pieptul, ş. apăsă clanfa. *tmd

cumPatul nu msi era. Perdelele fuseseră smulse de ia fereşte. **C0v0rul**_di.sp3ru.se, lăsând goală podeaua din lemn. Iar restul... fcra ca şi cum şi-ar fi pictat sentimentele peste tot pe pereţii cândva gri-deschis. **' forme** răsucite acopereau suprafeţele într-o paletă de crriuri, nuanţe de alb murdar şi bej **uri** fumurii. Pictase **cercuri** şi spirale, şi rotocoale, şi arcade. Câteva forme se **răsuceau** înspre tavan. Altele se prăbuşeau şi se revărsau pe podea. Un peisaj de durere mut, cu toate nodurile şi încâlcelile pe care le cunoştea atât de bine.

-Totul este aici. Şopti cuvintele pentru sine, penali Wren. Fiecare emoţie.... I se ridică în gât. Fiecare...
sentiment

Vorbi din spatele ei, cu voce răguşită:

— Ieşi:

Venindu-şi în fire, se răsuci pe călcâie.

Spre deosebire de haosul din camera de la parter, dormitorul mare de la etaj era liniştit şi ordonat, cu pereţi masculini, negru cărbune, ce contrastau cu bordura alba. Pe jos era un covor în dungi gri şi albe puternice, iar mobila era simplă - un pat mare cu o tăblie zdravănă, o comodă şi două noptiere. O lampă pentru citit, din crom curbat, se arcuia peste un fotoliu la picioarele căruia era un taburet din acelaşi material.

li explicase lui North ce însemna îngrijirea cangur şi cât de important era contactul piele pe piele pentru bebeluşii prematuri. îi explicase cum reglează temperatura corpului, cum stabilizează respiraţia, cum scade riscul de mortalitate infantilă etc. etc. etc., dar nu era figură că o ascultase. Nu-i spusese însă şi cât de epuizant Putea fi.

Din fericire, Wren nu plânse când Tess o aşeză în Pătuţul portabil pe care North îl adusese sus - un cu'Sor mic şi galben, numai bun de cuibărit în el.

O s-o lase acolo doar până îşi întindea puţin spatej atât cât să scape de junghiurile care se instalaseră acolJ

Aranja o zonă pentru schimbat pe comodă. Deschid sertarele, sperând că North eliberase măcar unul p^ tru lucrurile lui Wren. Găsi în schimb şosete groase şi lungi până la genunchi şi boxeri de culoare închisă, gri şi bleumarin - totul simplu şi masculin, fără nimic din îndrăzneala pe care o manifesta în artă. Tricouri simple, blugi, două pulovere de toată ziua. Doar mirosul subtil de muşchi de lemn şi de cedru sugerau ceva mai exotic.

Comandase totul pentru Wren de la un magazin foarte simandicos din Manhattan. Salopetele de lux, saci de dormit extrem de scumpi, căciulite şi şosetele de bebeluş în culori pastelate mai scumpe decât orice căciulă sau şosetă pe care o avusese vreodată Tess.

Lăsă lucrurile lui Wren pe comodă, verifică să se asigure că fetiţa mai respira încă şi se duse la cele două ferestre ale încăperii. Durerea îi era prea bine cunoscută. La fel şi furia. Amândouă o schimbaseră enorm. Acum, privind peisajul nefamiliar de afară, se întrebă cine era oare, fără greutatea lor care s-o apese.

Atât de multe se întâmplaseră azi, încât aproape că nici nu se gândise la Trav. În ciuda efortului de a avea grijă de Wren, m ciuda sentimentului de vină şi de durere pe care îl încerca pentru moartea Biancăi, începea să simtă o senzaţie stranie de adaptabilitate Era ceva
atât de nou, încât o făcea să simtă că-sini^ ' , .!., ,

Două scaune de lemn şi o bancă K e " într-o grădină micuţă de sub fereastră. Era Iv^ martie şi copacii erau încă golaşi, dar pZ^ !™"
martie şi cuy^.. ------— aar primàvar c
tut să sosească în orice zi în Tennessee Chr Z PU' sa revină la viaţă cu forţe proprii sau Vor ti^.?™, ° flori noi? Si în grădină, şi în sufletul ei
Pontate

Razele aurii ale soarelui care apunea peste Apalaşi se întindeau deasupra copacilor şi pc cerni care prinsese culori rubinii- Lăsă frumuseţea să pătrundă în ea.

-la uită-te, Wren! şopti ea. Uită-te numai!

-Nu cred că e prea atentă, spuse North.

Umplea întreaga uşă, şi apariţia lui o tulbură dintr- odată. Oare el ce vedea când privea lumea? Când o privea pe ea?

-Credeam că trebuie să stea în marsupiul ăla al tău, zise North, cu voce aspră.

Carevasăzică, o ascultase până la urmă.

-S-a plictisit.

Răspunsul ei îi aduse aminte că existase o vreme când fusese amuzantă. Toţi prietenii ei erau de părerea asta. Iar pe Trav putea să-l facă să se tăvălească pe jos de râs.

North nu râse. Se uită la salteluţa pentru schimbat şi la toate lucrurile de bebeluş de pe comoda lui.

-O să-mi iau lucrurile de aici.

Ţinând cont că în dormitorul de la parter nu era nici un fel de mobilă, Tess se întrebă unde o să şi le pună. Atelierul lui ocupa aproape toată partea din spate a etajului. Poate că o să se mute acolo.

II privi ducându-se la comodă.

- Câţi ani ai?
- 36. De ce te interesează?

Era cu un an mai mare decât ea.

-Am văzut unul din tablourile tale grafice, în alb-ne- gru, acum câţiva ani. Un autoportret. N-ai fost prea generos cu tine.

-Nu era nevoie.

Deschise sertarul de la mijloc. Cel în care erau boxerii monocromi.

-De ce te-ai înfătisat în felul ăsta? întrebă ea. Mai mult schelet decât carne:

-De ce fac orice din ceea ce fac?înştaca vraful vie haine pe care le pusese pc$n|h. de schimb şi o lăsa singură. ' ' 1

lan aruncă lucrurile pe canapeaua lungă şi ni0Vtj. atelierul lui. încăperea mirosea a lemn proaspăt, Je| rafturile pe care le construise. Prietenii Biancăi aranjaseră locul ăsta, cu luminatoarele mari şi cărămida la vedere, ca un al doilea studio, un loc în care sase retragă când aveau nevoie de inspiraţie în meseria lor de decoratori. Dar izolarea se dovedise mai romantica în imaginaţia lor decât în realitate - iar el exact izolarea asta şi-o dorea mai mult decât orice.

Adăugase mai multă lumină, rafturi şi o canapea mare şi mov. Instalase staţia pe care o folosea pentru proiectele de artă digitală, care variau de la şabloane pentru perete până la spectacole uriaşe de lumină pe care le proiecta pe zgârie-nori. Dar manipularea grafică, deşi îl captivase cândva în uriaşă măsură, îşi pierduse farmecul. Avea nevoie de altceva. De ceva...

Cum mama dracului ar fi putut să-şi dea seama de ce anume cu tot haosul ăsta.[7] Era la fel ca şi când ar fi fost în Manhattan.
Se gândi la dormitorul Biancăi, de la parter Văduva Hartsong nu i se părea o femeie prea sofisticată, dar înţelesese. Nu era sigur că-i plăcea asta. Ba da, era sigur. Nu-i plăcea.
Dimineaţa veni prea devreme. Tess cobor- du-se la parter, cu Wren m curbura cotului r ,
din dormitorul din spate c*nd î?i ^ £
„ul. în blugi şi o cămaşa de lane moto » ^

- ca peisajul din jur.Cafea, mârâi ea, înainte ca North să apuce să ros- tească vreun cuvânt. Şi nu vorbi cu mine. M-a trezit de trei ori peste noapte. O urăsc.

-Aşa se explică de ce-i săruţi creştetul capului.

- Sindromul Stockholm. Am căzut pradă vrăjii persoanei care mă ţine captivă. Este o strategie de supravieţuire.

Poate că mârâitul era felul lui de a-şi exprima amuzamentul, dar se îndoia.

- Stai jos, spuse el. Fac eu cafeaua.

Nu auzise niciodată o ofertă făcută cu mai puţin entuziasm.

_Şi pe tine te urăsc! Tu ai dormit toată noaptea şi ai fost deja afară, deşi nu e nici şapte încă.

- Cineva trebuie să păzească democraţia în ţara asta. Făcuse o glumă? Intrase în bucătărie şi nu-şi putea da seama.

Masa lungă ocupa partea de nord a livingului deschis. Suprafaţa aspră fusese dată cu un strat gros de lac, ca să nu se strice. Contrastul dintre bordura albă a pereţilor şi lemnul întunecat - masa, podeaua din scânduri late şi strălucitoare, etajerele de sub ferestre - făceau ca încăperea să fie un locşor confortabil pe timp de iarnă, dar putea la fel de bine să fie un refugiu răcoros în cele mai toride zile de vară.

North apăru din bucătărie cu două căni de cafea, o puse jos pe a ei şi se aşeză la capătul opus al mesei, la aproape doi metri distanţă. Dacă nu ar fi fost atât de scorţoasă din cauza lipsei de somn, i s-ar fi părut amuzant.

-Oh, uitasem, spuse ea, tărăgănat. Tu încă mai crezi că fetele au bube. Lasă, până ajungi în clasa a şasea o să-ţi treacă. Gura îi tremură.

-Vin mai aproape dacă promiţi să nu vorbeşti.

îşi împinse cana la *mijlocul mesei.* -Nu-mi face vreo favoare. *îşi* da

du la o parte t
tale.
tru mine.

Hanoracul lui Trav ar fi fost destul *de* mare ca să J cuprindă pe amândouă - hanoracul îmbibat cu sângele Biancăi pe care îl aruncase fără nici o ceremonie în coşul de gunoi din spital.

Făcu un efort să-şi revină.

- Şi te anunţ că va trebui să te *scoli* şi tu *măcar* o data pe noapte.
- Nu ştiu ce trebuie să fac.
- Îţi arăt eu.
- Nu e necesar.
- E foarte necesar. Poţi s-o atingi, să ştii. Nimic *din* ce s-a întâmplat nu e vina ei.
- N-am spus *că ar fi.*

Îşi duse cana înapoi în bucătărie.

- *Prinde!*

Se răsuci pe călcâie, ridicând instinctiv mâinile. Tess îi aşeză blând în braţe bebeluşul strâns înfăşat.

- Ce *naiba...!*

Tess se dădu în spate.

-Am nevoie să mă spăl pe dinţi, să fac un *dus* şi mi-ar plăcea să *folosesc* toaleta fara să ţin un bebeluş în braţe Va trebui să te descurci. -Dar... - Descurcă-re!

Jn *timp* ce se îndepărta, Wren începu să pj;lm?1 Tes, ezită, apoi se forţă sa mearga mai departe. ^ mâncase. Nu purea să-i facă ea nimic mai mul/V0™ ™'
putea să-i facă şi Norrh. ^ decât ce
din ochi. Am nevoie să împrumut una *din cămăşii*
Ale mele nu sunt destul *de mari şi* pentru Wren
'"i'pei).

-Te-am angajat.' strigă în urma ei. -Consideră că-mi iau pauza prevăzută ¿n j muncii.

capitolul 6

Jumătate de oră mai târziu, după ce-şi făcuse dus şi se spălase pe cap, Tess se întoarse la parter. Ian aproape că nu se mişcase. Stătea în picioare, lângă fereastra bucătăriei, la doar caţiva paşi de locul în care îl lăsase Wren plângea şi, în loc să o plimbe, o ţinea de parcă ar fi fost o grenadă pe punctul să detoneze. Orice speranţă că ar fi putut sparge gheaţa dintre ei lăsându-i împreună se spulberă.

-Nu fac asta, spuse el, cu expresia împietrită.

- înţeleg.

Se duse să-şi mai toarne o cană de cafea. încruntarea lui se transformă într-o adevărată furtună în timp ce Tess simţea cum o cuprinde furia.

îi întinse nervos bebeluşul.

- Trebuie să mă duc să lucrez.

Tess cuibări copilul în îndoitura cotului, şi începu să rearanjeze păturica, dar se opri brusc. Mâna îi rămase nemişcată pe materialul

moale, iar în gând îi încolţi ide- ea că poate înţelesese totul greşit, de la bun început. Se duse după el.

-Wren nu este a ta, nu-i aşa?

North se opri.

-Ce te face să spui asta?

- Dacă ar fi copilul tău, nu cred că ai putea s-o ignori, aşa cum faci de când a apărut. Veni după el în sufragerie. Deşi, ţinând cont de atitudinea ta în general fermecătoare, e posibil să mă înşel.

- Da, e posibil.

Se îndreptă spre uşa de la intrare şi-şi luă geaca.

-Cum poţi să spui că am ignorat-o? Doar eşti aici, nu-i asa?

Uşa se închise în spatele lui.

Tess privi feţişoara nefericită a lui Wren - trun- tea ii era încreţită, năsucul turtit şi limbuţă răsucită

ca un chips de cartof în timp ce urla. Oare intuift^ Tess era corectă/ Dar, dacă Ian nu era tatăl lui tyren de ce-i dăduse voie să-i treacă numele pe certificatul de naştere? Si dacă era totuşi tatăl ei....?

Prea multe întrebări fără răspuns. Susţinând cu grijă coloana fragilă a bebeluşului, ezită, apoi se îndreptă spre dormitorul Biancăi. Deschise uşa şi păşi înăuntru.

încăperea era un pântec de durere. Nu putea înţelege cum un bărbat care picta cu atât de multă emoţie putea să-şi respingă cu atâta răceală propriul copil. Dacă nu cumva privea ea greşit lucrurile. Poate că tocmai toată emoţia asta era motivul pentru care refuza să se apropie de ea.

Wren începuse să se liniştească. Tess îi privi faţa de broscuţă.

-Nu sunt mămica ta, scumpo.

însă în clipa de faţă, pentru micuţa orfană atingerea lui Tess era cea mai familiară. O strânse *la* piept. Avea în spate ani de experienţă de detaşare profesională şi era mult prea lucidă ca să se ataşeze de acest *copil, care* nu era al ei. Dar al cui era.?

- Fac tot ce pot, Bianca, şopti ea, în camera pustie. Crede-mă. Fac tot ce pot.

Ian trebuia să scape de casa asta, de V"d Hartsong vedea prea multe. a a UVc

O apucă înspre cărarea care urca ha urca Pe munte. Deşi cres cuse la oraş, se simţea cel mai în larm, 1 •

Făcuse o parte din Traseul Apaiasilor Ur ^ Whitney în timpul unei furtuni de zăpa^f MunteJe tuse întreaga rută John Muir. Fusese şi pe ' Şl străbă- Europa, fără să care prea multe în rucsac h^^ ^în *un* set de lenjerie de schimb şi drogurile pe

să pună mâna la acea vreme. reUşis

eQ rafală a vântului puternic de martie îl făcu să re re că nu-şi luase o geacă mai groasă. Dar nu era încă "regătit să se întoarcă.

Vechiul foişor de foc se înălţa înspre est. Urcase în el de vreo câteva ori, însă astăzi avea nevoie să-şi simtă Picioarele înfipte în pământ.

F o ciută cu coada albă traversă cărarea, chiar în fata lui. Ian părăsi poteca şi o urmă până la pârâu. Când *st* apropie, auzi, pe lângă clipocitul obişnuit al apei, încă un sunet. Ceva ca un vaiet care venea dinspre ce mai rămăsese dintr-o veche distilerie.

Grăbi pasul. Descoperise distileria într-una din primele lui plimbări pe munte, îşi dăduse seama ce era după pietrele de râu aranjate în formă de U, care marcau locaţia unui cuptor abandonat. O damigeană găurită din cupru, de două sute de litri, zăcea într-o parte, lângă o găleată galvanizată fără fund şi câteva borcane sparte acoperite de praf şi mizerie. însă atenţia îi fu atrasă de rămăşiţele vechiului boiler, cu plăci ruginite de metal, pe care întreprinzătorii de altădată marcaseră semne cu toporul. Acum un copil era prins dedesubt. - Doare!

Piciorul copilului era prins sub cea mai grea secţiune a boilerului deteriorat. Ian se duse grăbit la el. ■ -Nu te mişca, Eli.

Băiatul ridică spre el faţa murdară, mânjită de lacrimi. Avea ochi căprui, uluitor de mari, şi părul des Şi şaten, cu bretonul tăiat drept deasupra sprâncenelor. -A căzut pe mine. -Văd şi eu asta. Ian se mai întâlnise cu Eli.

În limbaj modern, Eli era un copil *lăsat liber* să cutre- lere pădurile fără supraveghere, aşa cum nici un copil de °Pt ani de la oraş nu şi-ar fi putut măcar imagina. Opt *şi jumătate*, îi spusese Eli.

"r r*f*

Desi avea mereu faţa murdară şi se vedea că er acasă,' puştiul părea bine îngrijit, iar pe trupul legat nu se vedeau mai multe vanatăi decât Pe Al oricărui băieţel de vârsta lui. ^

-Nu e cel mai grozav loc m care sa-ţi bagi tu nasul Bucata de metal era mai grea decât părea şi aVea ^ ginile periculos de ascuţite. Ian avu mare grijă când ridică. Când o dădu la o parte, din tăietură vizibilă prin blugii rupţi ai lui Eli ţâşni sânge. Prea mult sânge, lan aruncă geaca deoparte şi-şi desfăcu nasturii de la cămaşă.

-Pun pariu că doare. -Sunt... sunt puternic.

O nouă lacrimă îşi croi drum prin harta desenată în noroiul de pe faţa lui. - Sigur că eşti.

lan îşi scoase cămaşa, rămânând doar în tricou şi legă strâns o mânecă în jurul piciorului băiatului ca să oprească sângerarea.

-Promite-mi că n-o să te mai apropii de locul asta de acum înainte.

- Cred ca nu.

Mototoli restul cămăşii pe pieptul lui Eli, apoi îl ridică în braţe cu foarte mare grijă. Eli scânci.

- Doare.

- Sigur că doare. Hai să te duc acasă. Eli se lipi de pieptul lui Ian.

trebuie să mă duci în braţe, ca pe un bebeluş. _ Ştiu că nu. Dar mă antrenez pentru triatlonul Iron- man. Trebuie să mai lucrez la rezistentă. - O să participi la lronman?

_ poate.

Sau poate că nu. Alergatul şi înotatul erau una, dar 180 de kilometri pe bicicleta nu sunau deloc îmbieto

run om căruia îi plăcea să **aibă** contact direct
v pământul.
^Părinţii lui Eli aveau o fermă. Ian văzuse acoperişul
{lor Sub muchia dinspre vest. încetini pasul când i ta
băiatului se schimonosi de durere. ,a'-Ce mai face
mama ta? întrebă el, ca să-i distragă
atenţia- „încă e trista, -îmi pare rău să aud.
în ultima lor conversaţie, Eli îi dezvăluise că mama |ui
trebuia să aibă un copil, dar că „ceva a mers prost şi
acum plânge mult".
Eli strânse mai mult braţele pe după gâtul lui Ian. -Tata zice că o să fie mai bine în curând. Ian dădu din cap. - Asta e bine.
Păşi cu grijă peste un lăstar care căzuse de-a curmezişul potecii.
'-Ce-ai mâncat în ultima vreme? Cântăreşti o tonă. De fapt, micuţul de opt ani era uşor ca o pană. Eli se strâmbă.
- Fasole. Am mâncat aproape toate conservele pe care le-a pus mama astă-vară, dar în curând o să iasă ceapa verde.
Eli vorbea ca un fermier cu experienţă. Ian continuă să-l ţină de vorbă în timp ce urca panta. II întrebă ce păsări noi mai identificase, dacă văzuse vreun urs, cum progresa proiectul lui despre îngrijirea albinelor - Eli făcea şcoala de acasă. în cele din urmă, ferma scheletică apăru în faţa lor.
Casa utilitară avea pereţii din lemn nevopsit şi două panouri solare pe acoperişul de tablă. Pământul proaspăt săpat din partea stângă indica locul în care se aña grădina de legume. Pe lângă casă, mai erau un vechi hambar de tutun, un ţarc pentru capre şi un coteţ
lnconjurat cu plasă de'sârmă. Totul era împrejmuit
cu un gard din sârmă ghimpată, păzit de doi c§j • lătrau şi
de un bărbat deşirat, care se apropia nerv* ^ o puşcă în
mână. °S) co

- Stai pe loc!

Ian nu se pricepea cine ştie ce la arme, dar ştia suf • ent
despre ele cât să recunoască un AR-15. ' 1Q' -Tată! -Eli?
Bărbatul miji ochii în soarele dimineţii.

- Eli a avut un mic necaz, strigă Ian.
- Rebecca!

Bărbatul o luă la fugă spre ei prin curtea bătătorită Avea încă puşca în mână, dar nu o mai ţinea îndreptată spre pieptul lui Ian. Se chinui să deschidă poarta cu o singură mână, în timp ce o femeie slabă, cu păr şaten, ieşi pe uşa din faţă.

- Ce este? -Eli!
Băratul sprijini puşca de stâlpul porţii şi veni în fugă spre ei.

- Ce s-a întâmplat?
-Eli şi-a tăiat piciorul într-o bucată de metal de la vechea distilerie, explică Ian.
- La naiba, *Eli!* Ar fi trebuit să cu,-
ūlL ba Ştu că n-ai ce căuta acolo.
k Mama lu, Eli veni în grabă lângă fiul ei, cu o mână
tăluiNSa"uafoStVinamea!deClarăEli'di" Mele ta-
Mama lui încerca să-I liniştească îneri' în fiecare cută a feţei. 8 JOrarea i se citea
-Nu spune nimeni că a fost. -Eu spun! se răţoi taică-său. Trebuie r tept, Eli. a tn mai des-
Ian făcu un pas în spate. - E posibil să aibă nevoie de cusături.
vreau cusături! urlă Eli.
„Lasă-mă să văd.
Mâna mamei tremura în timp ce începu să desfac
incetişor cămaşa în care era înfăşurat piciorul fiului ei
Ian o opri.
.Trebuie să o lăsaţi acolo până ajunge la un doctor £ o tăietură destul de adâncă.
-Oh, puiule...
Femeia îi dădu bretonul la o parte din ochi.
Avea în jur de 30 de ani, nasul prelung şi ochi trişti uşor întorşi la colţuri. Ea şi Eli aveau acelaşi păr închis la culoare şi bretoane aproape identice. Totuşi, părul ei cădea drept pe spate şi avea nevoie să fie spălat.
Bărbatul dădu din cap înspre Ian.
-Mulţumim pentru ce ai făcut. Ne ocupăm noi de aici.
Ceva din atitudinea lui încordată îi spuse lui Ian că no să se ducă la nici un doctor.
-Are nevoie de îngrijiri medicale.
-Ştim să ne purtăm singuri de grijă, spuse ferm bărbatul.
Spre deosebire de soţia lui, bărbatul avea o constituţie robustă şi păr sârmos, şaten-deschis. Nu era înalt - avea cam 1,75 - dar umerii laţi şi bicepşii umflaţi îi trădau forţa fizică.
Din câte se părea, familia trăia din ce producea ferma, probabil la nivel de subzistenţă, fără banii necesari pentru o vizită la doctor.
Nu era treaba lui, dar nu le putea întoarce spatele.
- Este o asistentă în vechea clădire a şcolii, spuse el, cu jumătate de gură. Sunt sigur că ar accepta să se uite k Eli, la schimb pentru nişte ouă proaspete. E una din ^aticii ăia care nu mănâncă decât produse naturale.
O minciună gogonată, dar oamenii aveau mândria lor.

"Trebuie să-l ducem, Paul.Tonul rugător din vocea soţiei lui sugera că bă era un om greu de convins. N|

Era evident după expresia lui Paul că nu v0iasă deze, dar, fie pentru că ştia că soţia lui avea dreptate ? pentru că nu voia să facă spectacol în faţa unui str^ dădu scurt din cap.

Barele îndoite şi parbrizul spart al vechiului D0doe Ram sugerau că fusese zdravăn muncit, timp de ^ buni. Rebecca urcă pe bancheta din spate, cu Eli în braţe, iar Ian se aşeză în faţă.

Nu era o familie tipică muntenilor din Tennessee. Aveau accent sudic, dar nu foarte pronunţat. Trăiau la fermă de cinci ani. Rebecca îi spuse lui Ian că ea şi Paul se cunoscuseră în primul an de studenţie la UT, dar nu-i dezvălui nimic mai mult decât numele lor de familie - Eldridge.

Tess plimba copilul prin cameră când intrară în casa. Mişcarea protectoare pe care o schiţă fii subtilă - îşi puse mâna pe căpşorul fetiţei, o trase mai aproape de ea - dar lui Ian nu-i scăpă. însă imediat ce văzu băiatul în braţele tatălui său, Tess deveni dintr-odată întruchiparea profesionalismului.

- Puneţi-I pe masă.

înclină capul înspre masa cea lungă din sufragerie şi, prevmbil u mnnse copilul lui Ian. D ă ce., cărase pe El., bebeluşul „ parea uşor ca aerul în braţele lui, dar asta nu însemna ca-i facea mai multa ' - ■ *

-Salut, puştiule. Eu suntTes Î, ^j* ° ' " trusa de prin, ajutor? Este dea^S,"?" ^ *

Ultima oară când se uitase, nu fIIC e1, sobei, doar o cutie de metal cu mSdÎr^^ care **o** găsise acolo când cumpărase CZ A Craciun' P tie mare şi galbenă pe care probabil că T găS1' ° CU' ea. După cât era de mare, era evident ^ ° adusese CL1 fie **vreodată** prinsă nepregătită **într** nu risca să mai ^ ^ Uaţ'e de urgentă.

«A

n auzi pe Tess trimiţând-o pe Rebecca în bucătărie, **„ <** **spele** pe mâini. Trecură unul pe lângă celălalt în

SB^ ^şj j

era întins pe masa cea mare, cu una din perenele **j e canapea** sub cap. Tess îi tăiase blugii şi îl lăsase & p . tr]COu şi într-o pereche de boxeri cu supereroi

doar

care îi spunea chiar în acel moment că îl invidi-

PentpaU{ păşea dintr-o parte a încăperii în cealaltă, prin **S etajerelor** de la ferestre.

Ian aşeză trusa de prim ajutor langa ea **şi,** având grijă £li **să'nu**-l audă, o informă că singurele îngrijiri medial **pe** care o să la primească băiatul vor fi ale ei. Ca^LI **aveau** de gând să-l ducă la doctor.

Ţess dădu scurt din cap. Bebeluşul i se foi în braţe şi,şi **contorsionă** faţa mai mult decât şi-ar **fi** imaginat că t cu **putinţă.** în mod previzibil, începu să plângă. Tess **ridică**

o clipă capul, apoi însă îşi reîndreptă numaidecât **atenţia** asupra lui Eli.

-Hai să vedem care e problema aici, spuse ea pe un ton blând şi liniştitor, în timp ce începea să desfacă garoul improvizat din mâneca de flanel a cămăşii. îmi plac puştii aventuroşi. Ce te-a prins? Un urs? Sau... nu-mi spune... o veveriţă zombi?

Eli îi zâmbi printre lacrimi.

-Nici una, nici alta.

Începu să-i povestească despre distilerie şi despre cum îl salvase Ian. Tess părea fascinată de poveste, dar Ian îşi dădea seama că atenţia îi era de fapt concentrată la ceea ce era de făcut.

h timp ce Ian aranja copilul mai bine în braţe, ^cca reapăru din bucătărie şi Tess îi ceru să desfacă Un adin rolele de tifon din trusa de prim ajutor. . -0 să mă uit acum, îi spuse lui Eli. Sper să nu mi se iacă râu.

zâmbi din nou printre lacrimi.

~Nu cred că o să ti se facă.

-Să sperăm. Aruncă pe jos cămaşa îmbibată de sânge, repede rana şi apăsă compresa ca să oprească sân care începuse iar să ţâşnească. -Parcă ai spus că e ceva grav.

-Şi nu e.?

- Grav e atunci când îţi atârnă piciorul, retezat pe, mătate. Ce ai tu aici e mult mai uşor de reparat.

- Metalul în care s-a tăiat era *ruginit, îi* spuse ian,

-Şi au trecut doi ani de când a *făcut vaccinul* antitetanos.

Rebecca îi aruncă o privire *soţului ei, care încă* se mai plimba agitat prin faţa *ferestrelor.* -Va trebui să i-I facem iar.

- Nu vreau injecţie! se smiorcăi *Eli.* Tess îi zâmbi liniştitor.

- Nu cred că o să *fie nevoie. Se uită la Rebecca.* Nu atât rugina cauzează problemele, cât mai *degrabă* tipui de bacterie care se formează în aceasta. Dar, dacă a fost vaccinat acum doi ani, ar trebui să fie în *regulă, după* ce curăţăm rana. Partea proastă, Eli, e că va trebui să scot toate chestiile alea urâte din tăietură. O să *fiu cât pot* eu mai atentă, dar mă tem că tot o să doară. *Bn regulă* să plângi. Ian plânge tot timpul şi uită-te *la el* cât e de mare.

Ian îşi muşca limba ca să mo contrazică -Tatăl meu nu plânge, souse PI," ' r^

mama, da. g ' PUSe E Wonvingere. Dar

-Pe domnişoara Tess nu o interes - spuse Rebecca repede.
eaza
astea,

Ian ajunsese să o cunoască pe domn' bine **Dână** acum şi bănuia rn^ . IŞOara Tess destul

e până acum şi bănuia că era de f interesată, dar îşi ascundea bine curiozit^ C^lar f°arte

Tess îi spuse lui Paul *să-l* ducă pe Eli f^'. bucătărie, unde începu să cureţe a chiuveta din

i, ... ……I, . 'na sub .J. *

care o dădu cu soluţie de beradinn. apa> după marcabil de bine, ţinând cont cât de di.? C°mPortă re- l,I^oasă trebuie

ftkl^, **I0,t procedura** pentru **el.** Până şi bebeluşul se linişti *Lica* să se pună iar pe plâns, la scurt timp după nil'ea Ian îşi aminti ce spusese Tess despre contactul cu **U"eL** dar **afurisit** să **fie** dacă avea să-şi scoată tricoul.

P'După ce Tess fu mulţumită de felul în care fusese , râtată rana, îi spuse lui Paul să-l ducă pe Eli înapoi f masa din bucătărie. Acolo o unse cu **o** cremă cu an- ^biotic şi o închise cu un bandaj chirurgical, mare şi neobişnuit, cu nişte benzi adezive ca nişte balamale. n „Este un tip relativ nou de bandaj, folosit de unii doctori ca să evite cusăturile, explică ea, în timp ce-l ajuta pe Eli să se ridice în şezut Am auzit lucruri bune despre el, dar nu l-am folosit niciodată şi aş fi mai liniştită **dacă** l-aţi duce să îl vadă un doctor. îmi imaginez că ar **rămâne** o cicatrice mai mică, dacă l-ar coase.

-Cicatricele nu contează, spuse Paul. Dacă el o să fie bine.

Tess nu insistă. Le explică cum să îngrijească rana şi cum să identifice semnele de infecţie, în caz că apăreau.

-Veniţi cu Eli peste două zile, ca să văd cum merg lucrurile, bine?

-Mulţumesc! Cu un gest impulsiv, Rebecca o cuprinse în braţe pe Tess. Nu ştiu cum ţi-am putea mulţumi. -Spune cât îţi datorăm, zise Paul înţepat. Ian se amestecă în discuţie.

-Am negociat deja eu pentru tine, Tess. Ştiu cât preţ pui pe alimentele naturale şi m-am gândit că ai aprecia dacă Eli ar trece pe-aici cu nişte ouă proaspete, când o să se simtă mai bine.

Cu o expresie comică, Tess se uită la Eli de parcă nu-i venea să creadă. -Pe bune? Ai face asta?

Eli dădu viguros din cap, apoi ridică privirea spre taică-său. ~Pot?

PauJ dădu scurt din cap.

-Sigur.

După ce Eli şi părinţii lui plecară, Tess începil strângă.

5a

-Mă ocup eu, spuse Ian, aruncându-i fetiţa înbra de parcă ar fi fost contagioasă.

Tess o băgă la loc în eşarfă. Puse la loc trusa depnni. ajutor pe care o asamblase cât timp Wren fusese în spital. în tot acest timp, Ian lucra eficient Strânse căma$a şi bandajele pline de sânge, apoi şterse masa. Ridică prj. virea şi îl văzu frecând chiuveta.

-A fost frumos ce-ai făcut pentru *Eli.*

- Credeai că l-aş fi lăsat acolo.[7]

- Greu de spus.

Rearanjă marsupiul, privind felul economic în care se mişca şi întrebându-se cine era de fapt omul ăsta.

-Tot nu înţeleg, spuse ea. Puteai să angajezi zeci *de* bone competente. De ce m-ai ales pe mine? Nici măcar nu mă placi.

Se întoarse spre ea.

- Cine a zis că nu te plac?

Cuvintele lui nu erau chiar provocatoare, dar pe-aproape.

- Tu ai spus că nu mă placi.

- **N-am spus asta niciodată.**

- Expresia ta o spune Tonul tău. Mă priveşti batjoco- ritor de fiecare data cand mă *vezi.* '

- **Nu e adevărat.**

-O faci chiar acum.

-Aşa e faţa mea. N-am ce-i face.

Tess îşi puse o mână în şold.

-Atunci, ce zici de asta? Poare r* pe tine. eu nu *

- **E de înţeles. Nu sunt cel mai fermecător**

-Am observat. ,p din ^me.

Dar era talentat. Poarte talentat. Şi părea să-şi folosească talentul. Iar Tess începea să şi* "" Voia

UsPectez

- enoate ' Poate! ' era mult mai uman decât voia
ca Pu
să arate-

Era înfăşurată într-un şal şi goală de la brâu în sus, » a cineva bătu la uşa din faţă. Temându-se ca nu care ^va rana lui Eli să se fi redeschis, Tess strânse mai L salul în jurul ei şi al lui Wren.

Ţrei adolescente - doua albe şi una de culoare - stăteau de cealaltă parte. O recunoscu pe Ava, fiica neplăcutei Kelly Winchester, dar pe celelalte două nu "e cunoştea. Una dintre ele avea aparat dentar, părul saten-deschis şi câteva coşuri pe frunte. Cealaltă aVea un zâmbet nesigur şi o bentiţă de plastic, roz aprins, care îi ţinea părul ridicat de pe faţa în formă de inimă.

Tess aştepta ca una din ele să spună ceva, dar fetele evitau să o privească în ochi. În cele din urmă, rupse ea
tăcerea. -Cu ce vă pot ajuta? Ava îşi trecu agitată limba peste buze. -Ăla e bebeluşul?

- Da. Ce-ar fi să intraţi? Nu vreau să o expun la frig.

Ava era una din acele rare adolescente cu părul drept, blond şi strălucitor, cu ten alb şi curat, cu dinţi perfecţi, fără ajutoare din metal.

- E trist că mama ei a murit. -A fost greu.

Ava înclină capul înspre celelalte două fete. -Ea e Jordan şi ea e Imani. Dacă ai vreodată nevoie ^ un baby-sitter, toate trei ne pricepem la copii.

-O să mai treacă o vreme până când Wren o să aibă nevoie de baby-sitter. "Aşa o cheamă?

Ava întinse mâna ca să atingă capul fetiţei, dar Tess se ^ repede înapoi.

- Este încă foarte fragilă, aşa că nu las multă 1 o atingă. E posibil să fii răcită şi să nu ştii încă ^

-Femeile ar trebui să nască în spitale, cu d0 adevăraţi, spuse Ava cu atâta fermitate, încât îe^ dădu pe dată seama că repeta ceva ce auzise de la alt ■ neva,

probabil de la mama ei cea înţepată. -Asta nu este întotdeauna posibil. Jordan, fata cu aparatul dentar, se uitase până atunci prin încăpere şi le întrerupse:

-Mama şi tatăl meu au făcut şcoala aici.

- Şi părinţii mei la fel, zise Ava. Şi bunica, şi bunicul.

- Ai mei au fost nevoiţi să meargă la şcoală în Jackson, zise Imani.

Celelalte două fete dădură din cap.

- Pentru că negrii nu puteau merge la aceleaşi şcoli cu albii, pe atunci, spuse Ava. Mai sunt şi acum pe-aici câţiva albi cărora nu le place că avem prieteni de culoare.

Imani îşi dădu ochii peste cap.

- Ai o prietenă de culoare. Nu vorbi ca şi cum ar fi mai mulţi. Apoi, adresându-i-se lui Tess: Sunt pentru ele ca talismanele alea cu *Prieteni pe viaţă,* ca să nu pară că sunt la fel de rasiste ca părinţii lor.

- Părinţii mei nu sunt rasişti, protestă Ava. -Ne-ar plăcea de Imani şi dacă nu ar fi negresă, spuse Jordan, cu sinceritate.

Imani părea mai degrabă îngăduitoare decât ofensată. Tess zâmbi. Hotărî că-i plăceau toate trei fetele, până şi Ava cea perfectă, pe care ar fi urât-o cu patimă pe când avusese vârsta lor.

Celelalte două începuseră să se agite. În **cele** din **urmă,** Ava **scoase o** hârtie **galbenă, împăturită, din buzunarul gecii.** .

-Am **auzit** că tu ai scris asta.

Tess **recunoscu broşura** pe care o **înghesuise jâfV Bft prezervativele** care **stârniseră indignarea** |ui Kelly **Winchester.** *Ce* **trebuie s* ?t.i de*m sexul m sigMranfd**
Aim

„Suntem în clasa a zecea, spuse Jordan. Dar nu ne .«vata chestii de-astea la orele de educaţie sanitară.

1 „Ţot ce ne spun este să nu o facem, explică Imani. cste 0 oră exclusiv despre abstinenţă.

, Mandatată de stat, spuse Ava.

Termenii pe care li folosea îi aminteau lui Tess că tatăl adolescentei avea pregătire juridică.

- Şi nu o facem! adăugă Ava atât de repede, încât Tess se întrebă dacă nu cumva minţea. Toate suntem virgine.

Dar chestia e că...

-Şi eu, şi Ava avem prieten, spuse Imani. Şi...

Nu termină şi în cameră se lăsă tăcerea.

-Şi, spuse Tess, vă gândiţi să faceţi sex?

-Nu!

Ava şi Imani scuturară cam prea viguros din cap.

-Avem doar câteva întrebări. Despre lucruri pe care s-ar putea să fie nevoie să le ştim când... când o să fim mai mari.

-Am încercat să căutăm pe Internet, spuse Ava, dar... Făcu semnul ghilimelelor cu degetele în aer. „Control parental".

- Cu ei aţi vorbit? întrebă Tess. Cu părinţii voştri?

Se uitară la ea de parcă ar fi coborât de pe planeta Neptun.

-Tata e pastor la Biserica Apostolică îngerii Focului, explică Imani. Este foarte strict şi este în comitetul şcolii.

- Iar tatăl meu este Brad Winchester. Probabil că ai auzit de el.

Tess încuviinţă din cap.

-Eu nu am încă un iubit, spuse Jordan. S-ar putea să am-Şi mama spune că toate fetele care fac sex înainte să se mărite fac SIDA.

-Asta nu e adevărat, spuse Tess. Dar este uşor şi să iei să rămâi însărcinată, şi tocmai de-asta trebuie să ave« grijă de voi.Wren începuse să se agite şi era ora ei de masă f avea şi aşa destule pe cap şi nu-i trebuiau trei adole^ te curioase, care să se uite la ea de parcă ar *fi* toate misterele sexului. Trebuia să le trimită acasă, fe părinţii lor.

Dar dacă părinţii le închideau gura şi refuzau să stea de vorbă cu ele? Se întâmpla mult prea des.

-Aşteptaţi să-i pregătesc biberonul, apoi putem sta de vorbă. De ce nu luaţi loc?

Câteva minute mai târziu, în timp ce Wren trăgea adormită din biberon şi fetele stăteau aşezate pe canapea, Tess îşi aminti de câte ori o avertizase Trav să nu-şi bage nasul în treburi care nu o priveau. Îi mai spusese şi că era prea critică cu cei din jur, dar asta în special când îi punea la îndoială gusturile muzicale.

O aduse pe Wren mai aproape de corpul ei.

- O să încep prin a vă spune că nu mi se prea o idee prea grozavă ca nişte copii de vârsta voastră să facă sex.

Vorbiră toate deodată:

-Nu o să...

-Niciodată...

-Eu nu...

Tess ridică mâna care îi rămăsese liberă

-Aveţi destule pe cap în momentul de faţă - şcoala, părinţii, presiunea celor de vârsta voastră - şi, oricât de drăguţ ar fi un băiat, viaţa sexuală începută prea devre- me poate complica lucrurile. De nrP, I i r cea care iese în pierdere. r ^ on, tata e

- Da, de exemplu dacă face sex şi nfln -i i Ava, din proprie iniţiativă. După care rn!-i • ' sPLlse că e o stricată. ata iumea spune

■ Nu-mi place deloc să aud cuvântul adresa Şi esa femeilor, zise Tess. Dacă ea esn» < ^ ic^0SIıt ia TdTla'fei."' "" eStC Stricata> atunci

Jordan dădu din cap. -Aşa zic şi eu.poare că nici el nu e mai pregătit decât ea, spuse ' şi poate că fata e cea care face presiuni asupra lui. înoate că nu e chiar atât de drăguţ pe cât crede ea. blUl Connor este superdrăguţ, spuse Ava, cu toată
• reritatea.
U & Anthony' zise ImanL
Salul îi alunecă de pe umărul gol şi Tess îl puse la loc. ' par, din câte mi-aţi spus despre orele de educaţie nitară,' e posibil să nu ştie nici ei cu mult mai muite
J VOi-
Imani îşi făcu de lucru cu o scamă de pe braţul canapelei- . . „
-Mulţi băieţi zic ca nu e chiar aşa mare lucru. „Si că, dacă ai crampe, în felul ăsta îţi trec, spuse Ava. Jordan se trase de o şuviţă de păr. _Am auzit că nu poţi să rămâi însărcinată prima oară. Dar eu nu cred. Nu e adevărat, nu? -Categoric nu este adevărat, spuse Tess. Ava îsi prinse buza rozalie între dinţi. -Si dacă un băiat îţi spune că se desparte de tine, dacă nu faci sex cu el? Tess trase aer în piept ca să se calmeze. -Înseamnă că ai avut mare noroc, pentru că, dacă un băiat îţi spune aşa ceva, poţi să fii sigură că e un dobitoc şi trebuie neapărat să te desparţi tu de el. Jordan se uită fix 1a Ava, care spuse: -Dar nu poţi rămâne însărcinată dacă o faci în piscină sau în cadă, nu? Sau în picioare. -Opreşte-te!
Wren tresări, speriată de exclamaţia lui Tess. -Scuze, micuţol
Tess îi mângâie obrazul, apoi se întoarse la cele trei fete.
. "Poţi să rămâi însărcinată din orice poziţie, dacă stai Jos sau în picioare, culcată, în maşină, pe o trambulină ~ deşi asta ar fi cam greu de executat. Ideea e că, dacă
sperma ajunge în vagin, poţi să rămâi însărcinai dacă sexul nu e aşa mare lucru, de ce pierdem mult timp gândindu-ne la asta? *

Surprinse o mişcare cu coada ochiului şi-şi ^ seama că North se întorsese şi că rămăsese în fâţa ^ Judecând după expresia de pe faţa lui - uluire ai^ tecată cu enervare generală - se părea că era acolo de ceva vreme.

Le zâmbi larg fetelor şi se ridică.

- Dacă mai aveţi întrebări, vă rog, vorbiţi cu părinţii voştri.

-Dar...

-Promiteţi-mi că o să luaţi măcar în calcul să vorbiţi cu ei.

Trei perechi de ochi de căţeluşi trădaţi îi întâlniră pe- ai ei. Ava îşi dădu pe spate părul de invidiat.

-Da, de parcă aş vrea să fiu închisă în cameră pentru tot restul vieţii.

Tess vru să-i spună să aibă mai multă încredere în părinţii ei, dar, după cum o văzuse pe Kelly Winchester, probabil că temerile Avei erau întemeiate. Tess simţi că o cuprinde vechea frustrare pe care o simţea când întâlnea părinţi nerealişti şi şcoli care se încăpăţânau să implementeze o programă care lăsa adolescenţii dureros de vulnerabili. Şi, dacă dădea înapoi, cu ce era ea mai bună?

- Dacă mai aveţi întrebări, mai veniţi peste două zile. Chiar în timp ce spunea cuvintele, bănuia că face o greşeală. Şi să nu rămâneţi însărcinate până atunci Fetele chicotiră, îi mulţumiră cu vocile lor ca ciripitul de pasăre şi se întoarseră să plece. Rămaseră consternate când în sfârşit il observara pe North în uşă.

- Nu vă faceţi *griji* în legătură cu el, spuse T . . nu-i pasă decât de propria persoană. s'

Ian făcu un pas într-o parte ca să lase fetele şi *în* grabă pe lângă el. Uşa se închise în urma lor, apoi, th îi adresă una din acele priviri care spuneau că ,i venea să creadă ce auzise.

1 Vreau să mă asigur că am înţeles bine... Nu nu- jcă ţi-ai deschis o clinică aici, dar acum tii şi ore de |Xcatie sexuală în casa mea?

-Scrie pe hârtie toate întrebările pe care le ai. E foar- e impozant ca băieţii să fie la fel de bine informaţi ca şi **fetele.** Şi nu le-am invitat eu. Au apărut la uşă. Şi înainte să-ti începi rutina de Prinţ al întunericului, ar trebui să s S tii că două din fetele astea au şanse uriaşe să rămână **¿ravide** în cel mai scurt timp. " _Nu e problema ta. Tess îi atinse obrazul lui Wren. -Nu-l lăsa pe omul rău să te sperie, scumpo. O să-ţi pun nişte usturoi în păturică.
North pufni, apoi trase dintr-un cuier cămaşa de flanel, în carouri roşii şi negre, pe care o purtase în dimineaţa în care îl văzuse prima oară. I-o aduse. Dar, în loc să plece, rămase unde era, cu ochii aţintiţi asupra ei. Abia atunci îşi dădu Tess seama că şalul îi alunecase din nou de pe umăr. Mult. Dezgolindu-i aproape toată partea de sus a unui sân. II trase repede la loc, de parcă ar fi fost o fecioară scandalizată.
-Gândeşte-te ce faci, Tess, spuse el. Gândeşte-te cum te-ai simţi tu dacă ai fi părinte şi o străină ar începe să vorbească despre sex cu copilul tău. -Am dreptate! Chiar şi ei i se părea că sună prea sigură de ea. North îşi înclină doar o idee capul, apoi începu să Urce scările.
Auzi uşa studioului închizându-se deasupra, apoi ^ase Privind cămaşa preţ de câteva secunde, înainte că 11 aducă aminte că'ea i-o'ceruse. Lăsă şalul şi-şi puse , ma?a, închizând-o peste ea şi peste Wren, lăsând afară °ar faţa copilului

.Era o senzaţie greşită. Cămaşa nu mirosea ca hacul lui Trav. Mirosea în *schimb* a natură. Ce o de J' cel mai mult era că nu avea o *glugă în* care să se asCUndf Wren scoase un gângurit. Pentru ea, cămaşa ^ North era foarte bună. Ea nu avea amintiri cu TravVâr. sând cafeaua pe hanorac, nu ştia de câte

ori îl ridicase de pe cine ştie unde şi-l rugase din tot sufletul ca măcar o dată, o singură dată, să-l pună şi el în dulap şi să nu-/ mai arunce pe unde se nimereşte.

Era oare trădare că Tess se gândea *în ultima* vreme mai mult *la* moartea Biancăi decât *la* a lui Trav.[7] Dacă totuşi ar *mai fi putut* face ceva pentru ea.[?] Cu toată agitaţia din ultima vreme - Bianca, îngrijirea *lui* Wren, urgenţa *medicală a lui Eli* - furia care o *alimenta de* atâtea luni întregi îşi găsise o nouă *ţintă. Ian* North.

Privi înspre scări. Avea nevoie *de* răspunsuri şi n-o să-l lase să-i mai închidă gura.

capitolul 7

Două lucarne generoase luminau studioul spaţios. Pardoseala era nouă, din lemn tare, rece şi deschis la culoare diferită de nuanţele închise pe care le găseai în restul casei. Pe pereţi nu erau agăratf tMJri yiu colorate - nu erau postere incendiare cu rachete care sa ţaşneasca din coifuri de net-r şabloane de patru metri care * JJ «J caranuda sau pe panza şi să fie aduse 1 • "Plce Pc de vopsea. ' a un spray North era aşezat la computer, cu spat-l - Nu te-am auzit să fi bătut la uşă ea-
/

-Ciudat, intră şi mai mult în cam - uşoară ca un fulg, în braţe. Eşti cu adev~ CU ^ren> misterelor. Sunt curioasă. Ai vreun p¡c de Un °m ^ în afară de partea întunecată şi misterioa^rsw,lalitate - Se întoarse snre ea.

^ A

,_ Am multă personalitate. Detaşat- Morocănos? ¿orth se ridică de la birou, fără să pară ikc d ulcele ei. Statura lui impunătoare, maxilarul, sultei^-'-"; . maxilarul puternic şi **braţele** lungi şi musculoase pareau irosite pe cineva care nu era nevoit să r,d,ce nimic mai greu decât un trafaleT

r-__________«onf-rii rq rofn* co ___________ aici.

.Doar pentru că refuz să afişez pentru toată lume, once emoţie pe care o simt preţ de zece secunde nu **înseamnă** că sunt detaşat.
lu\ Tess nu-i scăpă insulta ascunsă.
-Nu sunt superficială, spuse ea, sec. Şi, dacă Wren nu **este** fiica ta, atunci a cui este?
-Nu-mi place să fiu întrerupt când lucrez.
_ Probabil că jucai Solitaire online. Şi, dacă ai fi artistă, ai fi întreruptă tot timpul - copii', soţi, prietene, livrări... Aşa merge treaba la noi. Iar Wren are prioritate! Chiar şi înaintea muncii tale. A cui este?
North îşi îndesă o mână în buzunarul blugilor tociti.
-Şi dacă ţi-aş spune că e a mea? Te-ar face să pleci şi să mă laşi în pace?
Ea îi adresă aceeaşi privire sugestivă - *eşti un idiot* - pe care i-o adresaseră ei mai devreme cele trei adolescente.
- Îţi par proastă?
- îmi pari o pacoste cu P mare.
- Chiar nu este posibil să purtăm o discuţie directă?

-Nu-mi plac discuţiile - directe sau de orice natură. Şi nu pot să lucrez când dau de tine oriunde mă duc.
-Ghinion. M-ai târât în situaţia asta încâlcită şi vreau să ştiu în ce nvam băgat.
-Tu fă-ţi treaba, spuse el, brusc. De restul mă ocup eu. Tess nu dădea înapoi.
-Promit să nu stabilesc contact vizual în timp ce vorbeşti. Ştiu că te intimidează.

mi-e frică să stabilesc contact vizual cu tine

.Io dovedi. Ochii lui, întunecaţi ca păcatul într-ai ei şi o priviră intens, până când Tess ^ că putea vedea tot ce ar fi vrut să-i ascundă - f^^'a pentru moartea Biancăi, ruşinea de a nu fi fost^3 re să treacă peste pierderea singurului bărbat pe ^ îl iubise vreodată. Ea fu cea care întoarse capul p/^ îndreptându-şi atenţia spre Wren. ' a'

- Unuia din noi trebuie să-i pese de ea.

- Crezi că mie nu-mi pasă? întinse o mână spre fereai tră. Stai acolo. Pe scaunul ăla.

Tess privi înspre scaunul cu spătar drept pe care iJ indicase.

- De ce?

- Pentru că nu ai nimic mai bun de făcut în momentul ăsta.

Era suficient de curioasă cât să se aşeze pe locul pe care i-l arătase. North îşi ridică până la'coate mânecile cămăşii din denim, scoţând la iveală antebratele lungişi musculoase, făcute parcă pentru a tăia lemne. în loc să apuce un topor însă, North luă un caiet de schite. Tess îl privi lung.

- Vrei să mă desenezi?

-Să nu te aştepţi la ceva măgulitor

Tess se foi, stânjenită.

-Mă miră că poti chiar să He* . ~ .

foloseşti doar trafalete, şabloane şi s'ra21' Credeam C3

- N-am spus că sunt foarte b u n ^ U - i

spre stânga. Mişca-ţi picioarele

Se simţea mare şi stângace, dar făcu

- Dacă mă desenezi cu coarne mov^ ^ U ceruse' bulă cu cuvinte, te dau în judecată. ' ^ îmi vre0

-O să ţin minte.

- Poţi să mi-o dai după aia, ca să o vânçj

înclină capul şi o privi cu ochi mijiţi. Q f^ay?

tă îi căzu pe frunte, dar nu-i răspunse." ŞUviţă răsuci-

- Cam cât crezi că ar putea să facă?

\JortH aduse un al doilea scaun cu spătar drept suh , -amă şise a?eza Pe eL

" ¡ntoarce-ţi partea de sus a corpului, ca să fii cu faţa ,pre mine-

_ Nu mi te-am imaginat niciodată cu un caiet de schiţe în mână. Cu un arzător, da, dar...

¡şi puse 0 gleznă pe genunchiul opus, îşi propti caietul de schiţe pe coapsă şi 0 studie. Tess privea stânjenită ereterle din spatele capului său. I P _ Nu glumesc cu eBay-ul. Mi-ar trebui o maşină nouă. Şi nici un yacht nu mi-ar strica. V Creionul începu să se mişte pe hârtie. Tess îşi puse un picior peste celălalt, apoi reveni la poziţia iniţială.

, - Sau o casă în Toscana. Poate cu o livadă de măslini.

Sau un deal cu viţă-de-vie. Alte dungi apăsate, trasate cu creionul. O pauză. Rupse hârtia din caiet, o mototoli şi o aruncă pe jos. Tess o privi rostogolindu-se înspre canapeaua mov. -Bianca mi-a spus că nu lucrezi. Că ai un blocaj. -Aşa a spus?

Deschise o pagină nouă în caiet şi începu iar să deseneze.

-Ai fi putut să mă laşi măcar să mă pieptăn mai întâi. Marele lan North vrea să mă deseneze şi părul meu arată ca un cuib de şobolani. O să mă desenezi cu mustaţă, nu-i aşa?

-Nu sta picior peste picior. Nu era conştientă că-şi încrucişase picioarele. Nu mai putea suporta tensiunea, aşa că se uită la Wren. îi înregistră mişcările micuţe - zvâcnirile, oftaturile. Din nou auzi sunet de hârtie ruptă şi văzu un alt cocoloş aterizând pe podea. Se concentra iar asupra feţei de broscuţă a bebeluşului. îşi reglă respiraţia după a ei...

Tresări în clipa în care degetele lui îi atinseră obra- zul- Nu-l auzise când se mişcase. îi ridică uşor bărbia.

Atingerea lui era uşoară, abia simţită, şi totuşi perce zvâcnire înăuntrul ei, ca un puişor care sparge cu prima gaură minusculă în coaja de ou. Nimeni nu^' atinsese faţa de atâta vreme. De când...

Simţi cum i se strânge gâtul. Şalul îi alunecă pesă îl trase la loc.

North lăsă mâna să-i cadă şi se întoarse cu 5 la ea.

-Tatăl lui Wren este un bărbat pe nume Simon Denning. Este fotojurnalist. Specializat în zonele fierbinţi de pe mapamond.

Presiunea din gâtul ei se înmuie.

- Mă bucur.
- De ce anume?
- Că nu eşti tu tatăl ei.

North începu să deseneze din nou, cu întreaga atenţie concentrată asupra schiţei.

-Eu şi Bianca nu am fost niciodată iubiţi.

Tess căzu pe gânduri.

-Asta e greu de crezut. Te iubea.

- Da. Şi mă ura în aceeaşi măsură.
- Pentru că nu o iubeai la rândul tău.
- Gata cu vorba. Mă concentrez.
- Erai atât de protector cu ea. Exagerat de protector, încerca, să o p. departe de mine. Ce te temeai că ¡-as **putea race:**

în clipa în care cuvintele îi ieşiră pe **cum 1 se strânge gatul.**

•

-îmi pare rău, eu...

- **Linişte. încerc să mă concentrez.**

O oprise, o admonestase. Tess întoarse c(**I**

- **Nu pot să înţeleg de ce-ţi este atât de m ' . -**

braţe pe Wren. Sa ° t» în

Nu se aştepta să-i răspundă, dar o făcu, vorb' de încet încât abia îl putea auzi. ' Inc' **atât**

-Nu e indicat să stau pe lângă lucruri fragile

^AAFelul în care o spusese... atât de stoic Anr. ¿*i Pară rău pentru el. Aproape ^^ Că 0 .Dacă nu o iubeai, de ce era cu tine? Pumnul lui lovi caietul de pe genunchi _pentru că eu eram singurul pe care putea cont. Si gata cu întrebările. • ^

* Tess îi aranjă părul negru al lui Wren într-o crească

Mohawk.

.Şi iată-ne acum, împreună, având grijă de un bebeluş care nu este al nici unuia dintre noi. North mai dădu o pagină.

-Avocatul meu încearcă să-l găsească pe Denning. Ar trebui să aflu ceva în câteva zile.

Wren scoase un scâncet. Tess mângâie cu degetul lobul urechiuşei care ieşea de sub căciulită. -Mi se pune cârcel. North mormăi:

-Operele de artă necesită sacrificii. -Aia nu e o operă de artă. Este doar o schiţă cu o femeie obişnuită, cu mustaţă. Şi trebuie să-i schimbi scutecul lui Wren.

Asta chiar îl făcu să râdă. Pentru prima oară. Tess oftă şi se ridică.

-Haide, Wren. Mergem la toaleta fetelor. -Nu am terminat. -Am terminat eu.

-Ai idee câte femei îşi doresc să le desenez.7 -Trilioane.7

-Poate că nu chiar atâtea. Dar cel puţin cinci, asta ty garantez.

Tess râse, apoi îşi dădu seama că nu-i plăcea să vadă această latură mai relaxată a lui. II făcea să pară mai Unjan de cât îşi dorea ea să fie. •n timp ce închidea uşa în urma ei, auzi sunet de rtle ruptă în două... în trei... în patru.

A doua zi, pe drumul înapoi din Knoxvil^ j primul control pediatric al lui Wren, TeSS) amintindu-şi clipa în care îi atinsese faţa. Senzaţia Pe care i-o trezise... O hiperconştientizare a propriu|ui trup - îi amintise, cu surprindere, că era încă o fiinţă sexuală. Remarcabil, ţinând cont de cât era de obosită,' din cauza lipsei de somn. Se simţise - nu chiar puternica,

dar... ceva mai puternică. Nu ca un animal rănit. Parcă şi-ar fi înmuiat degetul de la picior într-o versiune mai veche a ei - mai dură şi o idee mai cinică.

îi plăcuse să se măsoare cu el, în acel duel verbal. 0 făcea să vrea să se ducă iar să-l înfrunte, să-l sâcâie, să-i solicite răspunsuri la întrebări pe care părea hotărât să le evite. Sau îl lega totuşi ceva de Bianca? Şi de ce încercase să o izoleze pe Bianca?

în următoarele zile, abia dacă îl văzu pe bărbatul împreună cu care locuia. Maşina lui dispărea şi reapărea. îi auzea paşii ritmici în atelierul de deasupra, unde poate că lucra sau poate că nu. îl auzea în spatele uşilor închise ale dormitorului aproape gol al Biancăi, noaptea, când se trezea ca s-o hrănească pe Wren. Găsea dovezi că mâncase - farfurie murdară, un cotor de măr în coşul de gunoi dar nu îl vedea niciodată mâncând. Dispărea în pădure ore întregi şi o dată îl bănui chiar că rămăsese acolo peste noapte.

Soţii Eldridge nu mai veniseră cu Eli, *şi* asta o neliniştea. Dacă rana se infectase? Privi pe fereastră sM văzu pe Ian curăţând tufişurile din spatele casei Ataca ramurile mai groase cu o toporişca şi le aranja apoi frumos, ca lemne de foc.

O înfofoli pe Wren şi se aventură afară, iesin i din spate. Cerul era acoperit de nori şi mirosea a J^ dar Ian îşi scosese geaca şi-şi suflecase mâinilj de blugi. O cicatrice palidă forma o senii|ullă încheieturii lui.

„Unde a învăţat un băiat de oraş ca tine să taie lerrv ne; întrebă ea

jan îşi şterse sudoarea de pe frunte cu mâneca. _E posibil să fi petrecut cam prea mult timp la diver- scoli pentru tineri recalcitranţi. Sunt locuri grozave ca \ «nveţi câteva abilităţi de bază. s< _Cum ar fi să supravieţuieşti în sălbăticie?

_Si asta. Şi cum să porneşti o maşină din fire sau cum să faci un şiş dintr-o periuţă de dinţi. Cei mai mulţi nU ştiu asta, dar există o metodă corectă şi una greşită de a jecmăni cetăţenii nevinovaţi.

Vastitatea cunoştinţelor tale mă uluieşte. -Mă bucur că sunt apreciat. _ Doar că tu nu ai jecmănit pe nimeni. -

Dar aş fi putut, dacă aş fi vrut să o fac. îşi mută privirea înspre un pâlc de copaci, lângă un pârâu din spatele casei. Mă gândeam că construiesc o căsuţă în stejarul ăla de-acolo. Un fel de studio în aer liber.
Tess nu ştia prea multe despre artişti, dar ştia câte ceva despre psihologia umană. Construirea unui studio într-un copac putea fi ceva productiv, la fel de bine cum putea fi doar o altă formă de tergiversare - un fel de a se minţi pe sine însuşi că munceşte, fără să facă de fapt ceva.

-Sunt îngrijorată în legătură cu Eli, spuse ea. Părinţii lui ar fi trebuit să-l aducă la control. L-ai mai văzut?

-Nu. Dar pot să fac un drum până acolo să văd cum se mai simte.

-M-aş simţi mult mai bine dacă l-aş vedea cu ochii 'nei. Dar mă tem că Honda mea nu poate să urce până acolo. Pot să împrumut Land Cruiserul tău?

-Mă duc eu. Paul are tendinţa să-şi întâmpine vizita-şi cu puşca. - De ce face asta?

-Familia Eldridge face parte din categoria aşa ^umiţil0r survivalişti. Vor să fie autonomi, ca să fiepregătiţi în eventualitatea *unui* dezastru: pandemieiai nuclear, colaps economic, al treilea război mondial, L meteorit, orice. Sincer să *fiu*, o parte *din* ceea ce £ ei e de bun-simţ - au *provizii* de mâncare, baterii, Cel mai important este că *îngrijesc* pământul. Darpr^ mulţi dintre *ei* sunt *propagandişti* paranoici. Spune-mi după ce să mă uit şi trec eu *pe acolo.*

- Nu. Trebuie să-l *văd eu. N-o să mori dacă rămâi cu Wren o oră.*

-N-ai de unde să ştii asta. Tess *oftă.*

- *Bine.* Mergem împreună.

North nu era prea *încântat*, dar părea *să* recunoască o cauză *pierdută, atunci când întâlnea* una.

Interiorul Land *Cruiserului antic al lui Ian, cu* tapiţeria *de piele* uzată, cu butonul *de radio* lipsă, cu bordul plin de zgârieturi, nu era *chiar la fel de* traumatizat ca exteriorul, dar asta era *tot ce putea* spune *despre* el.

Tess se aşeză *pe* bancheta din spate, lângă Wren, *strângând* în mână suportul pentru brat

-Te-ai gândit vreodată să foloseşti o parte *din* averea ta de milioane ca să pui nişte arcuri noi *la* maşina asta? -N-ar mai *fi la tel. -Asta* era şi *idee* a.

Ferma soţilor *Eldridge* arăta exact T sese Ian. Cu excepţia panourilor solare'd^™ ° deSCn' şi a camionetei *Dodge* Ram ce părea *chj*ô PG aco Peri f decât maşina lui Ian, ar fi putut foarte V'' 0131 antică mă de la începutul *secolului* 20. Când 0 p \ e ° tul gardului, *doi câini* maro şi fiorosi n^.1* ?n *dre P'* înspre ei. ' *hră titrând

7V A,ecca ieşi neînarmată în uşa casei. Nu şi Paul ¡■¿ce. Acesta apăru din hambarul de grâu ţinând -„¿'puşca despre care o avertizase Ian. Eli veni in ^ 1 narând că nu suferă câtuşi de puţin de pe urma du?a **tului**

aCC' Rămâi aici! îi comandă Ian, apoi ieşi din maşină şi se fndreptă spre Paul şi Eli.

Rebecca se apropie de gard, mişcandu-se încet, ca şi fiecare pas ar fi fost un efort pentru ea. ^Pnorând ordinele lui Ian, Tess coborî din maşină. A unse la poartă în acelaşi timp cu Rebecca. ' '-îmi pare rău că a trebuit să vii până aici.

Tenul tern al Rebeccăi, părul ei nespălat şi unghiile roase până în carne erau dovada unei veţi grele.

-Piciorul lui Eli se vindecă foarte bine. Ar fi trebuit să te anunţ. Nu vrei să intri? Ar fi plăcut să mai vină şi la mine o femeie.

Tess o extrase pe Wren din scaunul de maşină şi intră în urma Rebeccăi.

Spre deosebire de exteriorul nevopsit, interiorul avea pereţi de culoare verde pal şi câteva note feminine: o pernă decorativă cusută de mână în nuanţe strălucitoare şi un şir de felinare de hârtie pastelată întinse deasupra unei mese mari, de familie. O măsuţă mai mică, plină de manuale şi pixuri marca locul în care Eli îşi făcea şcoala de acasă. Alături erau expuse lucrările lui de artă, montate în rame simple decorate cu rămurele şi pietri- pictate.

Rebecca privi cu jind înspre Wren. -Cât are?

"Aproape două săptămâni. S-a născut înainte de ter- "K'n> dar se ţine bine.

iin ară, nici un avertisment şi cu un suspin aproape posibil de auzit, Rebecca se întoarse cu spatele. ^ totul bine?

e In trebare stupidă! Evident, nu era.-Trebuie să

încetez să mai plâng. îi supăra

şi Se întoarse încet înapoi spre ea, cu lacrimile în, curgându-i pe obraji. Felul în care ochii i se lăsau în^ la colturi o făceau să pară şi mai vulnerabila. Am pierdut o sarcină acum doua luni. Tess puse o mână pe braţul Rebeccăi.

- îmi pare atât de rău! _ -Aproape că intrasem în patru luni. be uita melanco. lic la Wren. O să-mi treacă.

Aceleaşi cuvinte pe care Tess şi le spusese de atât de multe ori.

- Durerea vine şi pleacă după cum vrea ea.
- De ani întregi îmi mai doream un copil Rebecca încercă să se adune, dar nu-şi putea dezlipi ochii de Wren. Eşti atât de norocoasă că o ai.
- Nu e a mea. Eu am doar grijă de ea, pentru moment.

-Ce vrei să spui?

Rebecca arătă înspre masa din bucătărie şi, după ce luară loc, Tess îi oferi un rezumat foarte trunchiat a celor întâmplate. Făcu tot ce putu să se rezume la fapte şi să se detaşeze de emoţii, dar, când termină, Rebecca începuse din nou să plângă.

- Mi-e atât de ruşine că mă pierd în felul ăsta cu firea.
- Şi eu m-am pierdut cu firea, chiar de mai multe ori. - Ce-o sa se întâmple cu fetiţa asta dulce?
- O să fie îngrijită, spuse Tess m ™ █ i - mai multa convin gere decât simţea.

Rebecca îşi desprinse cu greu nrk;; a 1 ridică de la masă. g eu de la Wren ş. se

- Vrei o cană de ceai? Cultiv chiar eu i

Tess nu era mare amatoare HP „ U Plante le> **acceptă.** tCai de Plante, dar

Eli intră în cameră în timp ce plantei Tess îi verifică rana şi văzu că se vin‹ec prau ia înfuzat- întoarse repede la bărbaţii de afară. * 3lne' Băiatul se,Ţaca îi arată lui Ian turbina de vânt.

„ £ste cel mai recent proiect al lui Paul, spuse ret>ecca, când uşa se trânti în urma fiului ei. '"puse pe masă două căni asortate şi se aşeză în faţa lui Ţess. în spatele ei, mai multe sticle de diverse forme şi mărimi reflectau lumina în pervazul ferestrei. 1 _\]u suntem nebuni, să ştii. Vrem doar să fim oreeătiţi-

' Ceaiul mirosea a lavandă, măceşe şi lămâiţă - arome care lui Tess îi plăceau foarte mult, dar pe care nu ţinea musai să le bea. Luă totuşi o sorbitură. Ceaiul era surprinzător de delicios. Poate că n-ar trebui să aibă atât de multe prejudecăţi.

- Pregătiţi pentru ce?

Rebecca ridică privirea spre Tess.

-După ce s-a născut Eli, nu mă puteam gândi decât la cât de precară este existenţa noastră pe această planetă. Nu mă refer doar la gunoaie şi deşeuri, la plasticul care ne sufocă oceanele, dar şi la oameni nebuni cu arme nucleare, germeni pe care nu i-am identificat încă, atacuri cibernetice care pot să dezactiveze întreaga reţea energetică a ţării. Am hotărât că trebuia să avem grijă de noi.

Tess îşi spuse că anxietatea evidentă a Rebeccăi ar fi fost mai bine tratată cu medicamente decât cu acest stil dificil de viaţă, dar îşi dădu seama că iar emitea judecăţi faţa de ceilalţi, aşa că nu zise nimic.

-Ce părere ai despre ei? îl întrebă Tess pe Ian, pe drugul de întoarcere.

-Eli e un puşti grozav. Iar asta spune multe despre părinţii lui. Dar Paul crede prea mult în conspiraţii guvernamentale, după părerea mea. Nu-mi dau seama cum I)()ak cineva cu un dram de minte să creadă că guvernul nc>stru este suficient de bine organizat încât să ascun- t,ă extraterestrii sau să însceneze aselenizări, darămite să confişte armele tuturor. Un lucru trebuie să recUn însă: băiatul ăsta e priceput, nu glumă.

Se întoarseră la vechea şcoală mai repede decât i-arfi plăcut. Simţea că începe să înnebunească închisă în ^ în ciuda salariului de mizerie şi a colegilor nesuferiţi, ij era dor de Hornul Spart. Şi nici nu-i plăcea că trebuja să-l lase pe Phish într-o situaţie dificilă, deşi acesta **îi** spunea mereu că poate să stea cât timp are nevoie.

Ian se întorsese la treabă şi curăţa iar tufişurile din spate. Şi-ar fi dorit să poată să se bage în pat şi să tragă un pui de somn, dar Wren nu era dispusă să-i facă pe plac. în timp ce o sălta în port-bebe, Tess cerceta etajerele. Nici măcar cel mai incitant roman nu i-ar fi putut capta atenţia, dar descoperi un volum dedicat artiştilor stradali internaţionali, încă unul despre lucrările artistului britanic Bansky şi un al treilea intitulat *IHN4: Povestea unui rebel.* Sub titlu erau cuvintele: „Cum fiul uneia dintre cele mai bogate familii din America şi-a abandonat moştenirea şi a adus arta stradală din ghetouri în galerii".

Wren se puse pe plâns când Tess încercă să se aşeze, aşa că puse cartea pe blatul din bucătărie şi începu să citească.

North şi-a petrecut anii adolescenţei ca un artist de graf fi ti convenţional, vandalizând ***garnituri*** *şi statii de metrou. Dar pe măsură ce a crescut, s-a maturizat şi viziunea lui. Desenelor grafice inspirate din jocuri video pe care le realiza în tinereţe Ic-au lUat loal , mai detaliate, cu conştiinţă socială, unele eh' 7 teziste, cum ar fi cea în care a transformat L/^ , ! ' fier al unei patiserii într-o cuşcă de grădină Zo j- desenând în jur mai multe animale sălbatice e JCă> sau când a transformat cărămizile neregulate ate' Zid din oraş în dinţii din faţă lipsă din gura kn ? Unui*

¡n ultima vreme a manifestat semne de deziluzie în timp ce speculanţii din lumea artei achiziţionează \a propriu zidurile pe care au apărut lucrările lui - le cumpăra de la proprietarii clădirilor, plătesc pentru reparaţii, apoi vând lucrările pentru profituri colosale - toate acestea fără permisiunea autorului.

Citi despre familia lui Ian - despre tatăl ostil, care se opusese întotdeauna pornirilor artistice ale fiului său şi

care murise în urma prăbuşirii unui avion de mici'dimensiuni, şi despre mama lui, o frumuseţe din înalta societate cu o predispoziţie pentru autodistrugere. Nu se pomenea nimic despre moartea acesteia, aşa că probabil că fusese încă în viaţă în momentul publicării volumului.

,,Arta stradalăspunea Ian citat într-un pasaj, „a furat arta dintr-un muzeu de elită şi a adus-o în calea oamenilor obişnuiţi

Tess încă se mai gândea la ce citise în timp ce-i făcea rapid baie lui Wren în chiuveta din baia de la etaj. Ian vârî capul pe uşă. Spre deosebire de ea, el nu era tras la faţă şi sub ochii lui nu erau cearcăne căpătate în urma trezirilor repetate de peste noapte. Îi venea să-i rupă gâtul. -Ce vrei? mârâi ea. -Ai musafiri. -Musafiri? -Oh, da.

Vocea îi era încărcată de sarcasm. _Tess o înfăşură pe Wren într-un prosop, trecu pe lân- & ian împungându-l cu cotul şi coborî la parter.

°Pt adolescente stăteau în holul de la intrare. Ava, mani Şi Jordan, împreună cu încă cinci prietene

curioase.O oră şi jumătate mai târziu, dopa ce fetele plecarâîn sfâSt Îan navali la parter, artand ca şi cum o grenadă K,- fi **explodat** prea aproape de cap.
-Au întrebat despre *sex anal.*
Tess se foi stânjenită. ^
-Puştii din ziua de azi...
-Şi tu le-ai răspuns!
-Nu te-a obligat nimeni să asculţi.
-Ai idee de la ce depărtare se aud vocile astea de adolescente? Traversă încăperea cu pas apăsat, îndrep- tându-se spre două dulăpioare de lemn. Ascultă, Tess, ştiu că încerci să faci un lucru bun, dar, crede-mă, este o idee foarte, foarte proastă.
Era oarecum de acord cu el în privinţa asta. Wren se cuibări la pieptul ei.
- Şi ce sugerezi să fac?
Deschise amândouă dulăpioarele şi scoase o sticlă de whisky dintr-unul din ele
pă-ÎP:rZSâlespuişăseducăacasă•sădiscutecu
-Nu crezi că am încercat7 D i
fetele astea au părinţi care par " C mai mLllte dintre alternativă.
Cât despre orele de& tJălască într'° realitate li se vorbeşte decât despre absf tie sanitară... Nu şcoală publică sau vreun profesor^**' Este ile8al ca 0
Ian deşurubă capacul şi tlln * «»PUnă altceva, mare cu fundul gros. *hlskV într-un pahar
-Nu e problema ta.
Tess se afundă cu un oftat în
- Ştiu. Ai dreptate. ^ de
-Sigur că am. Dar... Stai. Ai c*napea.
Lasă-mă o clipă să-mi revin. Luă' SpUs Ct1 se uită lung la ea.
Hai, dă-i drun ^ W' drePtate? săsPui- 1U1- sPunehlsky, apoi
Ce vrei¡j putea citi mult prea uşor gândurile. învârtea între jeaete nasturele de jos al cămăşii de flanel pe care o ¡^prumutase.
,Am văzut cum poate ignoranţa sexuală să distra- ^ vieţile unor copii. Nu pot să nu le ofer informaţii pentru că- _
Nu termina propoziţia, be simţea prea expusă.
,Mu te lasă conştiinţa.
0 spusese sec, dar nu cu răutate. Cum putuse un om atât de egocentric să-şi dea seama de lucrul ăsta?

Ian lăsă jos paharul şi scoase o sticlă de vin din bufet.
_E ca atunci când ai refuzat să vinzi ţigări la Hornul Spart, nu? ,
învârti tirbuşonul şi scoase dopul de plută.
_De unde ştii despre asta?
-Nici măcar un pustnic ca mine nu scapă de elementele mai savuroase ale bârfei din oraş.
Umplu un pahar cu vin şi i-l aduse. Era aproape ora cinci, aşa că de ce nu?
-Vreau ca fetele să aibă respect pentru sine, spuse ea. Nu vreau să facă sex doar pentru că-şi închipuie că numai aşa îşi pot face un prieten. Şi nici nu vreau ca fetele să insiste şi să oblige un băiat să facă sex, înainte ca el să se simtă pregătit. Bău lung din pahar. Doamne, ce bun e vinul ăsta!
-Mă bucur că-ţi place. Mai luă la rândul lui o gură de whisky. Şi trebuie să te dai deoparte.
-Ştiu.
Puse paharul pe masă. Eşarfa îi rănea umărul şi, când 'an se duse la fereastră, scoase atât port-bebeul, cât şi copilul de sub cămaşa de flanel. înfăşură fetiţa, care era goală, cu excepţia unui scutec, în păturica pe care o lezase pe braţul canapelei.
faci când pleci în pădure? plimb. Ce credeai

?Evita un răspuns direct. Aşeză copilul înfăşat pe nă, lângă ea. Când îşi întinse umerii înţepeniţi, vârfi^' sânilor i se frecară de cămaşa moale. Chiar dacă ian ^ cu spatele la ea, se simţea dezarmată fără sutien şi strânse braţele la piept. -Te gândeşti la Bianca.?

- Fireşte.

-Şi eu mă gândesc la ea. La cum a avut încredereîn mine.

Retrăise de mii de ori clipa în care Bianca începuse să sângereze, căutând un detaliu care îi scăpase, negăsind nimic... şi tot nu reuşise să-şi accepte neputinţa. Rezistă impulsului de a da paharul peste cap.

- De ce m-a făcut să cred că eraţi căsătoriţi.?

- Bianca putea fi extrem de flexibilă *când* venea vorba de adevăr.

- Mi se părea că o sufocai.

Se întoarse de la fereastră cu un râs aspru, *lipsit* de veselie.

- Dacă prin asta vrei să spui că m-ai văzut *încercând* să controlez atât cât puteam o parte cât mai mare din viaţa *ei,* atunci ai dreptate. Strânse degetele pe pahar şi vocea *îi deveni* amară. Şi uite ce bine s-a terminat *totul*

Îşi plimbă degetul pe buza paharului.

- încercai să o ţii în siguranţă.

- Doar ca să o omor, în cele din urmă

-Oh, nu! Să nu îndrăzneşti! Sări *ci irco i* v, . ,
111 La arsa de pe cana
pea. Nu tu te-ai ocupat de naşterea ei. Doar unul din noi are povara asta pe umeri, îndreptă paharul spre ea.

- Opreşte-te a *ici!* Doctorii cu care am vm-Kv . nii-au ex plicat clar cauza morţii.

-E doar o presupunere. Nimeni nu poate fi

până nu vin rezultatele autopsiei. Şi chiar şi atunc-
Mfi,UI"tfu-ţi ^ce asta, spuse el, cu voce gravă. E vina mea. i ar fi trebuit niciodată s-o las să vină aici. "^Ba aici este vina ei, zic eu. Ar fi putut pleca oricând. Era însărcinată. Femeile însărcinate nu gândesc în-
Jeauna limpede.
-Si Ş^ 1 asta 11 vaSta ta exPerien0 cu femeile însărcin^e? Ian ridică din umeri.
Ţess se lăsă pe braţul canapelei şi se uită la Wren, ca să se asigure că micuţa nu se hotărâse între timp să înceteze să mai respire. _Tot nu înţeleg de ce încercai să o ţii departe de
mine.
_Ai citit *Marele Gatsby?*
- Fireşte.
-Bianca era ca Daisy Buchanan. Unul din acei oameni fără griji. Impulsivi. îşi îndesă degetul mare de la o mână în buzunarul din faţă al blugilor. Se lipea de câte cineva, forma o legătură extrem de intensă. Exact ca cea pe care am văzut că începea să o formeze cu tine. Apoi exploda din cauza cine ştie cărei insulte imaginare. După care cădea în depresie.
-încercai să previi asta. Se gândi la Wren. Bianca mi-a spus că nu erai bucuros că era însărcinată.
-Avea tendinţa să acţioneze impulsiv şi apoi să-şi piardă interesul.
Atât de mult din tot ce crezuse despre Ian North se dovedea a fi neadevărat. -S-a supărat şi pe tine?
- De nenumărate ori. Dar n-o ţinea mult. -De ce?
lanse îndreptă spre pian.
-este o poveste lungă şi plictisitoare. Nu vrei s-o auzi.
'Glumeşti? Eu şi Wren trăim pentru aşa ceva.
Wmi!

capitolul 8

-Nu îţi spun, zise el.

Bebeluşul începuse să se foiască. Tess coborî de pe braţul canapelei şi o luă în braţe.

- N-o să suflăm un cuvânt. Nu A aşa, scumpo/ E vorfca despre vreo armă.7

- Autodistrugerea intră în categoria asta?

-Dezamăgitor de banal, dar ne mulţumim cu ce primim.

O strânse pe Wren la piept. Ian zâmbi. Doar umbra unui zâmbet autentic, dar chir şi aşa...

-Aveam 25 de ani. Tocmai ieşisem din închisoare, la care fusesem condamnat pentru încălcare de proprietate privată. Nu aveam un chior în buzunar. Spre surprinderea ei, se aşeză. -Petrecusem un an în Europa şi aveam o reputaţie bună printre ceilalţi artişti, dar asta era tot. Nu mai eram un puştan şi mă săturasem să fiu lefter, ceea ce e oarecum ironic, ţinând cont că întotdeauna am dispretuit banii familiei mele, chiar dinainte să mă dezmostenească.

-Să te *dezmostenească.* Ce tare sună! Ca ceVa din romanele de epoca. North ridică o sprânceană, amuzat -Asta ni se întâmplă nouă, oile negre Dădu pe gât paharul de whisky şj fl în cicatricea de pe mana lui. iciuxi«

-Munca mea a încetat să mai însemn r r i

şi viaţa mea. Mă înecam în autocompăt CeVa' ^ depseam cu tot felul de droguri. Luam'to"1'^ "" pC' mână şi dădeam totul pe gât cu vodcă. Ani ^'î111' PICa în pelele prietenilor, până am rămas fără priet^* pe cana' mod continuu dat afară de la orice slujbă f^1* ^ram în tru că nu mă puteam trezi dimineaţa, dup/^am' Pen' treaz toată noaptea pictând cu şabloanele cn^ state am ^ t,! Metrice^ lipind postere pe ziduri. Tata îmi spusese întotdeau- a că sunt un ratat, li dovedeam că avusese dreptate

Te^ai plictisit? -Nici gând!

Ştia că, dacă ar fi manifestat vreun pic de compasiu- ne Var fi blocat.

L îmi plac siropurile astea, cu artişti torturaţi. Dă-i înainte. . . . . . .

Un colţ al gurii lui zvâcni.

_Nu mă aşteptam ca o femeie care refuză să vândă ţigări să fie atât de lipsită de inimă. ' -Am personalitate multiplă. Iar taică-tău pare un dobitoc. Hai, mai spune-mi.

-Tot ce voiam să fac - tot ce ştiam să fac - era să lipesc postere subversive şi să realizez câteva picturi murale pe care nu le comandase nimeni. Dar începusem să mă plictisesc de statul în închisoare. Linia dintre artă şi vandalism e foarte subţire şi a început să nu-mi mai placă să marchez clădiri care nu erau deja aban- donate. Voiam comisioane adevărate şi nu primeam nici unul.

Lăsă paharul de whisky şi se duse lângă vechea pianină.

-Când m-a găsit Bianca, era mijlocul iernii, iar eu eram leşinat pe nişte scări de lângă un club de pe East 13. Atinsesem pragul de jos. Dar, în loc să treacă nepăsă- toare, Bianca m-a îndesat într-un taxi şi l-a pus pe portarul clădirii în care locuia să mă târască în apartamentul ei-M-a băgat la duş - cu tot cu haine -, a dat drumul la aPă rece şi m-a lăsat acolo până m-am trezit. Tess o strânse mai tare pe Wren la piept.

"Puteai fi periculos. De ce şi-a asumat un asemenea risc?

l9~^spus că a fost un gest impulsiv, sălbatic. Avea doar am> era pe culmile gloriei şi se credea invincibilă.îsi puse coatele pe pianină, aproape de , formă de clopot de sticlă care atârna din deschizj^ din tavan.

-Avea bani, avea un apartament scump, avea orasiii la picioare. Tot ce nu aveam eu. Era un copil. EU)'pe de altă parte, aveam 25 de ani, cu şase ani mai rnult decât ea - eram un bărbat. Dar m-a primit în viaţa ei şi m-a salvat.

învârti globul pământesc cu degetul arătător.

- Mi-a închiriat un depozit şi mi-a spus că am două luni să pregătesc o expoziţie de artă underground. M-am certat cu ea, dar nu a dat înapoi. Opri globul punând palma pe el. Mi-a adus vopseluri, hârtie, pânze, *foi* mari de acetat pentru şabloane. Nu mai aveam nici un pic de mândrie. Am primit tot ce mi-a oferit.

- O mişcare deşteaptă. Ian ridică din umeri.

- A angajat o echipă de constructori şi a făcut vâlvă cu expoziţia printre prietenii ei celebri. A costat-o peste 100 000 de dolari.

- Uau! De ce crezi că a făcut asta.7

- Erau atât de mulţi oameni în jurul ei care îi controlau cariera - impresari, fotografi, clienţi. Cred că simţea nevoia să controleze şi ea ceva - şi m-a găsit pe mine.

Se uită fix la ea, fără să facă vreun efort de a-şi feri privirea.

- în trei săptămâni, am vândut lucrări de peste un m,hon de dolar,. Peste noapte, devenisem noua senzaţie din lumea arte,. Totul a plecat de acolo. Datorită ei am azi o cariera.

-Ai o carieră pentru că eşti talentat -Asta nu e adevărat. Ajunsesem h f„ j . r , i • Dacă n-ar fi fost ea, aş fi fost mort acu^11 fundulU1,

Tess se întrebă cum era oare să datora; . , , unui om. lan aprinse focul pe care îl ' mul*

_ Şi Bianca s-a îndrăgostit de tine e ln £odin'

\Iu negă-

' se îndrăgostea uşor. 'par n-ai iubit-o şi tu.
închise usa godinului. Flăcările îi evidentiau pometţii herniei şi umbrele de sub ei. .Ai văzut cum era. Seducatoare. Charismatică. îi da- ¡m totul şi eram fermecat de ea. Da, am iubit-o. Dar ^ aim îşi iubeşte un frate sora mai mică. 5i ea voia mai mult. Ian se îndepărtă de foc.
_M-a dat afară când şi-a dat seama că n-o să se întâm-le Cam pe atunci am primit prima comandă pentru o ictură murală. Nu mai aveam nevoie de ea. -Si totuşi ai rămas în viaţa ei. -timp de două luni a refuzat să mă vadă - nu-mi răspundea nici la telefon. Apoi a intrat într-o relaţie proastă... -Si tu ai fost lângă ea.
-întotdeauna. Avusese grijă de mine. Acum aveam eu grijă de ea. Viaţa ei era o încurcătură după alta. Şi eu 0 descurcam de fiecare dată.
Tess îşi frecă o bătătură de pe degetul mare. -Când ai început să-i porţi pică? -Cum să-i port pică? Mi-a salvat viaţa. Aş fi făcut orice pentru ea.
-Ai făcut. Tess se uită la Wren, care stătea cuibărită braţele ei. Şi acum ai pe cap încă o încurcătură de-a ti de care trebuie să te ocupi. -Cea mai mare de până acum. ^ prăbuşi pe canapea.
"La cât de mult îţi place să-ţi bagi nasul în viaţa mea, nudispus nimic despre a ta.
1 1Tess nu i se părea cu putinţă să-i poată povesti lui n ^orth despre Travis Hartsong.

fatâ'°Stă moa?ă asistentă. Angajată în clipa de ' ca dădacă de către un artist stradal enigmatic,

r

Susan Elizabeth Phillips

cu o personalitate cam acră care, recunosc, începe mi se mai pară chiar atât de insuportabilă. în pe perioadă nedeterminată de la postul de vânzătoare într-un a din cele mai anoste cafenele din zona rurală a statului Tennessee. Fără planuri solide de viitor. Ce zici de asta?

-Acum cine evită subiectul?

Tess ridică bebeluşul.

- Haide, Wren. E timpul să-ţi schimbăm scutecul.

Era în vechea şcoală de zece *zile.* Paul Eldridge apăru-se o dată ca să-l ajute pe Ian să bată stâlpii de susţinere pentru studioul din casa din copac. Când nu lucra la aceasta, Ian era plecat într-una din excursiile lui pe munte, aducând cu el la întoarcere mirosul de aer proaspăt. Făcea orice, mai puţin să picteze.

Cu excepţia a încă unui drum la pediatrul lui Wren şi o excursie scurtă la ferma Eldridge, Tess nu mai ieşise din casă, iar natura o chema la fel de ademenitoare ca mirosul de gogoşi dintr-un mall. Măcar dacă a treia săptămâna din martie nu ar fi venit cu o vreme atât de rece şi aspră! Ar fi vrut să o scoată pe Wren la plimbare, dar era prea frig pentru un nou-născut.

Când nu mai suportă să stea închisă, puse pe canapea scoica lui Wren şi, când Ian se întoarse de pe cine ştie unde fusese, băgă fetiţa adormită înăuntru şi-fi luă haina.

-Ne vedem mai târziu.

Stătea în uşă, mirosind puternic a pin>

aiti

bărbaţi miros a parfum scump.

-Unde de duci?

-Afară! Nu mai suport să fiu închisă în Casă n- . ^ car un minut.

-Nu poţi...

Â„Dîl Ja por! Se rasuc, pe călcâie spre el şU ímpunse cu jegctul aratator. Şi bine-ar fi să o găsesc în *viaţă* când întorc.

Nu prea avea ce sa-i taca ca so ţină pe loc - poate doar S'O trântească la pământ.

¡n locurile umbrite se mai vedeau încă petice mur- ¿are de zăpadă şi vântul îi înţepa obrajii, dar era afară şi nu-i păsa- Malurile pârului erau tivite cu o crustă de gheaţă iar filamentele de alge care creşteau pe pietre se răsuceau în curenţii repezi de apă asemenea părului unei vrăjitoare. încă o scândură se slăbise în podul de lemn. îşi aminti cum se legănase în dimineaţa în care North năvălise în viaţa ei.

Fără presiunea perpetuă a marsupiului, umerii i se relaxară. Dar, în clipa în care părăsi podul, simţi că o cuprinde o stare de nelinişte. „Nu e indicat să stau pe lângă lucruri fragile", spusese. Pe de altă parte, *fragil* fusese întotdeauna centrul vieţii lui Tess. Bebeluşii pe care îi adusese pe lume. Mamele speriate de care avusese grijă. Dacă Wren se trezea şi ј începea să plângă? Oare North o s-o ia în braţe? O să] verifice să se asigure că încă mai respiră? Wren fusese lipită de trupul lui Tess din ziua în care se născuse. Şi i acolo era locul ei. Lipită de trupul lui Tess.

Se întoarse şi o apucă grăbită spre şcoală, dar se forţă I să se oprească. Se comporta ca o mămică speriată. Şi nu ¡ era nici una, nici cealaltă.

i Trase de câteva ori adânc aer în piept. Wren o să fie bine. Ian no so lase să moară. Şi Wren avea nevoie de multe persoane care să aibă grijă de ea, până când I aPârea tatăl ei.

Şi dacă tatăl lui Wren era un ticălos în care nu puteai I ?Une nici o bază, asa cum fusese tatăl lui Tess? Sau un leţlV',Dacă încePea să gândească aşa, avea să-şi piardă * cu siguranţă. Se forţă să meargă mai departe.

Uşa din spate era blocată şi Tess o împinse cu u rul. înăuntru, cabana era rece şi umedă. Un de trist, încât nu-şi putea imagina cum ar *fi putuţ* ^ aducă pe Wren aici. Va trebui să cumpere covoare. $, mobilă mai de Doamne-ajută. Doar că Wren n-osâvin'ă niciodată aici. Până sosea mobila nouă, bebeluşul 0să plece. Tess putea lăsa totul exact aşa cum era. întunecat şi neprietenos.

Casa şcolii o transforma într-o răsfăţată. Voia acum ceva mai drăguţ. Pereţi albi şi curaţi, o canapea care să nu fie acoperită cu o cuvertură în care era descrisă o scenă de vânătoare englezească. înainte nu-i păsase, dar îi păsa acum.

„Trav... Cred că încep în sfârşit să mă vindec."

Iar gândul acesta aduse după sine o tristeţe cu totul nouă.

Aruncă o pungă în care mucegăiseră o salată şi un castravete. Mâncă un măr pe care nu-şi amintea când îl cumpărase şi mai puse câteva haine într-o pungă. Aruncă o privire grămezii de jurnale profesionale care îi fuseseră trimise la oficiul poştal din oras. *Jurnalul unei moaşe. Jurnal internaţional pentru sănătatea femeii.* Nici unul nu mai avea acum vreo legătură cu viata ei, dar le puse totuşi în pungă, lângă haine.

Neliniştea atinsese acum cote m-ivim« • - * nrcp . – ' roaxime şi se întoarse în ruga ia şcoala.

îl găsi pe North învârtindu-se de coin ■ - pe Wren în curbura braţului de parci°°' ^ de fotbal. Dar era în viaţă. *r h fost ∘

Veni nervos spre ea şi-i vorbi într-un şui

-A început să plângă! spuse, de parca ^^ f° ptlL lui Tess. ' ^ fi fost vina

- Nu mai spune! Ce ciudat! Strânse din di • • măcar nu e *trei noaptea!* *Şi nici*

] pricepu aluzia şi o strânse pe Wren la piept, dar J*u numai până când Tess îşi scoase haina, după care ¿întinse
Şocatul meu nu reuşeşte să dea de tatăl lui Wren, că iau avionul mâine până în Manhattan ca să fac We investigaţii pe cont propriu. Probabil că o să lipsesc £a zile. E^n regulă?
Felul în care vorbise o tacea sa creadă că nu prea îi păsa dacă era sau nu.
, Oricum nu s-ar putea spune ca-mi eşti de prea mare ajutor când eşti aici.
,Când mă întorc, va trebui să lucrez. Vorbesc seriOS Tess... Nu-mi mai permit să mă las distras de tine şi de copil.
_0 să discut cu ea acest aspect.
Privirea lui deveni critică.
-Ai început să slăbeşti?
întrebarea lui o luă prin surprindere.
-Nu ştiu. De ce?
-Faţa ta e mai slabă.
0 spunea de parcă ar fi fost un lucru rău. -Şi ce?
-Nimic. Doar că nu ai nevoie să slăbeşti. -Mulţumesc pentru opinie. Voi avea grijă să ţin cont de ea.
Avu tupeul să pară jignit.
Coşmarul reveni în acea noapte, mai cumplit ca nici-°^ată. Oare aceste vise cu sânge şi groază o să înceteze Codată sau o s-o bântuie tot restul vieţii?
A doua zi de dimineaţă, când coborî la parter împre-Ul\ă cu Wren, Ian plecase deja. n timp ce-şi bea cafeaua de dimineaţă, Tess se gân-
1 la coşmarul pe care îl avusese şi apoi la fotografiile le găsise când căutase pe Internet. Fotografii cu brat la braţ cu tot felul de femei frumoase, una mai exotică decât cealaltă. Lovi cu piciorul tenişij pe Cg abandonase lângă scări. Nu voia să-l vadă întors ja ^ na din fostele lui iubiri. Voia...

Nu ştia ce voia. Poate că voia şi ea un iubit? Cu d^ câteva săptămâni în urmă, simpla idee ar fi fost de nJ conceput. Ian era de vină. O dădea peste cap să trăiască zi după zi alături de masculinitatea lui extremă.

Crezuse că sexualitatea ei murise odată cu Trav şi o uimea să constate că fusese resuscitată de un bărbat care era, din toate punctele de vedere, exact opusul fostului ei soţ. Dar poate că asta era şi ideea. Poate că tocmai faptul că Ian era opusul lui Trav îi oferise subconştientului ei permisiunea de a se trezi la viaţă, fără să aibă senzaţia că-i era infidelă.

în ciuda ideilor năstruşnice care i se învârteau prin minte, nu s-ar fi dus niciodată în patul lui North. Dacă... sau când... o să mai facă sex, o să fie cu un bărbat ca Trav. Doar că ceva mai agresiv din punct de vedere sexual, aşa cum Trav nu fusese niciodată. *întotdeauna seducătoare. Niciodată sedusă.* Se bucura că nu-i spusese niciodată lui Trav că ar fi vrut să fie mai agresiv. Acum lăcomia ei sexuală i se părea deplorabilă. Ţinând cont de cât de mult o iubise, nu-şi putea imagina această conversaţie cu el. Ar fi fost atât de rănit.

îi rearanjă creasta lui Wren. - Distrage-mi atenţia de la gândurile astea prosteşti, scumpo. Ce zici de puţina conversaţie?

Wren clipi din ochişorii adon^i sksi schinl0, nosi guriţa. ' •

-Hai, nu plânge! Ai plâns destul a2i-lloapte Tess îi dadu biberonul apoi îşi tUrn- ^ , Cheerios într-un bol. În timp ce rnânca c» , f pizmă că ea era închisă în casă cu ^

mică, în timp ce Ian era poate cine #tie "f ,C1°asa asta ca în restaurante simandicoase şi Se ro^L, ' mân' ugoiea printr

e• rli o femeie frumoasă. Şi poate că nu doar
cu^: ^ maşină şi privi pe fereastră. Văzu o femeie pe Ali:1 ° n cunostea ieşind dintr-un SUV înnoroit şi în-
fpSu-se spre casă. T s deschise uşa.
}eeSmeia arăta ca un supermodel de 60 de ani, mare atoare de yoga şi admiratoare a stilului boho. Avea *lul argintiu şi strălucitor, împletit într-o coadă, tenul Strălucitor şi ochi de culoarea alunei cu linii delicate la colţuri, care trădau personalitate. Silueta ei subţire era înfăşurată într-o tunică brodată. Purta blugi strâmţi şi ghete până la gleznă. O pereche de cercei lungi, turcoaz, îi atârna la urechi şi un şirag de mărgele îi completa ţinuta.

-Tu trebuie să fii Tess, zise ea. Eu sunt Heather. Ţess nu-şi amintea să o fi văzut pe la Coşul Spart, dar orice musafir era bine-venit.

Heather păşi înăuntru şi deschise larg braţele, asemenea unui pastor care îşi întâmpină congregaţia.

- Ce spaţiu magnifici Am vrut şi eu să cumpăr şcoala, ca să-mi fac un atelier aici. Cică aş fi artist în lut. Lăsă braţele să-i cadă. Din nefericire, nu m-am priceput niciodată să gestionez banii, li aruncă o privire lui Wren. Eşti o mică minune, nu-i aşa? Mă duc să mă spăl pe mâini ca să pot s-o iau în braţe. Văzu ezitarea de pe chipul lui Tess. -Nu te teme. Sunt la zi cu toate vaccinurile şi n-am mai fost bolnavă de ani buni. _ . .
-Mă bucur să aud, dar... cine sunteţi şi ce . N u ţi-a spus]an? Sunt Heath, daca de rezervă. Isi făcea griji ca o sa ramai e! Plecat şi ştie căPhish are nevoie de tine. "Dădaca de... Ci pl,ish vrea să te în-
- Phishi-a spus despre mine. v'- t0rc'la Hornul Spart numaidecat.

-Ştiu. Dar Ian nu mi-a.spus nimic deSnre dădacă... r %

- Poate că s-a temut că n-o să-ţi placă ideea J seama că s-a creat o legătură între voi. ' ^ ^u

Preţ de-o clipă, Tess crezu că vorbea despre 0 W cu Ian, apoi însă îşi dădu seama că Heather se r^ laWren. ferea

Heather se îndreptă spre bucătărie, vorbind timpul.

- Ian mi-a verificat toate recomandările, a dat nu ştiu câte telefoane să se intereseze de mine şi a scos pe % tă lumea din sărite cu întrebările lui. Poţi să-l întrebi pe Phish.

Apa începu să curgă în chiuveta de la bucătărie. -Am fost educatoare, spuse femeia, din cealaltă cameră. După ce am ieşit la pensie, am vrut să mă dedic întru totul pasiunii pentru ceramică. în schimb, am început să am grijă de copii. Mai fac din când în cât şi câte o oală, dar nu atât de des pe cât intenţionasem.

Reapăru din bucătărie, ştergându-şi mâinile cu un prosop de hârtie.

- încearcă mângâieri lungi, nu asa scurte şi dese, Tess. Prematurilor nu le place aşa.
Un lucru pe care Tess îl ştia foarte bine, dar fusese atât de prinsă de pălăvrăgeala vizitatoarei neaşteptate, încât începuse sa-i bată încetişor funduletul lui Wren, rără să-şi dea seama.

-Ai experienţă cu prematurii, spuse ea -Gemeni, la scurt timp dună r^ Tempest. Am învăţat repede. m'am mutat în
Se duse înapoi în bucătărie. Tess se î *A* - Cum de nu te-am văzut niciodată U u SpTC ^ Heather aruncă şerveţelul în gunoi/ ul Sp*
-Am fost aproape două luni în Kenm l ordine în casa mamei. A murit cu pUHn - y' Am făcllt plinească o 100 de ani. lna»nte să înv

ta

.îmi pate rău să aud.
^u e cazul A fost o fiinţă îngrozitor Heather •nse braţele după copil Vino aici, îngeraş. Ce-ar fi s ci o baie, Tess? Sau sa pleci la o plimbare? Sunt sigură L ţi-ar prinde bine câteva ore de relaxare. Si fără alte argumente, Tess făcu ce-i sugerase Heather) lăsă pe Wren pe mâna unei străine, care ar fi putut i o maniacă dementă - dar nu era. Totul la Heather mana energie, competenţă şi bunătatea caracteristică upioţilor. Chiar şi aşa, de îndată ce ajunse la etaj, îl ¡una pe lan.

-O femeie pe nume Heather Lightfield a apărut la uşă.

- E grozavă, nu-i aşa?

-Există vreun motiv pentru care nu m-ai anunţat că voiai să mai angajezi pe cineva să aibă grijă de Wren? -Nu am vrut să mă cert cu tine.

- De ce ne-am fi certat?

-Vorbeşti serios? La cât eşti de protectoare? Avea dreptate.

-M-am gândit că, dacă apuci s-o vezi pe Heather, o să te cucerească.

- E-n regulă. Ian râse.

-Bine, e mai mult decât în regulă, recunoscu ea. Dar nu-mi permit să plătesc pe cineva să stea cu Wren. Probabil că cere mai mult decât câştig eu. -De ce să plăteşti tu? S-a rezolvat deja. - Dar...

-Ţi-am spus că o să încerc să-ţi uşurez cât mai mult situaţia şi asta fac.

îi spusese niciodată aşa ceva. . "Şi Phish începuse să facă pe nebunul. Şi să nu mă

Iţntrebi cât o plătesc, pentru că am uitat. Nu mă pricep la W Nu m-am priceput niciodată. Cât timp mi-ajungca să-mi cumpăr vopseluri, sunt mulţumit. în
un gest de autoconservare-a mea!
-Ce vrei să spui.7

-Să spunem că de la atâta stat în casă ai începu^ transformi...

cum să zic? într-o scorpie ţâfnoasă? e
-Bună alegere.

Auzi un râs scurt şi înalt. În timp ce închidea telefc. nul, îşi dădu seama că Ian găsise o metodă eficientăde a le scoate pe ea şi pe Wren *din* casă, ca să poată *fi sin*m atunci când se întorcea.

Făcu o baie lungă, dar, înainte să apuce să-şi usuce pj. rul, era deja nerăbdătoare să se întoarcă la Wren. Când coborî din nou la parter, o găsi pe Heather învârtin- du-se prin cameră - cu Wren în eşarfă - şi recitând *Noapte bună, lună* din memorie.

înclină capul *spre Tess, dar nu o băgă altfel în* seamă în nici un fel, până nu termină *toată poezia.* Zâmbi.

- Niciodată nu eşti prea mic ca *să asculţi literatură* de calitate. Îi luă căpşorul lui Wren în palmă. Nu stau departe de Hornul Spart. Poţi s-o *aduci* înainte să începi lucrul.

Toate se întâmplau prea repede. Voia *să se* întoarcă la slujba ei, dar cum putea s-o lase pe Wren?

Heather îşi dădu seama ce se petrecea în sufletul ei şi zâmbi înţelegător.

-Serie-i orarul - tot ce trebuie să ştiu. Ce-ar fi să te duci la o plimbare, ca să te gândeşti în linişte? Din nou, Tess îi urmă ordinele lui Heather Aerul rece o trezi, îi dădu energie. Dar abiadacă mersese un kilometru şi jumătate, când nevoia de ' A totul e în regulă cu Wren o forţă să se întoarcă ^ ^

Heather era aşezată pe podea, într-o ^ • • J meditaţie, cu picioare încrucişate *şi* cu *Wren* tă confortabil în poala ei. Ridică privirea ^ CUIbari-

apo! atinsecU vârful degetului spaţiul micuţ dintre sprâncenele luiWren. ^

.Este uimitor cat de deschise îi sunt chakrele. Eşti absolut minunată cu ea. Al treilea ochi a început deja să I se limpezească. E semn că va fi înţeleaptă.

Wren ganguri ca răspuns la atingerea lui Heather, şi Tess încercă un iraţional sentiment de mândrie aflând că al treilea ochi al fetiţei era deja atât de bine dezvoltat. Ceea ce era un semn oficial că se transformase într-o mamă nebună.

Mamă *temporară,* îşi spuse, ca să nu uite. Asta era. îi purta doar de grijă până ce Wren îşi găsea familia adevărată.

Prima zi departe de Wren fu absolut chinuitoare - lucru pe care Heather îl înţelegea, pentru că întreaga dimineaţă telefonul lui Tess bipăi, anunţând fotografii: cu Wren dormind, cu Wren mâncând, cu Wren murdărind scutecul. Ian îi trimise un mesaj prin care o anunţa că o să lipsească mai mult timp decât crezuse, fără să-i ofere însă vreo explicaţie. Probabil că voia să petreacă ceva mai mult timp în patul vreunui fotomo- del ispititor.

Ştiind că Wren era pe mâini bune, Tess ar fi trebuit să se relaxeze, însă atmosfera de la Hornul Spart părea să se fi schimbat. Poate că era numai în imaginaţia ei, dar clienţi care altădată stătuseră la vorbă păreau să fie acum Mereu grăbiţi. Abia după vizita lui Courtney Hoover înţelese ce se întâmplase.

r Aspiranta regină a Instagramului apăru la tejghea, cu 'aţa proaspăt dată cu pudra ei de firmă strălucitoare, ^hii erau machiaţi într-un adevărat caleidoscop - va- ^ie, trandafir şi prună, totul ancorat cu o dungă de tuş)erfect trasată. ' "Am auzit că te-ai întors.

/
1

-Nu mai avem mocha, minţi Tess. E criză d de cacao în Brazilia. -Nasol.

îşi strânse degetele în jurul telefonului omnipre etalându-şi unghiile acrilice cu cristale încastrate la ^ -Atunci vreau doar o gogoaşă. N-am mai postatd mult o fotografie cu mâncare.

Tess luă cleştele. Phish adăugase un nou sortiment de gogoşi în cele trei săptămâni în care lipsise Tess, iar Courtney arătă cu degetul înspre cele lungi, cu glazură de ciocolată.

- Dă-mi una din alea.

Tess se întrebă dacă Ian ştia de noul sortiment de gogoşi de la Hornul Spart.

- Cum mai merge cu Instagramul.[7] întrebă ea, ca să-şi distragă atenţia.

-Am postat mai multe filme. Asta e moda acum. Bătu cu unghia în sticla vitrinei. Nu aia. Pe cea din stânga glazura străluceşte mai tare.

Când Tess aşeză gogoaşa mai fotogenică pe o farfurie, Courtney se aplecă spre ea şi spuse cu voce joasă:
-Ar trebui să ştii, Tess, că toată lumea vorbeşte despre tine. -Oh?
-Sunt doar sinceră.
în orele pe care Tess le petrecuse după moartea lui Trav amorţindu-şi simţurile cu tot felul de emisiuni TV care mai de care mai proaste, învăţase un lucru De câte ori cineva spunea că este „doar sincer", realitatea era că voia să fie crud.
Courtney şi scoase portofelul.
- Multă lume consideră Ccă e foarte suspect ce s a întâmplat cu soţia lui Ian North.
Tess simţi cum i se opreşte respiraţia în piept Af {[trebuit să se aştepte la asta.

V. K

flanca nu era soţia lui, spuse ea, pe un ton măsurat. "u doar prieteni. Iar embolia cu lichid amniotic este ra zitoare, dar nu e câtuşi de puţin suspecţi, ^fundal, băieţii de la The Dead începură să câte
,r 0kedo«>nPfce r
Unghii lui Courtney pareau nişte crampoane în cli- în care îşi întinse degetele pe tejghea. ' „ Sunt doar sinceră cu tine, Tess. Şi, imediat ce ea a nurit, tu şi lan North v-aţi mutat împreună. Oamenii ;ser;ă lucrurile astea.
Ţess aruncă bancnota de cinci dolari pe care i-o întinsese Courtney în sertarul casei de marcat şi-i nu- mără restul. -Am grijă de copil. Atâta tot. -Sigur. De-asta eşti acum aici. Courtney băgă banii în portofel, închise poşeta şi se duse cu gogoaşa lângă fereastra de la intrare, unde poză cu gâtul înclinat şi cu extensiile de păr căzându-i pe spate şi cu gogoaşa ridicată deasupra buzelor depărtate. *#NebuniiCuGogoşi*

Tess aruncă două căni murdare în chiuvetă, dojenin- du-se pentru că se lăsa afectată de o persoană atât de înveninată cum era Courtney. Phish ştiuse cu siguranţă că mulţi oameni din oraş se întorseseră împotriva ei, dar probabil că se temuse că n-o să mai vină la lucru dacă afla din timp.

Telefonul bipăi iar. Se uită la ecran. Wren era adorabilă, ghemuită în cuibuşorul ei de pe salteaua de yoga a lui Heather, cu o bulinuţă roşie pictată între sprâncene. »Nu-ţi face griji'4, scria în mesaj. „E ketchup organic.'^

Tess începuse să se îndrăgostească de Heather. În [a]celaşi timp, îşi simţea braţele goale. De-abia aştepta [să] arunce şortul, să fugă de privirile acuzatoare şi să-şi ia [îna]Poi bebeluşul.Câţiva dintre *elevele* care veniseră la cursurile ei • provizate năvăliră pe uşă. Spre deosebire de adulţi^' se bucurară s-o vadă. Ava Winchester fu ultima car^ -Tess! Te-ai întors! înşfăcă o fată pe care Tess n-o$_{cll}$! noscuse încă şi o târî spre tejghea. Tess, ea e Gabi.

Gabi avea o faţă rotundă şi dolofană, păr roşu şj cârlionţat şi ochi verzi şi pătrunzători. Aplecându-se peste tejghea, Ava coborî vocea:

- Gabi e în spectrul autist.
- Nu trebuia să-i spui asta! protestă Gabi.

-Şi cum să te ajute dacă nu are toate informaţiile? spuse Ava, mereu practică.

într-o zi, hotărî Tess, Ava o să ajungă o asistentă socială de cea mai bună calitate. Dacă nu rămânea gravidă până atunci.

- Gabi vrea să vorbească cu tine despre ştii tu ce. Tess nu o întrebă pe Ava despre ce anume voia sâ vorbească Gabi cu ea. Ştia deja.

-Aş fi bucuroasă să stau de vorbă cu tine, Gabi. Dar numai dacă vrei. -Vrea.

- Nu o presa, Ava.

-Vrei să vorbeşti cu ea, Gabi, spuse Ava, insistent. Crede-mă. Tess e super.

Tess nu se simţea super. Simţea că se băgase în povestea asta mult mai adânc decât ar fi vrut. îi distrase atenţia Avei de a biata Gabi, care în mod evident era stânjeni ta, nnreband-o cum o să,5, bore2e cân(|
o sa-i ai ba. *

-Nu *Wren.* Sincer, Tess, e un nume groaznic-

- Eram sub presiunea timpului. Ava se duse lângă prietenele ei. Gabi *j*
ce-i arun
că o privire peste umăr **Jiu** Jess, se **duse** şi ea 1
Michelle sosi jumătate de oră mai târziu Bu* ■ cuse în cele trei săptămâni şi jumătate de cînÎ^ " creS' văzuse Tess. and nu o mai

rivire peste **umăr lui** Tess, se **dus**^'c,- (Lucrez- cu tine numai pentru că nu am încotro spu- , în rimp ce-şi înnoda şorţul deasupra abdomenului Viat- Dar n-o să mă prefac că totul e în regulă. Biata :;ieie: Nici nu s-a răcit încă în mormânt şi deja te-ai nurat cu bărbatu-său.
[1] până în acea zi, Tess nu se gândise nici o clipă cum lâ:ea aranjamentul lor în ochii oamenilor din oraş.
Căsuţa lui Heather era foarte neconvenţională, cu nerdele diafane, cu beculeţe şi perne în oglindă. Tess o lipi pe Wren de ea şi îi privi feţişoara dulce, ca de elf.
- Jur că a mai luat în greutate de azi-dimineaţă. _Da, a terminat din prima toată punga de chipsuri pe
are i-am dat-o, spuse Heather.

Guriţa ca de boboc de trandafir a lui Wren se strânse într-un oval micuţ, şi Tess o sărută pe frunte.

- Doamna se crede amuzantă, dar noi ştim adevărul, nu-i aşa?

Heather avea un râs puternic, pentru cât era de mică. Tess nu era prea nerăbdătoare să se întoarcă la vechea scoală, aşa că acceptă bucuroasă invitaţia la cină a lui Heather. Amestecul picant de quinoa, linte, broccoli şi avocado era mult mai gustos decât ar fi crezut. După ce terminară de mâncat, Tess hotărî să ia taurul de coarne.

-Sunt sigură că ai auzit bârfele şi aş vrea să ştii... Nu am omorât-o pe mama lui Wren ca să pot să mă mut cu Ian. Vorbise ceva mai vehement decât intenţionase. Noi doi abia dacă ne tolerăm unul pe celălalt.

Heather lovi lingura de servire de marginea vasului, ca să scuture excesul de quinoa.
-Dă-mi voie să-ţi spun ce am învăţat despre oameni ^ lungul timpului... Viaţa devine plictisitoare şi teori- '^conspiraţioniste inventate fac ca existenţa oamenilor să devină mai interesantă. îi atinse mâna lui Tess. O să jreacă. Cu cât oamenii vor ajunge să te cunoască mai hlne> cu atât mai repede se vor stinge bârfele.

Tess ar fi vrut să creadă că Heather avea drent era mult prea realistă. ate- ir

Se opri la cabana ei în drumul spre casa şcolii ca să ia nişte cercei pe care nu simţise nevoia să-i poarte p^- acum. Când se pregătea să plece, observă la uşa din spate nişte pete de noroi pe care probabil că le făcuse ulrj. ma oară când fusese acolo.

Luă mătura şi le curăţă.

Ian se întoarse acasă odată cu lăsarea întunericului. Wren se potolise în sfârşit după o porţie lungă de plâns, care o făcuse pe Tess să numere orele până când o să poată duce făptura diabolică înapoi la Heather.

Când Ian îşi aşeză rucsacul lângă uşă, umerii lui făcură să se întindă cusăturile gecii de piele uzate - umeri care ar fi trebuit să susţină greutatea grinzilor, nu a şevaletelor, şabloanelor şi spray-urilor de vopsea. Ian îi privi părul răvăşit, blugii largi şi cămaşa

pătată de lapte. Ca de obicei, păru nemulţumit de ce vedea. Dar nu din motivul pe care îl credea ea.

-Ai mâncat ceva cât am fost eu plecat.[7]

- Doar un bol de terci. Am fost neputincioasă în lipsa ta.

Colţul gurii lui zvâcni în sus, apoi îşi reluă linia obişnuită, încrâncenată.

- L-am găsit pe tatăl lui Wren, spuse el. Dar e o problemă.

capitolul 9

Ian fusese atât de mult timp prins în crizele Biancăi, încât uitase cum era să fii cu o femeie capabilă să stea pe propriile picioare. Tess îşi strânsese părul într-un coc ciufulit Nu era machiată. Decolteul bluzei nlbe, mototolite, era puţin câs - la fel ca ea. Sprâncenele drepte şi negre

. îmrteunau deasupra ochilor fascinanţi, de culoarea r n u era deloc bucuroasă să-l vadă. ^Vreau să aud totul, şopti ea. Dar dacă o trezeşti, te

«î'fi vrut să o trezească pe ea. Nu-şi amintea când ultima oară o... o poftă atât de nestăvilită. p0ftă pilită, sigur. Asta simţise de multe ori. Dar nu această Urnire primitivă să o trântească pe jos şi să o ia chiar acolo. în uşa de la intrare.

li enerva. îl umplea de furie. Sexul era una, dar asta era mult prea de tot. Şi niciodată nu reuşise să creeze nimic de Doamne-ajută cât timp fusese implicat într-o Uatie. Nu era vina femeilor. El era cel cu o stare emoţională şubredă, fragilă.

* privind-o pe Tess urcând cu Wren la etaj, se gândi la Bianca. Chiar şi fără complicaţiile aduse de sex, relaţia lor storsese orice urmă de creativitate din el. N-o să recupereze niciodată zilele, săptămânile, lunile de productivitate pe care le pierduse ori de câte ori ea trecuse printr-o criză. Şi totuşi, dacă ar fi fost s-o facă din nou, n-ar fi schimbat nimic. Ea fusese lângă el atunci când nu fusese nimeni.

Auzi paşii lui Tess deasupra. Reveni la starea posomorâta în care se simţea confortabil lângă ea şi se duse la frigider să-şi ia o bere rece. în ritmul ăsta, o să ajungă alcoolic până pleca ea.

Tess reuşi să transfere micuţa fiară în culcuşul de lân- gă patul ei fără să o trezească. Wren lua în greutate şi r«pira bine, ceea ce însemna că Tess putea sta puţin mai liniştită în pauzele în care nu o ţinea în eşarfa de corp. ^ cu ea monitorul de supraveghere şi coborî grăbită J^rter, ca să-l ia la întrebări pe Ian.

scosese geaca de piele şi-şi suflecase mânecile de blugi până la cot, lăsând să i se vadă antebra- AtH'i şi musculoase.-Ar trebui să faci muncă fizică, mormăi ea. PUn Par'u
că ai săpat şanţuri.

-Am pus şi plăci de rigips şi am condus stivuiro dar sper să fi lăsat acele vremuri în urmă. Se ^ canapea. De ce purtăm discuţia asta? ' Pe

- Fără vreun motiv.

în afară că avea nevoie de ceva care să-i dist atentia de la braţele lui, pe lângă dorinţa laşă de a m na momentul în care avea să afle despre tatăl lui Wren

Se cufundă în canapeaua identică din faţa lui, cu mo. nitorul alături, şi-şi trase picioarele sub ea.

- Ce ai aflat? Cum a reacţionat?
- Nu am vorbit cu el.

îşi ridică gleznele pe măsuţa de cafea. Spre deosebire de ale ei, şosetele lui nu erau găurite.

- Tipul e jurnalist fotograf şi e în nu ştiu ce zonă de război de prin nu ştiu ce ţară în clipa asta. Dar i-am localizat pe părinţii lui. Locuiesc în New Jersey. Princeton. De-asta mi-a luat atât de mult până m-am întors.
- Ştiau de Bianca? Că era însărcinată?
- Nu. Dar e singurul lor copil şi, după ce au trecut peste şoc, s-au bucurat să afle că au o nepoţică.

Tess se afundă în pernele canapelei.

-Şi acum?

- Încearcă să-l contacteze, dar, fie că dau de el sau nu, vor să vină săptămâna viitoare să o cunoască pe Wren.
- înţeleg. Luă între degete o aţă care se desprinsese de pe braţul canapelei. Le-ai spus că s-a născut prematur?
- Da. Le-am mai spus şi că este îngrijită de o asistentă profesionistă. Luă o gura de bere şi aşeză cu grijă sticla pe masă, privind-o cu atenţie în tot acest timp. Wren nu este a ta, Tess.

Blândeţea aspră din vocea lui o făcu sil se zburlească

- Ce-**ti** veni să **spui** asta?

O spun pentru că te cunosc mai bine decât crezicunoştea deloc. Nu ştia cât de moartă fusese SU !nar vreme, nu ştia cât de mult îi plăcuse să * ndva. "Nu ştia că avea o carieră pe care nu o mai ^ «ractica niciodată, nu ştia că nu avea habar ce o Fllte% viitor-
Abia dacă am fost câteva ore despărţită de ea din
_ **„Soi'lll-** Ini **TOC O** *nn* **m** **r-.**
ziua
în care s* născut. Fireşte că nvam ataşat. Se ridică pe canapea. Mai ştiu şi că este o situaţie temporară, ¿ asta nu înseamnă ca sunt dispusă să o dau numaide-
i în \7qtq1-3 rorp nn rfin • 1
ât unor bunici în varsta, care nu ştiu nici cel mai mic lucru despre ce înseamna să îngrijeşti un bebeluş.
_ Abia au împlinit 60 de ani, iar doamna Denning se întorcea de la antrenamentul de tenis când am ajuns la ei acasă. Lui pare să-i placă mai mult să meargă cu bicicleta pe munte. Învinsă, Tess se prăbuşi la loc pe canapea. 0 privea cu o expresie care, pe chipul oricui altcuiva, ar fi însemnat compasiune. -Par să fie oameni de treabă.
- Grozav.
lan îşi relaxa gleznele pe care le ţinuse încrucişate şi-i lăsă timp de gândire schimbând subiectul.
- Cât am fost plecat, mi-am dat seama că nu te-am plătit încă. Tess luă monitorul şi îl lipi de ureche, ca s-o poată auzi pe Wren respirând. -Nu e nici o grabă. -Wren are deja trei săptămâni. -În mai puţin de o săptămână ar fi trebuit să fie naşterea ei oficială, spuse ea.

lan se lăsă pe coapsa dreapta şi scoase un cec din buzunarul stâng. Tess se trase instinctiv în spate în clipa în care el se ridică în picioare^

- Poţi să mi-l dai mai taiziu. v «
teŞti pe Heather.

-Astia sunt banii tăi.Stătea în picioare în faţa ei, cu cecul în mâna, Tess nu muncise niciodată mai mult pentru nu meritase niciodată nişte bani mai mult decâr N ta pe aceştia. Toate orele de somn pierdute, kil0lt|N- care îi străbătuse învârtindu-se prin cameră încercă ,Pe calmeze bebeluşul, hainele pătate de lapte, grijii^ sul. Privi lung cecul, apoi închise ochii. ' stre-

-Nu pot să-i iau.

-Ba sigur că poţi.

-Discutăm altădată.

Se jucă o vreme cu monitorul, încercând să ascundă durerea pe care o simţea în suflet. Canapeaua se afundă lângă ea.

- Eşti obosită acum. O să lămurim chestiunea asta după ce o să ai parte de câteva nopţi de somn bun.

Bunătatea lui aspră nu o mai surprindea aşa cum ar fi făcut-o altă dată. îi simţise această latură blândă, această sensibilitate pe care încerca din greu să o îngroape.

Făcu greşeala să ridice privirea.

Stătea atât de aproape... Degetele i se strânseră involuntar pe braţul canapelei. Privirile li se întâlniră. La început, nu văzu decât grijă pentru ea, dar, pe măsură ce pendula mare de pe perete măsura secundele de tăcere, ceva se schimbă. îşi simţi bătăile inimii la baza gâtului şi începu să respire mai repede. Palma lui i se aşeză pe genunchi ca o mângâiere şi căldura lui îi pătrunse prin haine. Era ca şi cum refuzul ei de a lua banii schimbase totui, construise un pod acolo unde, până acum, nu fusese decât o vale.

Scândurile casei gemură. O rafală de vânt făcu să se zgâlţâie ferestrele şi ochii lui se închiseră pe jumătate. Marginile încăperii începură să se topească în umbre - pereţii şi ferestrele, plafoanele şi Uşile> foate şe destrămau.

MM. se înflora când o flacără se aprinse înăun-
Fi ari de ici-colo, trecu graniţa înspre nucleul până
I i«"1 &eţat . .

a""nutea întoarce capul şi se părea că nici el nu pU13iizele lui se

mişcară. Rosti un singur cuvânt, cu voce

Dormitor- _

T s se ridică. Fara sa se gandeasca. împinsă de sânge- j fierbinte care îi pătrunsese ca un torent în vene.

Dormit ^ _ .

Acum el ţinea în mana monitorul. Pendula conţi-
ă să numere secundele în timp ce îl urma - nu spre dormitorul din spate, ci înspre cel de la etaj. Dor-mi-tor.

Por-mi'tor. _

Ritmul ceasului urmarea silabele care 1 se învârteau în minte, dar nu erau ceea ce spusese el. Pentru că şoapta lui Ian fusese „Atelier".

Ameţită, intră după el.

încăperea era întunecată, dar nu aprinse luminile din tavan. Porni în schimb lampa care nu făcea mai mult decât să împrăştie o strălucire difuză. Tess rămase în uşa studioului şi îl privi cum pune monitorul deoparte şi începe să scoată lumânări albe şi groase de pe rafturile de lemn. Una după alta, le aşeză pe podea, în semicerc, în jurul canapelei de catifea mov.

Rămase o singură lumânare. O puse pe o poliţă de deasupra canapelei, se întoarse spre ea şi îi făcu semn. Ştia ce vrea. Nu ştia. Păşi între lumânări şi se aşeză pe perna din capăt, sub lumânarea izolată pe raft.

Ian aprinse un chibrit şi îl atinse pe rând de fitilul Amânărilor de pe podea.'Când flacăra îi ajunse prea aproape de degete, suflă în chibrit ca să-l stingă, apoi aprinse altul. Umbre dansau pe pereţi şi în aer se simţea hernie mirosul de sulf.

Respiraţia lui Tess se inteţi în clipa în care în picioare, în faţa ei. Mâna i se îndreptă spre Trase uşor de panglica cu care era prins în creşt^1 eil pului, şi o cascadă ciufulită i se revărsă pe umeri A/« lui rămase acolo, începu să i se răsucească prin p^ Tess încercă să găsească o replică spirituală - c orice - care să detensioneze atmosfera încărcată din/' ei, atât de electrizantă încât se mira că nu ieşeau scântei. Mâna lui îi alunecă din păr până la primul nas. ture al bluzei. încheieturile îi mângâiară pielea când îl deschise. Mirosul de sulf îi umplu nările.

Deschise şi următorul nasture, apoi următorul. Bluza i se desfăcu într-un V adânc. Cu vârful degetului, îi trase în jos cămaşa de pe un umăr, expunându-i umflătura sânului deasupra sutienului uzat, din dantelă.

O împinse uşor înspre braţul canapelei. Picioarele ei se întinseră automat pe celelalte perne. îi scoase tenişii, pe care îi aşeză în afara semicercului de lumânări. îi scoase o şosetă - numai una - din piciorul de deasupra. Degetele lui îi cuprinseră blând glezna goală. Cu degetul mare apăsă în adâncitura de acolo şi-i mângâie locul sensibil.

Nu-i stătea în fire să fie pasivă. Nu avea experienţă în zona asta. *întotdeauna seducătoare, niciodată sedusă.* Şi totuşi, iat-o acum, lăsându-l pe el să facă totul.

îi mângâie obrazul cu degetul mare şi îi rearanjă o şuviţă de păr. Bluza îi căzu şi mai jos pe umeri, dar el tot nu era mulţumit. Prinse închizătoarea sutienului între degete şi-l lăsă şi pe acesta să alunece.

Tess se vedea în tot acest timp. Curbura goală a umărului, rotunjimea sânului. Bluza căzută pe cot şi breteaua subţire şi albă a sutienului lăsată pe braţ.

Abia dacă îşi desprinse ochii de la ea în timp ce propti un bloc uriaş de hârtie pe un şevalet în formă de H. Luă un creion lat şi începu să traseze dungi largi şi agresive.

I V,nimic reţinut. Fără hârtii rupte, moto-

T n1'?rC1 re P Jos- >'i 11'l ?i ^unC^ rijinită pe braţul canapelei, cu

bluza pe ! r^U Ftătea sp _ picJ0arele ridicate pe perne. Cu o J>C^itânau-selael.Privindu-l. "jnLnirâile'pâlpâiră. Flacăra scăzu. Mâna lui liberă se 11 L^âna11 nasturii propriei cămăşi. Era frig în atelier, încJreptă pe cei de sus. Broboane de transpiraţie ¡sf'if'' la baza gâtului în timp ce creionul ii ?tr

3taca ^Îcnră ce minutele se scurgeau, Tess se simţea din ^Înai încinsă. Ar fi vrut să tragă bluza jos de pe c£În-ci scoată sutienul. Să scape de blugi, de lenjerie... ea'S nu o să facă nimic din toate astea. Dacă voia mai 'de la ea, Ian North va trebui să vină să ia. N-o să-i bureze situaţia. Nu aşa cum făcuse cu Trav. ^*întotdeauna seducătoare, niciodată sedusă.*

Lumina era difuză, dar nu într-atât încât să nu vadă ă şi el era cuprins de dorinţă. II tot aştepta să distrugă desenul pe care îl crease. Să iasă din spatele şevaletului şi să vină la ea. însă mâna în care ţinea creionul se mişca fără întrerupere. O line curbă. Una dreaptă. Una ondulată.

Un pas în faţă. Unul în *spate. Opreşte-te. Piruetă. Adda-*

N-o să facă ea prima mişcare. Nu din nou. În acest nou capitol al vieţii ei - oricât de haotic ar fi fost - n-o să mai fie niciodată ea cea care să cerşească sexul. Avea nevoie să fie dorită - dorită în aceeaşi măsură în care dorea.

Munceşte. *Trebuie să munceşti pentru asta.* O suvită de păr îi căzuse pe frunte, dar era prea absorbit de ceea ce făcea ca să observe. Exista intr-o uniune _„r „ . „ LArf:n ci creionul. Tess privea un

Perfecta şi torturata cu haitia şi u^

geniu la iucru. Şi în acea clipă înţelese.Da, era mistuit de dorinţă. De dorinţă
lui Pentru creaţie. Nu pentru ea. Ea era doar 0 > a-asi atinge scopul. Marele artist încerca să 0 ca să străpungă pâcla ce îl ţinea în loc. Nu er a ose^ ^ carnală. Totul era numai şi numai despre munca IUI>

isi lăsă picioarele să cadă pe duşumea. Lu^ pâlpâiră. North ridică privirea spre ea şi clipi, ca şi *

s ar fi întors de undeva de foarte departe.

Păşi printre lumânări şi-l lăsă singur în atelier.

lan aruncă din mână creionul şi-şi apăsă degetele mari în orbite. Nu-şi dădea seama exact unde greşise - ştia doar că stricase totul. Deşi făcuse apel la întreaga lai voinţă ca să se stăpânească, să păstreze controlul, reuşise totuşi să o jignească.

Tess Hartsong nu era o femeie pe care să o iei lipită de un zid. Dar i-ar fi plăcut. Simţea un instinct primar uluitor de puternic să facă exact asta.

Ceea ce l-ar fi transformat într-un ticălos de primă clasă. Se făcea vinovat de multe lucruri, dar niciodată nu profitase sec de o femeie. Şi nu dovedise oare acest lucru în clipa în care se îndepărtase de Tess, când aceasta se întinsese pe canapea? Când se dusese în schimb la şevaletul lui.7
' îşi îngădui în sfârşit să se uite la ce desenase. Piciorul ei gol, desenat în multe detalii. O schiţă delicată a uzi* rului. Curbura gatului.

Era o porcărie. O porcărie sentimentală şi dulceagă. Rupse hartia de pe şevalet. El nu făcea asa ceva Hi crea lucrări uriaşe, îndrăzneţe El răi » , ? se cu cuţite X-Acto. EI dădea fermi * T i ^ şi înăibitor, cu arzătoare şi trafalete El i CU - mare, fără să aibă loc de vechi şi nf; ,ra scara de banal. ' nat' de tern sau

Se duse la fereastră şi o deschise larg Ca , că. îndârjirea şi determinarea lui Tess p„!Sa Se răcoreas-

,gUraei sarcastică,are părea să nu fie conştientă... toate acestea tpftf1 C u atenţia- Şi, poftim, ajunsese acum să facă îi^medepus pe felicitări. Era un clişeu. Un artist Eforiasă ducă o existenţă egoistă, Poate că Picasso care^ capodopere cu toate nevestele şi aman- rell'!nviaţa lui, dar Ian era făcut din alt material. Dacă [t iasă odată din blocajul în care se afla, trebuia Voia înfrâneze emoţiile şi pasiunile sexuale. Aşa fusese f!!ieauna. Şi aşa o să fie mereu. în 0 bandă îngheţată de singurătate se înfăşură în jurul iuj Se plecă şi suflă în lumânări. Una câte una, flăcările tremurară, apoi se stinseră.

Wren se trezi la 5 dimineaţa, fără intenţia de a se mai culca la loc. -Ai muri dacă ai dormi şi tu niţel mai mult măcar o dată, afurisită mică ce eşti? Spune! Ai muri? Se părea că da. .

De cealaltă parte ferestrei, soarele strălucea. Tess crăpă geamul. Aerul era rece şi proaspăt. Parcă primăvara ar fi sosit peste noapte. Cele petrecute cu o noapte în urmă în atelier păreau un vis. Canapeaua. Lumânările. Ce crezuse că o să se întâmple? Mai rău, ce îşi dorise să se întâmple?

Era prea curând. Nu era încă pregătită să înfrunte această latură a ei care se trezise la viaţă. O mânca pielea. Trupul ei voia să se mişte. Să danseze. Trecuseră săptămâni întregi de când nu mai dansase, în schimb, o schimbă pe Wren şH dădu biberonul. -Acum, te rog, nu vrei să te culci la loc. Wren scoase limba micuţă şi roz. ^ -Tu chiar ai făcut ce-am văzut eu. Tess îşi îndesă picioarele în «JJ1^ şi> dacă eşti sufi, -Bine, domnişoară. S-a inca esti suficient ¿e Cle&t de puternică încât să tu 0D, ¿e afară. Puternică şi să te obişnuieşti cu înfofoli bebeluşul într-o salopetă şi o căciula &r

.agâîneşarfăşi ieşi din casă.

Păsările sărbătoreau sărutul neaşteptat a[pr- cii cu ciripituri zgomotoase. În loc să se îndrePS cabană, Tess alese cărarea care urca pe munte, Jţ* serica penticostală abandonata Două veveriţe ghindele pe care ele şi suratele lor le ascunseseră > na trecută. Vechiul foişor de foc se ridica în ^ re. Căciulită lui Wren îi aluneca pe o sprânceană, £ fetita era trează şi foarte atentă, privind fix dansul ji umbre şi lumină în timp ce treceau pe sub copaci. Ţ^ auzi un'câine lătrând în depărtare. Oare unul din cei ai familiei Eldridge?

Poteca se deschise într-un drum forestier pe care credincioşii veniseră cândva la biserică. Ce mai rămase- se din clădire se apleca acum peste fundaţie. Pereţii de lemn erau acoperiţi de buruieni şi printr-o spărtură din acoperiş, lângă horn, creştea un copac. O gaură largă se deschidea acolo unde fusese cândva uşa. Prin ea, Tess putea vedea fereastra spartă din spatele altarului.

nii. Fiecare mişcare era perfect controlni-n

Ridică un genunchi. Apoi ridică piciorul în laterală, cu un control absolut. Trase genunchiul, apoi îl împinse iar cu putere în faţă. De două, de trei, c

Trunchiul îi rămânea perfect nemişcat ni^i™ ^Z se spriiinea sigur de parei ar fi

în ciuda stării de degradare, biserica era o imagine prietenoasă, scăldată în soare şi înconjurată de trilurile păsărilor. înspre est, ultimele şuviţe de ceaţă se desfăceau într-un mic

luminiş. Printre ele, o siluetă se mişca încet, cu o coreografie metodică.

în ciuda aerului răcoros al dimineţii, Ian era la bustul gol. Muşchii pieptului i se conturară perfect în clipa în care întinse un braţ, apoi pe celălalt, într-o pantomimă înceată, controlată şi puternică în acelaşi timp. Vrăjită, Tess îl privi întorcând braţul Schimbându-şi poziţia mai-
Tnioi-nro micrarp fra nnrfa/M-___ i '

M pământ. Ridică şi celălalt genunchi.
c î^fiprf echil^ru perfect.
in l ţntr-un adevărat balet de arte marţiale,
Kw1 litmUet pe vine'întinzânc* mâinile ?i Picioarele.
•nd^^hase cum îşi păstra muşchii atât de bine li?L<seîl ctia
'e ri Acum Ştia. ^ -zuse şi Tess nu voia s-o vada. Era un ritual 11 ^ °
sCânci, dar lan era prea departe ca s-o audă. iIld foarecum stânjenită că văzuse această latură Se^lui. Fusese de la bun început conştientă de ^Uui impunător, dar era cu totul şi cu totul altceva
< cu ochii ei.
58 cu cât afla mai multe despre Ian North, cu atât lucru- ^e deveneau mai complicate.

După ce se petrecuse în atelierul lui cu o seară în urmă şi după ce văzuse în acea dimineaţă, Tess nu era nerăbdătoare să-l vadă numaidecât pe Ian, conştientă că va fi un moment delicat. Dar se făcu în aşa fel încât nu se întâlniră decât abia după-amiaza.

în timp ce o înfăşură pe Wren într-un prosop cald, după ce-i făcuse băiţă în chiuveta de la bucătărie, Tess auzi voci venind din cealaltă încăpere. Voci adulte, nu de adolescente. Ian intră în bucătărie. -Iar ai musafiri.

II privi întrebător. Spre surprinderea ei, întinse braţele ca să o ia pe Wren. Tess îi dădu bebeluşul umed, înfăşurat în prosop şi ieşi în urma lui.

Doi oameni aşteptau în sufragerie, iar Tess nu avea chef de nici unul din ei. Kelly Winchester, mama Avei, stătea în picioare, lângă un bărbat înalt şi masiv, învbrăcat la costum şi cravată, care nu putea fi altcineva decât soţul ei, bărbatul despre care Tess auzise atât de multe".

IA

Senatorul statal Brad Winchester avea sprâncene angulare, care aproape că se fo^? ^ L loc. Avea trăsături plăcute, echilibrate şi J'
' Parul grizonant - cu siguranţa prematur, fiindcă Ţ nu împlinise încă 40 de ani. Atât el, cât şi staturi impunătoare, însă Winchester avea o ^ mai solidă. Pe lângă el, soţia lui, subţirică şi blo°^S'e fusese atât de vehementă la Hornul Spart, părea 3' Care mai mica.

- Domnişoară Hartsong, spuse el, cu vocea so unui comentator de radio sau a unui politician de ^ eră. Sunt convins că înţelegeţi motivul pentru r^1' arlam aici.

Sosise timpul să dea socoteală. Tess strâmbă din nas şi arătă spre canapea.

- Luaţi loc. Kelly

se aşeză, dar când văzu că soţul ei nu o face, sări înapoi în picioare, ca împinsă de un resort. Kelly nu avea entuziasmul fiicei ei, Ava. Părea în schimb aspră şi înţepată, de la trăsăturile ascuţite până la oasele proeminente ale gâtului.

- Te-ai întâlnit cu câţiva dintre copiii noştri, spuse Winchester.

- Fără acordul părinţilor acestora, spuse Kelly, împreunându-şi mâinile în faţă şi făcând ca diamantele de pe degete să reflecte lumina soarelui de după-amiază. Ava ne-a spus totul.
Tess se îndoia profund de acest lucru
- Ce v-a spus, mai exact?
- Că le vorbeşti despre sex şi de metode contraceptive.
judecând după tonul vocii lui Winch , fl crezut
Că Si:'^ negi? CUm * ** ^
CeS^SÎdrePtateam0rală-^partta eii
Fcrde au venit la mine cu câteva întrebări specifice
aveai nici un drept! exclama Kelly Asti1 Abilitatea părinţilor. V'Asta
«te res-
^într-adevăr.
Brad Winchester se zburli în mod vizibil .Insinuezi că nu ştim să ne creştem copiii? Tess făcu eforturi să înăbuşe sentimentul de <„„ • întemeiată, la care o femeie cate pierduse £ acjerltă nu avea dreptul.
e ulQma

P .Ava e o fată minunată. Ar trebui să fiti foarte mân dri de ea.
Dacă sperase că lauda o să-l înmoaie pe Winchester expresia sumbra a bărbatului îi dădu de înţeles că nu reuşise.
-Suntem o familie foarte unită. Şi avem aici o comunitate strânsă, cu standarde morale foarte ridicate. Nu ni se pare normal să ne încurajăm fetele de 15 ani să facă sex. -Fireşte că nu.
Sprâncenele lui se apropiará şi mai mult. - Cu toate astea, le-ai dat toate informaţiile de care aveau nevoie ca să se poată duce să-şi facă de cap pe la spatele părinţilor.
-Şcolile noastre au o programă extrem de sănătoasă, spuse Kelly. O programă care să corespundă valorilor noastre comunitare.
Tess încercă să-şi muşte limba, însă nu reuşi. -Atunci cum vă explicaţi că în Tempe* este o rată foarte mare a cazurilor de sarcină în rândul adolescentelor?
E 1 I r TT i nu ivea cât de mare era rata Era un bluf. Habar nu av tuturor sfa·
oraşului, dar putea s^n^* ^
tisticilor care urmăriseră a,c. inentă. educaţionale bazate exclusivpea,

Kelly tresări, dar îşi reveni rep-Statisticile arată că educaţia în favoarea(,sti în clasele de gimnaziu scade >n mod semnifi^ tatea sexuală.

Fiica voastră nu mai e în gimnaziu.

-Fetele care practică abstinenta nu suntexPu Iilor cu transmitere sexuala, spuse *Kelly s^ k* braţele la piept într-un gest ce parea mai degrabă p^ tor decât defensiv. Dacă ai fi văzut studiile, domnişoJ Hartsong, ai fi aflat că aceste fete sunt în pericol ^ mic de a fi prinse într-o relaţie abuziva sau expuse b* lor cu transmitere sexuală. Şi ai înţelege ca exact aceste fete au o stimă de sine mai mare decât fetele care îşi încep prea tinere viaţa sexuală. Daca fata mea practica abstinenţa, ştie că un băiat o place pentru ceea ce esteşi că nu o foloseşte doar pentru sex.

Tess simţea că începe să i se încingă sângele în vene.

- Stiu foarte bine ce arată studiile, doamnă Winches- ter. Dar aceleaşi studii arată şi punctele slabe ale programelor. Adolescenţii din programele care se bazează exclusiv pe promovarea abstinenţei continuă să facă sex în acelaşi ritm ca şi ceilalţi adolescenţi, însă fetele din programele astea ale voastre rămân mai des însărcinate, pentru că nu sunt învăţate să folosească metode contraceptive. încercă să vorbească ceva mai calm. Ştiu că părinţii vor să creadă că e suficient să le vorbească copiilor despre abstinenţă şi asta o să se şi întâmple. Dar adolescenţii nu s-au descurcat niciodată prea grozav să-şi ţină chiloţii pe ei, iar asta n-o să se schimbe cu tot vorbitul din lume.

Winchester se umflă de parcă cineva i-ar fi injectat o doză de heliu.

-Şi tocmai aici intervine influenţa parentală. Nu suntem nişte ţărănoi ignoranţi, aşa cum se pare că ne considerі dumneata.

-Nu consider...

împunse arătătorul spre faţa ei.neatami eşti de:aici. Nu faci parte dj
^ noasttă,datsepateca,unchipui ca poţi săapn a j
<nin sâ/nCepi Sa nC SPUI CUm ar trebui să ne

Dnnscnzn cu mine

^' i-âm şcolile.

C vreau să organizez nimic, domnul Winchester dumneavoastră au venit la mine.

C°P1 ar fi venit dacă nu ai fi expus chestiile alea la
/rnul Sp^t. zise Kelly. Am venit să discutăm des-
asta. Te-am rugat foarte respectuos să le scoţi, dar pre ^
Winchester se băgă peste nevastă-sa. ^Si acum am descoperit că i-ai umplut capul fetei noastre cu mizerii.

' „ Defineşte termenul de *mizerii,* spuse North, din spa-
t£ Ţess uitase că era acolo. Făcu un pas în faţă, ţinând-o în braţe pe Wren, înfofolită în prosop, trează şi cu ochii mari. Spre deosebire de ea, Ian părea enervat. -Recunosc mizeria când o văd, i-o întoarse Wincester. „Şi asta vezi când te uiţi la fiica ta? contraatacă North. Era o situaţie suficient de dificilă fără ca Ian să mai pună şi el paie pe foc. Winchester făcu ameninţător un pas în faţă. -Nu pot să cred că ai spus asta. Tess se băgă între ei. Tare i-ar mai fi plăcut să-l vadă pe North pocnindu-l pe umflatul de Brad Winchester, dar nu cu Wren în braţe.

-Domnule Winchester, am ani de experienţă în sănătatea feminină şi vă spun pe cuvânt că să le ordoni pur şi simplu copiilor să nu o facă nu este chiar cea mai bună formă de educaţie sexuală. Dacă nu vreţi ca Ava să | mai vină aici, spuneţi-i lucrul ăsta. Dar eu sunt asistentă. »Am *fost* asistentă."

"Ar fi, din punct de vedere etic, o iresponsabilitate Partea mea să refuz să dau cuiva informaţii care să-1
ajute să rămână sănătos şi, dacă fetele v0r apară la uşa mea cu întrebări, eu am să |e Până şi ei i se părea că sună cam prea p|j a?
PN.^
ştia că are dreptate.

Un muşchi zvâcni în colţul maxilarului Ju- ''

- Vă sfătuiesc prieteneşte să nu vă puneţi ^ femeie când vine vorba de etică. Nu e foarte flU ^

Lui Winchester nu-i plăcea să fie provocat '

- Dar etica dumitale, domnule North.7 Să trâ'

preună cu femeia care ţi-a ucis soţia?

-Cred că e timpul să plecaţi, spuse Ian cu ^
' qemnj.
tate rece.

Poate că Ian nu era afectat, dar Tess era. La feJ o pare, şi Kelly. -Brad...

îi luă braţul soţului ei, dar acesta o dădu la o parte -Mama copilului ăstuia nu e moartă nici măcarde^ lună, dar voi doi deja v-aţi făcut cuibuşorul. Poate că e cazul ca şeriful să se uite cu mai multă atenţie la ceea ce s-a întâmplat aici.

Lui Tess i se tăie respiraţia, dar Ian nici măcar nu clinti.

- N-are decât.
- V-am avertizat.

îşi înşfăcă nevasta şi o trase spre usă. *Tocul* cui al pantofului se răsuci sub ea şi Kelly ar fi căzut, dacă hăr batu-său n-ar fi ţinut-o atât de strâns

Zgomotul uşii trântindu-se o sperie pe Wren, care ri< dică mânuţele în aer.

- Ei bine, zise Ian, a fost amuzant
îl aşteptă să-i spună: „Ţi-am 2is eu„ c_nd ^ fl racu, less spuse singura:
- Ştiu că m-ai prevenit că exact asn ^ - r
- Nu contează. *E* un dobitoe. ' ° Sa 5e întâmpk'
rtoc puternic. Doar pentru că am dreptate, ! că ar trebui să le spun oamenilor cum. să-şi
ni'<5ii copii-
rocmai de-asta trebuie sa faci un pas mare în
spiite. _.|e ¿espre Bianca... despre noi... '^te oameni imbecili. Ştii ce mă îngrijorează pe
L cu adevărat?
[1] Habar nu am.
Fantul că lumina ochilor tăi a tăcut pipi pe mine. ^ întinse pe Wren. Şi, fără doar şi poate, pe cămaşa
lui era o pată udă.
Ţess luă fetiţa înfăşurată în prosop. _Foarte frumos, Wren.
Un colţ al gurii lui tremură. Se îndreptă spre scări, dar se opri la jumătatea drumului şi se uită la ea.
-Aseară, când ai pozat pentru mine... eşti un subiect bun.
0 sumedenie de sentimente se răscoliră înăuntrul ei. îi răspunse cu o glumă, ca să le risipească.
-Da, şi da Vinci mi-a spus acelaşi lucru, doar că el plătea mai bine.
1 se păruse că fusese chiar foarte spirituală, dar Ian nu zâmbi.
În schimb, spuse:
-Ai o faţă interesantă. -Şi un corp pe măsură.
.Jaci din gură! Dacă asta e tot ce poţi, ţine-ţi gura
închisă!"
~E un corp bun, spuse el, pe ton de observator. "Ar fi şi mai bun dacă ar fi ceva mai puţin. -Este uimitor cât de mult continuaţi să vă înşelaţi Voi> femeile. Şi dispăru în sus pe scări.

. >s trebuia să se gândească la viitorul ei. Să plece dm casa şcolii. Să-şi găsească o altă cariera. Se concentra.relei mai simpie dintre probleme şHs aSU^i are ar fi trebuit să se ocupe de soba ei.

%

,a%Va **venit** încă, doamnă, îi spuse el. £ V-nunt când soseşte.

în următoarele zile, lucia m tura de dimi

Hornul Spart, în timp ce Heather avea grija de ^ ' Cu excepţia câtorva bărbaţi carora parea sa le facă cere să stea de vorbă cu ea, atmosfera la lucru deveţ se chiar mai rece. Doar câţiva dintre clienţi întrebau ne fată de moartea Biancăi, dar 11 simţea pe ^ vorbind-o pe la spate. Unul dintre clienţii care nu o oci leau era Artie, dependentul de nicotină. Apăru când iSe termina tura, cu o şapcă nouă pe cap.

- La naiba, Tess. Când te-ai întors la lucru?

- Azi-dimineaţă. Dar Michelle o să apară în jumătate de oră, dacă vrei ţigări. Deşi sper că nu vrei. Serios acum, Artie. Trebuie să renunţi la ele.

- Poate. Nu ştiu. Se sprijini de tejghea. M-am despărţit de iubita mea.

- îmi pare rău să aud.

- Da. A ajuns la concluzia că nu sunt destul de bun pentru ea.

-Atunci, poate că n-a fost o ideea rea să vă despărţiţi. ^ -Asta-mi tot spun şi eu. Totuşi... Frate ce bună e! îşi sprijini un cot Pe vitrina de sticlă, exa'ct deasupra gogoşilor lunguieţe. la zi, vrei să ieşim diseară?

-Nu pot. Nu ies cu fumători.

- Poate c-o să mă las.

- Lasă-te şi mai stăm de vorbă

-La naiba Tess! De ce trebuie tu să *fii* W

oavannah JI aruncă o privire piezi-- ! i unde stătea de o jumătate de oră să ^ ^ gă blender>

-Ce frumos trebuie să fie să ai^^ ni?te c<1ni' clienţii în timp ce eu mă spetesc munc^V" f,irtezi CL1

Tess era recunoscătoare pentru Un ,

capăt conversaţiei cu Artie, asa că nu i de a PLine ' atrase atenţia lui

^ petrecuse aproape toată dimineaţa vor-

5<teWon. [iii1 ,

întoarse acasă ia scurt timp înainte de amiază, TeSS^i clipa în care Ian se întorcea de pe traseu. O în aCeeaS\Vren din scaunul de maşină, fără să aştepte sCoaSf că Tess. Deşi nu interacţiona cu fetiţa aşa cum s& ° Ţggg - nu se maimuţărea şi nu-i vorbea cara- oiăcea ărea că nu se mai teme să o atingă, ireala muncă? întrebă el.

"courtney Hoover - lucrează la unul din hotelurile fiţoase, dar visul ei e să devină regină pe Instagram. Cea mă urăşte. "Nu-mi dau seama de ce. Iar oamenii care erau prietenoşi înainte se uită acum la mine de parc- as fi criminal în serie. Nu ştiu de ce. Din fericire, Ava Winchester şi gaşca ei au fost la şcoală pe tura mea, aşa că nu mi-a pus nimeni întrebări despre prezervative cu arome sau despre sex oral.

îi adresă un zâmbet leneş care o făcu să regrete că adusese vorba despre sex oral, apoi închise portiera cu mâna liberă.

1 iK

-M-au sunat bunicii lui Wren. Vor fi aici într-o oră.
-La naiba!
Urcă în fugă scările.

capitolul 10

Tess nu ar fi trebuit să amâne atât de mult spălatul rufelor. Blugii şi tricoul pătat de cafea nu sugerau prea ^lt profesionalism, iar Tess avea nevoie să se prezinte ea cea mai competentă dădacă din lume încercând sa se Orneze, scoase la repezeală din sertar ukn,ul costumaş -rât al lui Wren şi coborî mână.

lan ieşea din bucătărie cu un sen

-Schimb-o! \

,1

I-o împinse în braţe şi, fără să se mai 0b0s pună geaca, o luă la fugă înspre cabana ei. ^
Când intră, lumina pătrundea prin ciraperiij i
se de la ferestrele din faţă. Avusese impresia JS draperiile trase, ca să descurajeze eventualii strâin— treceau pe acolo, curioşi să privească înăuntru. Era' că le lăsase trase. Aproape sigură. Nu foarte sigu^
Urcă în fugă scările şi-şi înşfăcă cea mai bună pere i de pantaloni negri, o bluză simplă, albă, şi un puC gri, lung până la coapse. Simplu. Profesionist. îşi strânse părul la spate şi prinse cât mai multe şuviţe rebele cu putinţă în ceva ce aducea cât de cât cu un coc. Aşa, ca afurisita de Mary Poppins. Cea din carte, nu din film.
Când se întoarse la vechea şcoală, gâfâi a. Nu văzu nici o maşină necunoscută parcată în faţă, ceea ce însemna că mai avea timp să strângă lucrurile lui Wren, înşirate pe peste tot. în clipa în care intră însă, Ian apăru din bucătărie anunţând că Wren vomitase.
Tess se duse ca o săgeată la fetiţă.
- Haide, Wren! Ajută-mă şi tu!
- Nu pare să vrea să le facă oamenilor pe plac.
Tess luă bebeluşul din braţele lui şi începu să urce scările, când auzi o maşină oprind în faţă.
- La dracu'!
- Nţ-nţ-nţ! Nu în faţa copilului!
Ignorându-l, Tess se răsuci pe călcâie şi coborî în fugă să ia şerveţelele de hârtie din bucătărie.
- Arăţi ca un gardian de închisoare asa îmbrăcată! strigă Ian în urma ei.
-Nu mă ajuţi! îi răspunse.
- Hai, relaxează-te!
-Să nu-mi spui să mă relaxez! i-o reteză scurt
Se auzi o bătaie în uşă. Sosieră lupii.
- La dracu'! La dracu'! La dracu'!
Se duse în grabă la chiuvetă.

Ian vârî capul în bucătărie.OnHscnza cu mine

.. icj până te calmezi măcar atât cât să nu te JS^ 0 idioată. E un ordin. ^JrÎ'.marginea blatului cu o mână şi se forţă să ¡n‹il1tf/ren mirosea a lapte acru. Rupse un prosop de ^ uJă şi se strădui să o cureţe cât putea mai bine. jiâf^'J 0 privi cu ochi mari, bleumarin. Guriţa începu

^/renure. Fruntea i se încreţi, fâ'i Îjsopti Tess. Nu, scumpo, nu. Te rog. Nu plânge. 'Jss puse bebeluşul pe umăr şi o săltă uşor, folosind , îfa de la ora 2 dimineaţa, care părea uneori să lipisteasca.

° „Ţi-am cerut^eu vreodată ceva? Spune! şopti ea în creştetul pufos. în orice alt moment în afară de mijloculnopţii

Auzi voci în sufragerie. Ian n primise în casă. Picioruşele şi spatele lui Wren se încordară şi scâncetul crescu în intensitate. „Nu acum. Te rog, nu acum... Bebeluşul scoase un urlet sfâşietor. 0 femeie intră ca o săgeată în bucătărie. Trebuia să fie trecută de 60 de ani, dar părea mai tânără. Şuviţe blonde, calde, îi străluceau în părul tuns bob, până la baza maxilarului. Machiajul era perfect - nici prea puţin, nici prea mult. Purta pantaloni albi, croiţi la comandă, cu o curea neagră, un colier din argint şi jad şi o geacă tinerească, de blugi. Deşi nu era o femeie înaltă, tocurile de zece centimetri ale botinelor crem o aduceau la o statură respectabilă.

; Ea este?

întrebarea era retorică, pentru că femeia deja se apleca cu braţele întinse, gata să smulgă bebeluşul agitat de •a pieptul lui Tess. -Oh, scumpo...

167

Tess avea voie să-i spună lui Wren *scumpo,* nu şi caricatura asta de bunică, slăbănoagă şi ieşită parcă dintr-o revistă de modă. Unde îi erau părul cărunt şi creţ,

sânii mari ca nişte perne, mirosul de fursecUr-? versiune modernă era o adevărată insultă*} bunicuţelor de pretutindeni. a

adr^

-Potsă o iau în braţe.7 întrebă femeia.

„Nu, nu poţi!"

- E puţin cam supărată acum.

Tess o strânse mai tare.

- Desigur.

Wren privi chipul cel nou şi se opri numaidecâtd' plâns.

„Trădătoareo!" ln

Ochii femeii se umplură de dragoste.

-Arată exact ca Simon în fotografiile de când era bebeluş.

O lacrimă se scurse peste genele de jos, bine date cu rime).

-Aceiaşi ochi. Aceeaşi gură.

Apăru şi un bărbat. Cu obrazul neted, proaspăt bărbierit, cu părul grizonant şi hainele călcate la dungă, arăta de parcă ar fi venit direct de pe terenul de golf.

-Jeff Denning, îi spuse el lui Tess, cu o înclinarea capului enervant de prietenoasă. Ai cunoscut-o pe soţia mea, Diane. Şi pe cine avem noi aici.7

i

-O cheamă Wren, spuse Tess, deşi nici unul dintre ci nu părea să asculte.
încă o lacrimă se scurse pe obrazul bunicii.
- Uită-te la ea, Jeff. Seamănă leit cu Simon. Şi nasul... E nasul tău.
- Nu-i doresc să aibă nasul meu, zise bărbatul, zâmbind.
-Ai un nas minunat.
Soţia lui nu-şi lua ochii de la copil.
Doar cea mai detestabilă fiinţă de pe pământ ar fi refuzat să o dea pe Wren acestor bunici tineri atletici şi deja îndrăgostiţi de ea. Tess o strânse mai tare la piept.'

Două braţe familiare apucară copilul.$_{şi}$mir că vrei să o ţii în braţe, spuse Ian, ase- W/$_{re}$n în M[e,e lui Diane]- ura- îl [ura] P[e Ian]- [De ,a bun]
^ceput nu-şi ' ^ îtceva decât să scape de Wren. Ar fi putut fi şi jof [a]$_{fi}$ ¿$_{e}$ carne vie, şi tot le-ar fi servit-o pe tavă. Ei tf^^e $_{c}$ă nici chiar aşa, dar ideea era că nu-i păsa. bi[pe] P$_{c}$£$_{um}$ îi păsa ei. Nici pe departe.

se cuibări în braţele bunicii. Nu se mai agita, $_{er}$fect mulţumită. Diane scoase un suspin pe nasul finii vârf începuse să se înroşească. [3] -Nu ne-am aşteptat la asta. Simon e singurul nostru $_{c0}$pi! şi întotdeauna a fost hotărât să nu se căsătorească
^a'nu aibă copii. ....

' -Ei, măcar una din doua î-a ieşit pană la urmă, mormăi Tess.
Ian o prinse de braţ şi o trase spre uşă.
- Ce-ar fi să mergem în sufragerie, ca să stăm mai comod?
-Nu le-o dau lor! şuieră Tess, în aşa fel încât doar ei să poată să o audă. Ian îi strânse braţul, în semn de avertisment, în spatele lor, Jeff era lipit de soţia lui. -Ai de gând să o ţii toată ziua numai pentru tine?
- Da, exact asta am de gând. Ştii de când visez să am un nepoţel. Nu-ţi vine rândul până nu spun eu.
Vorbeau exact aşa cum îşi vorbesc doi oameni de mult căsătoriţi, care încă se mai iubesc.
Diane se duse lângă fereastră. Wren era vrăjită de argintul care sclipea în colierul bunicii ei.
■Uită-te la mânuţele ei! spuse Diane. Pun pariu că o să fie înotătoare, la fel ca Simon.
Tess o auzi pe Wren gângurind, ca şi cum de-abia ar fi ^eptat să sară în piscină. „Linguşitoarea
Jeff se dusese la fereastră, lângă soţia lui, dar ridica Privirea spre ei şi le explică:

-Simon a fost într-o echipă de înot foarte ^
vă, în liceu. „Bravo lui!"

Probabil că Ian îi citea gândurile, penttu că $_{0\ ciupj}$
[0] "Nu am teuşit să dăm încă de Simon spuse Di$_{an}$, Dar acum că am văzut-o, nu încape îndoială că $_{este}$
a noastră.

Tess se zburli.

O să fie foarte complicat. Extrem de complic Din punct de vedere legal, domnul North este tatăl l$_{ui}$ Wren. Numele lui e trecut în certificatul de naştere. Domnul North se încruntă. -Asta se rezolvă.

Nu spusese nici măcar un cuvânt despre Bianca, şi Tess era furioasă în numele ei. Toţi trei păreau să fi uitat că Wren avusese o mamă care murise dându-i viaţă. O mamă care ar fi iubit-o. Care ar fi îngrijit-o... Dar imaginea Biancăi stând ore întregi cu un bebeluş adormit în braţe nu voia să se formeze în mintea ei. îi era mai uşor să şi-o imagineze pe Bianca dând o fugă să mănânce sushi şi uitându-şi fiica pe undeva pe drum.
- Sunt sigură că aţi aflat că Wren s-a născut cu o lună mai devreme de termen, spuse Tess. Este vital pentru ea să aibă parte de cea mai bună îngrijire.

Se lansă într-o înşiruire detaliată a tuturor complicaţiilor care puteau apărea în cazul bebeluşilor prematuri, deşi absolut nici una nu se aplica în cazul lui Wren în acest moment. După ce-i sperie îndeajuns, începu să-şi înflorească propriile calităti profesionale, punând accentul pe îngrijirile pe care le acordase bebeluşilor după naştere, deşi, în cele mai multe cazuri, intervenţia ei se oprise în momentul în care îi adusese pe lume.

vinsă că toţi suntem de acord că cel mai 5iintcon-m lucrurile aşa cum sunt, în viitorul

Î'<uita chiorâş la ea. #

l*n 5 J re asta... spuse Jeff. Trebuie sa vorbim cu Qfc desp ^ pentru el cariera este prioritară şi nu

' Sin^'^itiadeaseocupadeea. este 'n ? • ¿u respiraţia.

Tess 1?;. ^ mUjt ne jubim fiul, spuse Diane, nu cre- - 0ncat ^ gseza vreodată la casa lui. Asa că, fireşte, kluanoi fetiţa-

li Tess îşi găsi repede limba. W sunteţi cam bătrâni pentru asta? .- şi ea îşi dădu seama că mersese prea departe.

^ vreunul din voi ar arăta bătrân, se grăbi ea ' Sunteţi într-o formă fizică uimitoare. Dar să

să nou-născut? O să aveţi... cât? 80 de ani când luaţi un n

;. fi adolescenta

„75, o corectă Diane.

Da Dar, cu siguranţă, aşa ceva v-ar afecta stilul de viată îmi dau seama că sunteţi foarte activi. îmi imaginez că vă place să călătoriţi. Să faceţi plimbări cu bicicleta. Să jucaţi tenis. Să mergeţi la campionate de shuffleboard. Va trebui să renunţaţi la atâtea lucruri pe care sunt sigură că vă place să le faceţi.

-Ştim că va trebui să facem sacrificii, spuse Diane. Dar fetiţa are nevoie de un cămin stabil, iar noi suntem singurii care putem să i-l oferim. -Aveţi şi alte opţiuni. Aţi putea... -Tess. Ian se ridică în picioare şi o trase de mână după el. Hai să facem o plimbare şi să-i lăsăm câteva minute singuri cu Wren. Aproape că o târî afară.

mă mai trage! Nu o ascultă. O obligă în schimb să se îndepărteze e casă şi traversară luminişul în care, cu mai puţinde o lună în urmă, aterizase elicopterul. Când [redacted] în spatele copacilor, unde nu mai puteau fi vă aju\
casă, se întoarse spre ea. 2uţiclitl
_ Ce mama dracului îţi închipui că faci?
-Sunt... îngrijorată. Atâta tot.
Mâna lui îi strânse umărul.
-Nu poţi S'O păstrezi, Tess. Nu e a ta.
-Ştiu asta. Crezi că nu ştiu? Dar... i-am promjs j promis pe patul de moarte că o să am grijă de ea. ^
-Oamenii ăia sunt topiţi după ea. Sunt buniciid vis. Ce ţi-ai putea dori mai mult?
Inima ei se răzvrătea în faţa acestui raţionament reCe.
-Sunt doar bunici. Wren merită... merită mai mult.
Ştia că era caraghioasă. Wren nu avea de unde să pcj. mească mai mult. Mama ei era moartă; tatăl era practic inexistent. Era norocoasă să aibă nişte bunici care începuseră deja să se îndrăgostească de ea şi care erau dispuşi să facă sacrificii ca să o crească.
- Ştiu că vrei ce e mai bun pentru ea, spuse el, când Tess se îndepărtă. Dar are nevoie de familia ei.
„Eu sunt familia ei. Eu am fost primul om care a atins-o. Eu i-am dat să mănânce, eu am schimbat-o, eu am ţinut-o lipită de trupul meu..."
Trebuia să înceteze să mai gândească aşa şi să raţioneze ca o mamă temporară - una dintre miile de femei cu suflet bun care îngrijesc cu dragoste nou-născuţi până când micuţii pot fi reuniţi cu familiile lor
Ian veni lângă ea. Vocea îi era aproape'**imperceptibil** mai blândă.
- O să fii bine.
-Fireşte că o să fiu. Tremura. Ieşise ftrf ^ doar în pulover. Şi ştiu ca mă port îngrozitor
-Nu îngrozitor, mârâi el. Ai n - a
eşti tu. Al 0'mma mare. Aş»
Tess reuşi să schiţeze un zâmbet trist
- Ei bine, e oribil.
imaginez.
o Plimbară o ™ tara sa vorbească, ea făcând *hun* I foşnească cu picioarele, el în tăcere. Se aprop^' Kechiul foişor. Tess se opri. Işi infipse călcâiul £ * d , Ridică privirea spre el.
o iubeşti.[7] Pe Wren? Măcar puţin?
Ian privi dincolo de ea, înspre pădure. Vorbi încet leaândeu-şi cuvintele cu grijă: [3] LMă interesează ce se întâmplă cu ea.
Dar nu o iubeşti, spuse Tess sec.
^Genulde iubire despre care vorbeşti tu nu e posibilă **pentru** mine.
-Ba sigur că este. | Ian clătină din cap, uitându-se în sfârşit în ochii ei.
-Nu, Tess. Eu nu sunt ca alţi oameni. Sunt egoist. Emoţiile puternice mă încurcă, îmi afectează munca." Iar pentru mine munca este întotdeauna pe primul loc. **De**-âsta am nevoie de spaţiu.
_ **înseamnă că** Bianca a fost o adevărată povară pentru tine.
Un lucru pe care îl ştia deja.
Ian o luă iar din loc şi Tess îl urmă.

-Aşadar, nu ai fost niciodată îndrăgostit? [- N-am spus asta. Am fost un adolescent obişnuit cât am stat la internat.

- De o fată?

Ian ridică o sprânceană.

-Da. De o fată.

Ştia din *1HN4: Povestea unui rebel* că părinţii lui îl trimiseseră la un internat la jumătate de continent distanţă, dar tot i se părea ciudat când îşi imagina cum trebuia să fi arătat când îl găsise Bianca, leşinat pe o stradă.

Relaţiile importante nu au apărut decât după ce am plinit 25 de ani, spuse el. Şi atunci au început lucru- nlesă meargă prost.Susan Elizabeth *Phillips*
_Tkiu frânt inima.
Rostise vorbele pe un ton suficient de zeflemi
a nu-l facă să se simtă prost c*
-Nu, spuse el încet. Eu le-am trant inima lor. Şj .
ana dintre ele nu merita asta. ' *

-Oh. încercă să înţeleagă ce u spusese. Nu mi.ail sat impresia unui cuceritor nepăsător. Eşti de treabă Atunci când nu eşti nesuferit.

-Apreciez complimentul, dar am suficiente păCate fără să mai adaug şi altele pe listă. Nu mai frâng inimi. -Zău, nu eşti chiar atât de irezistibil. Asta doar dacă ignora masculinitatea care emana din el cu fiecare respiraţie. Sau trăsăturile aspre... O agrafă îi căzuse pe gât. O băgă în buzunarul puloverului. -Şi de atunci n-ai mai fost decât cu prostituate?

- Bună încercare.

-Vrei să spui că ai făcut sex cu femei adevărate?

- Da, Tess. Cu femei adevărate. Acum putem vorbi despre altceva?

-Nu până nu mă dumiresc. Sexul cu femei adevărate implică în mod normal tot felul de emoţii foooarte mari. Nu te sperie asta?

-Nu e nevoie de emoţii *foooarte* mari dacă găseşti partenera potrivită. Poate fi doar distracţie.

- Şi ne-am întors la prostituate, nu?

f

- Acum chiar că mă tragi de limbă. Tess schimbă subiectul.
-Credeam că iubirea îi face mai productivi pe came-
nii creativi.
- Poate pe unii. Dar nu şi pe mine.
– Şi ce lucruri îngrozitoare ţi s-au întâmplat când te-ai îndrăgostit?
– Ţi-am spus că sunt o ființă solitară. Am încetat să mai lucrez. Pregăteşte-ţi replicile usturătoare.
– Pentru că...?
îşi îndesă mâinile în buzunarele blugil0r
pentru ca munca mea este ceea ce SUNT P
ştiu, dar aşa este. Duc o viată de eeok Tlodra- 1V* prea amuzant.
' eS°lsm dedicat.

'poate nu pentru tine, dar arta stradală hftne de artă. Îşi are rădăcinile în fUrie * Ca a!te lecât omul care o produce. ' este ma* mare
sunt prea sigură care e diferenţa dintr |ală şi mâzgălelile întâmplătoare. ' arta stra'

-î'ti dai seama atunci când le vezi. Arta straH l- înseamnă nişte iniţiale desenate cu spray-ul d?!^ /agabonzi pe orice suprafaţă le iese în cale. Nu există aimic în spatele unui asemenea gest. îţi aminteşti d băieţii ăia din garajul din California?]0bs şi Wozni W

- începuturile companiei Apple, lan dădu din cap.

- Putere pentru oameni. Asta era deviza lor. Şi este şi a noastră. Aducem arta oamenilor care nu au pus nicio- dată

piciorul într-un muzeu. Artă pentru suflet. Artă cu un mesaj social. Artă care există doar ca să fie frumoasă.
-Asta faci tu.
-Dar cu siguranţă nu am început aşa. Când eram mic, de câte ori apăsam un spray era un *Du-te dracului!* la adresa lui taică-meu. Aia a fost terapie. Arta a apărut mai târziu. Arta stradală de calitate ar trebui să te facă să simţi ceva - furie, curiozitate, veselie, recunoaştere. Tess îşi mai scoase o agrafă din păr. -Un şobolan uriaş pe zidul unei clădiri? -Vorbeşti despre Bansky. Cu ce se hrăneşte şobolanul? De ce e acolo? E oare el ultimul supravieţuitor? Ne reprezintă pe noi sau ceea ce am pierdut? Şi cum te simţi când te priveşte şobolanul ăla uriaş?
Orice dorinţă de a-l lua peste picior păli când se gândi ^ propria ei durere mistuitoare.
""Dar cum poti să trăieşti fără toate emoţiile astea mari?

"Trăieşti pur şi simplu.să ajungi să ţii vreodată la altcineva? -Fenn Că Tess. Oricât de mult încerci să o
" ^stliTcă ai suferit. Aşa că, spune-mi tu... [a ce jr cunzi> ^
folf ES ironic, nici răutăcios. Nu o spusese, Nu «re nicior, Vorbise însă pe un ton adanc, care, fLe^să creadă că voia într-adevăr să înţeleagă. -Nu l-ai cunoscut, spuse ea.

-Atunci, povesteşte-mi.

Nu-şi imaginase niciodată că ar fi putut sa vorbească despre Trav cu Ian. Şi totuşi... „

-Ne-am cunoscut la grădiniţă. Trav mi-a rupt în mod intenţionat creioanele cerate - fără nici un motiv. Şi totuşi, eu am fost pedepsită.

- Cum aşa?
- E posibil să-l fi pocnit.
- Dragoste la prima vedere.
- Când m-am întors în clasă după ce fusesem trimisă în biroul directoarei, a scos limba la mine pe la spatele domnişoarei Rawling.

lan zâmbi.

- încă doare.

Tess zâmbi la rândul ei.
JPtT Zi> daSa S'a «ai"format într-un câmp de luptă, bu desenam ceva, Trav îmi - J 1 TM r-
cea o maşinii tă dm LEG O eu ^ ^ dCSenUl' El

- Pe viaţă şi pe moarte. "°StriCam-
- Mama lui a făcut cerere să n

anul următor. e mute în clase separate

- înţeleaptă mamă.

-Dar tot ne întâlneam în pauze
veneam după el cu un băţ. El \J\ hl mă fugărea şi eu
puneam altele, mai urâte. W0 Porecle, eu îi
ca să nu mai pot să ies asa că am toboganul
bara şi l-am tras de acolo. dşte Ptat să c- e • o
se suie pe

Danseaza cu mine

Să nu subestimezi niciodată puterea unei femei

ţîm sp^t un dinte. Din fericire, era unul de lante , Măcar atât. râde. Era foarte serios.

ţu râd. Mă gândesc doar ce norocos am fost că nu te,*m cunoscut atunci. Şi când s-a sfârşit războiul vostru' ^ Abia la 12 am.

.E un miracol că aţi supravieţuit atât. Prin. ce minune s-au schimbat lucrurile? -Şi-a rupt piciorul.

- Dinte spart. Picior rupt. Nu e de mirare că ai ales o carieră în domeniul medical.

-A fost un accident, dar mama m-a pus să mă duc la el acasă şi să-mi cer scuze.

Coafura ei de Mary Poppins se desfăcuse. Scoase din păr ultima agrafă şi elasticul.

- Era în pat şi părea atât de trist... Trebuia să mergem în excursie cu şcoala în weekendul ăla. Toată lumea numai despre asta vorbea, şi acum Trav nu mai putea să vină. A ţipat la mine,

dar în tot timpul ăsta făcea eforturi mari să nu plângă. M-am simţit atât de prost, că i-am spus că n-o să mă mai duc nici eu în excursie.

-Inima ta de gheaţă s-a topit. -Nu chiar. Deja nu mai aveam voie în excursie după povestea cu piciorul.

- Dar nu i-ai spus şi lui asta.

-I-am spus, la un moment dat. îşi trecu elasticul de păr pe încheietura mâinii. Până la urmă, ne-am petrecut weekendul cu excursia uitându-ne la filme cu Jim Carrey în camera lui. După asta, am fost cei mai buni prieteni. S-a bătut chiar şi cu un băiat din clasa a opta care mă Răsese de breteaua de la sutien.

H

$UP^s

- ~lmi imaginez că te-ai fi putut descurca şi singură, dar> chiar şi aşa... a fost o dovadă de cavalerism.L-am făcut să se despartă de Lorrie tyjjj..
noi fie vorba, se folosea doar de el ca să-l faJns,\ Charlie Dobbs. -N-o să spun nimănui. Aşadar eraţi prieteni •
atât Până când...?
- Până în clasa a douăsprezecea. Nici unul dintr nu avea partener pentru bal, aşa că am hotărât să riT gem împreună, ca amici. Până la sfârşitul serii, eram ^ mult decât atât.
-Tu şi discursurile tale despre sexul în adolescenţi -Am aşteptat ceva mai mult, dar nu foarte mult. şi spre deosebire de puştii de pe-aici, noi avusesem parte de o educaţie sexuală de calitate. Păşi peste o rădăcină, Ne-am căsătorit la două săptămâni după ce am terminat eu facultatea. Trav şi-a schimbat de două ori specializarea, aşa că la el a durat ceva mai mult.
-Aţi fost împreună din clasa a douăsprezecea?
- De două ori, ne-am mai văzut şi cu alte persoane. Dar n-a ţinut, la nici unul din noi. Se opri *şi ridică* ochii spre el. Ai dreptate, Ian. Dacă nu iubeşti *niciodată,* iubirea nu o să te rănească. Dar nu pot să-mi imaginez cum ar fi fost să nu-l fi iubit pe Trav.
-Ai suferit din cauza asta.
Aşa era. Dar parcă suferinţa care făcuse atâta vreme parte din ea începuse să treacă.
-Sperăm să nu dureze mai mult de două săptămâni, le spuse Diane, când se întoarseră.
Soţii Denning aveau de gând să 'ia avionul înapoi spre New jersey î„ acea seară, dar, de îndată ce erau întocmite documentele legale preliminare, intenţionau să se intoarca după Wren.
- Cu siguranţă o să vorbim şi cu Simon pânl uimei spuse Diane, privind-o topită pe Wren. ' '

Jeff îşi trecu braţul pe după umerii soţiei lui n să anulăm excursia pe care o planificasem. Praga daPeSta' Eram foart6 incânta^-
Sărbătorim patrule ani de căsnicie.
zeCl Nimic nu e mai important decât familia, spuse ' c u hotărâre.
?n cele din urmă, după ce făcură zeci de fotografii letonul o luară din loc. Diane privea în urmă, cU te*ndu-şi lacrimile de la ochi. •tefn se închise în atelier. Tess se învârti prin casă, apoi fofoli pe Wren şi se duse înapoi la cabană, ca să ia 0 in e}e pe care le aruncase acolo. Wren îi simţi proasta jiaU1 zitie şi începu să se agite. Tess trase de câteva ori *f c* aer în piept să se calmeze, apoi începu să strângă cameră. Când termină, se duse la ferestrele din faţă. SeTncruntă şi trase draperiile.
La Hornul Spart, Artie îi spuse lui Tess că nu mai fumase de două zile şi se dădu iar la ea.
- întotdeauna ţi-au plăcut femeile cu balcoane mari, comentă rânjind domnul Felder, de la postul lui de la masa din colţ. ^
Artie se înecă cu carea şi less îndrepta cleştele de servire înspre masa din spate.
-Nu mă interesează cât de bătrân eşti, domnule Felder. Genul ăsta de comentarii sunt nepotrivite şi jignitoare.
-Am 90 de ani, domnişoara mea aprigă, iar asta înseamnă că pot să spun orice idioţenie îmi trece prin cap.
-Nu pe tura mea, i-o întoarse ea. încă un comentariu şi te arunc afară.
-Nu poţi să mă maltratezi, rânji bătrânul, cu superioritate. Te dau în judecată. Tess trânti cleştele pe tejghea. -Să-i ia cineva bastonul până nu vin să-i ard una cu el. -l-l iau eu.

Artie se întinse după baston.

- Ce e cu tine, Orland? Nu poţi să spui p0rcării tr-astea în faţa unei doamne.

11 %

Doamna Watkins, preşedinta Alianţei Femeil0rd. Tempest, ridică privirea din volumul *Dilema omni*^ pe care îl ţinea în mână.

-Nu e de mirare că cei din nord cred că toţi suntern nişte ţărănoi pe aici.

La o masă alăturată, stătea o pereche de pensionari care se retrăseseră în Tempest. Bărbatul puse cafeaua deoparte.

- Le spunem foştilor noştri vecini din Boston doarcă sunteţi pitoreşti.

Tess îi plăcea pe cei doi pensionari. Spre deosebire de localnici, ei nu ştiau despre moartea Biancăi şi nu împrăştiau zvonul că ea o lăsase anume pe Bianca să moară, ca să pună mâna pe Ian.

Cu excepţia domnului Felder, clienţii care se găseau în acel moment în cafenea erau - slavă Domnului! - persoane plăcute, dar nu la fel stătuseră lucrurile în ultimele două zile. Tatăl lui Imani, domnul Peoples, pastorul, îşi făcuse apariţia şi, deşi fusese mai politicos decât soţii Winchester, mesajul lui fusese la fel de clar: „Nu ne mai corupe fiicele!"

O femeie în ultimul trimestru de sarcină, pe care Tess nu o recunoştea - dar care o recunoscuse în mod evident pe ea - plecă fără să mai comande, ca şi cum s-ar fi temut ca nu cumva Tess să strecoare cine ştie ce otravă ucigătoare de bebeluşi în ceaiul ei cu gheaţă. Iar relaţia pe care o avea cu colegele de muncă se înrăutăţise chiar şi mai mult. Michelle îşi luase obiceiul de a-şi proteja abdomenul cu mâinile ori de câte ori era nevoită să se apropie de Tess. Savannah o privea de parcă ar fi fost întruchiparea diavolului. Soţul lui Michelle, Dave, era singurul din familie căruia părea să-i facă **plăcere** compania lui Tess.

▪ nrele se terminară şi începură să apară pustii de li- dar Ava nu era printre ei. Tess bănuia că părinţii ei trăseseră să mai vina la Hornul Spart atunci când iilD acolo.
CtY sfârşitul turei, se duse la maşină. Cineva scrisese
x -aii în praful de pe o aripă: *Târfă.* fcu '
capitol 11
freddy Davis, singurul poliţist din oraş, apăru a doua • dimineaţa la Hornul Spart. Era un bărbat mare şi gre- * c u sprâncene stufoase, cu buza de sus subţire şi cu o °l'eferinţă pentru *macchiato* cu caramel. P^La ce oră termini azi, Tess?
AcUm o invita şi Freddy? Deşi jumătate din oraş nici nu voia să se uite la ea, tot primise avansuri din partea bărbaţilor. Şi nu putea să înţeleagă. Ce găseau bărbaţii % Tempest atât de interesant la o văduvă de 35 de ani, uşor supraponderală şi cu părul imposibil de aranjat? *' Târfă...* Insulta scrisă în praf, pe maşina ei... Era târfă numai în mintea lor, lucru care n-ar fi deranjat-o atât de tare dacă nu s-ar fi întâlnit tot timpul cu Ian în miez de noapte, când cobora să-i încălzească laptele lui Wren, sau dacă n-ar fi trebuit să-i asculte sunetul paşilor prin atelierul în care numai Dumnezeu ştie ce făcea, fiindcă se pare că de lucrat, nu lucra. -Tura se termină la prânz.
Wren o ţinuse trează toată noaptea şi-şi înghiţi un căscat. ; Ai putea să treci pe la secţie? îi vorbise pe ton oficial, prin urmare nu era o invitaţie socială. Dintr-odată, era cât se poate de trează.
-Aăă... sigur. -Ne vedem atunci.
Plecă fără *macchiato* cu caramel şi fără altă explicaţie.
Secţia de poliţie a oraşului Tempest 0cUd. căperi'în clădirea mică a primăriei. Drapelulj (^ ir, era atârnat pe un perete, pe cel opus erau 0 S certificate înrămate şi o fotografie de la inau alk Centrului Recreaţional Winchester. Tess răsuci îfS cureaua poşetei în timp ce se aşeza pe scaunul v ^ liu, din plastic. °Ca-
Freddy luă un marker albastru şi lovi cu el în Ca unei cutii de prânz goale. acul
-Am câteva întrebări în legătură cu soţia artistului Femeia care a murit.
Degetele i se strânseră pe cureaua poşetei.
- Bianca şi Ian North nu erau căsătoriţi.
- E neobişnuit în ziua de azi ca o femeie să mai moară la naştere.
Tess încercă să proiecteze un calm pe care nu-l simţea.
- Bianca a avut embolie cu lichid amniotic. Este o situaţie rară, însă aproape întotdeauna fatală. La spital se află raportul meu complet.
-Aş vrea să aud de la tine ce s-a întâmplat.
Tess îşi îndreptă spatele, amintindu-şi că nu avea nimic de ascuns. Povesti ce se întâmplase, rezumându-se la fapte.
Freddy ascultă, fără să-şi noteze, lăsat pe spătarul scaunului şi învârtind markerul între degete.
- Ian North, spuse el când Tess termină. Artistul. Locuieşti împreună cu el acum?
-Sunt angajata lui.
Tonul ei era defensiv, şi Tess se forţă să se calmeze.
-Am grijă momentan de copil, până va putea face alte aranjamente.

- Multă lume vorbeşte despre asta. Despre voi doi.
Nu putea ignora aluzia şi simţi cum roşeşte.
- Nu ştiam că bârfele răutăcioase intră în competenţa poliţiei.

Uneori, e greu să faci diferenţa între bârfă şi adevăr.Hra suficient. Tess se ridică de pe scaun 1 >Ju mai am nimic de spus. preddy lăsă markerul să cadă într-o cană eoală
I . problema e că nu avem decât cuvântul tău Am. •

să fie neconcludentă. ' Aut0Psia
^jsfeconcludentă? Ce vrei să spui?

'Aşa a spus medicul legist. Freddy se ridică, semn ră putea să plece. Apreciez că ai venit. Te anunţ dacă mai ifluceva. ^ ^

Stia că se putea mtampla asta - embolia cu lichid amniotic era greu de confirmat, chiar şi cu autopsie - dar tot simţi că i se întoarce stomacul. Cu mâna apăsată pe burtă, se grăbi înapoi ia maşina ei.

Şi iată-l din nou. Alt mesaj. De data asta, scris în pra- ful de pe capotă. *Cuwă.*

Tess ştia că până la urmă avea să-i spună lui Ian despre mesajele de pe maşină, despre raportul de autopsie, despre vizita la secţia de poliţie. În clipa de faţă însă, emoţiile ei erau prea intense. Iar faptul că Wren era agitată nu făcea decât să înrăutăţească situaţia. Nu părea să o doară nimic şi nu avea febră. Era doar într-o dispoziţie proastă, aşa cum se întâmplă adesea cu bebeluşii.

A doua zi, la cafenea, aproape că adormi în picioare în timp ce Phish îi arăta nişte chitanţe pe care voia să le verifice. Dacă ar fi putut să doarmă măcar patru ore fără întreruperi...

Dar nu-i era sortit. în acea noapte, la scurt timp după ce Tess o aşezase pentru a doua oară pe Wren în culcuşul ^ lângă patul ei, fetiţa începu din nou să scâncească. Tess nu se mişcă. Poate că, dacă nu scotea nici un sunet, Wren o să adoarmă la loc.

Dar Wren era mult prea deşteaptă ca să se lase paca- lltă Şi se puse pe plâns de-a binelea. -Wren, te rog! Taci naibii odată! Tess îşi îngropă faţa în pernă.

Wren se simţi jignită şi începu să urle mai Cu un geamăt, Tess se întinse să o ia lânga ^ că o să reuşească să se calmeze fără să se ridice ^ \ Wren nici nu voia să audă. Se încăpăţâna să f

bată prin cameră. leIV

Tess se ridică, ridică fetiţa la piept şi-i mirosi Când simţi mirosul călduţ de bebeluş, se gâ^1 mecanism puternic de supravieţuire era acesta pe'Ce protejarea creaturii egoiste, care nu făcea altceva de% să murdărească scutecele şi să vomite, cunoscută dr^ puiul de om. Oare Jeff şi Diane o s-o plimbe aşa cânJpi să fie ţâfnoasă?

Tess se învârtea dintr-un colţ al dormitorului în celălalt. Ochii o usturau de oboseală.

Uşa se deschise şi în lumina ce pătrundea din hol se contură o siluetă înaltă şi familiară, îmbrăcată doar în boxeri şi tricou. Ian părea la fel de prost dispus ca şi Wren.

-Să nu ţipi la ea! zise Tess. Nu-şi dă seama ce face.

- Nu am obiceiul să ţip la bebeluşi. Oricât de mult mi-aş dori.

Când se apropie, Tess simţi cum o învăluie mirosul lui intoxicant de masculin. Mai întâi mirosul lui Wren acum al lui Ian. Trebuia să-şi astupe nările.

- Dă-mi-o mie, spuse el. Tu ai nevoie să dormi. Nu-i venea să creadă că auzise bine. Nu se oferise niciodată să o ţină în braţe pe Wren şi totuşi, tocmai asta făcuse. Ar fi trebuit să fie recunoscătoare, dar nu avea pe deplin încredere în el. Spre deosebire de Heather Ian nu ştia cum să facă diferenţa între un tip de criză de bebeluş şi altul sau cum să-i rotească picioruşele ca la pedalare dacă avea gaze.

Tess îşi spuse să înceteze. Trebuia să accepte idee a că nu era ea singura fiinţă în măsură să aibă grijă de Wren - S-a făcut.

Se forţă să-i dea bebeluşul şi se sui înapoi în a

tu ieşi numaidecât din cameră, dar era n, , l» întrebe de ce. În cele din u mă îl? °b(>
^^ruluiînchizându,eînurmalon 'aUZ,U5a
iortQ să fie bine. Wren o să fie bine."

avu din nou o mărul m acea noapte. Era mereu fe|. Sângele- Ţipetele Bianca, Neputinţa lui Tess de f, unge la ea. Pupn înainte de 6, renunţă la încercarea
ea adormi la loc
în
Când se ridica din pat, simţi rămăşiţele cinei de
. . . . ^. ■ —• ^ seara
trecuta învârtmdu-i-se m stomac Trebuia să se asigure d Wren era bine. Traversa holul liniştit şi băgă capul în atelier. Nu era nimeni acolo Sufrageria era goală şi casa cufundată în tăcere. 1 robabil că ieşise afară cu Wren. Dar geaca lui era încă în cuier. Atunci nu mai rămânea decât o singură cameră în care puteau fi. Dormitorul Biancăi.

Ţess nu mai intrase acolo din după-amiaza din urmă cu trei săptămâni, când ea şi Wren veniseră să locuiască în casa şcolii. Uşa era mereu închisă, aşa că fusese uşor să evite încăperea. ' Ezită, apoi apăsă clanţa. Linii de lumină perlată deschideau spiralele cenuşii care urcau pe pereţi. Când o văzuse ultima oară, încăperea nu fusese terminată. Acum în ea era un pat dublu simplu - altul decât cel în care murise Bianca. Acesta nu avea tăblie nici la cap nici la picioare, doar o saltea şi arcuri într-o ramă metalică. Ian era întins pe spate, cu capul sprijinit pe un turn de perne, cu cearşafurile negre răsucite în jurul lui, îşi scosese tricoul şi Wren dormea dusă, ghemuită pe pieptul lui gol, cu genunchii sub ea, cu funduleţul în sus, cu obrazul lipit de pielea lui. Mâna ^i lan era curbată protector în jurul ei.

Bebeluşul dormea pe burtă, ceea ce era absolut interzis în pediatria modernă, dar nu exista nici un risc, Pentru că avea capul mai sus decât restul corpului. Poate

că alţii ar fi strâmbat din nas văzând-o pe D- Wren părea să fie în deplină siguranţă. PtU' K ^ Un nod de tandreţe, durere şi jind i se ridi^ « * Cât de mult îşi dorise să-l vadă pe Trav asa -3 ln St lor dar Trav fusese el însuşi prea mult copilă ^ tă fi tată. ~ llCasăPoa.'

Trav... O tristeţe nostalgică o învălui. Tristete durere. Era timpul. Era timpul să-l lase pe Trav ^

închise încet uşa şi-şi puse adidaşii şi geaca lui I- îmbrăcată încă în pantalonii de pijama, cu mânecii lungi ale gecii căzându-i până peste degete, păşi afar^ într-o nouă zi, învăluită de mirosuri de rouă, pământ şi frunze putrezite. Atât de multe aspecte care nu-i fuseseră clare în timpul căsniciei îi erau clare acum. Ea fusese adultul în relaţia lor, persoana responsabilă - o povară pe care refuzase să o admită.

îşi strânse braţele în jurul corpului. Trav fusese iubirea tinereţii ei - iubirea fetei care fusese ea cândva - însă durerea, timpul, viaţa asta nouă - copilul ăsta - o schimbaseră.

Traversă curtea. În stânga, căsuţa din copac a lui Ian avea acum o platformă. Sentimentele pe care le nutrea pentru Ian North nu semănau deloc cu dragostea pe care i-o purtase lui Trav, însă nu mai putea nega cât de puternic se simţea atrasă de el. Când era cu el, se simţea sigură. Se simţea ea însăşi, suficientă sieşi. Nu trebuia să-l crească, să-l ţină de mână, să-l dojenească. Ian North era un bărbat care ştia exact cine este, ştia cu precizie care îi era locul în lume.

Tivul pantalonilor de pijama trecea prin roua umedă în timp ce înainta pe potecă. Era complex, tulburat şi misterios. Un om care ajunsese să accepte felul în care trebuia să-şi trăiască viaţa. închis. Poate că tocmai acea detaşare emoţională îi explica farmecul sexual atât de puternic. Pentru că îl dorea. Nu se mai mintea. Voia să facă sex cu el - sălbatic, murdar, frenetic. G^nul de sex
\a
gândise cu mult înainte să moară Trav r ,

| ^ Pe care îşi imagina că Ian - atât ijnă detaşat emoţional i Ur put£a ^ hotărât să % putea să-l aiba. Nu trebuia decât să ceară 5incnjrul lucru pe care no să-l facă.

Bă Ian o voia, va trebui să facă el primul m ia sexuală agresivă poate că era o fantezie pufi' ' dar nu era fantezia e, Avea nevoie să fie ea SbS ţintei - cea cautata, nu cea care caută.

Apetitul sexual al lui Trav nu fusese niciodată atât de puternic ca al ei. Era întotdeauna dispus _ nu Dute spune că nu dar ea trebuia să facă prima mişcare ' _ provoacă-ma, frumoasa mea sexy. lmi piâce când L provoci.

- Ce-ar fi să ma provoci tu pe mine de data asta? îi spunea uneori. La care Trav răspundea: -Arată-mi cum.

Lui Trav îi plăcea ca totul să fie uşor. Râdea uşor, îi făcea uşor complimente, firea lui relaxată făcea la fel de mult parte din el ca şi părul arămiu şi veşnicul lui optimism. Trav nu judeca, nu critica. Aprecia oamenii pentru ceea ce erau. Şi tocmai de aceea atât de mulţi îi căutau compania. Şi tocmai de aceea îl iubise. îi trecu-se cu vederea neajunsurile: faptul că nu reuşea să păs-treze un serviciu sau atitudinea nepăsătoare vizavi de părţile practice ale vieţii. într-o zi, îşi spunea Tess, el o să fie cel care o să calculeze impozitele şi o să repare piciorul scaunului, în loc să lase totul în seama ei. Într-o zi, îşi spunea, o să fie atât de copleşit de dorinţă, încât o s-o tragă în pat, o s-o dezbrace şi o să facă dragoste cu ea de parcă ar fi fost cea mai irezistibilă femeie de Pe pământ.

Dar nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat. Trav nu era asa.

Apele pârâului spumegau sub podul Pe c versă. Privi înspre locul în care un copac câzut^ cascadă în miniatură. Ian era o specie nouă pe^o Un bărbat - un bărbat matur, în toată firea _ ntN avea nevoie să

fie cocoloşit.

Care %

Ajunse la cabană şi descuie uşa din spate. Perej, erau trase, exact aşa cum le lăsase, dar ceva era schi^ Lângă uşă era o pereche de adidaşi. Adidaşi care J' aparţineau.

Făcu un pas înăuntru, cu băgare de seamă. Kelly Winchester dormea dusă pe canapea. Era ghemuită, complet îmbrăcată. Un^taior cu eti- chetă de firmă zăcea abandonat pe covor. îşi trăsese pe umeri cuvertura veche pe care Tess o aruncase pe spătarul canapelei.

Tess simţi cum i se strânge stomacul când constată că-i fusese încălcată proprietatea. Şi încă de Kelly Winchester! îşi aminti toate micile indicii pe care le trecuse cu vederea - noroiul, perdelele pe care le găsise deschise când ar fi trebuit să fie închise. Nu era prima oară când Kelly venise aici. Dar de ce.[7]

Kelly nu se mişcase. Tess dădu să se apropie de ea, dar se opri. Se gândi o clipă, apoi ieşi pe unde intrase, făcând cât mai puţin zgomot cu putinţă. Nu se vedea nici o maşină, ceea ce însemna că Kelly urcase pe jos până aici. Dar de ce.[7] Nu era nimic care să merite furat şi, dacă intenţionase să-i vandalizeze locuinţa în semn de răzbunare, ar fi făcut-o până acum. Tess avea atât de multe întrebări fără răspuns. Şi avea şi o armă.

Văzuse ceva la soţii Winchester care nu se potrivea cu imaginea pe care o afişau. în loc să o înfrunte pe Kelly, ce-ar fi să mai rămână o vreme în joc? Familia Winchester era o forţă politică şi financiară în Tempest. Animozitatea lui Kelly vizavi de Tess era reală, iar Bra

d|ent un om dur, nemilos. O luaseră în roate atuurile erau la ei.

•rj[IP], iess 5[1] ÎP ■ gsta*

^ Pll'incUm un secret pe care nu-şi imagina că Kelly fcss f ?cUt public. Nu era o armă prea puternică şi ,3[fid°rit osibil să nu se aleagă cu nimic din toată po- r^eily nu deranja pe nimeni stând în cabană, Aste* utea să o confrunte oricând ar fi dorit. De ce iar ^^ tepte să vadă ce-o să urmeze? -Ua'mPce urca poteCa pentru a se întoarce la casa r hotărî că era încă un lucru pe care n-o să i-l spună ■ l'n Cel puţin, nu încă. Nu era un om care să crea- r în subtilităţi şi ar fi insistat asupra unei confruntări imediate. Era posibil să aibă dreptate, după cum la fel de posibil era să nu aibă.

jan şi Wren erau amândoi treji când se întoarse. Ian stătea într-unui din şezlongurile din living şi îi dădea biberonul. îşi pusese o gleznă pe genunchiul opus şi o ţinea pe Wren ridicată pe coapsă. Probabil că murdărise salopeta de peste noapte, pentru că era îmbrăcată cu una nouă. Ian ridică privirea spre Tess. -E diavolul în persoană. -Adevărat.

Tess nu-şi imaginase că o să observe biberonul pentru masa de dimineaţă din frigider, dar se pare că-l observase. Şi fiindcă nu părea că schimbase laptele praf cu bere, putea să se relaxeze. Doar că era imposibil, cu el îmbrăcat doar în blugi şi maiou. Un maiou atât de vechi tf de ros, că i se vedea'pielea prin el. Nu se bărbierise, Părul îi era răvăşit după somn şi mâna îi părea uriaşă în iUl'ul biberonului micuţ. , „ .

¥ dădu seama ci se uită fa. Se apleca repede sa-şi suflece la loc tivul pantalonilor de pijama.

-Mulţumesc că ai luat-o aseară.

A

-Probabil că am avut un episod de nebunie -Chiar şi aşa, a fost un gest drăguţ, în timp'ce-i punea geaca înapoi în cui, îsi ti că nu purta sutien pe sub tricou. Probabil c/^
să observe. ^ 0

Observă. Se uită *fix* la ea, *t*ara sa tacă vreo înCerc să fie subtil. Privirea îi alunecă de pe sâni pe coapse^ într-un fel care era teoretic ofensator dar numai teo! retic. Nici măcar nu apucase să mănânce ceva la micu| dejun şi deja simţea furnicături în stomac.

Apoi realitatea o izbi ca o rafală rece de vânt. îi studia trupul cu ochi de artist în timp ce ea se uita la el ca o nimfomană. îşi scoase adidaşii, apoi îi împinse la o parte cu piciorul.

-Ai simţit cum îi miroase capul.7 Privirea lui alunecă din nou pe sânii ei. -N-aveam cum să nu simt.

- Grozav, nu?

- Mai grozav decât ce iese pe partea cealaltă. Ţi-am lăsat ceva de curăţat în baie.

- Ce galant eşti. Ian zâmbi.

în loc să i-o ia pe Wren din braţe, Tess urcă în camera ei şi a copilului. Strâmbă din nas în clipa în care intră în baie. Nu exagerase. Curăţă, apoi făcu un duş. Unul rece.

Când coborî din nou, o găsi pe Wren în scoica ei, pe blatul d în bucătărie. Ian prăjea ouă ceea ce era neobişnuit, ţinând cont că, în mod normal, micul lui dejun consta într-o cafea neagră. Fură o felie de bacon prăjit, lăsat să se usuce pe un prosop de hârtie.

- Care e ocazia?

Ian puse două ouă pe o farfurie, adăugă o felie de pâine prăjită şi nişte bacon, apoi i le întinse

- Nici una.

trebui'" ^ mînânC ^ ^ ^ ^ "0t' dar ^
tfv

p, L-enl1! ârbat care nu a fost niciodată nevoit să se 'p^^ca să-şi tragă fermoarul la blugi poate >Pe Şei de întrebare.

'V^n-eaba cu femeile frumoase şi greutatea? Tu în oglindă!

V ţ *frumoase o* uluise în asemenea măsură, încât ^"blocată, cu farfuria în mână, holbându-se la el ŗj(#ese .

^ că-i vede buza curbându-se. PVouă, femeilor, vă place tare mult să vă lăudaţi că n'teţi mult mai profunde decât bărbaţii, mult mai ma- jute din punct de vedere emoţional Spuneţi că noi sun- li, în esenţă, nişte babuini şi nu facem altceva decât a râgâim şi să ne scărpinăm la subraţ.

-Niciodată...

-Dar răspunde-mi la o întrebare, isteaţo. Dacă voi, femeile, sunteţi atât de conştiente, de mature şi de înţelepte, cum se face că atât de multe - împunse spa- ruia spre ea - sunteţi aşa de nemulţumite de corpurile voastre incredibile? -Incredibile? reuşi să îngaime, cu voce răguşită. -Nu contează. Du-te să mănânci. -Ţie... chiar îţi place corpul meu? Parcă ar fi avut 14 ani. Dar, când se gândi cât timp pierdea să-şi catalogheze defectele - părul răzvrătit, sânii Pfea plini, absenţa totală a golurilor din şolduri - îşi dădu seama că avea dreptate. -Da, îm[place, zise el, tărăgănat. ;Oh. împinse pâinea la o parte de pe marginea farfu- riei- Din punct de vedere artistic, nu?

~ Artistic, da. Sclipirea obraznică din ochii lui sugera că 0 ia peste picior. La ce credeai că mă refer?

Capitulând şi renunţând la orice urmă de demnitate, Se afundă şi mai adânc

.Pentru că arăt ca unul din heruvimii ăia care îi pictau Renoir şi prietenii lui?
„Mai pune vreo zece kile pe tine şi atunci p0afe poate. O să ajungi până acolo.
Nu era tocmai un zâmbet superior. Un bărbat Ca Ian North nu se preta la aşa ceva. Dar îşi schimonosi gUra într-o expresie care o trimise cu gândul la asta. -Mi se răcesc ouăle.
Dar nu se gândea la ouăle de pe farfurie, ci la cele din interiorul ei, cele nefolosite, pe care ovarele ei le produceau cu conştiinciozitate. Dar pentru cât timp?
Wren îşi schimonosi feţişoara şi scoase unul din chiotele ei încântătoare. Tess se sprijini de blat şi înmuie colţul feliei de pâine prăjită în gălbenuş. -Tu nu mănânci? întrebă ea. -Am mâncat deja. Nu mai putea amâna.

- S-a întâmplat ceva ce cred că ar trebui să ştii. îşi făcu de lucru cu pâinea. L-ai cunoscut pe Freddy Davis?

Ian se opri în drum spre chiuvetă.

- Poliţistul din Tempest? Am avut plăcerea, la scurt timp după ce am venit aici. Auzise cu ce mă ocup şi a venit să mă prevină să nu-mi treacă prin cap să vandalizez oraşul cu mâzgălelile mele.

Tess zâmbi.

-Trecutul te urmăreşte pretutindeni. ■ -N-au fost niciodată mâzgăleli, Tess. Se prefăcu ofen- s'»t. hrau mesaje eliberatoare.

- Iartă-mă, te rog! Râsul ei păli.

~ Freddy nva chemat la secţie acum A - .. -- Pună întrebări în legătură cu C*
Jan aruncă tigaia în chiuvetă şi înjur/ anCaL less se uită la el. '
Pnntre dinţi.
A
.. a ţinut legătura cu cei de la medicina le- flinât autopsia şi au catalogat cauza morţii

neconcludentă.

ofta de mâncare. Puse farfuria pe blat. ' oraşul se vorbeşte despre noi doi. Cum

''mutat aici imediat după moartea Biancăi. Am ^tr cât se poate de clar că mă aflu aici doar ca să ÎUwren,dar... ^¿n smulse prosopul de vase. Jă duc să vorbesc cu el. Să-l lămuresc. Am discutat ^ndoi cu doctorii atunci. Au spus că autopsia s-ar Jutea sa nu ne dezvăluie mai multe decât ştim deja. Ce crede altcineva nu are nici o importanţă. _Are importanţă pentru mine. Wren ganguri şi dădu din picioruşe. -Eu vreau să rămân aici.
Pentru prima oară, o spusese cu voce tare. în ciuda faptul că avea un singur prieten aici - unul şi jumătate, dacă îl punea la socoteală şi pe Phish -, munţii din jur începuseră să-i pară la fel de necesari ca aerul sau ca apa. Voia să rămână.
-Cum aş putea deveni o parte din comunitate cu umbra asta plutind deasupra mea? -Să nu îndrăzneşti să-i lasi pe

idioţii ăia să te afecteze. -Bună! Eli stătea în usa bucătăriei, îmbrăcat într-un tr'cou vechi cu titani şi cu nişte blugi de care erau agăţaţi mărăcini. V-am adus nişte ouă.
^ Puse pe blat, lângă Wren. Nu părea să se lase mai rnultPe un picior decât pe celălalt, ceea ce însemna că Se yindeca bine.
-Bebeluşul vostru e foarte mic. ^oi doar ne ocupăm de ea acum, spuse lan. Nu e a n°astră. Iar data viitoare, ar trebui să baţi la uşa , 'Am uitat. Eli se uită la Wren. Poate ca i aduceţi o dată »& o vadă pe mama. Poate o mai înveseleşte.

, JŢes« se îndoia profund că micuţa Wren ar fi facă pe Rebecca să uite de sarcina pe care o p^N

-E fetiţă. O cheamă Wren. Ui*.

-Miroase foarte bine aici. Acolo e bacon? avem porci, dar, uneori, tata mai dă câte ceva ^¿J pentru carne.

-Vrei şi tu? întrebă Ian.

Eli se foi şi se uită la aragaz cu ochii unui copil Care ar fi vrut bacon, dar care fusese instruit să nu ceară ni. ciodată nimic.

-E prea mult pentru noi, spuse Tess. Şi ar fi păcat să-l aruncăm.

- în cazul ăsta, cred că pot să iau.

în timp ce Tess îşi mânca ouăle acum reci, Ian prăji restul de bacon şi Eli devoră mâncarea aşa cum doar un copil de opt ani poate să o facă - chiar şi unul mic pentru vârsta lui.

Vorbi cu Ian despre o vulpe pe care acesta din urmă o văzuse în pădure şi despre spectacolul de licurici ce avea să urmeze şi pe care amândoi îl aşteptau cu nerăbdare.

- Este un fenomen care are loc în doar câteva locuri din America, explică Ian. Iar East Tennessee este unul din ele. Mii de licurici se aprind toţi deodată.

Din nou, era uimită de cât de multe ştia un orăşean ca Ian North despre natură.

-Cică anul ăsta o să se întâmple la mijlocul lui iunie, îi spuse Eli. Cred că bebeluşului tău i-ar plăcea.

Bebeluşului ei, repetă Tess în gând, după ce Eli plecă. L>ar Wren nu era a ei.

- -Jeff Denning a sunat cât timp erai la dus 'an puse vasul gol de cafea în chiuvetă '' -Au reuşit în sfârşit să dea de fiul lor.' Bucata de pâine prăjită îi rămase în gât.Bianca a neglijat să-l anunţe că urniea™ o* r- JeffnU 3 clar e ciar că flu^tS le-a dat mână liberă alor lui. Le-a entru

lt ' îs ce v°r"

^„arseînsftişitspreea. . - ceft"1 . W/ron cănfSmânc

0 ia pe Wren săptămâna viitoare. Peste şase -ile. ,e O înşfăca pe Wren şi fugi din bucătărie Şase

. n nu stia de ce crezuse că micul dejun o s-o ajute ■rimeas'ă mai bine vestea. O să-i fie greu lui Tess să * iatdâpeWren, dat ştiuse că o să urmeze acest mo- °L Supravieţuise pierderii soţului ei. Era suficient de ^nică să supravieţuiască şi acum. Şi, cu Tess şi Wren olecate din casă, o să poată şi el în sfârşit să-şi revină din beina de creativitate în care se cufundase, 'începuse să plouă, dar avea nevoie să-şi limpezească oândurile, aşa că-şi înşfacă geaca, li plăcea să audă din plin sunetul pădurii, care era acum atenuat, asa că lăsă gluga jos şi, până ce ajunse la foişorul de foc, gulerul cămăşii îi era la fel de ud ca blugii.

Urcă treptele alunecoase şi intră, aplecându-se. în ciuda mirosului de praf şi de umezeală, îi plăcea aici. Era linişte. Era pustiu. Nu rămăseseră multe în urmă, doar un vechi aragaz cu patru ochiuri, care nu mai funcţiona, o masă şubredă, din lemn şi două scaune cu spătar drept. Ferestrele erau încă intacte şi mai curate decât la prima lui vizită, graţie unei mături vechi cu care curăţase cea mai mare parte a pânzelor de păianjen.

Astăzi plafonul de nori era foarte jos şi nu se vedea mare lucru, dar, într-o zi senină, puteai zări la kilometri depărtare. . . i

Trase unul din scaune şi-şi «ml ferestrei. Voia ca Tess să pozeze ,ar.pentr", d Vo.a

^i fac, un desen din

Ma, de înverşunare, de r P g ^ ^

ca

'Oia să o deseneze goala. Fiecare

p

senzualitatea cu peniţă şi cerneală: felul în mâncarea, felul în care îşi trecea degetele prin 6 % în care mângâia piciorul paharului. Felul în Car J.f^| ca braţele ca să se întindă şi felul în care trăgea £7* de ¡os cu cea de sus. Văzuse cum i se face pielea de > doar când îşi atingea încheietura mâinii cu pro^> degete, totuşi părea să nu fie câtuşi de puţin conşt^ de această latură a ei.

Acum trebuia să decidă cât de departe era dispUss. meargă cu această pornire, pentru că un lucru era cert- dacă o captura pe coală pe savuroasa văduvă Hartsong," avea cu siguranţă să adâncească bezna.

capitolul 12

lan se întoarse dintr-una din plimbările misterioase, cărând noroi în holul de lemn lustruit la fel cum îşi închipuia că făcuseră cândva generaţii de şcolari. Se schimbă în haine uscate şi plecă imediat cu maşina, fără să-i spună unde se duce.

li era mai greu azi lui Tess să o lase pe Wren cu Heather. Ar fi vrut să se ghemuiască în pat, cu bebeluşul în braţe. Să se joace cu smocul ei de păr şi să se întrebe dacă ochii ei aveau să păstreze acea culoare albastru-închis pe care o aveau acum. Voia să admire felul în care i se rotunjeau obrajii şi să privească cum i se strâmbă sau ţuguie guriţa. Să-i miroasă capul şi să pretuiască fiecare moment pe care îl mai avea.

sorin! -? u Ce i* bula « o sărută Pe Wren pe căp- *or şi plecă la Hornul Spart.

»«ti ca OFi erS a UCrU StStea - ^ «*• "

credea că i n '3 ' '' Si g'^ea că cine ca 11 provocase moartea Bianr^î • • ~ d 'na maşina. Femeile în special pj eau d7 , «k- Ş. clcă femeile ar trebui

1

să ţină una cu ^
Dtf/iscaza cu wme
cearcăne adânci sub ochi şi spatele o yiif' în ce mai tare, pe măsură ce sarcina înainta l^/Trii cum e să ai travaliu precipitat, cum am avu^ 1 '^nnah, spunea ea, oricărui client intra în cafe- dispus să asculte. Nu poţi să-ţi imaginezi cât p<icosâtoreste.
^ pu'tea să-şi imagineze pentru că ea văzuse asa ^Vravaliul precipitat avea loc atunci când bebeluşul ^stea mai puţin de cinci ore de la prima contracţie f'fele mame năşteau chiar în mai puţin de trei. 'în ,^'să se simtă norocoase că aveau un travaliu atât de Lt, mamele nu aveau timp să se adapteze la violenţa contracţiilor. Deşi copiii erau sănătoşi, unele femei ajunau să aibă depresie postnatală sau chiar stres posttrau- piatic, în vreme ce altele reuşeau să uite totul. Michelle nij părea să fie una din acestea. 0 înfruntă pe Tess, care ştergea vitrina de gogoşi. -Dacă intru în travaliu precipitat şi eşti prin preajmă, promite-mi de pe acum că n-o să pui mâna pe mine.
-Michelle, ultimul lucru pe care mi-l doresc ar fi să aduc pe lume copilul tău.
Ultimul lume pe care şi-l dorea Tess era să mai aducă pe lume orice copil. Simplul gând o ameţea. Ceva ce-i oferise cândva atât de multă bucurie şi satisfacţie era acum schimonosit în imaginile din coşmarul ei.
Michelle goli interiorul cafetierei în coşul de gunoi, vărsând zat umed pe jos. - Să găseşti pe cineva care să mă ducă la spital cat mai
repede. Să nu-l aştepţi pe Dave. î i * V np rare e avusese cu soţul tui în cele câteva discuţi pe ««
Michelle, Tess descoperise ca pnncip.
lui Dave Phisher părea ^^ ^ ei lui. de vieţile tumultoase ale soţiei şi -
Aşa o să fac, spuse less^ ^ cealaItă parte a loca- Savannah se băgă în , cu arom^
¿g alLlne#

luliiî crftta savurând unEra ziua ei liberă, dar îi plăcea să
vină şi -
> să sp „•
cum muncesc. ^ite^
- O cred în stare pe Tess să încerce - * pe lume copilul,
doar ca să se dea mare. * ea
Tess trânti prosopul pe tejghea.
-Jur pe Dumnezeu, dacă n-ai *fi* gravidă, te-as -« aleea din spate şi
te-aş lăsa lată. 'tari Pe
Savannah pufni în derâdere.
-Am fost gimnastă, să ştii.
-Şi eu am fost o scorpie. Stai puţin. încă mai sunt
-Asta aşa e, spuse domnul Felder, de la masa lui obişnuită,
de lângă raftul de cărţi. Ai încercat să mă dai afară,
săptămâna trecută.
- la mai tăceţi cu toţii! exclamă Michelle. Dacă aţi fi
trecut vreunul din voi prin travaliu precipitat, aşa ca
mine, aţi fi mai înţelegători.
- Dacă mai aud un singur cuvânt despre travaliul tău
precipitat, încep să urlu! contraatacă Savannah.
Ignorându-şi fiica, Michelle arătă mai întâi înspre mizeria
pe care o făcuse pe jos, apoi spre Tess.
- Curăţă aici. Mie mi-e prea greu să mă aplec.
Tess înşfăcă mopul şi-şi vărsă nervii pe zaţul de cafea.
în timp ce se ducea să o ia pe Wren, băiatul de la
magazin sună să o anunţe că-i venise soba şi că putea sa
i-o instaleze săptămâna următoare. îi spuse unde găsea
cheia de rezervă şi se gândi să-i spună şi să o sune pe
Kelly Winchester, dacă nu reuşea să intre.
Când ajunse la Heather, o găsi împreună cu Wren pe veranda din faţă.
Nu trecuseră decât vreo câteva o re, dar Tess putea să jure că bebeluşul
îşi ţinea cap*ul cu* mai multă forţă şi că-i mai crescuseră câteva şuviţe de
păr negru. Cât de curând, Wren avea să termine *liceul.*
Iar Tess n-o să fie acolo să o vadă.
ea complicată acum ca să mă văd cu a mea 6 pl pa lui Artie a
doua zi, când apăru să
-Î<ii5pUas
iif'^i^^^mplător, cu doar o oră mai devreme, tf. totul inf
rU[local, o invitase şi el, deşi acesta
rt^ai subtil decât Artie.
'^e ceva n ta pe artistul ăla, nu? zise Artie. Aşa zice
tl1" fi s-a Pus p te lvai încercat suficient de mult să-i
^█nevasta- jacului!
Hai n-am spus ca zic eu asta. ¿1, ieşi cu mine
nu ies cu tine. Deci ţi s-a pus pata pe el. btiam eu. ~
Fă-mi o favoare Artie, şi nu mai fi dobitoc.
în acea după-amiază, când Tess şi Wren se întoarseră acasă,
fură întâmpinate de miros de vopsea proaspătă. Nu vopsea
artistică, ci lavabilă, pentru pereţi. Urmări mirosul până în
dormitorul Biancăi.
Podeaua era acoperită cu mai multe cârpe şi într-un colţ
era o scară, lan termina ultimul perete. Toate spiralele şi
unghiurile chinuite din încăpere dispăreau pe rând,
înlocuite de un strat proaspăt din vopseaua originală - gri
pal. Dar lan nu refăcuse pur şi simplu decorul. Deasupra

griului, aplica un strat transparent, în care erau fixate

cristale micuţe. Doar porţiunea de perete dintre ferestre rămăsese neterminată. Tess privi în jur, simtindu-se copleşită. -Am senzaţia că am intrat într-o geodă. Biancăi i-ar fi Plăcut la nebunie. ..

Ian făcu un pas în spate, ca sfi-şi studieze munca.

Tess o întoarse pe Wren în braţe. Da, erau aburi de °Psea, dar fetita avea nevoie să vada asta.

-Wren,

asa era mama ta.

/ A

- în zilele ei bune, adăugă Ian.

- Dar eu cred că aşa era inima ei tot dreptate.[7]

Ian lăsă jos pensula.

- Da. Chiar dacă strălucirea ei era prea des în j în direcţii greşite. %

- De ce te-ai hotărât să faci asta acum?

- Era timpul, pur şi simplu.

Fiindcă îşi luase şi ea rămas-bun de la îrav, Ţ înţelegea. Lumina se schimbă când soarele fu acoperit de Un nor, dar încăperea încă mai strălucea.

-Am ratat o ocazie extraordinar de importantă, spuse Tess. Ziua lui Wren ar fi trebuit să fie acum două zile- atunci ar fi trebuit să se nască. Ne-am hotărât să pregătim o cină adevărată în seara asta şi eşti invitatul nostru. - Mă simt onorat.

-Aşa şi trebuie. Nu am dreptate, Wren.[7] Wren căscă, plictisită de amândoi.

Tocmai primiseră o livrare de alimente proaspete şi, în timp ce Wren dormea, Tess pregăti cartofi umpluţi la cuptor şi pui prăjit. În bucătărie mirosea dumnezeieşte.

- De ce n-ai gătit aşa pentru mine de la bun început, spuse Ian, când aromele îl atraseră în bucătărie.

Tess amestecă pentru ultima oară salata.

- Pentru că tu nu mănânci. -Ba mănânc.

- Mâncare congelată, la zece noaptea, cu gust de mâncare de pisici.

-Acum ştiu ce-am ratat.

În timp ce mâncau, făcură conversaţie ca oamenii normali. Şi le fu uşor, chiar şi după ce se trezi Wren. Aveau păreri asemănătoare în politică, gusturi muzicale diferite şi urau cu aceeaşi patimă filmele de groază. Ian îi spuse că se ducea în oraş a doua zi şi o rugă că *aibă*

\sc fi terminat toate gogoşile cu glazură până
că e o idee bună să vii la Hornul Spart când ^ acolo,
spuse ea. ^ ce,.ţi faci griji?
ilJfa chiar grijL ?ar ™ Văd de ce Cimenta
7 Si aşa se vorbeşte destul. ^Xând eşti atacat, singura soluţie este să ataci la râm
Tu eşti un haiduc. Aşa faci tu. Dar nu e stilul meu. preferi să te ascunzi? Tess se zburli.
spune că mă ascund când lucrez la Hornul
Spart • - A
-Ba te ascunzi, când nu vrei sa fim văzuţi împreună în public.
-încerc să nu stârnesc şi mai multe valuri. Ajută-mă şi tu.
Nu-i promise că n-o să vină, dar nu se mai certă cu ea. Cina se terminase de mult, dar, în afară de momentul în care Tess îi pregătise biberonul lui Wren, nici unul din ei nu se mişcă. începură să discute despre artă. Ian descrise desenele rupestre din Paleolitic drept originile artei stradale şi pe Michelangelo drept primul artist celebru. Vorbi despre litografiile lui Daumier, despre punţile lui Seurat şi despre moderniştii avangardişti. Tess se aştepta să I 1 pasiunea E altă reprezen
ta îi spuse despre Berthc m - ^
că Tess
fantă a curentului impresionist p ar ft apreciat-o. ^ ¿e
mango li se topise
Ultima lingură de îngheţa acju când vorba de de mult în boluri când o surp

-Când eram mic, mă ducea |a Mefr Whitney, la Guggenheim - în funcţia SSl,
de moment.

- Frumoasă amintire.

- N-au fost prea multe. Se lăsă pe spătarul Sca complet relaxat. Era o femeie mondenă, frumo^ coolică, care abia dacă putea să-şi poarte sieşi cfe!!•? darămite să mă apere pe mine de taică-meu. ' ^

Simţul dreptăţii se aprinse în Tess. -Din câte am auzit, ar fi trebuit să fie aruncatîn în chisoare pentru abuz asupra unui minor. De cesepiJrta atât de îngrozitor cu tine.7

- Era un *dobitoc.* Dar mai era şi faptul că nu eram copilul lui.

Tess se îndreptă în scaun. *Lansase bomba* cu tot atâta nonşalanţă cu care *cineva îţi* spune cum va fi vremea mâine.

- Nu era tatăl tău.[7]

-Nu. Dar nu a aflat *despre* aventura mamei decât abia când *eu* aveam vreo *cinci ani. Prea târziu ca* să-şi mai retragă numele.

Tess o puse pe Wren pe celălalt umăr. -Lucrul ăsta nu e menţionat în *biografia ta.* -Nu mă *ascund, dar nici nu trâmbiţez chestiunea.* Dintr-o loialitate nemeritată faţă *de* mama, presupun. Este internată acum într-un institut *de îngrijire* pentru persoane cu demenţă. *Mă* iubea, *dar tot întorcea* capul atunci când barbatu-său mă lovea - mă lăsa *pe* mine să fiu *pedepsit* pentru aventura ei. *Personalitatea ei* s-a schimbat odată cu boala. Azi n-ai putea întâlni persoană mai dulce.

Tess simfi că o *cuprinde* furia.

-Nu-mi pasă cât de dulce e acum. Ar fi trebuit să-şi apere copilul.

7,'f11 Î?a.re «unt atât de tenace ca tine, Tess.

Habar nu are cine sunt atunci când mă ducţe agita tot timpul în jurul meu - încear- preturi, îşi face griji să nu răcesc, mă ' V U Prezintă tl,tlirori Chiar dacă nuişi acluce îî^inînă cheamă.
nii a divorţat tatal tau, în loc să-şi verse nervii
rfilieLui lucm bun pe care Tess putea să-l spună sip,g or opriul ei tată* Poate că 0 abandonase, dar nu
JefeF
^divorţeze ar fi însemnat să recunoască, chiar şi lai fată de el însuşi, că făcuse o greşeală. Expresia lui Ci mai dură. Orgoliul era totul pentru el. Venera
lele Emiliei Northde
parcă ar fi fost o relicvă sfântă.
fii poţi imaSina cum îl înfuria să vadă acest nume scris ciispr'ay-ul pe tomberoane şi toalete ecologice. C -Şi tatăl tău biologic?
_Un actor. A făcut vreo două filme prin anii 1980, apoi cariera lui s-a prăbuşit. Am avut o întâlnire de neuitat acum zece ani şi nici unul din noi nu mai are dorinţa de a retrăi experienţa.
-Ai trecut prin momente oribile în copilărie. Şi totuşi, vorbeşti total lipsit de pasiune despre asta. Cum reuşeşti?
-Nu sunt o persoană emoţională, Tess. Ştii doar. Sunt pragmatic. Abordez viaţa dintr-o perspectivă analitică. Asta nu înseamnă că nu am sentimente. Doar că nu le las să mă conducă. O doză sănătoasă de detaşare race viaţa mult mai uşoară.
Tess văzuse furia din lucrările lui şi nu credea această explicaţie, mai ales când se gândea la mama lui. Femeia care susţinuse că îl iubeşte nu intervenise niciodată ca să-l protejeze de coşmarul la care îl supunea tatăl lui. Era oare posibil ca Ian să nu simtă prea puţin ci, dimpotrivă,

^uÎcazul să fii **atât** de afectată spuse el La 17 ani, m.m răzbunat. L-am bătut de i-a sunat apa în cap.Nu a putut să cheme politia pentru că ar *fi* *¡n* aducă şi mai multă ruşine asupra numelui *n*£¡¡% *o* făcuseră până atunci arestările mele. ^

- Unii oameni pur şi simplu n-ar *fi* trebuit să se Wren scoase un *fel de* şuierat. Tess o *lipi* degây*?" -Nu tu, scumpo. Tu cu siguranţă trebuia să tenj"' Şi soţii Denning veneau peste numai cinci ziiesăo'£

Tess nu putea face nimic cum trebuie la munci încurca comenzile, scăpă *din* mână o tavă cu căni şi, când intră Freddy Davis, se arse la espressor. Nu voia' decât să fie cu Wren. Uneori însă, asta era chiar mai rău decât să fie separată de ea. Îi absorbea sunetele micuţe pe care le scotea - scâncete, căscaturi, sforăituri de bebeluş. Era absolut delicioasă.

Ea şi Ian nu repetaseră momentul apropiat din timpul cinei, dar, în fiecare zi când se întorcea de la Hornul Spart, i-o lua pe Wren şi-i comanda să se odihnească.

Rămase acasă în ultima zi înainte să fie nevoită să o dea pe Wren soţilor Denning şi o ţinu mereu lipită de trupul ei. La culcare, se sprijini de tăblia patului *şi* o ţinu în braţe toată noaptea.

- O să fie bine, micuţa mea, şopti ea. O să aibă grijă de tine. O să aibă.

Dar de Tess cine o să aibă *grijă1* În ciuda celor mai bune intenţii, se îndrăgostise de această micuţă creatură. Era o dragoste feroce, necondiţionată, mai puternică decât orice şi-ar fi putut imagina. îşi spusese să nu se ataşeze, dar se întâmplase. Cum ar fi putut să nu se întâmple.[7] îşi petrecuse *zilele,* nopţile, săptămânile cu gâgâlicea asta lipită de inima ei.

Bebeluşul dormi mai bine decât dormise de săptămâni întregi, scoţând din când în când nişte icnete în- rundate. Pe măsură ce orele întunecate se scurgeau, *Tess* îi absorbi mirosul, îi sărută obrajii îmbujoraţi, îşi trecuje peste fontanela moale. Copilul ăsta era al ei pentru Wren. Nu putea să renunţe la ea ^"trebuia.

j «rimele raze de soare se strecurări în în - ¿&rteaîniu,ulei.Wren,pedeS^ n,lse i - • ^ aparte era • şi gata de o noua zi. F LC'

^s O duse la parter şi îi dădu biberonul, trăgând cu Ajmpiept mjrosul ei. Manp mult mai uşor ¿um c£ fmâncase la început. Ochu ei priviră într-ai lui Tes J strânse mânuţa ca o stea de mare în jurul deJ ll)1llnSapăru din camera din spate, cu părul ud după dus slCU cicatricea de pe gat scoasă în evidentă de apa caldă' ,'şi trăsese pe el o pereche de pantaloni scurţi «ri şi un ¿ou. Nu spuse nimic când trecu pe lângă ea sîse duse să-şi facă o cafea. Wren termină tot biberonul fără probleme. Tess îi cuprinse capul cu mâna când Ian îi aduse o cană.

-Ea nu ştie că nu sunt mama ei. -O să fie bine îngrijită. Dacă nu ar fi avut-o în braţe pe Wren, Tess s-ar fi năpustit asupra lui. Era rece. Lipsit de inimă. Un om care nu părea să înţeleagă nici o altă emoţie în afară de furie. El fu cel care îi strânse lucrurile lui Wren, în timp ce Tess stătea cu ea în braţe în dormitorul strălucitor. El îi împacheta biberoanele, laptele praf. El scoase salopeţelele din sertar şi puse pachetul de scutece în sco- ică. Puse şi eşarfa lângă scutece, dar Tess nu şi-i putea imagina nici pe Diane, nici pe Jeff purtând aşa ceva. O fo lase pe Wren să plângă noaptea, singură şi speriată 'n pătutul ei?

Gândul o umplea de fiori reci

Auzi sunetul roţilor pe Piemsul de afara. des nu era nevoie.

-Au venit, spuse Ian.

Dădu din cap.

Ian ieşi să-i întâmpine, întreg trupul îi fu dintr-odată acoperit de rece. O să moară. Nu putea face asta. ansPiratj dea copilul unor străini. Stomacul i se întoa^Si Se întinse după geacă şi după sacul de plimbaidos Wren. Cu degetele tremurândiw, deschise Seifşi băgă bebeluşul înăuntru.

Vocile erau tot mai aproape. Ian se pregătea să-i b în casă. Ieşi în fugă din cameră, trecu prin bucata^ ieşi pe uşa din spate. Traversă în goană pajiştea, s J1 gând-o pe Wren la pieptul ei.

Căsuţa din copac al lui Ian nu avea încă pereţi. NUse putea ascunde acolo. O luă ca o săgeată înspre pădure,

cu inima bătându-i să-i spargă pieptul. Gâfâia, respirând tot mai greu. Se afundă şi mai adânc printre copaci.

- E-n regulă, îngeraşul meu... E-n regulă.

Plămânii îi ardeau. Nu se putea duce la cabană. Era primul loc în care o s-o caute. Biserica veche... o ruină. O tăie printre tufişuri şi se îndreptă spre foişorul de foc, fără să ştie ce o să găsească acolo. Ştia doar că trebuia să fugă.

Sui treptele putrezite din lemn cu un braţ în jurul copilului şi cu o mână strângând balustrada fragilă.

-Nu te teme. Eşti cu mine. Nimeni n-o să te ia de la mine. Nimeni.

Ajunse în vârf. Uşa era blocată. împinse cu umărul. Cedă. închise uşa în spatele ei şi se sprijini de ea, trăgând guri mari de aer.

Wren o privea cu ochi plini de încredere. Nu vedea o femeie nebună.

Lacrimile i se vărsară printre gene. Se lăsă să alunece pe lângă perete şi se aşeză pe podeaua murdară. îndoi genunchii şi lipi copilul de ea.

-O să mergem în Wisconsin. Vocea îi era răguşită din cauza lacrimilor, dar continuă: Sau în Arizona- Am prieteni acolo. Sau în Canada. Doar *noi două* .ducem undeva unde să nu ne poată găsi n^nl"asa, Si tot aşa. Un scenariu nebunesc, imposibil, ^Irui 'în timP ce Wren asculta> mulţumită să fie vibrate.

C<tia cât timp trecuse atunci când o găsi. Usa , îului se deschise scârţâind. Intră şi se uită la ea, fOl'°stătea ghemuită într-un colţ. v -Tess—

Felul în care îi rostise numele. Atâta tristeţe. Ştia. înţelegea. Ba nu.

-Dă-mi-o, Tess. -Nu! Nu ţi-o dau.

Se lăsă într-un genunchi în faţa ei. -Nu face asta. -Ea mea!

Îşi strecură degetele în părul ei, îi atinse tâmplele cu degetele mari. -Nu. Nu este. îi dădu mâna la o parte. -Ţie nu-ţi pasă! Tu nu înţelegi! Mişcarea bruscă, tonul strident din vocea ei o făcură pe Wren să plângă. - Ba înţeleg, spuse el. Hai, dă-mi-o. Wren se puse şi mai tare pe plâns. Pieptul ei micuţ se mişca în spasme. -Nu poţi. Nu poţi să o iei. -Trebuie.

Se zbătu, încercă să-l oprească să i-o ia. -Tess... Tess, te rog- îi luă bebeluşul din braţe.

-Nu! Se ridică în picioare, clătinftndu-se. Te rog, nu face asta!
- O să fie bine.
l

iErau aceleaşi cuvinte pe care le spIISese Dar se înşela. Nimic nu o să mai fie vreod ^ Copilu|

- *Dă-mi'O înapoi!* ata bi ne> Ui- Cutele din colţurile gurii lui se adânciră -Rămâi aici, spuse el, încet. O să-ţi fie mai Deschise uşa turnului de foc şi, cu bebelu^' gând în braţe, dispăru. ,U1 Plâ^.

-Nu! Se repezi spre uşă, se împiedică şi căz nunchi. Nu!

Apoi urlă. Urlă din adâncul sufletului ei.

Ian ştia că n-o să poată uita niciodată urletul acela sălbatic. Acoperi urechile bebeluşului cu mâna, ca să nu audă cum i se frânge inima lui Tess Hartsong.

Ţinu fetiţa în braţe în timp ce îi minţea pe soţii Denning. -Wren era agitată şi Tess a *scos-o* la o plimbare. Soţii Denning nu erau nişte oameni suspicioşi şi luară de bună explicaţia lui.

- Ea unde este? întrebă Jeff. Trebuie să-i mulţumim. -A rămas deoparte. S-a ataşat de Wren şi e mai uşor aşa pentru ea.

Diane îşi apăsă mâna pe inimă.

- Desigur. înţelegem. Şi nu putem să vă mulţumim niciunuia îndeajuns pentru ce aţi făcut.

Nu era nevoie să fii specialist ca să-fi dai seama că erau amândoi agitaţi. Diane îşi umezea întruna **buzele.** Jeff îşi făcea de lucru cu gulerul de la cSm^s

A i i r " v-alllaoa.

- Am avut multe de făcut ca să ne āfim tru venirea copilului. Num. ammtesc ca Sitnon să ne *fi dat* atat de muit de lucru.

- Eram mai tineri atunci.

Diane trase cu dinţii de buza de jos

- M-am rugat să fiu bunică, dar recuri - imaginat că o să fie în felul ăsta. Ca nu m"am

\

viaţa ţise Poate schi™ba cu un singur 1ll(jafclin^ ¿ti'un pensionar liniştit şi nu ai alt- În-5pU?ejecât să-ţi planifici următoarea excursie. Şi, ^eiācUtUUeşti un telefon de la un artist celebru S^8lă,ePicsti bunic.

^^vârtea între degete pandantivul de argint. Vţ dispuşi să facem orice sacrificiu pentru ca că e crescută de doi oameni care o iubesc. ^ren ^oameni buni, dar Wren nu-i cunoştea. Nu aşa °n0Stea pe Tess, sau chiar pe Ian. El fusese cel o"11 nrocramul lui Wren în acea dimineaţă - cât mânca, cât lapte trebuia să primească, unde erau je "ie medicale - tot ce ar fi trebuit să scrie Tess, dar nu ^făcuse. Era surprins de cât de multe observase, fără \/s\ dea seama. Dar, când încercase să o facă pe Tess să se uite peste notiţe ca să vadă dacă totul era în ordine, aceasta refuzase să vorbească.

Soţii Denning nu ştiuseră dacă era o idee bună să ia un bebeluş prematur într-un avion, aşa că veniseră din New Jersey cu maşina. Ian continuă să ţină bebeluşul, în timp ce discuta cu Jeff despre aspectele legale şi-şi

dădură unul altuia datele de contact ale avocaţilor. Tess avea dreptate în legătură cu felul în care mirosea capul lui Wren.

După ce terminară de vorbit, Diane şi Jeff începură să-i care lucrurile lui Wren în Lexusul lor. Jeff se întoarse după ultimul drum la maşină şi se uită la bebeluş. -Are o privire foarte poznaşă, lan o ştia destul de bine pe Wren şi bănuia că erau doar gaze.

Sosise momentul, lan o duse pe Wren la maşină. îi susţinea funduleţul cu mâna şi o simţi cum eliberează un vânt lung şi **satisfăcut.** Avusese dreptate în legătură cu gazele.

Afurisitul de **copil** alesese exact acel moment ca să Privească fix în ochii lui şi ar fi putut să jure că ave

ao expresie satisfăcută. Nu putea să creadă că [redacted] vreodată că arată ca o veveriţă. 1 se M

-Aveţi numărul meu, spuse el. Sunaţi dar trebări. Absolut orice. Zi sau noapte. ' 3 av% -Sigur.

jeff deschise portiera din spate a sedanului f aplecă so pună pe Wren în scaunul de maşină. *** O sclipire roşie înregistrată cu colţul ochiului îi ^ trase atenţia. Tess ţâşni dintre copaci.

Era roşie la faţă, dar nu avea privirea sălbatică, niJ părea nebună - aşa cum arătase mai devreme, în turn Părea sănătoasă la minte şi foarte hotărâtă. -Staţi!

Se apropia cu paşi apăsaţi, cu aburul ieşindu-i din cârlionţii negri, cu nasul roşu, cu ochii duri. -Trebuie să stăm de vorbă.

- Tess.[7] Diane se întoarse. Fruntea i se încreţi în semn de îngrijorare. Draga mea, ştiu că e greu pentru tine.

- Nu ai idee cât de greu.

Tess se opri în faţa *lor.* încă respira *greu, dar* maxilarul îi era încleştat.

- Uite care îi treaba. Wren e a mea. Fiul vostru a fost doar un donator de spermă. Eu am *avut grijă* de ea din ziua în care s-a născut. Şi o vreau.

Parcă i-ar fi împuşcat cu *tranchilizante.* Nimeni nu mişca. Se grăbi să spună mai departe:

- Uitaţi-vă la ea. Îi merge de minune. Nu vedeţi/ Eu o cunosc aşa cum nu o cunoaşte nimeni. Ştiu ce înseamnă plânsul ei - dacă-i e foame, dacă-i e somn, dacă e pur şi simplu supărată pe lume. Ştiu cum îi *place să fie* ţinută în braţe şi...

-Tess! o opri Ian. Nu e cinstit faţă de Diane şi de Jeff.

- Nu-mi pasă de Diane şi de *Jeff.*

jeff ridică brusc capul şi Diane păru rănită. Tess se în mu ie.

A

. 5pUn asta. Este evident că sunteţi oa- \nvteaU \

Vren nu şi-ar putea dori nişte bunici mai /'înteţi bunici!

^V u, tVsirá mânate de un şuvoi de iubire, nevoie ;jJi5perare mea! Puteţi să o vedeţi de câte ori vreţi, dar puteţi să fiţi bunici, aşa cum v-aţi dorit întot- <1^* 0 să v'o trimit sărbători- în vacanţa de vară. orice document vreţi ca să vă protejaţi drepturi-

^ locul ei e lângă mine.

1 OhJess!

Izbucnirea lui Tess trezise instinctul matern în Diane. dăm seama cât îţi este de greu. Dar Wren e a

n°Buzele lui Tess se subţiară şi mârâi: -De ce? Fiindcă băiatul vostru i-a tras-o maică-sii? -Tess... spuse Ian încet. Ajunge. Jeff nu avea la fel de multă compasiune ca soţia lui şi maxilarul i se încordă. -E sânge din sângele nostru.

- Dar eu sunt singura mamă pe care o cunoaşte! strigă Tess. Sunt un om bun! Un cetăţean bun. Sunt puternică şi sănătoasă. Sunt întreagă la cap. în cea mai mare parte a timpului. Sunt o persoană etică şi... lan, spune-le! Spune-le că sunt un om bun şi competent.
-Eşti un om extraordinar, Tess, dar...
- Îţi îngreunezi şi mai mult situaţia, spuse Diane. -Are nevoie de o mamă adevărată! exclamă Tess
De
o mamă tânără. De cineva care să o iubească necondiţionat. Nu că voi n-aţi iubi-o, dar... O parte din energie o părăsise. Are nevoie de mine.

-Ne dăm seama cât de mult înseamnă pentru tine, spuse Jeff, mai calm. Dar ar însemna să fie crescută de o ttamă singură şi nu asta ne dorim pentru Wren. Merita o familie. Piano întinse mana ca sfw arinul br-^l \ui%

sorAr^nili. . ''H

' .ivmrilc cresc tot timpul singure cop« ^ |oarto hine. Dar nu asta ne dorim pentru n^lS (I, Poare ca noi suntem doar *bunici*, dnr sun JS l^clc au nevoie tic un tata. Sau, în caz uf de hun ic. Ca să le spună că sunt frumoase şi Silm'iu> Ca sil le arare cum sc poartă un barbat *bun* cu 0 fenJ *Ui* frânse mâinile.

JTcss, eu nu am avut asta. Am rost crescută d 0 mnma care era arat de obosită şi de plictisită, ^ nu avea niciodată timp pentru mine. Şi mai erau şi iubiţii ei...

Diane îşi strânse şi mai tare mâinile şi se schimbă brusc la faţă.

- Nu aş suporta ca Wren să treacă prin ce-am trecut eu din cauza lor. Jeff îşi trecu braţul pe după umerii soţiei lui. Diane fusese agresată. Asta era problema. Ian *îşi* dădea seama acum, la fel cum *îşi* dădea seama că Tess nu o să accepte situaţia, îşi îndreptă brusc umerii.

- Bianca ar fi fost o mamă singură.

- Dacă mama lui Wren ar fi trăit, Simon ar fi făcut ceea ce trebuie, spuse cu fermitate tatăl lui. Tu nu pari să ai un stil de viaţă stabil şi bănuiesc că nu ai nici o situaţie financiară sigură. Şi, din câte am înţeles, *lucrezi* la o cafenea. Poate că bunicii nu sunt cea mai strălucită opţiune, dar noi suntem doi şi tu eşti singură.

Tess sc uită la el. Clipi, Ajunsese la capăt. Nu mai avea argumente Se întoarse la lan, dar nu exista nimicdetestí -¡Tí /î SpUnă, ca sñ îndreP* lucrurile. Şine*ZT Ci CUm* ^*TSta feluJ* care *îl privea* ! . r* . Ca Cl,m A ^t vina lui - ceea *ce voa-* şi clătină clin cap.

lltf 5

\'„ ^fL şi neplăcut pe ceafă.

^n fior rece,

Vunpasspreel. _

de gând să o luam încet, ba le spunem mai ,Aveam ^cf'ri Dar îmi dau seama acum că nu o

'ieSS:n0ta de avertisment din vocea lui. îşi trecu în braţul printr-al lui şi vorbi repede. 5chl Aveam'de gând să aşteptăm până la anul, dar, dacă atât de important pentru voi, putem să ne căsători devreme. Uitaţi-vă la noi. Suntem senzaţionali, lan este în apogeul profesional. Singurele probleme CU jegea le-a avut în tinereţe şi au fost legate de cariera lui - şi priviţi cât de bine i-au servit. Nu s-a mai atins de ani buni nici de droguri, nici de alcool. E mai bogat decât merită cineva să fie. Mai mult decât atât... Gâtul ise mişcă în clipa în care înghiţi. O iubeşte pe Wren şi n-ar face niciodată nimic să o rănească. Ar trebui să-i vedeţi împreună. Parcă ar fi o singură persoană. Îi dă biberonul, o

scoate la plimbare. Cel mai mult lui Wren îi place să doarmă pe pieptul lui. Uneori, mi-e greu să-l fac să mi-o dea înapoi, lan făcu un efort să scape de paralizie. - Tess!

11 străpunse cu privirea.

-Ştiu că am stabilit să nu spunem nimănui, dar ce mai putem face acum? Se răsuci pe călcâie şi se adresa din nou soţilor Denning: Doi părinţi. Doi părinţi stabili, iubitori şi implicaţi. Nici unul dintre ei nu infractor sau agresor de copii. Nu asta vă doriţi Pentru ea? „ · , ,

Spre groaza lui, cei doi bunici ezitara, pamad dintr-odată nedumeriţi. Tess îl aruncase în cea ma. încâlcită s.tuaţie

ups
ce î,

Susan Elizabeth Phill»

pe care şi-ar fi putut-o imagina şi, în ţmp ce, cântărească opţiunile, dădu lovitura fatală. '^N

-Si ce mai contează încă o zi

?încă o zi pentru ce!

Trase adânc şi tremurând aer în piept.

- Luaţi-o cu voi. în seara asta. Găsiţi o pensiUne la sosea. Au întotdeauna camere şi o să staţi binea ,r

li dădu repede înainte, fără să lase Pe n,-^'0- sa intervină.

-Aveţi lucrurile ei. Ţineţi-o cât vreţi şi gândiţi-vă la v-am spus. Cercetaţi-vă inimile şi hotărâţi ce e mai bine pentru ea. Pentru ea. Nu pentru voi.

Făcu o mişcare ciudată cu mâinile, de parcă ar fi alungat nişte găini.

- Hai, plecaţi acum! Sun la Peruca Mov şi le spun să vă pregătească cea mai bună cameră.

I-o luă pe Wren din braţe.

-Să fii cuminte la bunicul şi bunica, scumpo. Mami te iubeşte.

îi sărută căpşorul lui Wren, se aplecă pe bancheta din spate a Lexusului şi-i puse centura.

Apoi ieşi.

dre.

– Sigur, e o nimica toată! ciripi femeia cunoscută :nt Tess Hartsong.

- Pregătesc micul dejun pentru toată lumea mâine- dimineaţă. Ian face cea mai bună cafea, iar ouăle mele Benedict sunt o senzaţie. Să zicem la 10. Ca să putem dormi cu toţii mai mult. Gata. Am hotărât.

Jeff şi Diane aveau amândoi expresia pe care o are o căprioară prinsă între farurile maşinii, pe sosea. Ian nu putea decât să-ş. imagineze ce expresie avea el. Dar *Tess* era o adevărată forţă - atât de competentă atât de *autoritară* şi gogomanii făcură exact ce le snusese Jeff se îndreptă spre scaunul de la volan -Păi, dacă sunteţi siguri...

iera clin spate pentru Diane cu o mâna p^^^şină cu cealaltă i>Ctil Distracţie plăcuta! • r ^ următoare, Tess facea ca o caraghioasă cu rele Lexusu'ui care se îndepărta.

>în£ de umeri.

^lÎcasâlAcuml

capiii 13

pess ar fi vrut să alerge după maşină. Să aibă superteri şi să o apuce de bara din spate şi să o oprească cu ¡¡n scârţâit.

Dacă Wren se hotara sa nu plângă până îi sărea inima din piept între patru şi şase după-amiaza? Dacă nu se tre- -ea de trei ori în noaptea asta? Sau uita să producă unul din scaunele ei explozive? Dacă nu-i punea la încercare? Ţess îşi riscase întreaga viaţă. _Ai *auzi*t ce-am spus?

Era vocea damnării. Plana asupra ei, mai mare chiar şi mai feroce decât îi păruse la prima lor nefericită întâlnire. De data asta, o venă îi pulsa la tâmplă. - Ce te-a apucat? Pumnii i se strânseră în aer. -Ţi-ai pierdut minţile? Ce-ţi poţi închipui că o să câştigi minţind în halul ăsta? Şi asta nu e o simplă minciună. E încununarea tuturor minciunilor care au fost spuse vreodată!

Şi-i dădu aşa tot înainte, cu vorbe atât de arzătoare, că pielea ar fi trebuit să-i fie numai băşici până acum. O aPUcă de cot şi o împinse până la uşă, dar se opri brusc Ş1 începu să ţipe din nou.

-Cum anume te aştepţi tu să se petreacă lucrurile? În ce colţ întunecat al minţii tale ai ajuns la concluzia că ^rada asta ar putea să ţină? li răspunse cu sinceritate:

J

i-A fost singurul lucru la care nvam Plm

- Poftim? Nu te-ai *gândit* deloc! ^ îi prinse braţul pe care îl agita prin aer.

- Le-ai notat tot ce trebuie să ştie, da? Le • trebuie să doarmă pe spate şi că e nevoie să aibă

cu ea, până-şi bea biberonul. Şi... dacă se întâmple Dacă încearcă să ne sune şi nu avem semnal? Le.a numărul doctorului? Gemu. Ce am făcut? -Wren o să fie bine, spuse el. Tu, pe de altă

parte

nu eşti.

Nu putea să-l asculte acum, când poate că mjcut Wren plângea şi nu putea fi consolată. Trebuia să plec^ Undeva. Oriunde.

îşi înhăţă telefonul - singura legătură cu bebeluşul, şi ieşi în fugă, lăsându-l pe Ian spumegând. - întoarce-te imediat!

O luă la fugă spre cabană, *singurul refugiu* la care se putea gândi. „Te rog, Wren. Te *rog să fii* îngrozitoare azi. Hai că poţi! Trebuie!" Dar dacă nu era?

O pânză de păianjen i se *lipi de* faţă, o căprioară îi tăie calea. Picioarele ei loviră podul atât *de* tare, că scândurile ar fi trebuit să se rupă. Nu venea după ea - fie pentru că se temea să n-o omoare, fie pentru că-şi dădea seama că avea nevoie de timp.

Intră în cabană. Era goală, slavă Cerului! Când bătăile inimii i mai potoliră, o sună pe Fiona Lester de la pensiune şi află că soţii Denning tocmai se instalau. În mod firesc, Fiona era curioasă *să afle* de ce aveau copilul cu ei.

- Prieteni de familie, spuse Tess, bâlbâindu-se, apoi închise înainte ca Fiona să mai pună şi alte întrebări.

Se asigurase că soţii Denning nu plecaseră spre New Jersey cu Wren, dar asta nu o liniştea. Se puteau răzgândi în orice clipă. Trase nervoasă draperiile apucă o mătură, apoi o lăsă să cadă. Ar fi trebuit să se bage

A

•má, erîl prea a^tată' Gasí 0 cârpă -i Jo^'ori peste praful care se strânsese în nu se putea gândi decât la Wren. Şi li^l^'.

dandanaua pe care o crease pentru

^¡lan- gluetooth şi ieşi cu ea afară. Ramuri că- ^¿^^g împrăştiate de furtună acoperiseră curtea, ^fjjpe masa de picnic, îşi scoase geaca şi dădu

i h muzică. ^ i'Timberlake.

cântecul să-i pătrundă în oase. „Hai, băiete! Fă-ţi ta! Du-mă în lumea ta şi fă-mă să mă simt bine. Fă ^]ustm, pentru că eu sunt terminată." tÜ frecuse atâta vTeme de când nu mai încercase să dan- ;eze ca să-şi uite sentimentele. îşi dădu capul pe spate. Părul îi căzu până aproape de talie. Copacii se învârteau deasupra ei în timp ce se răsucea. Trase în piept mirosul de sconcs, de pin şi de creuzot. Vântul rece îi trecea prin păr, îi peria scalpul. „Nu simt răul, J.T., pentru că tu eşti cu mine." Beyonce trecu apoi la comandă. Fantastica Beyonce. „Tu eşti mamă, Bey. Tu înţelegi. Ai grijă de copilaşul meu, te rog!"

Mişcările ei erau din ce în ce mai puţin legate, din ce în ce mai haotice. O durea genunchiul. Dar nu se opri. -Eşti surdă?

Cuvinte din trecutul ei. De când îl văzuse prima oară. Se opri. Trase mai mult oxigen în plămâni. Lăsă mâinile să-i cadă pe lângă ea şi încercă să-

şi regleze respiraţia. Ştia că n-o s-o lase mult timp în pace. Se mira chiar că o tasase atât de mult să-şi revină.

Stătea în exact acelaşi loc ca în prima dimineaţă. În [1q]c de cămaşa de flanel în carouri roşii şi negre, purta acum un tricou alb, strâns pe corp. Părul îi era la fel de rebel - des şi negru, ondulându-i-se la gât. Nu mai arăta

> áde parcă ar fi vrut să o strângă de gât, dar .
h
Şi
etenos nu părea. IClPrei
îi închise boxa, la fel cum făcuse
oprind-o pe Mama Bey.
_ îţi dai seama că mâine-dimineaţă, când 0 să dacă o să
apară - va trebui să le spui adevărul/
-O să apară! exclamă ea. Trebuie!
Ian nu dădea înapoi.
-Va trebui să le spui că ai inventat toată poVestea căsătoria.
Tess se prăbuşi pe masa de picnic care continija să supravieţuiască prin cine ştie ce minune şi studje cărămizile sparte de sub picioare. *Le* împinse cu dege. tul mare.
-Ar fi chiar aşa de îngrozitor.7 spuse ea, încet. Să ne căsătorim?
- Vorbeşti serios.7
Frunzele se spulberau sub ghetele lui în timp ce înainta spre ea.
- Doar nu-ţi imaginezi vreo *clipă că o să* intru în jocul ăsta al tău nebunesc!
- Poate. Se uită la el. Nu trebuie decât să le spui că ne căsătorim. După aia, putem să tragem de timp.
- Intenţionează să facă parte din viaţa lui Wren! Cam cât timp îţi imaginezi tu că o să ţină.7
îşi puse mâinile în şolduri şi începu să vorbească mai repede. Cuvintele se rostogoleau unele într-altele în timp ce încerca să găsească o soluţie
"Să zicem că va trebui să ne căsătorim. Ce mare ch* ne? Ce mai contează căsătoria în ziua de azi.7 Mai ab pentru no, do,. Cu, „ pasă(fn af ^
Ne pricepem să nu ne meu*«* Llnu] { , |f . doar nu s-ar pune problema să bmin, - etuiuui 9 rămâi în singurătate» ta pe cT "T*"™' Tu p0t\ iar eu... Hi bine, nu ştiu încă exJ 'l'lleŞti atât de mU,'

te implic pe tine. Semnez orice cr, U ° Sa fac dar n° contra«
prenupfial vrei■ Sânii de care nu-ţi pasă. No să fie *nici*
iei[11]
i P
. rP *¿csewi,* nu să mă-nsor cu tine!
^ fi căsătoriţi, ai putea să mă desenezi ori- -O^Vine la

panseazfi cu mine *1*

pachet.
i „i VlC®"
4 mulţumesc.
d pe călcâie.
- ■ în nicioare. Oricât de nebunesc ar fi fost, nu
fess[sa] t
«.«renunţe-
P[11]^- citit vreodată despre acei oameni incredibili care
'gesturi măreţe? Gesturi care schimbă vieţi pentru tot-
i[jCP]a7 ţ)e pildă- donează un rinichi. Sau construiesc ^scoală.
Sau... ridică o maşină de pe cineva. Asta ar fi.
Ui gest măreţ.
lan se răsuci spre ea.
„Ai nevoie de un rinichi? O să mă gândesc. Dar *nu* mă însor cu tine! îşi înfipse unghiile în palmă. -Ar trebui să faci atât de puţin şi viaţa ei s-ar schimba. -Ţi se pare că e puţin să te căsătoreşti? -Tu nu vrei s-o păstrezi? Nici măcar puţin?
-Nu despre asta e vorba.
-Ba numai despre asta e vorba! Iar să fii căsătorit cu mine nu ar fi nici pe departe atât de îngrozitor pe cât crezi.
Nici măcar ea nu credea asta, aşa că ducea muncă de convingere pentru amândoi.
-Suntem prieteni, într-un fel, dacă numeşti prieten Persoana lângă care poţi fi tu însuţi. Pe care să nu fie nevoie să o impresionezi, în faţa căreia să nu trebuiască **SHi** ascunzi defectele. Am văzut **amândoi** latura cea mai [Ur]âtă a celuilalt. Cel puţin sper că e valabil **în** cazul tău, Patrii că tu ai văzut-o pe a mea. Şi, cât de curând, eu Wien o să ne mutăm aici, în **cabană.** Nici n-o sa ştii suntem prin **zonă.** Nu **vezi?** Nu s-ar schimba nimic.
/M

■

ips
- Doar că aş fi însurat, chestie care nu a f ră parte din planurile mele de viaţă. [aQj]tnjci(.
1 Doar până se usucă cerneala pe acte. Cân sigur că e a mea pentru totdeauna, puteni d|V% Caută ceva - orice - care să-I convingă. ^ - Până atunci... poţi să *beneficiezi de* cât Sex Una din sprâncenele lui *negre se* arcui brusc**[1]" -Vrei să spui că tw poţi să *beneficiezi* d*e* *V*
[at s]ev
vrei CM. .
-Tot una. Dădu zor mai departe: Este cinstit■ spun. Eu... înghiţi în sec. Sunt foarte talentată
seducţiei.
Mult mai mult decât ar fi vrut să fie. -Vorbeşti ca o curtezană din secolul al XVHLlea.
- Dar cu o igienă mai bună.
Deşi nu era chiar sigură că se spălase pe dinţi în acea dimineaţă.
- Fireşte, va trebui să mă asigur că nu ai vreo boală cu transmitere sexuală. Pentru că eu nu am.
-Nici eu, iar asta e o nebunie, îşi trecu mâna prin păr.

începea în sfârşit să-I *înduplece?* Inima *ei* epuizată o luă la galop. Ce ar fi putut să-i mai spună ca să-I convingă? îşi trecu limba peste buze. -Ce-ai zice *de o* tură de test.⁷ -O...? Visele ei de a fi sedusă se spulberară, dar *aici* era vorba de Wren, nu *de* sex.

- Un test. Cu condiţia să iei serios în considerare propunerea mea.

Tăcerea lui era mai rea decât un refuz. Luă boxa ^ pe masă şi o examina de parcă ar fi căutat *defecte de* fabricaţie. În cele din urmă ridica privirea ea.

%

ră. Nud ° COntraofertă' Pozeaz* Pentru mine *dise*a- Tess înghiţi.

Dnnseaza cu mine unrde acord, le spui că intenţionăm să ne

7 Doar că intentionăm? Sa ne

-u boxa d într-o mana în cealaltă.

posibil sá nu le spun că ai minţit cu neruşinare dar ' AcCept!

spuse ea, repede. ' ' -

[bar... Numai dacă nu mă întreabă în mod direct deosebire de tine eu nu am de gând să mint ' > era ce-şi dorea, dar era mai bine decât nimic -S-a făcut. Acum te rog să pleci, ca să pot plânge în linişte-

M-ar fi putut sa dispară mai repede.

Era prea agitată ca să doarmă şi cabana i se părea sufocantă, aşa că se spălă pe faţă, îşi trecu o perie prin păr şi găsi al doilea rând de chei de la maşină. Se întoarse la vechea şcoală ca să-şi ia maşina, apoi coborî în oraş.

Se plimbă pe culoarele de la Dollar General fără să vadă ce era pe rafturi, apoi se aşeză pe banca de afară şi încercă să se calmeze.

Când nu reuşi, se ridică, doar ca să descopere că se aşezase în ceva lipicios. îşi curăţă blugii cât putu mai bine, înainte ca teama care o făcuse să vină în oraş să o copleşească.

Trebuia să se asigure că soţii Denning erau încă la Fiona, la pensiunea Peruca Mov.

Trecu pe lângă centrul de recreere Brad Winchester Şi pe lângă Biserica Apostolică îngerii Focului. După cotitură, Peruca Mov apăru pe stânga. încetini cât putu

demult. . , ,itae wit ■ —ţ- ■

, ,

to scaunul de maşină. Wren cu un atac de diaree ^ M Tess îşi dorise ca Wren sa fie îngrozitoare cu bUl£ ei dar nu putea suporta gândul ca ar fi putut face t0ate as'tea fără ca ea să fie acolo să o aline,

Se forţă să se întoarcă la cabana. Covoraşul din fata uşii era strâmb şi pe masa din bucătărie era un manual, însă de data asta nu mai era de vina Kelly Winchester. Trecuse instalatorul şi-i montase soba. Acum că nu mai conta, avea căldură.

Cu telefonul în mână, îşi târî picioarele pana la etaj, se băgă sub pătură şi se cufundă într-un somn agitat.

Semnalul sonor al telefonului o trezi înainte să prindă contur coşmarul. Căută prin pătură după el.

Era un mesaj de la Ian: „Unde eşti?"

Miji ochii şi tastă: „într-o casă pe plajă, în Bora Bora.

„la-ţi bilet de întoarcere. Cina aici, într-o oră. Gătesc eu."

„Nu mi-e foame."

Stomacul ei scoase sunete de împotrivire.

„Nu contează. Avem o înţelegere."

Desenul nud. De parcă ar fi putut să uite.

Se uită la ceas. Era aproape şapte. O durea capul şi simţea în gură gust de şosete murdare. Se târî în baia acum caldă, umplu vechea cadă sprijinită pe picioare cu gheare, îşi scoase hainele murdare şi se băgă în apă.

Avem o înţelegere.

Stând întinsă în apă se imagina întjnsă cana;

Fu nevoie de un efort suprem de voinţă Casă toircă în oraş. Ajunse până în dreptul centrului t W ere înainte să fie nevoită sa traga pe dreapta. %

îşi lăsă capul pe volan în timp ce imagini îngr02i îi invadau mintea, una dupa cealalta Wren p|ă J âtde tare că-i ieşeau pete roşu pe faţa. Wrenvom scaunul de maşină. Wren cu un atac de diaree e7 ră. Tess îşi dorise ca Wren să fie îngrozitoare cu bUtl

peaua de catifea Ş, cu ce scop? Chiar credea că farmecul ei sexual îndoielnic o sa-l convingă să e să intre în povestea sucita pe care o co»Cepuse impUls?- pregăteasc* PenfTU orice avea să se în- ^ s» 5e seaf£ dar singurul lucru la care

panseazfi cu mine 1

se putu S»^afrадă părul de pe picioare, ţifu^ţ. ¡şi uscă părul cu prosopul şi-l pieptănă ^ r a Blugii erau prea murdari ca să-i îmbrace ii Jegete ranspirase în cămaşă, dar, pentru că aproape JjiK?1 tr jle ei erau la casa şcolii, nu prea avea din ce

> ,

53aleag-nse rochia neagră şi dreaptă pe care o purtase Re^mâncarea lui Trav, la fel şi treningul roz cu pete l^pard pe care colegele i-l cumpăraseră cândva în f \ Nu rămânea decât rochia roşie de ocazie, cu fus- ?Cată şi fără umeri, cu care mergea întotdeauna la petrecerile de sărbători.

• £ra ceva la rochia asta... Avea nevoie de o armură, iar r0chia asta era ca un stindard de luptă. Şi-o trase peste cap şi tremură când materialul rece îi alunecă pe trupul gol. Fusta era largă, lăsând mult aer să-i pătrundă printre picioare şi mai sus. De îndată ce ajungea la casa şcolii, o să-şi pună nişte chiloţi.

În timp ce-şi strângea hainele murdare, se văzu în oglindă. Nemachiată, cu părul pieptănat doar cu degetele şi îmbrăcată în rochia roşie de seară, arăta ca o petrecăreaţă mahmură care se întoarce acasă în zori, după ce a tras toată noaptea cocaină pe nas cu un regizor de filme independente.

îşi puse balerinii argintii scofâlciţi pe care îi ţinea lângă uşa din spate şi intră în maşină. Ajunse la şcoală mult prea repede. Când intră, simţi miros de mâncare.

-Aici sunt! strigă el din bucătărie

Se luă după vocea lui. Stătea lângă îmbrăcat în blugi **şi un** tricou bleumarin **FIFA** World Cup. Avea în faţă **ingredientele** pentru o salată, o sticlă de vin şi două pahare pline-

O privi admirativ din cap pana-n picioare.- Foarte frumos. -Mă schimb
-Mai târziu. îi întinse unul din paharelede •
un cabernet foarte bun. v%e
Tess dădu tot paharul pe gât şi i-l întinse ca ^ ¡,
plelaloc. -Am anticipat asta, spuse el.
-Ce?
- Nevoia ta presantă de a abuza de alcool. îi umpju ¡a loc paharul. îmi place cum te-ai îmbrăcat pentru m^
- Hainele de pe mine erau murdare. Mă schimb diat ce termin de mâncat.
Vinul şi aromele care emanau din cuptor o făcură să-şi dea dintr-odată seama că-i era foarte foame. Atât de foame, încât aproape că uită că nu avea chiloţi peea. -Avem Iasagna.
- Congelată? Păru jignit.
-îmi subestimezi abilităţile culinare.
- Garantat congelată. Gura lui tremură.
- la nişte farfurii.
Arăta plină de patimă, semăna cu a patra soţie a unui magnat grec. Rochia roşie şi picioarele goale. Haosul extravagant aJ părului precum cerneala căzut peste pielea măslinie. O femeie prea încrezătoare ca să se mai obosească să se machieze. Şi sânii ei... Ian văzuse mulţi sâni, dar aceştia erau excepţionali. Bănuia de mult timp că nu erau pe deplini simetrici ceea ce îi făcea cu atât mai mult perfecţi.
Strânse mizeria pe care o făcuse el cu salata şi transferă ingredientele în două boluri. Pliurile rochiei îi foşneau în jurul picioarelor goale. Scoase Iasagna din cuptor.
k
• s soba. Hai să mâncăm în faţa focului.
J^??^ din umeri şi duse salatele în living. Ian
PflL pled de lâna pe jos, în faţa godinului, şi aduse Poate că masa ar fi fost mai comodă, ^nlil fi a\iit o privelişte atât de captivantă. Mai în- Jjf^- cll picioarele încrucişate, cu fusta trasă între ^ expunându-şi picioarele goale. Mai târziu îşi - ^picioarele într-o parte şi rochia i se ridică până la Etatea coapsei. Era o simfonie de stacojiu decadent 5m pământesc.
1şi era îngrijorata, tra uşor sa vezi cât era de supărată, q el se gândise astăzi la Wren mai mult decât ar fi vrut. ii umplu la loc paharul lui Tess, dar nu şi pe al lui. Nici unul din ei nu vorbea prea mult.
¡n cele din urmă, renunţă să mai încerce să mănânce şi făcu lucrul la care se gândise întreaga zi. Luă blocul de schiţe.
Tess înlemni, amintindu-şi că-i promisese că o să pozeze nud. Ian nu se grăbi, alese un creion grafit 3B în vreme ce războiul dintre dorinţa compulsivă de a o desena şi dispreţul faţă de ceea ce avea să producă se porni din nou înăuntrul lui. Asta nu era artă. Desenele astea comerciale nu erau decât o diversiune, îl distrăgeau de la ceea ce ar fi trebuit să facă - atâta tot că nu ştia ce anume. Cum ar fi putut să ştie, cu toată nebunia din viaţa lui?
Focul strălucea prin uşa sobei. Tess se uitase la flăcări, dar ridică acum privirea spre el.
-Mu pricep. Nu înţeleg de ce vrei să mă desenezi.
Iar el nu avea nici o intenţie să-i explice.

-Inspiraţia loveşte în feluri ciudate. Ridică ochii din desen. Astăzi eşti tu, mâine o să fie cine ştie ce broscoi râios pe care o să-l văd prin pădure.
Râse. N-o mai auzise de mult râzând.

panseazfi cu mine 3

-Măgulitoare comparaţie. *E* bine că mă d
cot de ce crezi despre mine.
- Nu e chiar cea mai bună atitudine faţă de pe care încerci să-l convingi să te ia de nevastă unbs
îi venea să-şi tragă palme pentru ce spusese fj. toată veselia pieri din ochii ei. îşi coborî privi^ ^ -Acum vine partea în care trebuie să mă dezbrac? întrebarea ei îl enervă, deşi n-ar fi trebuit, ţj^ cont că el o provocase.

- Nu trebuie să faci absolut nimic dacă nu vrei.
- Nu vreau. Puse paharul de vin pe măsuţa de cafea de lângă ea. Dar o s-o fac.

îşi duse mâinile la spate ca să *desfacă* fermoarul rochiei.
- Opreşte-te!

Oricât de mult *şi-ar fi dorit să vadă mai* mult, nu voia să vadă aşa. Nu cu expresia îndurerată *de pe chipul ei,* care îl făcea să se simtă *de* parcă ar fi transformat-o într-o curvă *ieftină.*

-Am nevoie să-mi *fi alături mâine*, spuse ea. Strânse mai tare creionul în mână. -Ştiu asta. Rămâi aşa cum eşti. Şi aşa, în loc s-o deseneze întinsă *goală pe* canapeaua mov din atelierul lui, *îi poză aşa cum era. Cu picioarele* trase într-o parte, cu fusta strânsă pe *lângă* coapse, cu capul aplecat. Era furios pe *el* însuşi.

Tess îşi spuse că detaşarea lui ar fi trebuit să o facă să se simtă uşurată, idee a de a sta goală şi pasivă în faţa lui, de a-I lăsa să o studieze de parcă ar fi *fost o* insectă prinsă în ac, era mai mult decât deranjantă. în schimb se simţea lamentabil, un eşec sexual. Ea îşi *dorea* mai mult, el de ce nu? *Întotdeauna seducătoare. Niciodată sedusă.* Se ridică în capul oaselor.eficient pentru seara asta!
M<ilt să oboseşti? >în
'l> . Somnul de după-amiază o revigorase. O^ţlui încetă brusc să se mai mişte.
să cred că ai încercat să mă cumperi cu sex. '^iuse furios la momentul respectiv, de ce era ^aCUm? îşi trase genunchii sub ea. ^lîaveam altă monedă de schimb.
: ridică în picioare dintr-o singură mişcare
Isfl5 '
5^eai... caracterul tău. Inteligenţa ta. Aveai... Se Lup- tă să găsească cuvintele. Ştii să găteşti! Reacţia lui o ului.
.De ce oare nu m-am gândit la asta? Intră în jocul meu abject cu planul de căsătorie şi o să-ţi fac nişte chiftele. Se apropie, planând asupra ei. -Când o să ajungem în pat împreună, o să fie pentru că o să vrem amândoi să ajungem acolo. Nu pentru că te sacrifici ca o vestală virgină. -Ai spus cdnd o să ajungem în pat... -Am spus. -Dar...
-Nu te preface că nu înţelegi. O femeie ca tine emană sex prin toţi porii. Tess clipi.
-Ţi se pare că eman sex?
-Ştii exact ce vreau să spun. Ochii tăi. Părul tău. Corpul tău... Tess înghiţi.
-Pot să fiu de acord cu ochii şi presupun că părul ţine preferinţele personale, dar corpul.
7 Gata. Ajunge!
îşi trase tricoul peste cap.
! J

capitolul 14

Trona deasupra ei, flăcările din sobă mângâie pieptul gol. întinse mâna şi ŢesfreaHj pe a ei. Acest gest simplu în care mâna lui''° plia peste mâna ei mică părea mai intim decât o^Se ise vreodată.
e ^

O trase în picioare. Tess privi în acei ochi întune cu stavile argintii. Cum de i se păruseră vreodată ^ îşi apăsă degetul mare în palma ei şi trasă acolo cerc delicios.
-Vreau să fiu sigur că ne înţelegem... Asta nu are nimic de-a face cu ce se întâmplă mâine.
„Ba are totul de-a face cu ce se întâmplă mâine."
Trasă iar un cerc în palma ei.
-Vreau să te aud c-o spui.
Dacă asta avea nevoie să audă...
-Nu are nimic de-a face cu ce se întâmplă mâine.
-Totul este despre această noapte.
Dacă lua acum blocul de schiţe, n-o să i-o ierte niciodată.
-Nu iau anticoncepţionale.
-Nici o problemă. Prezervativele alea care-ţi plac atât de mult... îşi atinse buzunarul blugilor. Nu mă prinzi niciodată fără ele, de când eşti tu aici.
Tess zâmbi.
- Flatant.
Mâinile lui mari îi alunecară pe spate. Pielea i se elec- triză. Poate că această noapte putea fi un punct singular în timp pentru ei, deconectat de restul vieţii lor.

Mâinile lui i se opriră când ajunseră pe talia ei.
- Mă omori! gemu el. Tot ce vreau e să te dezbrac *şi să* ^ iau chiar aici. Dar...
»Nici un dar!"
- - chestia asta ar putea strica totul între noi, în sute mn de feluri.
un bărbat care nu vorbeşte prea aj
comanda. Îşi prinse braţele pe dUpă m Pr djc, pe varfun şi-şi departe buzele. Degetele i
+ * uînpărudesşiasprudelaşpate.liprinsebu2a
între buzele ei. Ramase acolo, ademenind *k f seducătoare.*
Niciodată sedusă Spui lui apăsă dur într-al ei. îşi împinse şoldurile
•<e frecă de el ca o pisica dar îşi păstră limba cuminte,
• locUl ei. Lui Tess nu-i placeau limbile.
Palma lui îi prinse fundul şi doar ţesătura subţire şi r0sieîi mai despărţea pielea de a ei. îl aşteptă să'ducă
mâna dedesubt. Nu o duse.
în schimb, fură el sărutul. Prelua el comanda. De unde la început deţinuse controlul, Tess era acum lipită de perete, cu faţa prinsă între mâinile lui mari şi pricepute.
îi înclină uşor capul şi-i ridică bărbia. Cu degetul mare îi mângâie centrul buzei de jos, depărtând-o uşor de cea de sus.
îşi lăsă mâinile să-i alunece pe umeri, îşi aplecă spre ea capul şi îi simţi limba. Mai întâi testând doar, apoi alunecând înăuntru. Explorând.
Parcă ar fi fost sărutată pentru prima oară. într-un mod cu totul şi cu totul nou. Era o străină, prinsă pe un târâm exotic. Oare chiar îi plăcea să fie sărutată aşa?
Cumluinu se mai oprea. în câte feluri putea să
Îşi puse mâinile pe perete, deo^ ete de-o parte şi de cealaltă a
opului ei. îşi lipi pieptul d<î sanu • ^ .
Clipi şi deschise ochii. Ai lu
O ş-o devoreze. O trecură no f ^^
pe lângă corp.
îi prinse încheieturile şH strofbbică şi o prinsese

Tess fusese întotdeauna uşor cia ^cu trupul lui ca într-o capcană. Nu simte elibereze, dar nici nu se simţea în deplj^^ Mirosul de fum de lemn. Mirosul lui. ÎOM^-
îi dădu drumul. îşi cobori braţele până a?' odihnească pe şoldurile ei. ^ă^
„Bagă mâna dedesubt. Sub rochia mea..." j tăcere, dar Ian nu o ascultă. în schimb, se tr^Se ^ Privirea lui o căuta pe a ei. Fruntea i se încreţi. mapoi'
O dorea. Simţea cât de mult.
- Dumnezeule, Tess...
Se desprinse de perete şi îngenunche pe pătură. patui ar fi fost mai confortabil, dar era prea departe. Ian înge! nunche lângă ea. Flăcările strălucitoare le pictau braţele în ocru şi auriu.
Se întinseră împreună. Ian gemu:
- Eşti fantezia oricărui bărbat.
îşi muşcă buza ca să nu-l contrazică.
O sărută iar. Şi iar. Săruturi adânci, atât de ameţitoare, încât Tess avea senzaţia că se îmbătase. Avea pieptul gol, dar încă mai purta blugii. Ea avea picioarele goale, dar încă mai purta rochia. Mâna lui îi găsi interiorul genunchiului. în sfârşit! Dar chiar şi atunci, nu se grăbi, se mişcă încet. îi sărută clavicula, curbura gâtului. Se opri când îşi dădu seama că nu purta lenjerie.
Era udă. Atât de udă, că se simţea jenată. Dar nu păru să-l deranjeze. îşi arcui gâtul. Coapsele i se depărtară.
O atinse. Direct în centrul ei. Doar cea mai fină mângâiere. Apoi mai adânc. Mai ferm. Mai repede. Se destrămă.
Abia îi lăsă timp să-şi revină, înainte s-o atingă din nou. Se cutremură din nou.

Avea nevoie de el în întregime. Trebuia să-l aibă. îşi puse mâinile pe pieptul lui şi-l dădu la o parte de pe ea. întinse mâna după fermoarul blugilor. Simţi ce era acolo. CJros şi tare.• âinile

înainte să apuce să desfacă fermoarul. ji^Pj ^ se opri- îl privi şocată şi văzu expresia tul- ni^ re îi trăgea în jos colţurile gurii. ^are nici o legătură cu ce se-ntâmplă mâine,
^îrt dori din tot sufletul să fie aşa. ridică şi se îndreptă spre uşa de la intrare.
jjndeteduci?
.Afară.
De ce?
.Ghici- -Oh.»
Voia să-i spună că nu avea nevoie. Că o să aibă grijă jeel, de tot. Dar uşa se închisese deja.
Cu pieptul încă gol, ieşi afară în noaptea rece de aprilie.
Jena era prea mare ca să poată suporta gândul de a mai da ochii cu el când se întorcea, aşa că se retrase ca o laşă în camera ei. Ce-ar fi putut spune, când ştia că are dreptate? Cum putea această seară să nu fie legată de ce avea să se întâmple a doua zi? în ciuda exteriorului aspru, Ian era un om de onoare. Şi în acest moment Tess ura asta la el.
II auzi întorcându-se în timp ce-şi scotea rochia mototolită în ultimul hal, pe care nu avea să o mai poarte niciodată. Din baia de la parter se auzi apa curgând la duş. 0 făcuse să uite de Wren pentru o scurtă vreme, dar ţeastă escapadă magică departe de realitate se sfârşise. Soţii Denning nu sunaseră să ceară sfaturi. Nu o implo- raseră să vină şi să le ia copilul urlând de pe cap. Jeff şi Diane Denning se îndrăgostiseră de Wren din clipa în Care o văzuseră. Era un lucru pe care Tess îl înţelegea mult prea bine.

W j

A doua *zi* de dimineaţă, *îşi* făcu duş, se, chiar se fardă, ca un fel de armură ^tiq urma. Era abia ora 7 când termină, iarsoţij^S urmau să vină abia la 10. ' ennjn§

Cobori la parter. Uşa dormitorului scliPjt0r tredeschisă. Fără să privească înăuntru, ştiu că^'11' nimeni acolo. Energia care învăluia întreaga casâ^3 când era el prezent nu se simţea. nci

Se uită la ceas. Ce o să facă timp de trei ore? Era pre agitată ca să citească şi ar fi înnebunit dacă ar fi ^ înăuntru, aşa că-şi puse adidaşii şi un fâs şi ieşi.

Trebuia să danseze ca să potolească tumultul dinăuntrul ei, aşa că o apucă spre cabană. Dar se întoarse şi o luă în direcţia opusă. Ultima oară când urcase înspre biserica părăsită, o avusese în braţe pe Wren. De data asta era singură.

El era acolo, în mijlocul pajiştii învăluite în ceaţă. Tess se strecură printre copaci. Puterea ce se degaja din atitudinea lui o vrăjea. Braţele i se întindeau în lovituri măsurate, apoi picioarele *îi* intrau şi ele în joc. Purta doar

un tricou şi o pereche de pantaloni scurţi, gri. Chiar şi de

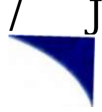
unde era ascunsă, Tess îi putea vedea musculatura pulpelor, forţa coapselor.
îl spiona ca o puştoaică de 15 ani, care pândeşte din tufişuri în speranţa că o să-l zărească pe băiatul de care s-a amorezat.
Gata cu asta! îşi îndesă mâinile în buzunarele fâşului şi ieşi dintre copaci.
Ian era atât de absorbit de antrenamentul lui, încât nu o observă din prima clipă. Tess alese cel mai plat ciot de copac şi se aşeză să-l privească. îşi pierdu ritmul, il găsi din nou. Dar nu continuă mult timp.
Se apropie de ea, ştergându-şi fruntea pe mâneca tricoului.
Era femeie în toată firea şi era ridicol să rosească asemenea unei fetiţe.
f, frumos, domnule North. Ar trebui să vinzi
^ nepoliticos. Mai degrabă îngrijorat lipeam să evit stânjeneala de a do Ua zL Nu că ^ ¿plat
ceva între noi azi-noapte. Fiindcă cuiva i s-a
lî'tfrică.
intenţionase sa fie atat de aspră, dar părea aborda mi s-a făcut frică. 3 Mie aşa mi s-a părut. 0 sprânceană neagră se arcui. .Mu trebuie să pari chiar atât de mândră de tine. -Spre deosebire de tine, eu am obţinut ce voiam', îndrăzneala ei îi dădea senzaţia că scotea la iveală femeia care ar fi trebuit să fie tot timpul. Din nefericire, el nu-i împărtăşea impresia. -Cred că am fost nebun. -E foarte neplăcut să fii om de onoare, nu-i aşa? -Dumnezeule, Tess...
-Vorbind de Dumnezeu... şi pentru că suntem practic într-o biserică... Ştiu că ar trebui să te iert pentru că nu ai vrut să-mi dai şi mie din bomboanele tale. Se prefăcu căzută pe gânduri. Dar nu. N-ai să vezi. lan rânji.
-Nu mai e alta ca tine, Tess Hartsong. Zâmbetul lui o topi. Aşa ar fi arătat dacă ar fi fost crescut într-o altfel de familie, eliberat de povara copilăriei pe care părea să creadă că o lăsase în urmă, dar care continua să-l urmărească, nevăzută, pretutindeni. Tatăl care îl abuzase, dar, mai rău chiar... mama care nu-l iubise suficient cât să-l apere. i r . . . , - De cât timp faci chestiile astea pe care le faci a.cn -Tae kwon do, în principal. De vreo -ce an, Ma, «ttreez şi într-un dojo retras, din Valley City.
-Care va să zică acolo dispari.

i JValley City era la aproximativ 25 de kilo şi doar puţin mai mare decât oraşul Temp^H^
Făcu semn din cap înspre rucsacul lui-
-Ai blocul de schiţe la tine?
- Fireşte.

- Desenează ceva pentru mine. Dar să nu f
Arătă cu degetul. Fereastra aia. Aia acoperită de
Se uită înspre locul pe care i-I arătase, o fereastn terală îngustă, cu arcadă. Geamul dispăruse şi tâmp^ de lemn atârna în unghiuri ciudate.
Ian ridică din umeri şi se duse să-şi aducă blocul de desen.
-Să nu uiţi să te semnezi după ce termini.
-încă mai'speri să scoţi bani pe eBay?
-Trebuie să-mi asigur cumva pensia.
Ian pufni şi se întoarse spre ea.
- Lasă-mă să stau eu în locul tău.
Tess se ridică şi-I lăsă să lucreze, în timp ce Ian desena, înconjură biserica printre buruieni şi se apropie de pârâul care curgea în spatele *clădirii.* Cea mai mare parte din vopseaua cândva albă a bisericii se cojise acum, lăsând să se vadă lemnul putrezit de dedesubt. îşi imagină vocile penticostalilor auzindu-se din *spatele* acestor pereţi. Credincioşii apropiindu-se în pas legănat de apele învolburate ale pârâului ca să fie botezaţi în numele Sfântului Duh. Se gândi la convingerea lor absolută că fiecare cuvânt din Biblie era adevărat. La abilitatea lor de a face abstracţie de secole întregi de traditie orală care existase înainte să fie transcrisă scriptura. O convingere atât de puternica ar fi fost reconfortantă, însă Tess prefera o abordare mai complexă a creştinismului. Totuşi, simţea mtr-un fel o legătura cu aceşti penticostali Nu credeau Şl ei m puterea Vindecătoare a dn "l ?
Găsi o zonă cu iarbă înaltă M,' S p o n , . în timp ce încerca să-şi lege cin«ătoar^P.eti CftteVB ^Vul taliei, Ian strigă de pe buştean- lmPmizată în juru»
Ani din iarbă şi se duse să vadă.
>câfga
'âur la ce se aşteptase, dar în nici un caz ^'^redare desăvârşită. Fereastra şi lujerii de ie- executate cu asemenea detalii impecabile, fi putut fi o gravură medievală. însă fix în i^f^î ferestrei...
^Li un iepure! "Jn iePure foarte frumos-
Un iepure din desene animate. Ce mama naibii,
la'Zâmbi îngâmfat, .parcă voiai ceva pentru o investiţie. Asta ţi-am făcut. .Cum aşa, mă rog? 0 privi cu exagerată compătimire: -în mod clar, nu ştii absolut nimic despre arta contemporană. Misterul adaugă valoare. -Aha.
-Lumea artei o va lua razna încercând să înţeleagă ce reprezintă iepurele ăsta. Licitaţia ta de pe eBay o să depăşească orice aşteptări.. -Şi ce reprezintă iepurele? -îmi plăcea Bugs Bunny când eram mic. Tess zâmbi.
;Ar trebui să-i dau un titlu, li luă blocul de desen din mână, se gândi câteva clipe, apoi scrise ceva. l-l dădu înapoi. Deasupra numelui său Şi a datei erau cuvintele: *Compoziţie în creion şi căcăreze k iepure.* ~Nu se poate!
-Din nefericire, nu am găsit căcăreze de iepure. Dar, cu titlul ăsta, ai mai scos încă o mie. Tess izbucni în râs. ^

Ian zâmbi la rândul lui cu gura pana la urechi. Arăta e*act ca pustiul care îl iubise cândva pe Bugs Bunny.

/ J

panseazfi cu mine 4

Se întoarseră împreună. Îi arăta o bale * Fotecă şi urme de coiot. îi arătă cum plantele* ^l,rs Pe deja să încolţească, cum primele flori apăruser^N
copacii cărora nu le dăduseră încă frunzele. ^

-Ai crescut la oraş, spuse ea. Mă tot întreb d ştii atât de multe. c H

-Am petrecut mult timp în natură de-a lunguj lor. Drumeţii, excursii cu cortul, plimbări cu canoea% râuri. Iar artiştii sunt de obicei foarte buni observat^ Oare cât de multe observase la ea.? Tensiunea care se domolise o idee reapăru când ajun. seră la casa şcolii.

-Trebuie să mă spăl, spuse el. Vezi să nu faci vreo cădere nervoasă până mă-ntorc.

- Nu fac prea des căderi nervoase.

Un mare neadevăr, ţinând cont că era ceva ce i se întâmpla în mod regulat, în ultima vreme.

Ian dispăru în dormitorul *strălucitor* şi ea se duse în bucătărie. O s-o dea de *gol* când veneau soţii Denning.? îi spusese clar că nu o să susţină povestea ei *cu* căsătoria, dar mai spusese şi că nu o s-o dea de *gol. Decât dacă* îl întrebau în mod direct.

Tess privi în *jur,* încercând să-şi amintească de ce venise în bucătărie. Pentru că le promisese, ca o proastă, că o să le gătească ouă Benedict. *Încercă să-şi* ***limpezească*** minţile suficient cât să adune *ingredientele.* Nu avea de unde să facă rost de bacon canadian, aşa *că trebuia* ***să*** se mulţumească cu bacon obişnuit. Va trebui să prepare şi sosul olandez, pe care nu-l mai făcuse ***decât o singură*** dată până atunci.

După cum era de aşteptat, maioneza se tăie, untul Şi gălbenuşul se separară într-un fel de griş care înota într-o zeamă apoasă. Ieşi să caute semnal la telefon şi îl prinse lângă bara din faţă a maşinii. Căută un *videoclip* pe ioulube ca să vadă cum să repare sosul. *Când reuşi*
l
r să'l dreagă, Ian se retrăsese în atelierul .. jinIIfllia je noduri în stomac.

"'^^y pece nu veniseră încă' ¿î^ ^'rezece minute chinuitoare, auzi o maşină. ^^^ fereastră şi văzul Lexusul oprindu-se în faţa mâinile pe stomac şi se forţă să respire de înainte să dea fuga afară, r înainte să se deschidă portierele, o auzi pe .-^'plângând în maşină. Aproape că smulse portiera coste-
jin^ren se ghemuise într-un colţ al scaunului de maşină, ...¿2 ochii umflaţi, gura căscată şi-şi scosese limbuţă ca ^hips de cartof printre gingiile roz şi ştirbe. *Tess* desfăcu centurile cu mişcări frenetice, scoase jeriţa şi o lipi corPul ei- Wren se linişti numaidecât. Simţi din nou impulsul să o ia la fugă înspre pădure şi să se ascundă în foişorul de foc. Să facă acolo o căsuţă pentru ele două, cu munţii la picioare şi cu noaptea luminată de stele.

Strânse copilul, murmurând ca să o calmeze. Cerân- du-şi parcă iertare că o abandonase. Auzi zumzet jos de raci bărbăteşti. Treptat, trupul lui Wren se relaxă. -Ai o atingere magică, spuse Diane. Abia atunci Tess se întoarse spre ei. Jeff arăta elegant ca de obicei, dar Diane părea să

nu-şi fi amintit să se pieptene. Era dată cu ruj, dar nu-şi machiase şi ochii şi, în locul lanţului gros de argint, pe puloverul ei negru era acum o pată de lapte.

-Wren e la fel ca tatăl ei, declară mândru Jeff. Şi Simon făcea mare balamuc. Diane întinse mâna şi o puse pe căpşorul lui Wren.

-Eram mai tineri atunci.

- Poate fi epuizantă, reuşi să spună Tess.

Diane îi răspunse cu un zâmbet obosit.

-Cu siguranţă, am avut **şi** nopţi mat **bune.**
Un licăr de speranţă apăru în sufletul lui T că planul ei funcţionase. Poate că realitatea d P oat pa de un nou-născut îi făcuse să-şi dea seama câ a §e să-şi asume permanent acest rol. Poate că ini^Nu înmuiaseră când văzuseră cât de repede reUşiSe t ^Se
o calmeze pe Wren. ' sâ
Diane însă îi zdrobi numaidecât speranţele.
- Este adorabilă. A meritat fiecare clipă de somn pi dut. Cum ar putea cineva să nu iubească această creatură?
-Simt miros de bacon, spuse lan. Să vedem ce-a pregătit Tess.
-Totul este mai gustos cu bacon, spuse Jeff, întruchiparea bunicului jovial.
Tess îi aranjă căciuliţa lui Wren. Bebeluşul nu avea mirosul ei obişnuit. Mirosea în schimb a parfum şi a after-shave.
Ian turnă cafea.
-Wren mi-a zâmbit aseară, anunţă Jeff.
-Mie, nu.
Tonul aspru al lui Diane îi trezi din nou speranţele lui Tess, doar ca să se prăbuşească încă o dată.
- Dar nu am uitat cum să fac un bebeluş să scoată aerul şi ador felul în care-mi prinde degetul cu mânuţa.
Wren adormise. Tess trebuia să o lase jos, ca să poata termina de pregătit masa. Sau să o dea înapoi bunicilor ei. Nu putea face nici una, nici cealaltă. Şi nici nu putea să o poarte în eşarfă, pe lângă cuptorul încins.
O puse în braţele lui Ian. Slavă Cerului, acesta nu protestă, deşi nu arăta tocmai fericit.
Sosul olandez îi ieşise excelent, dar ouăle erau prea tari şi arsese marginile chiflelor englezeşti. Jeffs fu sin' gurul care mâncă totul.
Tess abia dacă se atinse de mâncare. O ţinea din nou în braţe pe Wren, preţuind fiecare clipă.

Diane împinse farfuria din faţă.r închipuiţi că suntem înfiorător de ca ^ insistăm ca Wren să fie crescută într-o nu pot suporta gândul că ar putea f p j e a s i cicatrici pe care trebuie eu să le port. î<£e cu griiă cuvintele. 1 fe^1- ¿acă este cinstit sa pui semn de egalitate 'tlU nM ta şi cea a altor copii crescuţi numai e ^^dreptate. Doar că... Mama mea a avut cele mai ntii şi îţi garantez că printre acestea nu s-a nu- m-ciodată să cadă sub influenţa bărbaţilor abuzivi. ^Eu ştiu un singur lucru cu certitudine, spuse Jeff.

e că noi ne dorim ce este mai bine pentru Wren. formalităţile legale s-ar putea să mai dureze, dar cred că ■untem de acor(^ că nu este interesu^ eisă aşteptăm lână sunt puse toate virgulele. Are doar o lună, trebuie să ne mişcăm repede. Să rezolvăm totul, până nu se ataşează prea mult. Tess dădu să le spună că Wren se ataşase deja, dar jeff nu terminase.

-Eu şi Diane înţelegem schimbările pe care va trebui să le facem ca să creştem un copil la vârsta noastră, dar suntem mai mult decât dispuşi să le facem. Avem noroc că putem angaja pe cineva să ne ajute. -Să vă ajute?

Tess se îndreptă atât de brusc în scaun, încât Wren scoase un scâncet de protest. -Te referi la o dădacă? -Nu neapărat, dar...

Tess sări din scaun.

- Credeţi că e cel mai bine să o desparţi pe Wren de singura mamă pe care o cunoaşte şi sa, daţi o dădacă?

Buzele lui Diane se strânsera._

-Nu asta este intenţia noastra, Tess. Şi poate ca ar fi bine să-ţi **adresezi** ţie însăţi aceasta întrebare. Crezi că e cel mâi bine pentru Wren sa fie crescută de o femeie

*tâcare abia se descurcă de la o zi la alta, ca re in faţă nu pare să aibă o slujbă şi ale cărei pl anurj IC> d e torie sunt mai mult decât vagi? ae <%

- E viaţa ta, fireşte, se grăbi Jeff să adauge. Şj mi te judecăm decât în măsura în care alegerile 3eo afectează pe Wren.

Tess vorbi cu toată fermitatea de care era în sta re-

- Planurile noastre sunt vagi doar pentru că nu ani avut nici un motiv să ne grăbim. Până acum, vre au % spun.

Nu se putea uita la Ian. Oare acum o s-o dea de gol?

Jeff se întoarse spre el.

- M-am interesat puţin de tine de când ne-ai contactat. Am înţeles că ai stârnit ceva valuri prin prima tinereţe.

-Nişte valuri destul de mari, spuse Ian sec. Familia mea m-a renegat. Beam prea mult, mă drogăm şi trăiam pe străzi. Nu eram în stare să păstrez un loc de muncă, nu-mi păsa de nimic, mă interesa doar să-mi las semnul pe orice suprafaţă plană care-mi atrăgea atenţia.

- Familia ta nu a fost familie! declară Tess. Ai avut noroc că ai scăpat de ei.

Jeff nu clipise în faţa prezentării lui Ian.

-Admir un om care îşi asumă greşelile. Şi recunosc şi că te-ai revanşat, nu doar în carieră, ci şi prin acţiunile de caritate.

„Ce acţiuni de caritate?" se întrebă Tess.

Ian nici nu voia să audă.

-Nu e nici un merit în asta. E uşor să scrii cecuri, nu e asta dovada unui caracter puternic.

-Eşti prea modest, spuse Jeff. Cum rămâne cu timpul - ca să nu mai vorbim de banii - pe care-l dedici acestor centre comunitare?

Alt lucru de care nu ştiuse nimic.

Ian se încruntă.loc tăieri de buget, artiştii sunt întot- ori ^
mar£ greşeală, când sunt, une-
ne^a vizai aP 1 ratori unor CUpil I"
Ki#iriU'adabil» dar Internetul nu ne poate spune
■ ^ * k l i cel ^ . nepoata ei, care dormea în braţele
CePriVISP
Jess- . Tess o iubeşte pe Wren, dar tu? 1 ' d u b e ş t e pe Wren, spuse Tess. Ar face orice da*1 o că e| nu,şi exprimă atât de uşor senti- PentrUReîntoarse spre el, implorându-l cu privirea, fd putea găsi un tată mai bun. Ochii lui îi întâlniră pe-ai ei. Asta era. Nu mai putea
¿ea pe ocolite.
evident, lan se ridică de la masă şi se duse sus. **Abandonând-** o. Abandonând-o pe Wren.
Se terminase. Fusese prea mult pentru el. Tess clipi, înghiţi. 0 ridică pe Wren pe umăr, fără să se uite la
Diane sau la Jeff.
Auzi clinchetul de metal în clipa în care Diane puse tacâmurile pe farfurie. Jeff îşi drese vocea. Wren scânci în somn. Apoi paşi grei răsunară pe trepte şi Ian se întoarse. Adusese unul din blocurile lui de desen. II puse pe masă, în fata lor, şi îl deschise la un desen care o înfăţişa pe Wren dormind în braţele lui Tess. Dădu pagina. Wren plângând. încă o pagină. Wren căscând. Era apoi un studiu cu urechile ei în formă de scoică şi gura ca o petală de orhidee, cu buziţa de sus uşor mai umflată. Desen după desen - fiecare mai delicat, mai eteric decât cel dinainte şi nici unul nu ar fi putut fi executat cu
sPtay-ul sau cu trafaletul. Tess simţi că o înţeapă ochii. Nu avusese mc. cea ma.
mică idee că făcea desenele astea.
ou • j Diane îşi P"se ° mana pe obraz
- Oh va, de m.ne wa. , ^ ^ m
Şi vocea u ramase parca ut e
~ Â
pentru prima oară, Jeff părea să fi rămas p. „ şi avu nevoie de câteva momente ca sa-şi revi c%

- Cred că am primit răspunsul la întrebarea lu h
Diane rămăsese privind o pagină în care er ^
ciuful cârlionţat al lui Wren. Ridică ochii
dent tulburată. ei,evi-

- Oamenii pot rămâne logodiţi timp de ani întrej?i întâmplă foarte des. Noi... *eu* am nevoie să ştiu cfes dedicat pe termen lung. Că Wren va avea părinţi. ?t'

-Vorbim ca doi bătrânei din alte vremuri, nu-iasa? spuse Jeff.

Diane respinse râsul conciliant al soţului ei.

- N-o să-mi cer scuze. Nu vreau să-mi petrec restul vieţii întrebându-mă dacă nu cumva Wren o să ajungă victima unor iubiţi abuzivi.

Tess îşi ridică bărbia.

- Nu am obiceiul să mă asociez cu bărbaţi agresivi. -Nu e nevoie decât de unul singur, spuse Diane. în
iad să-i putrezească oasele!

-Dar Ian? exclamă Tess. De unde ştii că nu mă plesneşte când suntem doar noi doi sau că... sau că nu este un pervers obsedat de fetiţe.7

- Este?

Tess nu avea dreptul să se simtă ofensată, având în vedere că ea deschisese discuţia.

- Fireşte că nu!

- Nici nu credeam, spuse Diane. Am un simţ deosebit de fin când vine vorba de secături. Chiar dacă se ascund în spatele celor mai respectabile imagini.

-Aşa este, spuse Jeff. Un judecător. Unul dintre cei mai importanţi oameni din oraş, dar Diane a ştiut. Şi l-a dat în vileag.

Diane flutură din mână.

. " Asta nu are nici o importanţă acum. Trebuie să stiu că legătura dintre voi e solidă. Ian puse blocul de desen sub braţ

\

mine şi Tess, spuse el ferm. A^cStC Trează să nu ne amestecăm, zise Jeff. 'l?n'neSUgleoaică nu se lăsa impresionată.

pifbofIU suPun amândurora- 0 să am griJă ca

, ¡¡¡r fu renunţe la drepturile parentale până ce nu ^certitudine că nepoata mea creşte într-un mod ^vârat sig1^

o strânse mai tare pe Wren.

%s da viaţa pentru ea.

'Ine îşi coborî privirea.

Sunt sigură că şi mama mea gândea la fel.

Xeea ce ne ceri tu nu este necesar, i-o întoarse Tess.

„E nedrept, recunosc, spuse Diane. Dar este necesar.

Tess pierduse. Nu doar bătălia, ci întreg războiul.

-Nu pot să fac asta.

-Atunci, avem răspunsul, spuse Diane încet.

-Aşteaptă.

Jeff o prinse pe după umeri.

-Diane, de multă vreme ne dorim să vizităm Ashe- ville-ul şi e doar la două ore distanţă. Hai să-i lăsăm singuri o zi, să se gândească, să discute ce şi cum. Se uită la Tess. Îţi promitem că vom face totul ca schimbarea să fie cât mai uşoară cu putinţă pentru Wren.

li ofereau lui Tess o mică păsuire. în mod previzibil, Ian dispăru îmbufnat în pădure de îndată ce bunicii lui wren plecară, mormăind ceva despre puţină linişte.

Tess o hrăni pe Wren, o schimbă, încercând să nu se gândească - să nu simtă dar era imposibil. Diane Şi Jeff erau doi dintre cei mai de treabă şi mai bine atenţionaţi oameni pe care îi cunoscuse vreodată. Şi nu era drept să-i urască în asemenea măsură. Cât despre kn... HI se comportase onorabil - mai mult decât onorii. Ce îi cerea ea era nerezonabil şi nu avea dreptul să fie supărată pe el pentru că refuza. Nu avea dreptul să fie supărată pe nici unul din ei. Dar era.

r AIan plecase când cobori a doua zi de j- dar Land Cruiserul lui era afară, aşa că CeuS o ştersese la Manhattan. În timp ce Wren te JS betonul, auzi o bătaie în uşă. Se întorseseră dT^1 Denning? Sau erau alte adolescente/ Nu putea S°® nici uneia dintre aceste două situaţii, însă nii'i dădu voie să ignore bătaia în uşă. O băgă pe în eşarfă şi se duse să deschidă. ren

O femeie slabă şi dreaptă ca o mătură, cu păr cărunt drept şi tern, stătea de cealaltă parte a pragului. Ar fi putut avea oricât între 40 şi 60 de ani. Avea tenul as. pru şi bătut de vreme, semn că ridurile care îi brăzdau faţa erau rezultatul muncii în aer liber. Spre deosebire de Rebecca Eldridge, femeia asta părea că face parte de generaţii întregi din munţii care îi înconjurau.

- Iertare că vă deranjez, domniţă. Eu sunt Sarah Childers, şi soţul meu, Duke - el a rămas în maşină - s-a tăiat rău de tot la mână în burghiul de grădină azi-dimineaţă. Am auzit că l-aţi ajutat pe băieţelul Eldridge când s-a tăiat la picior şi v-aş fi tare recunoscătoare dacă v-aţi putea uita la Duke.

Tess începu să spună tot ce trebuia să spună - că nu era medic, că nu avea practic nici un fel de echipamente medicale, că nu avea licenţă de practică pentru activităţi medicale în Tennessee. Dar ochii femeii se lipiseră deja de Wren.

-Domnul fie binecuvântat, da' tare dulcică mai e! puse m,âna Pătată de soare pe obrazul fetiţei. Duke spumegă de furie că n-am vrut să-i cos eu mâna.

convină înfTna Că Şa nsde ca Sarah Childers să-şi ZIT ? mCargă Imedic ^eau spre zero. tcss se dădu la o parte din uşă, -O să arunc o privire, doamnă ChiM j j e eravă, va trebui şi meargă la dotîi, ^ d crede în doctori. Ultima oară când Um numneîeu fie binecuvântat< leşinat pe po- /l durut capul o săptămână întreagă.

H se fatâmplă' de k contuzii> mormăi Tess

at ce doamna Childers se duse la maşină, după ifl#i ' F

•0tnuke ChiWers era chiar şi mai înăsprit de viată de- soţia lui- Avea urechi mari, o mustaţă neîngrijită şi ^ţe'de păr cărunt care îi ieşeau de sub o pălărie vecta, **culoare** nedefinită. În jurul mâinii era înfăşurat un „r0sop uu tocmai curat.

' **-Coase**-mă şi gata. Am treabă, spuse el, în loc de salut.

-De ce vorbeşti aşa cu doamna? îl dojeni Sarah, în timp ce Tess se ducea după trusa de prim ajutor. îmi cer scuze pentru soţul meu. "Nu prea-i place că s-a rănit. -Dacă ai fi făcut aşa cum ţi-am spus... mormăi el. -Eu nu te mai cos, Duke Childers! Tess îl conduse spre masa mare din living, care părea că începe să se transforme în masă chirurgicală. -Luaţi loc, domnule Childers. -Mă cheamă Duke, zise el. Montez garduri de când mă ştiu. Mare tâmpenie am făcut.

Tăietura din palmă era adâncă, aproape de degetul mare. Un jet de sânge proaspăt ţâşni în clipa în care Tess înlătură prosopul. Chiar dacă ar mai fi avut setul de sutură pe care-l folosise pentru piciorul lui Eli, nu ar fi mers aici. ~ E nevoie de cusături, zise ea. - Domnul fie binecuvântat, pentru asta am venit, zise S«ah, ca şi cum Tess nu pricepuse esenţialul. Tess apăsă o faşă de tifon curat peste ana._Se vede că nu eşti *de* pe-a ici. Aici, fn n,Unci ajutăm unul pe altul. Să mergem, Sarah! n°< ne

Tess stia când era învinsă şi îi opri cu o mână Pe în clipa în care începu să se ridice *de* pe masă. ^ -O să doară îngrozitor. Duke ridică din umeri.

-„Mult îi este dat să sufere dreptcredinci0SuIui Dar Domnul îl ajută să treacă peste orice năpastă.« Psalmul 34. -Bine atunci.

Tess se întinse peste bebeluşul adormit ca să-i cureţe şi să-i coasă mâna lui Duke. parcă ar fi cusut piele de pantof, dar bărbatul abia dacă *tresări.*

Ian se întoarse tocmai când termina. *Era* în mod iraţional furioasă pe *el* pentru că *plecase* într-una din expediţiile lui în natură şi o lăsase să *rezolve* singură urgenţele medicale.

-Tu eşti artistul ăla.7 întrebă *Duke, când* Ian se aşeză pe bancă şi-şi scoase bocancii, lan puse ghetele deoparte.

- Ian North.

-Am auzit că l-ai ajutat pe Pete Miller cu *stupii.* Ian se ridică de pe bancă.

- Mai mult l-am încurcat.
- Da, aşa a zis şi el.

Duke îşi ţinu mâna nemişcată în timp ce Tess mai răcea o cusătură.

- Femeia asta a ta se pricepe binişor la *doftoricit.* ian se apropie şi privi peste umărul lui Tess.

PnSlT^ PUtVHi răSpUn2i «ngur. repede 1 VMU8C 8ufidenI' ^tru că se retrase

cordfe t0tL,?i înCrederc « *că o operaţie pe punctat.• ,ltima cusătură şi bandajă rana tocmai Vasă se mişte la pieptul ei. ţVen'UlC'tii rana curată, tot e o şansă mare să se ^cbi^! cantibiotice. li mângâie spatele lui Wren. l:[i:t târaIată o

panseazfi cu mine 1

cangrenă? Poate la unul din câini? ţ'^^şi mâna ta. Şi dacă-ţi trece măcar o clipă V^^o s'ă poţi să dai fuga aici şi să-mi ceri să ţi-o t^-^iesc să te gândeşti mai bine, pentru că o să-ţi tii,tC ^întorci de unde-ai venit. Ai priceput? nu Pârea ofensat. „Da, doamnă. Ian zâmbi.

Ţess îl puse pe Duke să-i dea cuvântul de onoare că o întoarcă peste câteva zile să-i verifice rana. lan îl privi cu înţelepciune.

-Te sfătuiesc prieteneşte să nu o faci să vină după tine. E foarte afurisită. -Ca mai toate femeile.

După ce Duke şi Sarah plecară, Tess privi bancnota de zece dolari mototolită pe care i-o aruncase în timp ce ieşea pe uşă. -Domnul fie binecuvântat, mormăi ea. lan o ajută să strângă.

- Dacă ai de gând să te stabileşti definitiv în Tempest, va trebui fie să tii usa aia în permanenţă închisă, fie să-ţi faci rost de documente legale, fiindcă am senzaţia că o să fie din ce în ce mai rău. . . .

-Nu e normal! Femeile gravide se uită la mine de Parcă se tem să nu le blestem copiii, în vreme ce oamenii mia vin aici de parcă ar fi clinică de urgenţe. Nu vreau săfiuvindecătoareasaaiKu! ^

-Arunci mar trebui ^ P ^ q ^
wren ca sa p ^au s-o las. Şi unde să plecăm?
-Sa o iape Wteii-
J 1

-în lumea civilizată. Privirea lui alun gii ei şi peste puloverul pătat de salivă dfk hotărăşti, dar s-ar putea să vrei să te schimbi ^ \

încercă să se împotrivească, spunându-i - s-o lase pe Wren, dar Ian era ferm. Nervoasă' - Vrea pantalonii de stofă, o bluză albă de mătase *şi jJ Use* croit pe corp. ' 'azer în scurt timp, erau în drum spre Knoxville. - De ce acolo.7 - De ce nu.7

Era evident că nu voia *să-i s*pună nimic, aşa că nu mai vorbi nici ea. Cu fiecare kilometru, atmosfera din maşină era tot mai încărcată. Dacă ar fi fost o zi normală şi ei ar fi fost doi oameni normali, i-ar fi spus unde se duceau. Dar nimic din ce se întâmpla acum nu părea normal.

Când opriră în cele din urmă într-o parcare acoperită din centrul oraşului, Tess regreta amarnic că acceptase să vină cu el. Ieşiră împreună în soarele după-amiezii. Ian mergea repede, şi Tess lungi pasul ca să ţină ritmul cu el, dar, oricât ar s-ar fi grăbit, tot rămânea în urma lui.
Se opri în cele din urmă în faţa unei *clădiri* impunătoare din cărămidă roşie. Chipul îi era parcă tăiat în piatră - fruntea încruntată, ochii *mijiţi,* gura strânsă. Tess citi inscripţia.

TRIBUNALUL DIN KNOXVILLE -Asta este, Tess.

Era mai mult un şuierat decât o propoziţie. -Asta e gestul meu măreţ. Poate că el ştia despre ce vorbeşte, dar ea, nu.
-Nu înţeleg. Ce....[7]

Intră în clădire înaintea ei. Tess se grăbi să-l **urmeze.**
-Ian! Vrei să **te** opreşti.[7] Despre ce **e** vorba? De
ce...[7]întrebări! mârâi el, răsucindu-se spre ^ai P[11]!^^ odată
prostia asta, ca să ne putem î^f^nus-a întâmplat.

panseazfi cu mine 3

rer^pironiră într-ai ei. Nu clipeau. Tess îl prinzi lul S . -
Secundele se scurgeau. Nu înţelegea.
^noi înţelese.
na ră ceva o izbeşte fix în piept, lasand-o
^u senzaţia

tără Oh lan- ^ăcU Un e^ort Să respire- ^sta e— •l?llpe toţi dracii, nul Nu sunt

sigur! Mai ai şi alte întrebări stupide?

Limba îi rămăsese Lipită de cerul gurii. Clătină din cap-
Erau parcă mii de formulare de completat. *Locul naşterii. Părinţii.* Studiile. Tess se opri când ajunse la întrebarea despre istoricul marital.

Data încheierii ultimei *căsătorii:.....................*
Motivul încheierii ultimei *căsătorii:......*

Tess completă informaţiile cu un nod în stomac - nu din cauza durerii care o imobilizase atât de multă vreme, ci din cauza emoţiilor pe care le încerci atunci când intri, pe nepregătite, într-o altă etapă a vieţii.

Nu exista perioadă de aşteptare, însă o ceremonie oficială trebuia programată în avans, lan reuşi cumva să convingă o persoană oficială - probabil prin ameninţări, Pentru că în nici un caz nu părea să o fi făcut prin farme- CU1 personal - să săvârşească mârşava faptă.

Persoana oficială era o brunetă veselă, care abia dacă Părea suficient de mare cât să deţină permis de con- tWre şi care deveni considerabil mai puţin veselă pe Măsura desfăşurării scurtei ceremonii. Cine putea s-o învinovăţească? Mirele sumbru şi mireasa transfigurată erau ¿hiar imaginea clasica a unor tineri îndrăgostiri.

Când sosi momentul ca Ian să-i dea un inej dumerit preţ de o clipă, apoi scoase un pj* j. ră>e îi luă mâna lui Tess şi desenă o linie circul degetului inelar. a*aba2a'

De îndată ce totul se termină, Tess fu j , letă, se închise într-o cabină şi încercă să ab 3 t0a' contradicţiile dintre nebunia gestului pe care tocm'^ făcuseră, complicaţiile care decurgeau din acesta ricirea extatică la gândul că Wren avea să fie acum'i ■ pentru totdeauna.

Dacă nu cumva soţii *Denning* se răzgândiseră. Când ieşi, îl găsi pe ian *sprijinit de* perete, cu braţele încrucişate, cu capul plecat. Un bărbat învins. îi datora totul, dar nu putu decât să-i atingă braţul.

- Ce te-a făcut să te răzgândeşti.[7] De ce-ai făcut asta?
-Pentru că tu eşti mama demonului ăluia mic şi tu eşti cea mai potrivită persoană să o crească. Şi, cu siguranţă, asta şi-ar fi dorit Bianca.

încă un lucru pe care considera că i-l datora Biancăi. Deşi îşi plătise de mult cu vârf şi îndesat orice datorie.

capitolul 15

Pe drumul lung de întoarcere pe care îl străbătură în tăcere, Tess se uită tot timpul la verigheta ei din pastă de

pix. Verigheta ei adevărată era ascunsă într-o cutie, în fundul sertarului de lângă noptieră. în timp ce studia

cercul albastru din jurul degetului, îşi dădu seama că trebuia să revină la realitate. Totul se schimbase. Daca soţii Denning se ţineau de cuvânt, Wren avea să fie a ei şi Tess va trebui să-şi facă ordine în viată. Asta însemna să găsească o slujbă serioasă, din care să poată trăi amândouă - lucru imposibil cu banii pe care îi ***câştiga*** ia Hornul Spart.

Kilometrii treceau unul după altul. Oricât şi-ar fi do- nt să nu fie aşa, nu se putea gândi decât la o singură

buia să se întoarcă la meseria de asistentă, iiti^f - soluţie ca să poată asigura un trai decent
' .pa a'ta ^vCi e doua.
>e cert _
0peritc_- , ...
iciodată nevoită să priveasca cum o mamă se stinge sub / ile coşmarurile ei 11 reveniră m minte. f 1 ^e pU tinţa. Asistentă, da, dar nu moaşă. Moaşă a i fie niciodată. Poate o să găsească ceva în ge- ^ sau dermatologie. Orice care să nu implice adu- "rf,eS,lume a unui prunc alunecos, cu capul ţuguiat Ijlt de secreţii. O slujbă în care să nu mai fie ° până ce ajunseră la casa lui Heather ca să o ia pe tfien, Tess se resemnase. Nu simţea nici un fel de che- u^re nici pentru geriatrie, nici pentru dermatologie, dar o să facă ce trebuia să facă.

Heather deschise uşa, aruncă o privire spre chipurile împietrite ale lui Tess şi Ian şi trase o strâmbătură. - Felicitări?

Tess se răsuci spre lan.

-I-ai spus lui Heather ce intenţionai să faci, dar nu mi-ai spus mie?

- Heather e ca Dumnezeu, răspunse el. Poţi să-i spui orice.

Heather îi dojeni în timp ce i-o dădea pe Wren lui Tess.

-Bebeluşii simt vibraţiile energetice din jurul lor. Aveţi răbdare unul cu celălalt. Ian şi Tess răspunseră în acelaşi timp: -Spune-i ei, nu mie!

- Eu am mereu răbdare.

Heather îsi trecu mătăniile printre degete.

-Aţi avea amândoi de câştigat din nişte şedmţe de Meditaţie.

- Mai ales el, spuse Tess. Heather oftă.

Mm Acasă, în vechea şcoală, nimic nu Se Scjy
Bocancii lui Ian erau tot acolo unde îi lăsase y ^V dimineaţă
rămăseseră în chiuvetă. ^'e cje
Tess o duse pe Wren în dormitorul de sus şi re . o transfere în pătuţul ei fără să o trezească. ' să Se furişă în baie. Reflexia ei o privea din oglindă... le ternă, *ochi* injectaţi, maxilar încordat. Arăta groai^ încercă să-şi cureţe cu apă şi săpun inelul desenat cu pixul, dar pasta se încăpăţâna să rămână acolo.

Luă monitorul *şi coborî* la parter, unde îl găsi pe Ian întins pe canapea, cu un pahar *plin* de whisky. îl ridică spre ea într-un toast *batjocoritor.*

-Asta e tot. *înţelegi, da!* Tu *şi* Wren nu mai sunteţi răspunderea mea.

Simţi un straniu *sentiment de* tandreţe faţa de el. -*Categoric,* spuse ea. Ai făcut mai mult decât suficient. Mă ocup eu de aici.

Era rândul *ei să facă un gest* măreţ. Se aşeza langa el, *pe* canapea. *întotdeauna seducătoare. Niciodată sedusa. îşi trecu un picior* peste *coapsele lui şi se urcă pe* el. Ian o cuprinse cu mâna pe *după talie.*

-Ar fi cu mult *mai bine dacă* n-ai mai sta încruntata.

- Nu sunt încruntată!

La naiba.' Era. Se forţă să se *relaxeze.*

- *Mai bine!*

- Oarecum.

Dar una din *mâinile lui* rămase *pe şoldul ei. -Tess,* nu e o *obligaţie.*

O bătaie *puternică* răsună în uşă. Tess sări şi Ian mârâi. -Ce mai e acum:

Era aproape ora 22.00. Prea *târziu* pentru vizite *de* plăcere.

Strângând din dinţi, Tess se *ridică din* poala *lui.* - Răspunde tu şi spune-le că nu sunt *doctor!* ian se duse şi deschise uşa.£■•■ ^ de
panseazfi cu mine 1
bărbat tânăr. Tess privi peste umărul lui ,<tru băieţi de vârstă adolescentă de cealaltă recunoscu pe iubitul Avei, Connor, un ^''uşel, blond şi atletic şi pe iubitul lui Imani, ^'^înalt'şi cu oAelari. Pe ceilalţi doi şi4 amintea ■^b°k Hornul Spart, un puşti subţirel pe nume Noah ,roşcovan căruia toată lumea îi spunea Psycho. 'llinUn or îşi îndesă mâinile în buzunare.
^va- ne*- trimis aicL *seara asta*7. Trebuia să stea de vorbă cu ei în seara "lasfârşitul unei zile care fusese, cu siguranţă, cea ¡¡lungădin istorie? „E târziu, spuse Ian.
-M-aţi Putea veni mâine? întrebă Tess. Sau poimâine? -Oh, sigur... Da.
Se retraseră aşa de repede, încât era sigură că n-o să mai vină.
-Staţi!
Erau deja în capătul drumului. Ian scoase un geamăt. În acelaşi timp, se dădu la o parte, şoptindu-i în ureche în timp ce Tess îi primea în casă pe băieţi: -Cea mai proastă idee de până acum.
Se duseră împleticindu-se la cele două canapele, dar se înghesuiră doar pe una din ele. Toţi patru păreau construiri doar din mâini şi picioare lungi cu care nu Ştiau ce să facă. lan avea dreptate. Chestia asta o să-i atragă şi mai multe belele.
- Părinţii voştri ştiu că sunteţi aici? Nu contează.
Fireşte că nu ştiu. , „ . . , ...
Toţi patru **devenită** pe data pasionat, **de** proprule picioare. sentimentul datoriei şi instinctul de^uto^pâiare^Datwia câştigi- Spre deosebire de fete,
/ i
era posibil ca aceasta să *fie* singura şansă aibă cu băieţii şi trebuia să spargă repede Careow
- Hai să eliminăm mai întâi o problen^ v?" faceţi griji în legătură cu mărimea. Mai mare n
nă întotdeauna mai bine. Nu-i aşa, Ian? U 'nseartv
Ian se opri cu scârţâit de frâne în drumul J • scări. Cutele de pe frunte se adânciră, devenind ad ^ te şanţuri. Probabil că ea nu-şi revenise încă după ^ se petrecuse în acea zi, pentru că nu părea să aibă ni^ problemă în a-şi controla zâmbetul *vesel şi* senin. ^
-Mai mare, mai mic... Toate sunt diferite, dar toate funcţionează aproximativ la *fel de bine, nu* eşti de acord7
- N-aş îndrăzni să te contrazic, *spuse el,* pe un ton care sugera că tare i-ar mai *fi* plăcut să o contrazică în multe, mai ales în intenţia de a-l atrage în această discuţie.
- Găseşti nişte hârtie şi creioane pentru băieţii ăştia?
- Nici nu ştiu ce altceva mi-ar plăcea mai mult să fac.
Nici măcar nu încercă să-şi ascundă sarcasmul.
Băieţii o să fie mai reticenţi să se deschidă decât fetele şi avea nevoie de o metodă eficientă ca să acopere aspectele esenţiale şi să-i trimită acasă.
- Scrieţi toate întrebările pe care le aveţi, oricât de stupide vi s-ar părea. Schimbaţi-vă *scrisul,* dacă vreţi.
Uriaşul care îşi spunea Psycho pufni, dar, după ce Ian le întinse câte o foaie de hârtie din agenda pentru cumpărături din bucătărie, se puseră toţi pe scris.

Tess se uită la monitor ca să se asigure că Wren era bine şi auzi sunetul liniştitor al sforăitului de bebeluf Traversă

panseazfi cu mine 2

încăperea şi se aşeză între Ian şi scări, asigură"' du-se că nu poate să evadeze. Ian înţelese ce făcea şi aplecă să-i şoptească la ureche:

-Am şi eu câteva întrebări.

-O să-ţi dau şi ţie o broşură, îi răspunse ea, tot în şoaptă.

-Drăguţ **din** partea ta, dar... mă **întrebam... Privirea** lui **deveni obraznică.** Cât de **mare** e **prea mare**?

- n intimideze şi Tess se duse să adune întrebe ■

' *timetri chiar e prea puţm? Pe bune.*

^ C*2că tragi un vânt în timp ce eşti în acţiune?*

^Lexlesbieney

C*J*câte ori poţi să te masturbezi fără să însemne că*

Grtzave întrebări, băieţi, spuse ea, făcând eforturi

nU pufnească în râs. Dar prea multe ca să putem aco- ' i

totul în seara asta. Aşa că o să începem cu ce este

;ai important.

Se aşeză pe canapeaua din faţa lor.

-în primul rând, nu trebuie să o faceţi doar pentru că vi se pare că o fac toţi cei din jurul vostru. E un semn de imaturitate să faci sex înainte să fii pregătit. Există mii de motive bine întemeiate ca să aşteptaţi.

-Eu sunt pregătit, se lăudă Connor.

-Şi eu, zise Psycho.

-Serios?

îndreptă biletele de hârtie spre ei.

-Atunci de ce nu a întrebat nici unul despre metode contraceptive? Sau poate vreţi să deveniţi tătici cât mai curând.

le captase atenţia.

începu să le enumere informaţiile de bază legate de metode contraceptive şi de BTS, apoi aduse în discuţie câteva dintre chestiunile mai delicate pe care le menţionaseră fetele, inclusiv băi fierbinţi, sex oral şi - fără să se uite la Ian - sex anal.

Anthony, prietenul lui Imani, se aplecase în faţă în timp ce o asculta, cu braţele sprijinite pe coapse. Connor al Avei se tolănise pe pernele de pe canapea, cu o expresie îmbufnată. Psycho părea că ar fi vrut să-şi ia notiţe, iar Noah începu să-şi roadă unghiile.

/ Â

Le spuse încă o dată că era recomand M până să facă sex, apoi se întoarse la element V* a?t% - Dacă-i spui vreodată unei fete că nu vrei *de W prezervativ pentru că nu-ţi place cum se simV* că nu te iubeşte dacă îţi cere să-ţi pui unul.. fUÎ!'5Pui că eşti un dobitoc *egoist şi* că nu-ţi pasă decât dT^ Cu un zâmbet îngâmfat, Connor îşi întinse bi^L* spătarul canapelei. Tess începea să-l antipatizeze^ în ce mai mult pe iubitul frumuşel al Avei. 'n Ce

- Şi mai e ceva despre care nu m-aţi întrebat nici unul din voi, spuse ea. Se numeşte acord.

începu să spună mai multe, ap *oi îi veni o idee* mai bună. Se întoarse spre ian.

- Ian, poate vorbeşti tu despre asta. Din perspectiva unui bărbat.

în loc să dea înapoi, veni şi se aşeză lângă ea.

- E foarte uşor, *spuse* el, privindu-i fix în ochi. Nw înseamnă *nu. Şi poate* tot *nu* înseamnă. Să zicem că fata e beată... Nu te *bagi.* Pentru că *dacă e beată şi tu* profiţi de situaţie şi *regretă atunci când se* trezeşte, o să te simţi ca

un rahat. Ca *să nu mai zicem că s-ar* putea să ajungi la închisoare.

panseazfi cu mine 3

Tess rezistă impulsului *de a* aplauda, dar Ian nu terminase.

-Sunt băieţi care îşi spun *că o* fată face *doar pe* nebuna şi asta înseamnă că pot *să fie* duri. Asta se numeşte viol. Femeilor nu le e *frică să* vorbească şi uite care n treaba... Dacă renunţi atunci când e cazul *eşti* mai bărbat decât dacă încerci să le-o *tragi tuturor femeilor* pe care le vezi.

Direct şi perfect spus. Tess se ridică de pe canapea. -Şi vă rog din suflet să staţi de vorbă cu părinţii voştri. Ştiu că e jenant, dar încercaţi să aşteptaţi până când sunteţi cu ei în maşină, eventual]a un drum lung. În relul ăsta nu trebuie să vă uitaţi la ei.Psycho păru să ia în calcul posibilitatea.

</ce băieţii se ridicau de pe canapea Tess b^oah, care încă îşi mai rodea unghiile' mân-
,m P*nă în carne> El ^^ care nu spu-
fi* ic

Kd un Am vorbit. doar despre fete în seara poate i o varsta dificilă pentru adolescenţi Se că uni' dintre voi sau unii dintre prietenii >•• F°ate că ştlU deja Ca le Plac băieţii mai mult fetele-

Toţi izbucniră în hohote de râs la aceste cuvinte, Kioah mai tare decât toţi. Fără să se uite direct la nici ¡nlil dintre ei, Tess spuse:

„Sa fii homosexual sau transsexual nu mai e azi aşa o mare tevatură pe cât era cândva. Dar tot e dificil pentru adolescenţi să înţeleagă ce se întâmplă cu ei. Dacă vrea cineva să vorbească cu mine despre asta, nu sunt greu
UC gau"--

Ian îi dădu un ghiont în coaste, apoi o şocă spunând: -Nici eu. Nu îmi place intoleranţa. Face viaţa prea meschină.

După ce închise uşa în urma băieţilor, Tess se prăbuşi pe taburetele de lângă pianină.

-Tot ce mi-am dorit să fac - tot ce-mi doream cândva - a fost să aduc copii pe lume. Nu să mă asigur că nu
ajung pe lume. „ A · „
Ian ridică biletele pe care băieţii îşi notasera .ntreba-
rile şi se uită peste ele. , 7
-Ştii că o să plăteşti scump pentru seara asra, ua.
.Ridică unul dintre bilete o întrebă, lăsând capul
într'° Parte: . • ă te masturbezi fără să
-Chiar aşa? De câte ori poţ'
însemne că eşti pervers. ^ ^ scaun, când văzu pe Tess râse, apoi se
ri ic ge agite.

monitor răWren începuse

s- Trebuie să-i dau biberonul.
-Aşa să *faci.*

A doua zi de dimineaţă, o puse pe Wren în şi se duse la cabana ei. După tot ce făcuse ian, ^ să-şi redobândească intimitatea, aşa că Tess trebj^ pregătească cabana ca să se poată muta acolo împre^ cu Wren.

Casa era goală, draperiile încă trase. Şi era cald. Prea cald. Ar trebui să-i trimită un *bilet lui Kelly* şi să-i spună să oprească *soba atunci când pleca.*

Poate că făcea o greşeală lăsând povestea să continue însă în *clipa de faţă faptul că cineva îi* intra neinvitat în casă era *ultima ei grijă.* Mult *mai multe* probleme îşi făcea *în legătură cu relaţia complicată pe care o* avea cu Ian şi cu teama că soţii *Denning încă* puteau să refuze să renunţe *la Wren. Privi interiorul* sumbru şi deprimant *al cabanei. Aici nu erau lambriuri albe şi strălucitoare,* pereţii nu *erau vopsiţi* în albastru-deschis, podeaua nu era din *lemn lăcuit şi nici sub ferestre nu erau rafturicu cărţi.* Trebuia să facă ceva şi *să* transforme cabana într-o casă *adevărată.*

O duse pe Wren *la etaj şi o aşeză* în *mijlocul* patului, departe *de* vaporii produselor *de* curăţenie, cu gândul să se ducă să frece sănătos *baia. Dar, când ajunse* în dormitor, încremeni. Cuvertura *era mototolită, o pernă la fel, cealaltă era pe jos.* Bucle Aurii *fusese şi aici.* -La *naiba!*

_ Tess intră nervoasă în încăpere. *Era destul de rău* sa ştie că *Kelly* dormea pe canapea. Dar asta era prea de tot.

O scândură scârţâi în spatele *ei. Se răsuci pe călcâie şi* o văzu pe Kelly încercând să coboare *pe nesimţire.* ~J uteai cel puţin să *faci* patul.'

inaCfenîuă în g^bă pe scări. ^ reşte-te imediaţi '°P[âşni duPă ea' dar Kelly nu se °Prea. ţbana.- Cabana asta a avut mai multe probleme ' lungul anilor. A fost construită înainte de Al Doilea boi Mondial, aşa ca e foarte veche, ^ergă spre uşa de la intrare, cu bluza de mătase scoa- . ¿în pantaloni şi atârnând mototolită. - Etajul a fost construit abia... .Ştiu că ai venit aici pe ascuns. Ţess o ajunse din urmă. Kelly păli. .Nu am...

-Te-am văzut. Acum o săptămână şi jumătate. Doreai pe

am venit să verific proprietatea. Era o gaură

canapea. Kelly aproape ajunsese la uşă. -Am... Ei bine, îmi cer scuze. -Nu vreau scuze. Vreau să ştiu de ce vii aici. Se împinse în faţa lui Kelly şi văzu ce voise să-i ascundă musafira nepoftită. Plânsese. Părul îi era lipit de-o parte a capului, machiajul i se ştersese şi ochii îi erau înroşiţi. Kelly întoarse capul.

-A fost casa bunicii mele. Mă leagă multe amintiri din copilărie de locul ăsta. Când sunt stresată... Strânse pumnii pe lângă corp. N-o să se mai întâmple. Tess o strânse protector în braţe pe Wren şi se gândi la Ava şi la prietenul ei neplăcut, Connor. Oare asta o îngrijora în asemenea măsură pe Kelly sau poate presiunea de a fi soţia celui mai important cetăţean al oraşului? Kelly trecu pe lângă ea.

-Sta^Mă^lo^umerii de mă omoară. Ţine-o puţin Pe Wren. *Tess* scoase *bebeluşul din* eşarfă *şi-I aşeză în* 5 Kelly. Nu o dureau câtuşi de puţin umerii, dar^'^'0' uilnerabilitatea femeii din faţa *ei o înduioşa.* ^ Doar cei mai *nesimţitori* oameni puteau rezista nou-născut, iar Kelly nu era nici pe departe nesÎi^t ^ Braţele *ei se închiseră instinctiv în* jurul lui Wren ^ nu părea prea încântată *de schimbare. Tess îşi* durerea acestei femei nu era treaba *ei* - nici măcar nu o plăcea pe Kelly dar părea că *devenise o* obsesie în ultima vreme să se amestece *în vieţile* altora. în plus îi era mai uşor să se *gândească limpede la* problemele altora decât *îi era să le analizeze pe ale ei.*

- Fac o cafea. Sau un ceai. Se spune *că ceaiul face* ca totul să pară mai puţin grav. Şi aş avea nevoie de un *sfat.* Kelly se îndepărtă *de uşă.*

- Vrei un sfat *de la mine*?

Tot avea să *afle* până *la* urmă de *vizita* de seara *trecută a* băieţilor, aşa că *de ce să nu*-i spună acum.? Poate că o să mai atenueze impactul.

Luă ceainicul *de* pe *sobă şi arătă spre* masa *din* bucătărie.

- Cunoşti oraşul mult mai bine *decât mine şi se* pare că iar am *călcat* într-o *băltoacă.* -Cum.?

-Patru adolescenţi au venit *aseară la casa* din vechea şcoală. Băieţi, *de data* asta.

Ceainicul era acoperit *de praf, şi Tess îl clăti la* chiuvetă.

-Şi, înainte să *zici ceva*, le-am să spus să stea de vorbă cu părinţii lor.

Unul din scaune scârţâi în *clipa* în care *Kelly se aşeză.* -Nici n-au vrut să audă. - Cine a fost.?

¿f* dr Pe aid' ^P" buni* Cd PuPn trei dintre Păreau să fie copii buni.

fi spus numele lui Connor, ar fi trădat în- feţilor. Puse ceainicul pe sobă şi se întoarse r â kfo'tinea P^ Wren pe umăr. De unde stătea, Tess S» dacă fetlţa avea ochii deschişi, dar nu flsase agite. ^

^ Dacă ai fi fost m locul meu spuse Tess, şi dacă ai fi ,să cel puţin unul dintre băieţi e pe punctul de a esex neprotejat, tu ce ai fi făcut? Expresia lui Kelly deveni dură. ,Le-aş fi spus să se oprească. Adolescenţii mar trebui săfacă sex _Ku cred ca ar ti tost un sfat prea eficient. Tess nu-şi putea ascunde vocea tăioasă, dar Kelly era prea captivată de propria nefericire ca să observe.

-Ei nu înţeleg că sexul le poate distruge viaţa, spuse Kelly clipind, făcând eforturi să-şi stăpânească lacrimile. Sunt prea tineri. Cred că iubirea e veşnică.

Nu înţeleg consecinţele. Cred că le ştiu pe toate, dar nu ştiu nimic.
Pierdu lupta, şi Tess văzu cum femeia pe care o antipatiza atât de mult se prăbuşeşte sub ochii ei.
-Trebuie să-i faci să înţeleagă cât de dură poate fi viaţa. Cred că sunt îndrăgostiţi, dar nu au idee ce înseamnă dragostea. Nu înţeleg că poate fi o capcană sexuala. Cum le poate distruge vieţile. Trebuie să... Trebuie să se oprească înainte să se întâmple. Trebuie să le spui.
Wren începu să plângă. Tess o luă şi o băgă la loc în eşarfă. Kelly îşi îngropă faţa în mâini şi Tess puse totul caP la cap. -Asta ţi s-a întâmplat ţie. -Scandalul oraşului, spuse Kelly, cu amărăciune.
-Ai căzut în capcană.
- Oamenii încă nu au uitat. Dupa atâta vreme... După toate activităţile mele caritabile... Alianţa Femeilor. Comisia şcolară. Totul.-

-Şi totuşi, nu ai renunţa la Ava pentr în lume. u n, niic
Kelly îşi şterse nasul cu *dosul* palmei. - Este tot ce e mai important în viaţa mea. Tess îi întinse un şerveţel. Acum înţelegea de Ce *V* susţinea cu atâta înverşunare abstinenţa. Rămăsese y sărcinată în adolescentă. Tess *socoti* în minte. Ava J*' doar 15 ani, ceea ce însemna că Kelly era cu câţiva ani mai tânără decât Tess, *deşi* părea mai în vârstă. ' 1 Kelly privi *în* gol.

- Eram cea mai populară *fată* din liceu. Şi nici nu eram vreo afurisită. Eram drăguţă cu *toată* lumea. Hram fericită. Apoi nu am mai fost.

Diamantele de pe verigheta *ei* străluciră în razele de soare în clipa în care îşi suflă nasul.
-Am rămas acasă cu un *bebeluş în timp ce* Brad s-a dus la *facultate.* Nu vreau o *astfel de viaţă* pentru fiica mea. Vreau să primească o educaţie şi să găsească o carieră, să înveţe să fie ea însăşi.
- Vrei să aibă şansele pe care nu le-ai avut tu.
Ochii lui Kelly se întunecară, de parcă ar fi fost undeva departe.
- Eu dispar. Zi după zi, sunt tot *mai* mică.

Tess nu se aşteptase la asta. *Pe de altă* parte, avusese parte de suficiente confidenţe *ciudate de-a lungul* anilor. Kelly îşi răsuci verigheta *pe deget.* -Mă fac mică, *tot* mai *mică,* până când mă tem că o să mă trezesc într-o dimineaţă şi o să *fiu atât de* mică, încât Brad nici n-o să observe că sunt acolo. îşi apăsă degetele pe gură şi ţâşni de pe scaun. Trebuie să plec.

În ciuda bătăilor de cap pe care i *le* produsese această femeie, lui Tess i se făcu milă de ea.

-Poţi să vorbeşti cu mine, dacă vrei. Sunt oaia neagră a oraşului, ai uitat? Secretele tale sunt în siguranţă.

Ceainicul fluieră, şi Kelly se prăbuşi înapoi pe scaun, ca şi cum nu ar fi avut energie pentru nimic altceva.

• un secret. Uită ce-am spus. Mă port f$>-Scul sj puse

întrebarea pe care fusese

tfSoP»«*- .
siguranța acasa!
' ,rei să spui.'

\ tău te-a lovit vreodată? înroşiţi ai lui Kelly se lărgiră. Mă întrebi dacă Brad mă bate? Dumnezeule, nu! cuvintele apăsat, separându-le pe fiecare în parte. ^ e perfect. Problema e la mine. ^ pUse pliculeţele de ceai în căni. 1]A& îndoiesc că este chiar perfect. Nu şi când evi- jentîţ» este frică să nu te zdrobească. .Nu mi-e frică. Ţi- am spus. Mă port prosteşte. Nu mai spuse nimic.

Ţess aduse pe rând la masă ceştile de ceai. Nu insistă. Kelly privi în jur.

-Uneori îmi imaginez că locuiesc aici. Cândva, în spate erau o măsuţă şi două scaune din fier forjat. Eu şi bunica dădeam ceaiuri acolo. Bunica mea... mă făcea să simt că sunt cea mai importantă fiinţă din lume.

Ochii ei îşi pierdură concentrarea, ca şi cum ar fi alu- necat în altă lume.

-îmi imaginez că Ava vine să mă viziteze aici. Şi Brad... Mi-l imaginez pe Brad stând la fereastră. Fără să poată să intre. Mâna îi zbură peste gură.

- Nu pot să cred că am spus asta. Cred că sunt nebună.

-Nu esti nebună. Doar nefericită.

-Nu am nici un motiv să iu nefericită. Am tot ce mi- aş putea dori. Totul! Mototoli şerveţelul umed în mână. Doar că, el este atât de... mare. Totul la el e mare. Vocea. Apetitul. **Ambiţiile.** Suge tot oxigenul din casă, până ce nu mai poţi să respiri. *Ochii* i se căscară, a[ştiu ce spun. E un soţ bun. Un tată bun.'i^?^ vreau. Mă iubeşte.

Tess se aşeză mai bine pe scaun, fără să spună nilîlic.

Kelly strânse în palme cana caldă.

-Este... epuizant.

- Te-ai gândit să vorbeşti cu cineva? spuse Tess, ^ -Cum adică.[7] ' n-

-Ai multe pe *suflet. Un consilier* ţi-ar putea de ajutor.

-Nu am nevoie de terapie.' *Dumnezeule!* Brad ar fi atât de rănit! Tess lăsă capul într-o parte şi *vorbi încet: -Atunci cum o să rezolvi problema?* -Nu există nici o *problemă. Totul e bine. Trec* doar printr-o *fază proastă,* asta e *tot. împinse cana din* faţă şi se ridică. îmi pare rău că a *trebuit să* asculţi asta. -Poate *fi de ajutor să vorbeşti*

cu cineva. Tess ezită, apoi *cedă instinctului* de *bun* samaritean şi *găsi* un *bloc* de notiţe *de la clinica unde lucrase. Scrise* numele şi numărul *ei de telefon.*

-Nu am întotdeauna semnal, aşa că nu ştiu cât de folositor o să *fie.* îi întinse bucata *de hârtie. Dacă* ai nevoie să vorbeşti...

-Sunt sigură că o să fie bine, *zise Kelly, dar* băgă totuşi biletul *în* poşetă. Tess nu voia s-o spună, *dar trebuia. -Poţi să foloseşti* cabana *de câte ori ai nevoie de* un Joc în care *să te retragi.*

- *Serios! Mă laşi să fac* asta? -Sigur.

- Mulţumesc. Kelly se jucă o vreme cu *închizătoarea* poşetei. Dacă *se află* cumva ce am spus mai devreme... ª? aprecia dacă ai păstra conversaţia noastră pentru tine.

-Cu Wren să discuţi. Are gura cam mare.

reuşi să zâmbească pentru prima oară -Mulţumesc.

^nai ieşise pe uşa din faţa, cand cea din spate ^Jsiin?ă Ian. Atat de puternic şi de sigur. Atât În spatele exteriorului dur şi aspru era potabil om pe care îl cunoscuse vreodată ' i^'-^pre ferestrele din faţă.

părut sau tocmai am văzut-o pe Kellv ester coborând poteca spre oras? ^ ţi s-a părut. Mai nou este prietena mea cea mai

^Cum s-a întâmplat asta? [prin farmecul personalităţii mele. .De ce am impresia că e ceva mai mult la mijloc⁷ - Pentru că eşti mai perspicace decât pari. Ce cauţi aici?

„Am venit sa văd ce-i cu tine. Data viitoare când te hotărăşti să dispari, lasă-mi un bilet. -De ce?

-Pentru că ai după tine un bebeluş de şase săptămâni. Se bucura că nu ştia nimic despre mesajele de pe maşină.

Când Ian se duse la sobă şi se aplecă să deschidă hor-nul, Tess îşi strânse degetele în adidaşi. Era ceva ce trebuia să rezolve numaidecât, înainte să mai treacă chiar şi o oră.

- Wren doarme, spuse ea. Hai sus să oficializăm odată căsătoria asta.

capitolul 16

Ian se ridică de lângă sobă şi-i adresă privirea lui caracteristică, cea printre pleoapele pe jumătate închise. -Nu-mi place atitudinea ta. - Atitudinea mea?

-Să oficializăm odată căsătoria asta. Parcă ai avea de

bifat o listă cu ce trebuie să faci.Poate că aşa era. Odată ce treceau de asta, spe va putea relaxa din nou. ' eracâSe

-Vrei să fii sedus.? Pot să fac asta. -Si încă foarte bine, sunt convins. îşi sprij.v cot de poliţa aspră a sobei. Aşa cum mi-ai spUs ¿^ multe ori.

Nu mergea aşa cum ar fi trebuit. Tess se simţea stân gace, ca una din adolescentele care tot apăreau la Uşaei

- Nu sunt sigură ce anume vrei.
- Ştiu că nu eşti.

îşi încrucişă gleznele, cu un zâmbet aproape îngâmfat.

0 scosese de pe fir şi nu-i plăcea. -Vrei s-o facem sau nu.?

-Şi uite-o iar. încruntătura aia nesuferită.

- Gata! Plecă pufnind înspre scări. M-am săturat de jocul ăsta, oricare ar fi el. Dacă mă vrei, vino şi ia-mă. Altfel, poţi să te duci dracului.

O privi - apetisanta văduvă Hartsong - urcând scările. Era furioasă pe el şi era şi el furios pe sine însuşi. Din ziua în care o văzuse, o dorise. Şi poftim, când era gata să

1 se ofere, el ce făcea.? Punea frână. Şi nu o dată, ci *de două* ori! Orice alt bărbat i-ar fi dat drumul, nu şi el. De ce? Pentru că era un dobitoc mult prea sensibil, de-aia. Dar nu voia ca sexul să fie încă una din *responsabilităţile* de care se simţea obligată să se achite. Cum era cea faţă de Wren, faţă de puşti, aparent faţă de Kelly Winchester. Şi acum, pe toţi dracii, faţă de el.'

O auzi pe Wren începând să plângă deasupra. Şi nU era asta absolut perfect7 Un bebeluş care urlă, puştani care bat neinvitaţi la uşă, oameni care sângerează în sufrageria lui şi, colac peste pupăză, era acum ceva ce nu-şi imaginase niciodată că o să fie. Un bărbat însurat. Tempest nu fusese un refugiu pentru el Fusese un ditamai dezastrul.* ea şiintră în cel mai aProPiat dintre cele ^ea plafonul înclinat, două ferestre, ¡-îî^fcarese c°iea şi mobilier minim: un pat, o i ^ comodă. Tess o plimba pe Wren prin încăpeai ° r6ţ ca să acopere planşetele copilului.

pentiing o să treacă în curând pe la noi. Vor pe proaspeţii însurăţei, lui Tess se Presc^imbă brusc în îngrijorare, ^vorbit cu ei?

Ceva mai devreme. Diane se simte uşor vinovată că 'a împins să ne căsătorim atât de repede, dar cred ^unt amândoi uşuraţi că nu va trebui să-şi asume răs- Că nderea permanentă pentru Wren. -Chiar o să mă lase să o păstrez? -Aşa se pare.

-Dar tatăl lui Wren? Dacă se răzgândeşte? Wren ţipă mai tare.

-Ei par siguri că asta n-o să se întâmple. Va dura o vreme până vor fi gata toate documentele legale, dar, cât timp le garantezi privilegii de vizitare rezonabile, nu cred că o să-ţi stea în cale.

în timp ce Tess încă încerca să absoarbă noile informaţii, lan băgă mâna în buzunar şi scoase ceva. -O să ai nevoie de asta.

Când deschise palma, Tess văzu un inel. Puţin mai lat de jumătate de centimetru, fusese lucrat manual, din ccva ce părea să fie fir electric de alamă. -Nu prea am avut materiale, dar îţi trebuia un inel pe

să-l porţi în faţa lor. .

îndoise şi' împletise sârma, creând spirale complicate ?i forme neaşteptate. Era desăvârşi Cu adevarat o lu- oare de artist. -E frumos. nu ez!t5 dec5t 0 clip5 ¯na_

Lua meiul din mana pe ^ ^^ ^ mte să-l puna pe aceia* ^

o bandă subţire de platină. îl simţea uso toate laturile aspre netezite. ' ,0r Pe

- Te costă o avere! 'Cl! -

Am găsit firele în şopronul din spate

- Nu inelul. O mută pe Wren de pe un umăr

lait, încă încercând să o calmeze. Avocaţii. TotJl^Ceiă'

- Lasă asta. Altfel o să începi să socoteşti cât va trebui să mai petreci încercând să te revanşe de mine.
'
Zeci de focuri de artificii izbucniră în ochii ei.
- Ce ar trebui să fac, Ian.[7] Spune-mi. îţi datorez totul' Cum aş putea să mă revanşez vreodată?
- Primul pas... Nu mai fi atât de enervantă! Venisp re ea. Acum dă-mi mie copilul. O s-o agiţi iar.
îi smulse din braţe dihania urlătoare şi se îndreptă spre scări.
- Unde te duci? strigă Tess, când ajunseră pe treapta de jos. Aşteaptă-mă!
Ian se uită la Wren, care se oprise brusc din plâns. - Mama ta nu e nebună decât din când în când. Probabil că o să fii bine.
întâlnirea cu bunicii lui Wren se desfăşură mai bine decât ar fi putut să spere Tess. Când soţii Denning plecară, atât ea, cât şi Diane aveau ochii în lacrimi şi Tess îşi promise sieşi să se asigure că Wren va avea cu bunicii ei relaţia pe care aceştia o meritau. Copilul era aproape al ei.

Îşi strecură un deget în mânuţa strânsă a lui Wren. Pleoapele bebeluşului nu mai erau acum pufoase şi punctele mici şi albe din jurul nasului dispăruseră- Sentimentul de iubire o inundă pe Tess asemenea unui râu cu un curent atât de puternic, încât disloca tot pietrişul care se acumulase dedesubt. Muntele Runaway îi dăruise o viaţă nouă. în ciuda ostilităţii oamenilor din oraş şi a amintirii nopţii îngrozitoare în care o pierdusevoia Să rămână aici. Să o privească pe Wren ^¿lumina şi umbrele muntelui. Greutatea dul- fiului din braţele ei, copilul pentru care acum ^ cponsabilă...

Aceasta era noua ei viată ** ¡se să lucreze la atelierul din casa din copac un

i care părea sa meargă mult mai bine decât lucră- amsf. Fiecare lovitura puternică de ciocan răsuna

! case, Spera sa se elibereze de toată agresiunea, înainte să trebuiasca sa vorbească iar cu el.

Se duse la lucru în acea zi cu verigheta de alamă in buzunar. Savannah o ignoră, şi Tess rezistă impuri de a spune ceva în legătură cu picioarele exage- rat de umflate ale colegei ei sau cu faptul că părea°să ii plâns.

Sosi puştimea de după-amiază. Tess îi recunoscu pe Psycho, jordan şi Noah. Ava era cu Connor, şi Tess detesta atitudinea posesivă cu care băiatul o ţinea pe după umeri, ca şi cum ar fi fost proprietatea lui personală. Noah şi Psycho evitară să se uite la Tess, dar Connor îi adresă un zâmbet îngâmfat.

În prima pauză, se duse în camera din spate şi luă o tablă veche şi un marker negru. Pe partea mai curată a tablei, scrise mesajul: întâlniie comunitară! Cum să discuţi cu un adolescent *despre sex*

Adăugă o dată din săptămâna următoare, notă ora dedesubt - 20.00 - şi locul, Hornul Spart. Când iesi, îl văzu pe Phish în spatele lăz» cu îngheţată.

Se^ntoarse laTed şi ^ aplec^ a-a ^ *ncat L^oar să o poată auzi.

/ J-Să nu te atingi de tabla aia. Dacă se mişcă de a lo, spun întregului oraş că vinzi marijuana în came^ din spate.

Phish păru jignit.

- împart cu prietenii ceea ce am, nu vând nimic! -M-ai auzit. Nu mai sunt drăguţă.

Se îndreptă spre uşă cu pas apăsat.

- N-ai fost niciodată prea drăguţă! strigă el în urma ei. îi arătă degetul mijlociu şi se duse să-şi ia fiica.

Baia pe care i-o făcu lui Wren a doua zi de dimineaţă o epuiză, şi Ian se oferi, oarecum, să se ocupe el de Wren în timpul turei ei scurte, de două ore. -Cu condiţia să-mi aduci gogoşi.

- S-a făcut.

Phish era în toane proaste.

-Afurisiţii ăştia dependenţi de Internet. îşi închipuie că pot să comande o cafea şi să stea toată ziua pe Wi-Fi-ul meu. Şi, dacă nu fac asta, zbiară despre politică sau îmi fac mie viaţa grea pentru că, la naiba, nu am gogoşi fără gluten! Ce mama naibii, Tess?

- Viaţa e nasoală.

Îi dădu un pupic scurt pe obraz, ca să se revanşeze pentru atitudinea din ziua anterioară.

Courtney Hoover veni chiar înainte să i se termine tura. După ce-şi făcu un selfie lingând marginea cănilor de cafea, veni lângă tejghea.

-Ce cauţi în oraş, Tess? Credeam că esti în luna de miere.

Phish întoarse capul de lângă espressor. -Uîlună de miere?

a c^r": PhÎSh? TeSS S'a măritat' ^tistul. Ala Pilul lor " mUHt în martie' în timP ce năştea co-

- Courtney o făCU PC TeSS să vadă roşu

„rât de meschină e viaţa ta că nu a i „ ■• . -C^f^t decât să bârfeşti despre a mej ma'

H"1 iC niey nu se lăsă impresionată.

$uimitorJess;cumreuşeştisăţiic , 's fătase fe ".amacar o poză întjm P ^

¿ieşi nervoasa. «a.

Sisoţul, ?i copilul ei Lipseau când se întoarse acasă ,.:e,a narase galbene începuseră să-şi ararp ra . asa" Iruienile din grădina negli jată d^taT'PrIn- p^goare căra câtva fire de iarbă uscată pe care să leînde' f ¡„burlanul unde hotărâse să-şi facă anu, J™' b»!-Tess ŞtefSe banCa,Ş1 Se Cu toată duşmănia lui Courcney, susp.cumde comunităţii şi cu toată a , „ia colegelor, Tess se simţea acasă pe Muntele RunaC ! Ş, .magma pe Wren alergând printre copaci cu un genunchi bandajat şi faţa murdară. Văzu pervazul din dormitorul fetiţei plin de pietre şi pene colorate. O văzu pe Wren ieşind din pădure, călare pe umerii unui tată care ştia sa-i arate urmele de animale şi...

Se scutură şi-şi îndreptă spatele'. N-o să fie nici un tată.

Ca şi cum mintea ei l-ar fi chemat, Ian apăru de pe cărare. Ar fi trebuit să pară ridicol cu Wren de-a curmezişul pieptului, dar o purta ca pe o bandulieră. Fetiţa era trează şi foarte mulţumită în timp ce se apropia de Tess.

-Mi-a fost tare greu s-o ţin să nu ronţăie iederă otrăvitoare şi să nu mângâie urşii, dar de mers, merge nu §lumă- ' , . , Dacă nu ar fi ştiut cât de mult l-ar fi deranjat asta, Tess şi-ar fi aruncat braţele în jurul lu. ş. -ar fi spus că e „,i ' .. i _ , _„ rnre ţ cunoscuse vreodata. cel ma, bun barbat pe care

În schimb, ti îndrepta^ gogoţile.

Vanseaza cu mine .
¿oy

-Am vesti proaste. ai

»- Până aici! Trebuie să avem o discuţie seri0a * rolurile fiecăruia. Eu aduc acasă carcasele de S ar trebui să aduci gogoşile.

'

-Am notat.

Ian miji ochii, bănuitor.

-Nu se prea întâmplă să rămână Phish fără g0g0. Tess continua să-şi facă de lucru cu căciulită lui -Este posibil să fi uitat să le iau, când am p^
nervoasă.

-Stai să ghicesc. Unul din mulţii tăi duşmani. - Savannah şi Michelle mai că nu-şi fac semnul crucii în dreptul burţilor când sunt eu prin preajmă, însă de data asta mi-a pus capac Courtney Hoover, când a anunţat în gura mare că ne-am căsătorit. A avut grijă să le amintească tuturor că *soţia ta* a murit acum nici două luni, sugerând şi că eu am fost cea care a omorât-o. lan se strâmbă.

- Cum a aflat că ne-am căsătorit?

-Nu de la Heather. Probabil că soţii Denning i-au spus Fionei Lester de la Peruca Mov. Se ştie că Fiona conduce bârfele în oraş. Şi nu e decât una din multele bârfe.

- Oamenii ar trebui să-şi vadă naibii de treburile lor.

- Se pare că nu aşa merge treaba în oraşele mici.

încercă să se revanşeze pentru lipsa gogoşilor făcând un tort cu blat de ciocolată în timp ce Wren moţăia în eşarfa ei. După ce băgă blatul la cuptor, ieşi să sape în grădină şi să încerce să găsească puţin entuziasm pentru a-şi căuta o nouă slujbă. Ideea o deprima atât de tare, încât pierdu noţiunea timpului şi, când se întoarse în casă, fu întâmpinat de un miros puternic de ars şi de imaginea fundului ferm, îmbrăcat în blugi, al lui'Ian aplecat deasupra cuptorului deschis.

ani"l?te Cî " ? m,l ,bl31 f aC ,'Ud tU acasii carcasele de animal, spuse el, scoţând blatul ars.

\anunţul pe care Ui pus la Hornul Spart. "VL asta pe care o pui la cale... Se pare că nu esti P^tre^ părerile pentru tine, nu? *î^se la zâmbetU)ÎRgâmfat al lui Connor şi la

care îşi ţinea braţul pe după umerii Avei. ' fac ce trebuie să fac. [n aruncă blatul în coşul de gunoi. Oamenii sunt şi aşa porniţi pe tine. Anulează în- Unirea, Tess. Lasă-le timp să-şi găsească alt subiect de bârfa- AŞeză vasul murdar Pe aragaz şi o privi cu ceva ^ părea să fie îngrijorare. Tempest este un oraş insular. Ştii asta. Tot ce acceptă de la cei veniţi din afară sunt banii noştri. Nu e treaba noastră să ne băgăm peste ei şi să le spunem cum să-şi trăiască viaţa. _Ba e treaba mea şi trebuie să mă asculte. Părea încrezută şi sfidătoare, dar nu-i păsa. Ian se sprijini de blat.

-Am vorbit cu Freddy Davis. A încercat să mă ia cu aceleaşi porcării cu care te-a luat pe tine. -Mi-ar fi plăcut să te văd.

- Ideea e că cineva e pornit pe tine.

Trecu pe lângă el să ducă vasul în chiuvetă, apoi porni apa.

-Numele lui Brad Winchester îmi trece prin minte. -Şi mie. îşi îndesă degetul mare în betelia blugilor. Spui că te gândeşti să rămâi aici.

-Nu mă gândesc doar. Asta o să fac.

Wren şuieră în somn.

- Va trebui să-mi găsesc un post de asistentă. În dermatologie, poate. Sau în geriatrie.

Ian se încruntă. Ce e-n capul tau?

-Tu eşti moaşă. e. . Se simţea trădată. Tu mai

-Cum că nu pot să mai aduc nici un mult decât oricine ş" copil pe lume.

Io serie de bătăi puternice în uşă îi întreru nervos din bucătărie.

PSC la H, M

- O să punem un coş întreg de prezervaţi " începând chiar de azi!

Cu un semn mare pe *la câte vrei şi pleacâl* Sas *crie.*

Dar, în locul adolescenţilor care să vrea să intr uşă era Eli.

In

' - E mama. Mi-e foarte frică, Tess. Nu se m?; j. .
din pat.

Ian refuză să o lase să se ducă singură, dar rămase afară, cuWren şi cu Eli.

Rebecca Eldridge era în pat, întinsă pe-o parte, cu genunchii ridicaţi, cu părul lung răsfirat pe pernă. Nu se vedea nici urmă de Paul.

Dormitorul era extrem de sărăcăcios: o saltea şi o somieră aşezate direct pe podea, o fereastră fără perdele, o comodă veche, un scaun cu spătar drept, dat cu vopsea verde care începuse să se cojească. În loc de dulap, hainele lor erau atârnate într-un cuier de metal.

- Rebecca, sunt Tess Hartsong.

Tess îşi trase scaunul lângă pat. Rebecca clipi. -Tess?

- Cum te simţi?
- Obosită.

Rebecca se rostogoli pe spate. Câteva fire de păr îi rămăseseră lipite de obrazul încreţit de pernă şi avea mirosul stătut al cuiva care nu se mai spălase de câteva zile întregi.

- Ce cauţi aici?
- Eli îşi face griji pentru tine.

-A venit să te deranjeze? spuse ea, fără vlagă. I-am spus să nu te deranjeze. Sunt obosită, asta e tot.

L

Tess îi atinse fruntea. Era rece. - De cât timp eşti în pat? -Nu de foarte mult. De o zi sau două...¡le, spusese Eli.
• foame.
'ilaopartepăruldepefaţaRebeccăi
ţrei să-mi spui ce se întâmplă?
.becca reuşi să ridice pe jumătate din umeri
^ femeile mai pierd copu.
e viata.

Q lacrimă îi alunecă din colţul ochiului, /îmi pare rău.

Tess ştia prea bine cât de nepotrivite erau aceste cuvinte.

„Era fetiţă. Paul zice că n-am de unde să stiu, dar eu stiUi Ştiu că era fetiţă. ' ţi-ai dorit-o foarte mult.
-Mai mult decât orice. Dar Paul spune că aşa a fost să fie. De unde ştie el asta? -Nu ştie. -E vina mea. -Rebecca, nu e vina ta.
-Nu ştii asta. Paul avea nevoie de ajutor să strângă bolovanii de pe câmp. Ar fi trebuit să-i spun nu, dar lui nu poţi să-i spui nimic. N-ar fi trebuit să o fac. Ar fi trebuit să fiu mai atentă.
-Nu ai greşit cu nimic. Cea mai mare parte a avorturilor spontane sunt cauzate de probleme cromozomiale. Sunt sigură că şi doctorul ţi-a spus acelaşi lucru. -N-am fost la doctor decât o singură dată. Rebecca îşi întoarse faţa în perna. Tess nu era terapeut şi nu ştia cum s-o ajute, dar Rebecca avea nevoie de ajutor.
-Hai să-ţi pregătesc ceva de mancaru
- Nu mi-e foame. _ pretfătesc ceva. -înţeleg. Dar tot o ^ RebecdU ş. Q ^ ^
Ignoră protestele bucătărie în timp ce-i masa

pat. O conduse la masa,parele. în timp ce amesteca nişte ouă, îl puteg Eli prin fereastră. Le arăta găinile lui Ian şi)ui J^fc

Rebecca tocmai luase o furculiţă mică d^' când apăru Paul. Cămaşa lui de lucru era pătata^ transpiraţie la subraţ şi tivul blugilor era plin de * Ignorându-şi soţia, i se adresă lui Tess: " _Nu era cazul să vii aici. O să stau de vorbă cu Eli -Nu e nici o problemă. Uneori, o femeie are nevoie
de altă femeie.

Paul îşi scoase mănuşile de lucru portocalii. -Au trecut trei luni. Ar fi cazul să-şi revină. -Asta mi-au spus şi mie după ce a murit soţul meu. îşi aminti cum Paul venise să-l ajute pe Ian cu atelierul din copac şi regretă că vorbise atât de aspru.

- Din păcate, durerea pleacă atunci când vrea ea. Trebuie să o vadă un doctor.

-Trebuie să-şi facă de lucru, răspunse el, înainte să se întoarcă la nevastă-sa. Becca, ridică-te din panii ăla. îl sperii pe Eli şi nu-ţi face bine.

Nu era atât de simplu. Rebecca avea nevoie de în-grijiri de specialitate, lucru pe care soţul ei refuza să-l recunoască.

Când se întoarseră, doi străini îi aşteptau în faţa uşii - Abby Winzler, care se dovedi a fi o prietenă de-a lui Sarah Childers, avea un deget rupt, iar soţul ei surviva- Iist, Chet, era chinuit de o durere de cap a cărui sursa Tess bănui de îndată a fi o contuzie.

La ordinele lui Tess, Ian îl băgă cu forţa pe Chet în Land Cruiser şi îl duse la spital. Tess îi fixă degetul lui Abby într-o atelă cât putu de bine şi primi în schimb doua borcane de gem de piersici de vara trecută, împreuna cu o listă îngrijorătoare cu celelalte suferinţe ale lui ^bby - toate netratate. Erau atâtea femei aici ca Abby şi Rebecca. Prea să- ' prea lzolate sau prea temătoare ca să beneficieze•iiri medicale de calitate. Nu aveai, -
1* ,Teun nodul a san, nu aveau cu cine s vor : ; despre depresii, despre boli de inimă ™
l!1 £xact ce învăţase ea să ofere.
xlu putea s-o facă. Nu când ţipetele i; - —
Ian îi trimise mesaj că spitalul îl ţinea pe Chet suh observaţie peste noapte şi că intenţiona să rălS şi e| în Knoxvdle ca sa-l poate aduce pe Chet înapoi doua zi.
F

Starea ei de spirit se înrăutăţi şi mai mult. Ceva îi spunea ca generozitatea lui Ian avea mai multă legătură cu dorinţa de a o evita pe ea decât cu cea de a-l transporta oe Lhet.

capitolul 17

A doua zi seara, când se întoarse la vechea şcoală de la cabana ei, Tess îl găsi pe Ian terminând o bere.
- Data viitoare când mai apare un ţăcănit din ăsta de munte, eşti pe cont propriu. Tess o scoase pe Wren din eşarfă, -înţeleg că nu te-ai împrietenit cu Chet. -Nu crede că omul a ajuns pe Lună şi e convins că urmele lăsate de avioane sunt de fapt toxine otrăvitoare pe care forţele extraterestre le împrăştie în secret. Nu mă-ntreba de ce.
O maşină se opri în faţă. lan o privi acuzator:
-lur că o să trec un orar pe uşa
Dar era Heather şi venise cu Jaruri.
-Sper ci nu aţi mâncat încă, pentru că am ftcut co.

mandă la Cocoşul.Cerceii îi atinseră obrajii în clipa în care a.şeză

aeanta termică voluminoasă pe care o adusese cu ^

_ Şi v-am făcut şi renumitul meu tort de nuntă T - nă de roşcove, quinoa şi glazură de avocado. E de la Sara Lee. Este un cadou de nuntă, cu întârzTe^ Sunt dezorganizată. îşi trecu coada împletită larg pj^' umăr. Şi asta nu e tot. Fă-ţi bagajele, clomnişorîco! ¡^ seara asta dormi la mătuşa Heather. -Heather, nu trebuie să... -Cadou de nuntă. Să nu pierdem tipul. StrippErui preferat al lui Wren trebuie să apară în orice clipă la mine acasă.

Tess zâmbi, dar ultimul lucru pe care şi-l dorea era să rămână singură cu Ian. Însă Heather era o forţă de neoprit şi pregăti în câteva clipe şi copilul, şi gena- ta lui Wren cu lucruri de care ar fi putut avea nevoie peste noapte.

- la o pătură, spuse Ian, după ce Heather plecă. Aduc eu vinul.
- Pătură?

-Nu vreau să stăm înăuntru. Se gândea la casa din copac. O platformă rezistentă cu o structură scheletică se înălţa la aproximativ trei meni deasupra pământului. Ian urcă primul, cu mâncarea şi vinul, apoi întinse mâna în jos ca să ia pătura.

Când ajunse sus, Tess întinse pătura şi se aşeză turceşte, folosind priveliştea drept pretext ca să nu se uite la el.

hra ora magică de dinaintea apusului. O lumină aurie plana deasupra copacilor şi îmblânzea muchiile stâncilor. Ian îi întinse vin într-un pahar de plastic, îşi turnă lui, apoi se aşeză lângă ea. Braţul lui îl atinse pe al ei.

- îmi place căsuţa ta din copac, spuse ea.
- b un atelier, o corectă el. -Ihm.

îf?i puse paharul pe picior.că o să lucrez aici?

^eseprea repede, şi lan se încruntă. S^Tiucrez- lmediat ce 0 să din nou puţină

mai e mult. Privi în jur - copacii, stâncile, eres- ' .văile. în cel mult două zile, eu şi Wren o să ne
% muta în cabană. P11 ^ ce scuză o să mai am atunci?
Sinceritatea lui brutală o mişcă, .îţi găseşti calea. Desenele alea atât de frumoase cll Wren...
.Şi cu tine, spuse el, dispreţuitor. Schiţe ca astea oăseşti pe tot drumul, nu valorează nimic. ' -Tu eşti expertul, aşa că presupun că ai dreptate. Dar mie îmi plac.
Soarele alunecă în spatele dealurilor. Fascicule pastelate de lumină colorau norii, care păreau să fi fost împroşcaţi cu vopsea pentru ouă de Paşte. Dosul palmei lui îi atinse gâtul când îi prinse o şuviţă lungă de păr intre degete. Tess simţi cum i se face pielea de găină, îi privi nasul gros şi proeminent, maxilarul sculptat parcă în piatră; pometţii dăltuiţi; ochii aceia enigmatici. Era un chip care învăţase de la o vârstă foarte fragedă să-şi ascundă emoţiile. Chipul unui bărbat care nu-şi împărtăşea secretele decât uneltelor sale artistice.
Ce vedea când se uita la ea? îi vedea cearcănele adânci, lăsate de atâtea griji şi nopţi cu somn întrerupt? Vedea cât era de comună? . „.«Pile ei Sem^
O sărută. Buzele lui le atinseră uşor pe alt u. Se trase în spate şi o privi în ochi. nevoia
-Spune-mi să mă opresc or cam
-Nu te opri, se auzi şoptind.
-Nu vreau să te grăbesc. je atât timp mo-
Cum să o grăbească, când aşt
lentul ăsta?

O sărută din nou. Mai adânc de data asta. Degetpl klj i se strecurată în păr. Limba 11 alunecă printre bu2 depărtate. Explora fără să se grăbească, făcându-i, mj încet trupul să-i tremure. Mâinile lui mari i se aşe2ară _ umeri, îi coborâtă pe spate, o trasera mai aproape până o lipiră de pieptul lui. Era doar un sărut. Doar un sărut. Cu toate astea, simţea că n-o să-şi mai revină.

Trebuia să preia comanda. Să-şi facă treaba. Să-l răsplătească. Şi o s-o facă. în orice moment, imediat ce se sfârşea sărutul. Deocamdată însă, o să savureze clipa.

Momentul se sfârşi în clipa în care Ian se întinse pe platforma de lemn. îşi înclină trupul sub al ei şi o trase deasupra lui de parcă ar fi fost uşoară ca un fulg. Era o poziţie pe care o ştia mult prea bine. întotdeauna deasupra. Se pregăti să preia comanda. îi datora totul şi trebuia să facă bine treaba asta. Oare ce i-ar plăcea mai mult?

îi plăceau săruturile. Categoric putea să-l sărute.

Părul ei îi ascunse ca în spatele unei cortine în clipa în care se apleca şi-şi atinse buzele de ale lui. Lui îi plăceau săruturile adânci, dar Tess nu avea prea multă experienţă în domeniul ăsta. Slavă Cerului că băuse doar vin şi nu

mâncase şi brânză. Cu siguranţă gustul de brânză ar fi fost dezgustător într-un sărut.

Cât de adânc să-l sărute? Nu prea adânc, ca să nu se înece. Dar nu voia nici să-i lase senzaţia unui consult stomatologic.

încercarea de a face totul perfect domolise focul care începuse să ardă înăuntrul ei. Trebuia să nu mai gândească atât de mult şi să se bazeze pe instincte, să re- pornească flacăra. Însă instinctele îi spuneau să se dea J«s de pe el, să coboare scara şi să fugă în casă învăluită intr-o ceaţă de dezamăgire.

Vorbi peste buzele ei abia depărtare.

; Unde eşri?

Îşi trase capul în spate.

~Cum adică? Sunt aici.

pe coapsele lui.

gând să mă critici?

fljltnbea, dar ea ar f. vrut să plângă. Se d3,i ■ ,

, hotărâtă să coboare scara până nu se „li J?S de y lan întinse o mână şi

0 prinse de încheg-

„pă-mi drumul! spuse. \Ju-i dădu.

.Ţi-am spus să-mi dai drumul.

Se' ridică în genunchi, continuând să-, srra -

încheietura. sa'' «tranga

să-ţi dau. Promit. Dar poţi s,mi daj 3Q de

-Pentru ce?

Nu ştiu. Să mă prostesc. Să fac o glumS. Să.i imit pe Thomas Edison, h eliberă încheietura. Trebuie să mă gândesc.

Nevoia de a plânge dispăru, dar refuză să-şi îngăduie să zâmbească.

-Nimeni nu poate să-l imite pe Thomas Edison şi ţi-au expirat deja cele 30 de secunde. Păru jignit.

- Eu zic că nu începem să numărăm decât după ce mă hotărăsc.

Greutatea din piept îi dispăruse şi reuşi să mormăie: - Presupun.

-Grozav. . . . .

Se aşeză la loc pe pătură, cu un p.aor mtms, cu celălalt îndoit, şi se prefăcu a se cufunda ,n gandun, doar ca să clatine din cap Je Inspiraţie Vrej ^ ^

-Nu merge. Am Nu e nimjc

rău în asta,

câmaşa cât timp B*

nu-i aşa? j cU chipul posac pe care îl ştiaUnde era,^rbatul care era acum în faţa ei părea atât de bine. t>a să fi renunţat să se mai ascundă în spatele mârâjh pufnimrilor. O să intre în jocul lui? O să intre

- Presupun că nu. Se ridică în genunchi pe ma păturii şi-şi încrucişă braţele la piept. S-ar putea ¡^ să te pregăteşti. Nu mi-am pus sutienul sexy. 3 ^

îşi trase cămaşa peste cap şi scoase la iveală un suti simplu şi alb, cu o margine de dantelă care i se revă^ peste partea de sus a sânilor.

O examină cu o privire câtuşi de puţin critică.

- Da, asta cu siguranţă e o problemă. Cum o să mă mai descurc eu acum, dacă nu ţi-ai^ pus sutienul sexy? Privirea nu i se dezlipea de sânii ei. înainte să răspunzi, trebuie să ştiu - chiloţeii sexy ţi i-ai pus?
- Nu ţin minte ce lenjerie mi-am pus azi-dimineaţă, spuse ea, uşor ruşinată. Dar sunt destul de sigură că nu chiloţeii sexy.

-Vezi care e treaba? Frumuseţea e în ochii privitorului.
- Chiar aşa?
- Mă mir că nu ştiai, spuse el cu prefăcută mirare. Acum trebuie să-ţi scoţi blugii, ca să-ţi pot comunica opinia mea imparţială. Dacă nu cumva te temi să o auzi.

îi venea să râdă şi totodată simţea că valul de căldură o cuprinde din nou. Se ridică.
- îmi asum riscul.

Deschise nasturele de la betelie şi duse mâna la fermoar.
-Stai. Nu e bine aşa.
-Nu-mi deschid bine blugii? Cred că glumeşti!
- Sunt aproape şocat că o asistentă cu experienţa ta nu ştie în câte feluri se poate răni o persoană deschizând un fermoar.

-Serios? Habar nu aveam.
-Văd şi eu asta. Personalul medical, aşa ca tine, ar trebui să.ştie mai multe despre regulile de siguranţă de bază.
-Cum ar fi

?g bine ca fermoarele să fie deschise Cu"1 n^etele noastre sunt mai puternice.

posibil' Era posibil ca sexul cu Ian să fie de-
'V di»ntfierbınte? Se Prefăcu că se gândeste-
/'în că ai dreptate.
gÎteintel^ţ.

dică în genunchl m taţa ei' strecură vârfurile 5e lor în beteli blugilor şi prinse capul fermoarului.

îl trase în jos decât până la jumătate, înainte să Crească şi să-i traseze cu degetele curba generoasă a tlmenului. Cu un gest automat, Tess îşi supse burta, ti îşi spuse „La naiba cu toate!" şi o lăsă la loc. Ian îşi aPăsă buzele Pe ^ucata de piele pe care o scolia iveală.

-Asta, şopti el, e ce numesc eu să te simţi bine. Şi nu făcuse nimic. Stătuse doar în faţa lui, simţind cum încep să i se înmoaie genunchii.

li coborî blugii mai jos. Până la genunchi. îi cuprinse coapsele cu mâinile.

Minţise în legătură cu chiloţii. Era o pereche micuţă, de culoarea lavandei, pe care i-o dăduse o prietenă cu speranţa că o să o înveselească. Iar micuţă însemna că-i Lucru pe care Ian îl descoperise deja. -Ai minţit. Cred că e cea mai minunată pereche de chiloţi pe care ar putea spera să o vadă un bărbat.

Tess simţea că genunchii n-o s-o mai susţină mult timp. Poate'că o simţi tremurând, pentru că-i prinse încheieturile şi o trase pe pătură. În doar cateva secunde, îi scosese sandalele şi blugii. Stătea în faţa ku îmbrăcată
doar în sutienul practic şi chiloţii provocator. Ian în- iu buueuui f
i se conturau pe
nunche în 'părea să se grăbească. P
fundalul dar sutienul ăla al tău strică
- Nu o lua ca pe o cn
tot spectacolul. Poate c-artreo {s
Tess se ridică într-un cot.

- Pot să-l scot eu. Sau şi aici e vreun pericol?
- înveţi repede. E una din calităţile pe care le cel mai mult la tine. apre%

Simţea că arde toată şi nici măcar nu era dezbr
- închizătorile de sutien sunt periculoase? aCată"
- Femeile ajung tot timpul la urgenţe din cauza 1o îi mângâie umărul^ cu buzele în timp ce-şi strecu mâinile pe spatele ei. îi scoase sutienul.

0 privi. O privi lung. înregistră detaliile. Forma sânilor ei, faptul că unul era o idee mai mare decât celălalt. O apăsă uşor pe umeri, întinzând-o la loc pe pătură.

- E o crimă împotriva umanităţii, murmură el, să-i ţii acoperiţi.

Cuvintele lui - privirea lui... Nu se simţise niciodată mai feminină. O mângâie, o sărută, îi veneră trupul. Tess îşi arcui spatele.

- Scoate-ţi cămaşa aia.

O scoase. încet, de parcă ar fi avut tot timpul din lume. Ca şi cum era nevoie de concentrare maximă ca să deschidă fiecare nasture. Dar, când Tess se ridică în genunchi ca să scurteze o sarcină care ar fi trebuit să fie uşoară, Ian o opri.

Şi atunci înţelese. Era sedusă. Ea, Tess Hartsong, regina seducătoare, era acum obiectul unei seducţii desăvârşite. Cu cămaşa în sfârşit scoasă, cu blugii desfăcuţi, dar încă la locul lor, se întinse lângă ea şi îi explora trupul. Fiori reci şi fierbinţi o străbăteau sub atingerea lui. Nu se mai putea stăpâni. -Te rog... Te rog...

îi atinse stomacul. Lăsă mâna să-i coboare - cea mai uşoară atingere. Şi fu îndeajuns.

Simţi că zboară, că rămâne suspendată în spaţiu şi, în cele din urmă, că se destramă.

- scunde, ore, zile până se întoarse la loc pe ir^L cerul continua să se învârtească deasupra ^^ftcuse încă nimic pentru el.

înapoi, "livrei vin?

' ridică brusc pe coate şi aproape că strigă la el-

taci- Cum poţi să fii atât de... detaşat? ' Detaşat? Ochii lui aruncau fulgere. De când te-am ¡init, nu a fost clipa m care să nu te doresc. Viata % permanentă tortură. Mă uit la tine cum te fâtâi ^mci o treabă... mă taţail

„¡ţi văd sânii ăia înnebunitori... Fundul ăla obraznic...' Până Ş1 ceaia ta' *aT tu nu ai Fiabar de nimic! Nu, scumpo, spuse el, cu un mârâit, a venit vremea să mi-o plăteşti. -Să plătesc?

-0 plată binemeritată. O să dai socoteală! Felul în care vorbise... Tonul atât de delicios de ameninţător. O încânta, -îmi pare rău.

Nu-i părea, dar îi plăcea jocul. Nu mai era seducătoare... -Va trebui să-ţi pară şi mai rău. îşi băgă mâinile în buzunarele blugilor, scoase unul din prezervativele pe care le avea mereu la el şi îl lipi cu palma de scândura de sub ei, cu un gest care arăta exact cât de serios vorbea. Dintr-o singură mişcare, blugii dispărură odată cu boxerii pe care îi văzuse în sertarul lui. Nu era străină de anatomia bărbătească, dar asta...

aSt-Nu cred... spuse ea, nu cred ca sunt pregătită

. . -„«unse Pentru ca nu mai ai scanare. --Ghinion, u ««P^1 ^ nou, pecare em ^

Se înfiora. Era un joc uu datoare să-l joace.

/ iSe întinse lângă ea. -Hai să vedem. Şi văzu.
O exploră pe îndelete, după ce-i scoase chilo •• Expresia îi era încruntată şi atingerea perfectă.0!)1' unde ştia că după asta tânjise atâta amar de timp ¡! fanteziile ei?
Se cutremură iar, chiar înainte să intre în ea, dar era rândul lui acum. Pătrunse adânc. Se arcui. Se împinse o dată. Şi încă o dată. Iar şi iar. Erupse.
Satisfăcută şi zâmbitoare, îl ţinu în braţe. îi mângâie cicatricele. Ar fi vrut să o sărute pe fiecare în parte, în sfârşit se rostogoli jos de pe ea.

- Asta, gemu el, a fost un eşec total.
- Foarte dezamăgitor.

-Nu ne rămâne decât un singur lucru de făcut.

-Să încercăm din nou?

-Mă tem că da. Dar mai întâi... Umplu paharele cu vin. Stăteau goi, pe întuneric, de- abia vorbind. în cele din urmă, se întinseră la loc pe pătură şi, de data asta, fu chiar mai bine.

Mai târziu, în timp ce stăteau pe spate, Tess se întinse şi spuse singurul lucru la care se putea gândi şi care avea vreun sens:

- Putem să mâncăm acum? -O femeie după pofta inimii mele. Dar nu era. Oricât de satisfăcător fusese ce se petrecuse între ei, inima lui rămăsese în siguranţă, îngropată în spatele zidului solid care o proteja de atât de multă vreme.

Se lăsase răcoarea, aşa că se întoarseră în casă. Păru firesc ca Ian să se întoarcă în vechiul lui dormitor, să se întindă lângă ea. Să facă dragoste din nou. Şi din nou.- aUzi respiraţia adâncă şi regulată, Adormi-
Avea 35 de ani şi, până acum,
•^pUScmr bărbat.
' ţn clipa în care se dădu jos din pat şi '"Ţn n^ ; doliul fereastra-
întinse picioarele pe ;ată şi încercă să-şi descâlcească
gândurile. *j:e'u a dormi împreună o făcea să se simtă

Mită de apărare. Dar apărare împotriva a ce? ^ triva acestei explozii de emoţii... Acestei călduri Cuprinsese inima... Acestei dorinţe pentru ceva :iTe^lt decât sex. Pentru...
^pitfu putea merge acolo. Barierele emoţionale ale • jan erau zidite în piatră, şi Tess trebuia să fie la fel ¿e fermă. Dragostea aproape că o distrusese o dată. Nu
oSă se mai întâmple.
Se trezi în zori cu gâtul amorţit şi cu încă vreo câteva puncte dureroase care nu aveau nici o legătură cu faptul că-şi petrecuse noaptea în fotoliu. Se furişă în baie, să facă un duş. Când se întoarse înfăşurată într-un prosop, lan era tot în pat, însă treaz. Pe o parte a capului părul îi stătea ridicat în ţepi, iar pernele albe ca zăpada îl făceau să pară şi mai bronzat. -Te-ai trezit devreme.
-Vreau să o văd pe Wren înainte să mă duc la muncă. -Ţi-e dor de ea? -N-

am ce-i face.

Wren era în perfectă siguranţă cu Heather. Când aceasta o luase cu o seară în urmă nu se comparase cu noaptea în care o luaseră soţii Denning. Dar Tess îşi simţea braţele goale.
lan îşi puse un braţ sub cap, expunându-şi cicatricea albă, şi o **măsură** din cap pânft-n picioare cu o privire

^ De'cefu laşi să cadă prosopul ăla? Era tentată. Prea tentată.- L-aş lăsa, dar atunci m-ai crede uşuratică Ian râse, se dădu jos din pat şi traversă încăD puşcă. Trupul lui era puternic, dar cu ligament1"? go1 în loc de muşchi umflaţi. EI era zvelt în timp Ce ?i durdulie. Cicatricele lui erau dramatice, în timp ^ ^ ei nu proveneau din nimic mai spectaculos decâto**^ tură de pe skateboard în copilărie. Cază*

Ştia că îl priveşte, dar nu făcu decât să zâmbească apoi dispăru în baie, lăsând-o singură, cu gândurile ei agitate.

Intră în duş înainte să se încălzească. Avea nevoie de şocul apei reci. Altfel o să se întoarcă numaidecât în dormitor şi o s-o facă să se răzgândească - şi nu credea că ar fi fost nevoie de prea mari eforturi pentru asta.

Nu fusese niciodată cu o femeie aşa ca ea. Incredibil de sexy, plină de imaginaţie, atât de seducătoare. Când apa se încălzi, desenă cu degetul o siluetă goală în aburul de pe uşa cabinei. Arcada unei coapse, curba unui sân.
Şterse ce desenase şi-şi ridică faţa spre jetul de apă. Nu ar fi rănit-o pentru nimic în lume. Îi oferise sex, pentru că îşi doreau amândoi. Dar o şi protejase, aşa cum nu s-ar fi protejat singură. Aşa dură cum părea, Tess Hartsong era o

femeie care îşi oferea prea uşor inima. Cel mai rău lucru pe care l-ar fi putut face ar fi fost să i-o ofere unui bărbat care n-ar fi putut să o preţuiască.

Intenţiona să facă tot ce putea ca asta să nu se întâmple.

capitolul 18

Când i se termină tura de după-amiază, Tess îi sună pe soţii Denning pe FaceTime, de acasă de la Heather, unde semnalul era mai puternic. O ridică pe Wren ca bunicii să o poată vedea.

-Vedeţi? Deja îşi ţine mai bine gâtul

.e<Uite,Jeff!Ce mare s-a făcut!
Pe^en toate unghiurile şi aplauda- aWren se dadu în spectaco cu cel mai d;ăc7ălas Jut.După ce termina convorbirea, Tessse ¿¿j J oamenii aceştia, care fuseseră nişte străini a^t de ea CU doar ^teva săptămâni în ¡ raă, vor face de acum înainte parte permanentă în^ţa ei- Era mirata de cat de firesc i se părea totul j.} mai duse o parte dm lucruri în cabană. Desi aerisi tăcuse curăţenie tot i se mai părea înghesuită şi :unlir0s statut. O sa-i hpsească aparanira de bucătărie Je ultimă generaţie, mobila confortabilă şi ferestrele alea mari, tară draperii.
-îţi promit, scumpo - îi sărută creştetul lui Wren - îţi promit că o să aranjez cât de curând'locul ăsta pentru noi două.
Când se lăsă seara, o hrăni pe Wren şi făcu un sendviş pentru ea, cu ingredientele pe care le luase de la vechea şcoală. Fără livrările la domiciliu pentru care plătea Ian, cumpărăturile aveau să fie dificile şi costisitoare.
Ian intră pe uşa din spate. Privirea îi căzu pe coşul de rufe în care adusese câteva din scutecele lui Wren, lapte praf şi alte chestiuni necesare. -Nu pot să cred că te muţi aici! Uită-te cum arată!
- Se rezolvă cu o mână de vopsea. Arătă înspre pereţii cu tapetul jupuit. Dacă vrei, poţi s-o dai tu. Poate un crem?
- Eu sunt artist celebru. Nu-ţi permiţi serviciile mele. Dădu să facă o glumă şi să-i ceară o reducere pentru sex, dar se opri. Ea ar fi trebuit să- plătească pe el.
-Ai nevoie de spaţiul tău ca să lucrez.
- Aici nu suntem în oraş. E prea izolat.
- Dacă ţi se face frică pe întunenc, suna clopotul. Şi o să dau fuga.
-Nu-i amuzant.

Tess se uită la Wren.-Ba noua ni sc parc foarte amuzant Nu-i aşa s Wren îşi umflă obrajii şi dădu din mânuţe.' 'CUrnp0? - Vorbesc serios, Tess. Locul ăsta e o dărâmătur Wren e prea mică, nu puteţi sta doar voi două aici^''' -O să repar cabana. _Nu văd de ce atâta grabă. _ O să-ţi cumpăr o goarnă. - Dă copilul la mine. O salţi de parc-ar fi 0 minge de tenis.

înainte să apuce să protesteze, o scosese pe Wren din eşarfă şi o ţinea în braţele lui. ' - Dacă o vrei înapoi, vino s-o iei!

Ieşi vijelios din cabană, cu fetiţa în braţe şi cu o atitudine foarte hotărâtă.

Tess aprinse toate luminile şi urcă la etaj ca să aranjeze o parte din lucrurile lui Wren. Cabana scârţâia într- un mod nefamiliar. întotdeauna scosese sunetele astea? Tot ce-şi amintea din săptămânile pe care le petrecuse acolo era durerea care o copleşise pe atunci. Privi în jur. Dormitorul era o imagine tristă. Nu era cu nimic mai izolată aici decât la vechea şcoală, dar se simţea neliniştită, aşa cum nu se simţise acolo. Nu chiar speriată - cabana avea draperii la ferestre -, dar agitată. Şi nu-i plăcea.

Ar trebui să se bucure de aceste momente de pauză înainte să se ducă să-şi ia fiica, dar era prea stresată ca să citească şi nu avea chef de curăţenie. Cu câteva luni în urmă, ar fi dat drumul la muzică şi ar fi dansat, dar îşi pierduse această dorinţă. Ce ar fi vrut acum ar fi fost să stea de vorbă cu Ian la un pahar de vin. Sau - pe cine încerca să păcălească? - ar fi vrut să facă iar dragoste cu el. Se înfioră, amintindu-şi ce se petrecuse în căsuţa din copac.

Şi nu casa mai simandicoasă avea să-i lipsească, cât mai degrabă compania lui Ian. Ieşi pe veranda din faţă, simţind cum o învăluie o ceaţă de depresie. Seara era

A. ; aVea nevoie de-o geacă, dar nu se obosi să şi să-Şi ^ una. O molie se lovi de becul / 'Lt în Îam
Pa Ct&pată de Por^elan' o lustră jI* siun leag&n "m CSTe Să Stea 011 Wren şi să vor- yl Două canapele confortabile şi un fotoliu comod Citit. O bucătărie bine pusă la punct... şi o came- f^ăvitâcaogeodă.

"'cjri ca arsă în clipa în care o siluetă mare se ivi între ci. Se auri o nuia trosnind şi un bărbat iesi dintre '*bte. fes făcu instinctiv un pas în spate şi se izbi de

peretele de bârne. -Eşti singura de data asta: zise el. Uitase cât de mare şi de masiv era Brad Winchester, pieptul lat, talia groasă, braţele grele... -Ce vrei?

Veni la marginea luminii slabe şi galbene de pe verandă. Purta o geacă subţire, pantaloni închişi la culoare şi avea un aer ameninţător. Cu câteva clipe în urmă îi fusese frig, însă acum palmele îi erau lipicioase, aşa cum n-ar fi fost dacă bărbatul din faţa ei ar fi venit şi i-ar fi bătut la uşă în loc să pândească dintre copaci.

Păşi neinvitat pe verandă şi becul aruncă o lumină ciudată, fosforescentă, pe părul lui încărunţit prematur. Examina cu o privire critică stâlpii de lemn şi acoperişul căzut.

-Bunica lui Kelly a crescut aici. Kelly iubeşte casa asta. Ar fi trebuit să o cumpăr când a ieşit pe piaţă. Am fi scăpat de multe probleme. - Dar n-ai cumpărat-o. Se apropie şi mai mult.

-Nu tolere **să**-mi supere cineva soţia

Se forţătă se desprindă de peretele cabanei. -Trebuie să pica- soţid ^

Era numărul de telefon al lui Tess, scris pe f0aia din agenda cu antetul clinicii la care lucrase. 13 rUpt*

Winchester mototoli hârtia în pumn.

- Kelly ar fi trebuit să-mi spună din prima clipă r hărţuieşti, dar nu a vrut să mă supere.

- Că o hărţuiesc?

Aruncă hârtia mototolită pe jos.

-Ai tot bătut-o la cap să vă întâlniţi ca să-i bagi pegât ideile tale!

Tess puse lucrurile cap la cap şi nu-i plăcu ce descoperi.

Brad găsise numărul lui Tess şi Kelly minţise când îi spusese de ce-l avea.

Se apropie, intimidând-o cu dimensiunea lui.

- Eu şi soţia mea gândim la fel. Chiar crezi că o poţi face să se răzgândească? Ea nu se amestecă niciodată în politică.

- în politică? Tess îşi îndesă degetul mare în betelia blugilor. Credeam că discutăm despre ce e mai bine pentru copii.

Două faruri măturară luminişul. Se întoarseră amândoi şi văzură un Lexus argintiu oprindu-se în faţa cabanei. Motorul se opri, portiera se deschise şi Kelly sări din maşină.

Rămase în picioare, privind agitată de la Tess la soţul ei, în mod evident îngrijorată de ce i-ar fi putut spune Tess. Se apropie de ei.

- S-a întâmplat ceva, Brad? Ţi-am văzut maşina parcată pe drum. Nu trebuia să te întorci din Nashville decât abia mâine.

-Am terminat mai devreme. Unde ai fost?

-Mama lui Margie Wexler e bolnavă. Am stat o vreme cu ea.

-Frumos din partea ta.

Coborî de pe verandă şi întinse un braţ spre soţia lui. Nu se ducea la Kelly, o făcea pe ea să vină la el. Femeia ezită doar o clipă, apoi se supuse.în care îşi puse bra^l masiv peate ume^ felii p . n aminu lui Tess de felul în care o ţinea jjf'5'L Ava -ca într-o capcană.

simţit nevoia să fac puţină mişcare, spuse el. Si - J să stau de vorbă cu Tess. Ştiu că nu ai vrut să mă %c, dar tu eşti prea blândă cu oamenii. Tess trebuie f-6 teleaga să nu te mai deranjeze vreodată. ^Privirea îngrozită a lui Kelly se fixă asupra lui Tess i se întoarse spre soţul ei. Brad râse în barbă, de arcă ar fi avut de-a face cu un copil. pa„Să Ştii că nu doar pe tine te-a deranjat. Mama lui Connor m-a sunat azi. Se pare că Tess s-a întâlnit cu câţiva dintre băieţii noştri. Helene nu e prea încântată de situaţie.

Kelly îşi fixă privirea asupra soţului ei. -Fireşte că e supărată.

-S-a furişat pe la spatele nostru ca să înveţe nişte băieţi pe care nici măcar nu-i cunoaşte cum să facă sex. Îşi luă mâna de pe soţia lui şi se întoarse spre Tess. îţi bagi întruna nasul unde nu-ţi fierbe oala. Era rândul lui Tess să fie beligerantă. - Dar şi tu îţi petreci o mare parte a timpului ames- tecându-te în viaţa mea, aşa că aş spune că suntem chit.

Pieptul lui Winchester se umflă ca o bezea băgată în foc.

-N-o s-o mai hărtuieşti pe soţia mea şi n-o să mai hărţuieşti pe nimeni în oraşul ăsta! Nu ne interesează Părerile tale. Nu-i aşa, Kelly?

Kelly lăsă capul în jos şi mormăi ceva nemtehgibil. Tess îi detesta timiditatea. Femeia asta nu avea coloană

VeiSSester nu era satisfăcut de răspunsul soţiei lui. -Kelly?

i j

Orice urmă de simpatie pe care o încercase Ţ de femeia aceasta dispăru în faţa laşităţii ei. eSs fa?ă -Eu niM ascult decât pe oamenii pe care îi re

iar din acest moment v-am şters pe amândoi?^' e Pe lista mea.

-Nu mai spune?

Winchester se întoarse spre soţia lui.

- Du-te acasă, scumpo. **Mă** întorc pe jos la **maşină.** Kelly îi privi ezitând, încă temându-se ca nu **cumva**

Tess să o dea de gol. Tess ar fi putut s-o asigure cu Un gest discret, dar nu era o persoană chiar atât de drăguţă.

Kelly se întoarse încet la maşină. Tess nu voia să rămână singură cu bărbatul ăsta masiv, dar nici nu-i venea să dea fuga înăuntru.

Brad strigă după soţia lui:

-Mi-ar plăcea să mă aştepte ceva de băut când ajung acasă. Cu trei măsline de data asta. Din alea bune, pe care le umpli cu brânză nobilă.

Femeia încrezătoare care o înfruntase pe Tess la Hornul Spart pe tema vitrinei cu prezervative dispăruse. Kelly dădu scurt din cap, apoi plecă. Tess îl privi pe Brad cu dezgust.

- Nu se mai fac bărbaţi aşa ca tine.

- Eu sunt din vechea gardă, răspunse el. Şi n-o să-mi cer scuze pentru asta. îmi protejez familia.

-Aşa e, pentru că eu sunt o mare ameninţare. O împunse cu degetul arătător.

- Las-o în pace pe soţia mea! Şi pe fiica mea la fel! -Am o idee! Ce-ar fi să le faci amândurora o favoare

şi să le dai voie să vorbească în numele lor.[7]

-Tu chiar îţi închipui că mă poţi provoca? Eşti un nimeni.

less îşi adună toată bravada de care era în stare. - I a r tu eşti mare şmecher. Regele necontestat din Tempest, Tenncssee. Am priceput. Doar că nu-mi pasă. -O să-ţi pese.

\

. uci pe călcâie şi dispăru între copaci ^inrra în cabană şi încuie uşa. Brad Winchester ţgust la minte, închipuit şi bătăios - cea mai rea fi '¿tie cu putinţa. Dar era oare şi violent? ^negase că ar ^ ^esa^o vreodată dar era **,Jevârat,? Ostilitatea** lui Winchester părea exagerată, ra- Lrtat la ce făcuse Tess. Poate că antipatia lui avea mai Jkde* face cu nevoia lui de a deţine controlul decât pr0grama de educaţie sexuală a oraşului. Era un om obişnuit ca totul sa se facă aşa cum voia el şi nu avea de rfndsă lase pe nimeni să îl provoace - cu atât mai puţin o femeie care nici măcar nu era din partea *locului.* '

Când se întoarse la vechea şcoală, Wren dormea în culcuşul ei din dormitorul de la etaj. Când ian se apropie cu monitorul în

mână, hotărî să nu-i spună despre intervenţia lui Brad Winchester. N-ar fi făcut decât să-i sporească îngrijorarea cu privirea la mutarea lor în cabană, şi Tess trebuia să reînceapă să locuiască singură. Fără el. Şi asta cât mai curând O măsură cu o privire leneşă.

- De data asta, chiar că o să te pictez.

Făcu un efort să se detaşeze de întâlnirea neplăcută de la cabană.

-Am mai auzit asta. Dar se pare că te laşi prea uşor distras de ce se întâmplă în jur.

- E o chestiune de disciplină mentală. Nu m-ani concentrat suficient data trecută.

-Şi de data asta o să fie altfel.[7]

-Absolut. , . . . „

O trase în atelierul în mijlocul caru.a masuţa din metal cu rotile stătea deja încărcata cu tuburi, vase si tot felul de vopseluri e, Nu m;. ^

-Poţi sa-ţi studiind fără noimă

Se întoarse cu deja.

tele de lucru pe care le organiz

- Chiar trebuie să facem asta? întrebă ea. Nfu m- .

în largul meu. asS

lan îşi puse o mână în şold.

- Iar ne-am întors la problemele tale prosteşti! ""egate

de felul în care arăţi?

-Am voie să am ce păreri vreau. E corpul meu. -Şi Dumnezeu n-ar fi putut crea unul mai fru mos Haide, Tess! Inspiră-mă!

- La naiba!

îşi trase puloverul peste cap, bombănind tot timpul. -Ai putea să angajezi cele mai frumoase modele din lume, dar faci tu asta? Nu! îşi zvârli pantofii din picioare. -Ştii ce cred eu? Cred că eşti zgârcit, îşi scoase blugii şi-şi desfăcu sutienul. -Nu vrei să plăteşti un model profesionist. În schimb, profiţi de o văduvă lipsită de apărare... Ian pufni. Tess aruncă sutienul deoparte.

- Şi să ştii că las chiloţii pe mine!

Ian îşi strânse braţele la piept cu un zâmbet îngâmfat şi enervant.

- Cam târziu pentru asta, ţinând cont că am văzut totce e dedesubt. Absolut totul.

îi plăcea tare mult latura asta jucăuşă a lui. Şi îi plăcea că nu ştia exact ce avea să urmeze. -Mi-e frig, zise ea, uşor iritată.

- Ei, aici te înşeli. Eşti fierbinte, scumpo. Foarte, foarte fierbinte.

Tess îşi stăpâni un zâmbet. -Zici tu.

Rămasă doar într-o pereche minusculă de bikini cu flamingo, se întoarse cu faţa spre el.

- Fără fotografii! Nu vreau să-mi văd celulita expusă peste tot pe Internet cu prima ocazie când te enervezi pe mine. Şi sunt sigură c-o să se întâmple.

-Celulita ta nu va fi obiectul răzbunării mele **meschine.**,ală lungă şi subţire de hârtie,
0coaia iumb- , ' ^ **pe ea** m mi,loc
ibufnă.
—« ramai cu hainele pe tine?
Tu de ce poţi
...lină, ai uitat?

mâna în pârul ei şi i-l ciufuli pân [?l] cu siguranţa să arate ca o sălbatică. fL'ect. întinse mâna după unul din vasele
Vţi face griiil nuetoxic a-
Până când
'^lu-ţi face griji, nuetoxica. ^ ce mi-aş face gr...Heil Scoase un strigăt involuntar când o atinse, lăsându-i ur mă de vopsea albastră pe sân. ° .Ce faci?
le> o întinse
cu vop-
.Sunt un răzvrătit, ai uitat? Sunt obişnuit să lucrez pe tot felul de suprafeţe. Răsuci pata de vopsea într-o spirală. Şi atunci Tess înţelese. Când spusese că o s-o picteze, voise să spună că o să picteze pe ea.
ţnmill nn no et-omnilă.

Stătea în faţa lui cu genunchii înmuiaţi, abia respi- rând. Ian lăsă deoparte pânza şi-i pictă şi celălalt sân, desenând un model complicat de dantelă multicolo- ră. Tess simţi cum palmele încep să-i transpire în timp ce el întindea pe p
vişiniu. Picături de
baza gâtului. pe sânul ei, făcu ştampila, o
Încă o dată, apa>a v centră asupra buricului. Părul
puse deoparte, apoi se
ielea ei tonuri de ocru, citron şi sudoare începură să i se formeze la
* pânza pe sânul ei, făcu ştampila, o

Rămase nemişcată şi-l lăsă să-i transforme sânul într- un medalion elaborat în nuanţe de albastru, roşu aprins, vişiniu şi auriu, terminându-se cu nişte pene care i se întindeau spre coaste. Căldura vopselei şi atingerea sen- zuală a degetelor lui erau o delicioasă tortură.

Mese un pătrat de pânză subţire de pe măsuţă. încet, cu mişcări meticuloase, i-l întinse pe sân, transferând imaginea de pe pielea ei pe peticul de panza. li foloseaîi căzuse pe fruntea care îi era încruntată, într de concentrare intensă. ' r'o exPre.sie

Tess îşi simţea pielea vibrând, fiecare centim zit la viaţă de atingerea lui senzuală. îi înconjur^tre' buricului cu un mozaic de valuri răsucite. Apăsă °Va'U' pânză. O puse deoparte. n°ua

îşi scoase cămaşa udă de transpiraţie şi se lăsă în 0 nunchi. Tess strânse pumnii ca degetele să nu ii se ^' funde în părul lui. îi simţea respiraţia fierbinte pe pj^' Trecu în spatele ei. Trase de materialul subţire al chiloţilor şi-i dezveli o fesă.

Nu-l putea vedea, nu-i simţea decât mâinile pe piele şi'şi imagina ce creează. Era dintr-odată prea cald în cameră, senzualitatea era prea intensă. întinse pânza pe fundul ei, desfăcând degetele.

Acum era din nou în faţă. Braţul şi părul îi erau pătate de vopsea.

Chiloţii ei îl încurcau. îi scoase şi-i depărtă picioarele. Lucră cu grijă, pictând un model minuscul pe partea de sus a coapsei ei. Dosul palmei lui o mângâia intim, şi Tess îşi pierdu echilibrul şi căzu în genunchi în faţa lui.

Privirile li se întâlniră şi rămaseră aşa. O pată de vopsea albă rămăsese prinsă în ţepii de barbă de pe maxilarul lui. O picătură verde era în colţul gurii. Tess îşi frecă mâinile de vopseaua care îi rămăsese pe corp. -E rândul tău, şopti ea.

Cu un geamăt, Ian îi puse palmele de pieptul lui şi le trase în jos, spre talie.

Când îşi reveni, constată că transformaseră frumoasa lui operă de artă într-un adevărat haos, un splendid coşmar de vopsea întinsă pe piele măslinie. Tess luă unul din peticele de pânză nefolosite şi îl apăsă peste vopseaua întinsă pe o parte a corpului lui. îi apăsă încă unul pe piept. Părul îi căzu în faţă, cu şuviţe pictate în albastru intens şi ruginiu. îi puse ştampilă după ştampila.

,eîntins, privind-o simţind cum panica începe înăuntrul lui pulsând mai tepede, mai puter- ¿Ascunse în spatele unui zâmbet şk unei gjume f>',inteîn timp ce făcuta duş împreună, spălând vop- toate cutele ascunse. O ascunse când făcură K stedinnou-

%& plânsetul se auzi m monitor, Tess înşfăca un , ,tq dispăru, lăsând urme umede pe podea. Ian se toarse în

atelier şi puse fiecare petec de pânză la uscat 1 strânse dezastrul pe care îl făcuseră. Totuşi, panica Jfoa să îl părăsească.

Trebuia să plece departe de locul ăsta. Departe de ea.

Nici măcar colegii nesuferiţi şi agresivi nu-i puteau ţtrica buna dispoziţie a doua zi. O luă pe Wren de la Heather şi se întoarse la vechea şcoală, încă gândindu-se la nebunia care se petrecuse cu o seară în urmă.

Când ajunse, găsi un Nissan Ultima parcat strâmb în faţa casei şi un bărbat pe care nu-l văzuse niciodată urcase deja pe verandă şi se pregătea să bată la uşă. Când Tess coborî din maşină, bărbatul se întoarse spre ea.

Părea să aibă ceva mai puţin de 30 de ani, era nebărbierit, părul şaten-deschis îi era ciufulit şi hainele de pe el păreau purtate de câteva zile: pantaloni chino mototoliţi, o cămaşă maro-gălbui cu mâneci lungi suflecate şi o vestă kaki "veche şi cu multe buzunare.

Lăsând-o pe Wren în maşină, Tess se apropie de el.

-Pot să vă ajut?

-Tu eşti Tess Hartsong?

- Da. Iar tu eşti...

-Eu suntSimon Denning.

capitolul 19

^ ^ r^ „u¡cp usa de la intrare şi-l invită ^ Tess trase de timp. Desch*se î

în casă, apoi se întoarse a , ^ se |ovească de rama se apleca să scoată copilul, reu, Când

portierei. Se prinse de acoperişul maşinii ca să n din picioare şi strânse cu putere ochii de **câteva ol ^** nu o podidească plânsul - nu din cauza loviturii c,^ cauza spaimei care o cuprinsese la gândul că **lumea** ei din nou pe punctul să se prăbuşească. era

Wren era trează, ochii ei aveau acel albastru adâncai cerului din picturile lui Van Gogh, pumnul i se îndrepta spre guriţă. Tess o.ridică şi o lipi de curbura gâtului. simţea pulsul sub fontanela copilului, bătându-i rapid în obraz. Sărută pielea moale şi pufoasă, apoi se întoarse să înfrunte noul demon care le invadase vieţile.

Stătea în hol, exact unde îl lăsase. Cu mâna liberă, Tess apăsă întrerupătorul.

-Âsta e copilul? întrebă el, deşi era evident.

- Ea este Wren. Da. Fiica mea.

Bărbatul îndesă o mână în buzunarul pantalonilor.

- N-ai cumva o bere pe-aici, nu? Şi o baie? Sunt de două zile pe drumuri.

îl conduse spre vechea cameră a Biancăi. Denning se opri în prag şi privi interiorul strălucitor.

- Doamne! N-am mai văzut niciodată aşa ceva.
- Da, e neobişnuit.
- Incredibil.

O ţinu pe Wren strâns în timp ce scoase o bere din frigider. Se mişca robotic, încercând să se convingă că omul ăsta era un nomad care nu-şi dorea să crească un copil. Dar, dacă nu o voia pe Wren, de ce venise până aici să o vadă? Şi unde era Ian? îl voia aici, lângă ea, deşi ştia că era povara ei, că trebuia să treacă singura prin asta.
Denning mirosea vag a săpun în clipa în care ieşi din baie. Tess puse berea într-un capăt al mesei lungi din sufragerie şi se duse cu Wren în capătul opus. Cât putea mai departe. Bărbatul luă berea, dar nu se aşeză. Nu se aşeză nici ea. Masa care se întindea între ei devenise un teren minat.

A. rii tai au spus că eşti în Afghanistan
pruv-
¡»auclaeid
Vrenîncepu sa. ^ 1CSS aşteptă,
L n i n g a p l e c a — — — - ■
" c â d i n n o u :
> Nlu ştiu ce p-a spus Bianca, dar nu este copilul meu IJn sunet prelung şi obosit scăpă de undeva dinăum
^Am făcut calculul, spuse el. Nu iese. Degetele ude ale lui Wren îi atinseră obrazul Tess prinse mânuţa copilului. - Dar... Ai vorbit cu părinţii tăi... Ai spus... .Ştiu ce-am spus. Bău încă o dată lung din bere Eram pe undeva pe lângă Korengal Valley şi tot pierdeam semnalul. Abia acum două zile, când m-am întors în Kabul, am putut să mă lămuresc. Aveam oricum nevoie de o vacanţă, aşa că m-am suit în primul avion - mai întâi ca să te văd pe tine, apoi ca să vorbesc cu ei. în sfârşit se aşeză la masă, cu berea încă în mână. Uite ce e, îmi pare rău că a trebuit să treci prin asta. De aceea am ţinut să vin să-ţi spun personal. Să le spun şi lor.
Uşa de la intrare se deschise şi Ian păşi înăuntru. Se opri când văzu musafirul. - Iar s-a lovit cineva prin vecini? Tess se trase de lângă masă. -Ian, el este Simon Denning. Ian era maestru în a-şi ascunde emoţiile şi Tess avu **ocazia** să**-i vadă** această **abilitate la un cu cotul alt nivel.**
-^pune^ă nu e tatăl lui Wren.
-Nu sunt. j aşeză sticla pe masă cu o
Denning termina berea *
bufnitură. ge uita la ea, doar la el.
{¡/duela ei după ce plec de-aici. -Jen începu să-i **sugă** clavicula.
TeSSi, pjnriing aplecă sticla spre gură şi bău lung, înainte să Ian se apropie, f^
- Ce-ar fi să ne spui toată povestea.[7]
Denning le povesti despre scurta lui ave
Bianca, care începuse când se întâlniseră ^
din East Village. ,ntrıun bar
- Doi tipi se dădeau la ea şi era evident că nu ' P- plăcere. Aşa că am intervenit şi m-am purtat de* ^ am fi fost la o întâlnire. Era amuzantă, nebună slk^ că. N-am mai cunoscut pe nimeni ca ea. Mă plăcea T' ştiam că nu o să rămân în oraş decât o săptămână, asa ^ nu a fost nimic serios. Totuşi, a fost intens cât a durat*

Continuă, prezentându-le date, spunându-le unde se duseseră şi cu cine se întâlniseră. Era atât de deschis şi dispus să ofere informaţii, încât Tess fu convinsă că spunea adevărul, chiar înainte ca Denning să scoată telefonul şi să le arate poze cu el cu şi Bianca şi zilele în care fuseseră făcute. Abdomenul Biancăi era plat, dar un calcul rapid în minte îi spuse că era deja însărcinată în şase săptămâni.

Simon îşi frecă obrazul nebărbierit.

- Nu mi s-a părut ciudat atunci, dar nu am văzut-o să bea niciodată, nici măcar în seara în care ne-am cunoscut la bar. Acum înţeleg. Era deja însărcinată.

-Accepţi să faci un test ADN? întrebă Ian.

- Da, dacă-l plăteşti tu.

- E vina mea, mormăi Ian, după ce Simon plecă. Mi-a spus că Denning a lăsat-o însărcinată şi am crezut-o, deşi ştiam mai bine decât oricine cât de neglijentă putea fi Bianca când venea vorba de date concrete.

De ce nu se uita la ea.?

-Nu ai avut nici un motiv să bănuieşti că te minte.

-O cunoşteam. Îşi frecă ceafa. Ar fi trebuit să în- vestighez, dar spusese acelaşi lucru mai multor cunoştinţe comune.

Tess îşi muşcă buza de jos.

- Poate că e mai bine asa.

\

drept**-'Tess nu-şi putea imagina cum ar fi su- •^să treacă

l u n i - a n i - c u teama că un bărbat ar

r venisă'i ceara copilul.

duc în Manhattan, spuse ian. O să vor- ' c u toţi cei care au cunoscut-o. O să aflu până la

adevărul.

.Este responsabilitatea mea. .De ce?

-Pentru că Wren e a mea. Tu eşti... Tu eşti *zânul* ei

cei buni • •-i j În sfârşit se uita la ea, dar era o distanţă între ei, ca şi

cum abia se cunoscuseră.

-Stii ce vreau să spun, zise ea.

-De foarte multe ori, da. Nu şi acum.

-Pot să mă descurc singură.

-Sunt convins că poţi. Dar de ce s-o faci?

Pentru că aşa o s-o crească pe Wren. Singură.

lan o surprinse plecând câteva ore mai târziu. Ceva în atitudinea lui - o distanţare care nu fusese prezentă cu

câteva zile în urmă - o îngrijora. îşi spuse să o ignore.
Trebuia să înceteze să mai încerce să-i citească gândurile
şi să se concentreze pe propria viaţă. Şi asta presupunea
să se mute definitiv la cabană.
Nu-i trebui mult să* transfere restul luctur.br. Lucra o vreme
la notitele pentru întâlnirea de seara vatoare,
UC 14 HUI K]U1 micuţ su
dar m principal ,şi ţmu m W^ r
rat, încercând să nu se ganaease
'or- rrase şi-l imagină în acea noap-
Chiar şi cu draperiile fereastră şi detestă
te pe Brad Winches ^'eteamă.
faptul că reuşea sa o i ^ ^ îşi cjâdu seama că-i era În timp ce
stătea în oartidele de sex. îi era dor să
dor de Ian-şi nu doar a
aeian-^— săfiecue
stea de vorbă cu el, sar

]Nici lui Wren nu părea să-i placă bătrâna cabană mult decât lui Tess - sau poate că şi ei îi era dor de pentru că se agită toată noaptea.

A doua zi de dimineaţă, Tess bău două căni de cafea tare şi se întrebă îngrijorată dacă avea să apară cineva la întâlnirea ei din acea seară. Sau poate că o să apară **toată** lumea, cu smoală fierbinte şi o găleată de pene, gata să o plimbe prin tot oraşul şi să o facă de ruşine pentru că le-a corupt tinerii. îşi spuse că asta nu o să se întâmple. Sigur, erau destui încăpăţânaţi în Tempest, dar erau şi oameni rezonabili... deşi era posibil ca nu puţini dintre aceştia să fi fost acum convinşi că ea fusese responsabilă pentru moartea Biancăi.

Alianţa Femeilor din Tempest se întâlnea la Hornul Spart în acea dimineaţă şi era prea multă agitaţie pentru ca Tess să se poată gândi la ce o să facă dacă nu trecea peste această nouă piedică. Michelle, care trebuia să nască în orice moment, nu mai venea la lucru de săptămâna trecută. Savannah era încă acolo, dar se mişca atât de încet, încât nu era de nici un ajutor. Pentru că Tess ar fi făcut orice pentru femeile însărcinate - chiar şi pentru cele pe care le antipatiza din tot sufletul - nu se plângea, nici măcar în legătură cu pauza interminabilă pe care şi-o luase astăzi Savannah.

Michelle intră în calitate de client şi se aşeză la o masă de patru locuri, sub cel mai recent afiş lipit de Phish: VOI, ĂŞTIA CU WI-FI-UL PLĂTIŢI SAU CĂRAŢI-VĂ!

Michelle stătea la mare distanţă de masă, cu genunchii depărtaţi, cu mâinile pe abdomen. Savannah se folosi de apariţia mamei ei ca să-şi prelungească şi mai mult pauza.,va captâmâni în urmă, Savannab îşi răsese f^ a capului şi-şi vopsise restul părului în ver-acum ca şi cum i-ar fi crescut nişte frunze %z. De '^dată ce se aşeză pe scaunul din fata 'Si,'mcepu să se plângă de prietena ei cea mai '^Tavlor-
nU înţelege, be poarta de parca încă ar trebui să mai duc m iiecare seară la icosul 'Vichelleîşi făcu vânt cu şerveţelul, '/faylor e imatură. Nu-mi place să-ţi amintesc că eu ¿«rn spus, ¿ar...
,Arunci nu-mi aminti! i-o întoarse Savannah. Nu -0lS2 spun nimic despre nimeni fără să începi tu să iri critici.
_Ku te critic. Tot ce spun este spre binele tău. Taylor e leneşă şi îţi trebuie nişte prieteni cu mai multă clasă.
Viichelle trase de ultimul nasture al bluzei de gravidă în carouri albe şi negre şi suflă în decolteul generos ca sa se răcorească.
-Nu te mai zgâi aşa la minei Trebuie să ai mai multă consideraţie pentru starea mea.
-Starea ta? Dar a mea?
- Este cu totul altceva, spuse Michelle, lovind cu palma în masa. Tu nu ai 42 de ani şi un istoric de travaliu precipitat.
- Dacă mai spui un singur cuvânt despre travaliul tău precipitat, jur că-ţi răstorn masa asta direct peste burta ^"cSLTţiSîntoarseSavannah.EbcalulUu
l'hish, nu al tău. -njmJ
T«Hi »PW^e cel ■"»' ™>< Legăturile / Jlmele. **Se uită chiorâş** la **Savannah.** Am fost **sarcasti-** în caz că **nu te-ai prins.**

Michelle se ridică cu greu în picioare.

-Nu ai dreptul să vorbeşti aşa cu fiica mea.

-Bine, atunci te las pe tine, de vreme ce...

Michelle scoase dintr-odată un strigăt de durere *şi se* aplecă în faţă.
-Oh, Doamne! Dumnezeule mare!
Tess o prinse ca să nu cadă.

-Sună... Sună-l pe taică-tău! spuse Michelle, printre gâfâituri.

Savannah sări în picioare şi se duse după telefon mai repede decât se mişcase toată ziua. Când contracţia se termină, Michelle se uită la Tess cu ochi mari şi speriaţi.

- Se întâmplă iar! O să nasc copilul chiar acum! Eram sigură că aşa o să fie!

Tess simţi cum încăperea începe să se învârtească în jurul ei. Inima i-o luă la galop când Michelle se prăbuşi la loc pe scaun.

- Nu aduci tu copilul pe lume! Trebuie să ajung la spital imediat.

-Tata nu răspunde! strigă Savannah.

- Dobitocul! mârâi Michelle printre dinţi. I-am spus să nu plece nicăieri fără telefon.

Michelle era isterică, şi Tess nu putea face faţă. Rugăminţile şi strigătele Biancăi, agonia acelor ultime minute deveniseră parte din ADN-ul ei. Trebuia să scape. Voia să fugă, dar Michelle îi strângea cu putere mâinile.

-Adu maşina! îi strigă Michelle fiicei ei. Am născutei pe Savannah în două ore şi jumătate. Durerea a *fost* groaznică şi m-a lovit dintr-odată. Doctorilor nu le venea sa ÎLreadă- Au vrut să mă trimită acasă.

less îşi forţă gura să se mişte, octoriităi- îţi cunosc istoricul.

47 de ani! Cred **că sunt prea bătrână să mai nasc**

¿le continuă să geamă şi să se văicărească ^trei— e,aPo, patru, apoi ^ £

.r-un ?uv01 neîntrerupt de lamentări, dar fără nici

-0ÎU1'1 >

L\Vreau plăcinta aia! strigă domnul Felder de la tei- hea, cu obişnuita lui lipsa de delicateţe ' ,Unde e Savannah? strigă Michelle' Unde e maşina7 sa ma duc la spital chiar acum' E lensă' întotdeauna tost leneşă. Nu s-a mişcat repede decă în :iua în care s-a născut. r dLin

' Lă sase minute, apăru o nouă contractie. Michelle ţipa şw zdrobi degetele lui Tess.

' Tess încercă să se liniştească. Lui Michelle nu i se rupsese încă apaşi, cu atât de mult timp între contractii, era puţin probabil să nască atât de repede pe cât se aştepta

Puţin probabil, însă nu imposibil.

Savannah intră în fugă pe uşă, ţinându-se cu mâinile de burtă. -Am adus maşina. -Era şi timpul!

Michelle se chinui să se ridice din scaun.

- Să mergem! Trebuie să plecăm!

- Vreau plăcinta! orăcăi domnul Felder.
- Ia-ţi-o singur, moş afurisit! ţipă Michelle. O să nasc în maşină. Sunt sigură! îşi strânse degetele ca o gheară Pe braţul lui Tess. Tu vii cu mine.
- Nu! Nu, nu pot. Ai suficient timp. O să fie bine. Michelle o strânse şi mai tare.

-Se presupune că ar trebui să ajuţi oamenii.

-Da, dar... mă urăşti, ai uitat.

-N-am spus niciodată asta.

- Mi-ai spus să nu te ating. M-ai pus s;Vf, promit
j „ cu exact aceste cuvinte.
mă ating de t,ne. Cu exa
-Nu am spus nimiccie ge
nil

- /

L Michelle începu să plângă. -Nu mai fi atât de afurisită, Tess! exclamă Sav din uşă. Dacă moare, o s-o ai pe conştiinţă. anna^'

Michelle nu avea să moară. Nu ca Bianca. Contrac "l lui Michelle erau la şase minute distanţă. Mai degrab cei de la spital o să-i spună că a venit prea devreme şi * s-o trimită acasă. Dar cu toată îmbărbătarea, Tess nu se putea stăpâni - îi venea să plângă împreună cu Michelle

Savannah îşi depărtă picioarele şi-şi balansă **greutatea** pe călcâie.

-Nu ai pic de inimă!

Tess era obişnuită cu afuriseniile lui Savannah, dar lacrimile speriate ale lui Michelle o învinseră. Reuşi cumva să o ajute să se ridice de pe scaun, deşi nu era sigură cine pe cine susţinea.

-Sună-l pe Phish! îi strigă Savannah domnului Felder, în timp ce se îndreptau spre uşă. Rămâi responsabil până vine el. Şi vezi să nu laşi pe nimeni să fure ceva!

Deşi Savannah abia dacă mai încăpea în spatele volanului, Michelle insistă să conducă ea, ca Tess să poată sta cu ea pe bancheta din spate. îşi afundă ghearele în braţul lui Tess.

-N-o să ajungem.

- Eu nu o să mă port aşa când o să vină rândul meu, mârâi Savannah, în timp ce intra pe şosea.

-Aşa spui acum!

Unghiile lui Michelle se afundară şi mai adânc în braţul lui Tess.

- E vina ta că ai rămas însărcinată, contraatacă Savannah.

- Şi e vina ta că ai rămas cu burta la gură, aşa că nu-mi mai tot arunca asta în faţă!

Tess calmase zeci de femei iraţionale de-a lungul carierei. Era expertă în a crea o atmosferă liniştită. Dar tot talentul ei dispăruse. Era paralizată, neputincioasă.

face nimic altcevş.decât să se roage ca ritmul periilor u. M.chelle sa rămână la şase minute. Se ¿laîntâlnirea pe **care o programase pentru acea t** cm **putuse sa creada ca avea ceva de** spus akora ' •nj ea **însăşi era un asemenea dezastru'**

minute mai târziu, opreau în faţa intrării de ntsen**p a spitalului. Michelle apăsă butonul ferestrei din** spate şi scoase capul arară. -Aduceţi-mi un scaun cu rotile! Cineva veni să o scoată pe Michelle din maşină Când portiera se închise, Tess se cufundă pe banchetă închise ochu şi freca urmele pe care unghiile lui Michelle i le lăsaseră în carne. Se terminase. Nu mai avea nici o răspundere. Ar fi trebuit să se simtă uşurată, dar se simţea înfrântă.

Maşina se puse în mişcare, dar se opri câteva clipe mai târziu, când Savannah o băgă în parcare. -Să mergem! - Te aştept în hol.

- Pe dracu'! Dacă dă peste o asistentă idioată care nu ştie ce să facă? Ce vrei să fac eu în cazul ăsta? -Nu o să dea peste o asistentă idioată. -N-ai de unde să ştii. Dumnezeule, nu mai fi atât de egoistă!

Tess trebui să coboare din maşină, nu pentru că se **simţea** intimidată de **Savannah,** ci pentru că se sufoca sub avalanşa de amintiri hidoase. Se prinse de portieră, încercând să se calmeze. „O să fie bine. Nu eşti responsabilă. **Nu** trebuie **să** faci nimic.

Savannah îşi prinse mâinile sub abdomen.

-Frate ai zice că tu naşti aia!

Tess să vrea s-o ia la fugă.

Tess **o** urmă pe **Savannah** m sala de travaliu. În loc să o calmeze imaginile şi sunetele familiare 0 făcură pe 1Savannah încercă să dea buzna în camera de triaj şi când nu i se dădu voie să intre, încercă să o împingă ^ Tess în faţă.

- Ea e moaşă calificată. Trebuie s-o lăsaţi să intre.

Tess clătină din cap. Mişcarea era aproape impercep-tibilă, dar asistenta înţelese mesajul.

-Va trebui să aşteptaţi amândouă afară până ce o examinăm.

- Afurisita! mormăi Savannah.

Tess avea în sfârşit o ţintă pe care să-şi verse dezgustul pe care îl simţea faţă de sine însăşi.

- Despre mine poţi să spui ce vrei, dar nu fi nepoliticoasă cu personalul medical.

Savannah lăsă capul în jos, momentan potolită.

- N-am spus nimic chiar atât de rău.

-Nu spune absolut nimic.

- Doamne, nu se poate înţelege omul cu tine! murmură ea.

Asistenta apăru în cele din urmă cu vestea că travaliul lui Michelle progresa normal şi că dorea să le vadă pe amândouă. Dar, în timp ce Savannah o urma pe femeie în salonul de naşteri, Tess o apucă pe coridorul opus.

O vreme, rămase lângă salonul de nou-născuţi. Privi copilaşii pe fereastră. Wren deja arăta altfel - era mai rotundă, mai prezentă. Tess avea nevoie de copilul ei.

Luă liftul până la Cardiologie şi bău o cană de cafea de spital în sala de aşteptare. Scârţâitul liniştitor al pantofilor pe dalele de gresie, bâzâitul monoton al conversaţiei, mirosul familiar de dezinfectant nu o relaxau câtuşi de puţin. O să fie bine. O să fie în siguranţă m alt domeniu, unde să nu-i fie frică de mame cu hemoragii. O să se rezolve. Trebuia.

întrunirea pe care o anunţase era la 20.00. N-ar fi trebuit să pună niciodată anunţul ăla. Educaţia sexuală în oraşul Tempest nu era bătălia ei. O să-l sune pe Phish

e să dea jos anunţul şi să le spună tuturor că
Jfl, Si apoi o să..

.> .aj Nu asta făcuse până acum? încercase să ^ L-ere mutându-se aici. Fugise de profesia ei an- ^Ju-se la Hornul Spart. Fugise chiar şi de responsa- *f tea ^ a recunoaşte ca se îndrăgostise de Ian North. b fra adevărat. îl iubea pe omul ăsta dificil şi plin de f0bleme, care nu-şi dorea decât singurătate. în loc să-şi frunte sentimentele, se concentrase asupra lui Wren, ^supta lucrului, asupra adolescenţilor - orice o putea ajuta să fugă de realitatea dureroasă, de faptul că se îndrăgostise de un bărbat care nu avea niciodată să o iubească la rândul lui.

Asta se terminase acum. Când îl pierduse pe Trav fusese o lovitură neaşteptată, dar să-l piardă pe Ian...? Pe el nu-l avusese niciodată. Din acest moment o să gândească limpede. N-o să mai fugă, nici măcar de întâlnirea din seara asta.

Plecă de la Cardiologie şi o găsi pe Savannah ghemuită într-un colţ în sala de aşteptare a salonului de naşteri. -Mama îmi provoca prea mult stres, îi explică ea. -Am nevoie să împrumut maşina ta. Poţi să te întorci cu tatăl tău, când o să vină. -Vrei să pleci?
-Mama ta e pe mâini bune şi eu trebuie să mă întorc. -Nu poţi să pleci încă! spuse Savannah, pe obişnuitul ei ton beligerant. Dacă se-ntâmplă ceva?
Nervii lui Tess cedară. . . . .

-Dacă se-ntâmplă ceva, n-o sa vina nimeni la mine să-mi ceară ajutorul. Sunt o ucigaşă, ai uitat?

întreaga lume râmase suspendata m aer, intre ele.

T^st prWi*pe fereastră, înspre parcare. Savannah vorbi încet:-Nu pot să dau de tata. Cineva trebuie să rămârr cu mine.

Neajutorarea colegei nesuferite reuşi să o înmoaie până la urmă şi Tess se aşeză să aştepte.

Bebeluşul, un băieţel sănătos de 3,400, nu se **născu** decât abia spre seară, la mai puţin de jumătate de **oră** după ce sosi Dave, soţul lui Michelle. Savannah o târî pe Tess după ea să-l întâlnească pe noul ei frăţior. Tess spuse tot ce trebuia să spună, după care se scuză repede. Dacă pleca acum, mai avea timp să se adune şi să se schimbe înainte de întâlnire. Îi ceru încă o dată lui Savannah cheile de la maşină.

- Nu rămân aici, spuse Savannah. Ne putem întoarce împreună.

- Eu trebuie să mă grăbesc.

Savannah îşi dădu ochii peste cap.

- Oh, da! Ai întâlnirea aia importantă în seara asta. Ce să zic, mult succes!

Dacă Tess îşi imaginase că cele câteva clipe de vulnerabilitate ale lui Savannah puteau să schimbe ceva, avea acum dovada că se înşelase.

Savannah stătu atâta să vorbească cu taică-său, să-şi sâcâie mama epuizată şi să traverseze legănându-se parcarea, încât Tess credea că n-o să mai ajungă la maşină. Era clar că nu o să mai apuce să se relaxeze, cu atât mai puţin să facă un duş. O să aibă noroc dacă o să apuce să arunce nişte haine curate pe ea.

înşfacă cheile.

-Conduc eu. Tu ai nevoie să te odihneşti.

Abia trecură de poarta spitalului, când se împotmoliră în trafic.

Savannah se întinse pe scaunul de lângă şpfer.

-Nu pot să cred ce nebună a fost mama. Ştiu că e nebună, dar nu mă aşteptam să fie chiar aşa de nebună. Îi era frică.mai degrabă mor decât să mă port aşa. Am mân-

^pSte femeie suportă în felul ei travaliul ^ bătu cu degetele în volan în timp ce maşina îna- entimetru cu centimetru. Era clar, n-o să-şi mai nici hainele. În ritmul

ăsta, nu mai putea decât ;ăspere că o să ajungă la timp la întâlnire. Dacă nu ajun- ^ întreg oraşul avea să creadă că-şi pierduse curajul.

Ajunseră la Hornul Spart la trei minute după ora 20.00. Speranţa lui Tess că n-o să vină nimeni se spulberând văzu că toate locurile de parcare erau ocupate. Opri maşina şi coborî, lăsând-o pe Savannah să se descurce singură.

Localul era ticsit, oamenii stăteau chiar şi în picioare, umplând tot spaţiul. Tess recunoscu mulţi dintre clienţii obişnuiţi ai cafenelei şi părinţii câtorva dintre puştii de liceu. În mod previzibil, Brad şi Kelly Winchester ocupaseră o masă din mijlocul localului. Erau prezenţi şi părinţii lui Imani şi]ordan. Bătrânul domn Felder venise şi el. La fel şi Artie. Courtney poza botoasă în camera telefonului, căutând unghiul cel mai avantajos, iar Phish era la tejghea, servind îngheţată şi plăcintă cât putea el mai repede. Tess zări şi câţiva pensionari în mulţime, desi aceştia în mod evident nu mai aveau motive să-şi facă gr iii în legătură cu sarcina la vârsta adolescenţei. Toată povestea se transformase într-un adevărat circ, şi

ea era P^^ pe măsură ce oamenii o văzu-

Mulţimea ^ ^¿Listă şi autoritară, Tess gâfâ- ra. În loc să se simttP abilă în perechea ^ de

ia era răvăşită şiidd F ^ ^ ^ ^

blugi şi «Lcoulpata ^ g ş. păml £. ^ ^ şi-l făcuse de dim^e ţ

^ ^ după ^ ^ ^

cuibdesobolam^ ăgirea.

nicăieri. îşi ^gW

Phish înclină capul înspre scaunul înalt din lerîln care îl adusese din spatele barului. în timp ce se ap^ Pe Tess îşi aminti foile care rămăseseră pe masa din bucă tăria cabanei.

Savannah intră pe uşa din faţă, împreună cu QuinCy barmanul de la Cocoşul. Tess îşi drese vocea. Oricât ar fi fost de intimidată, trebuia să proiecteze încredere.

însă vocea refuza să o ajute.

-Vă... Vă mulţumesc tuturor că aţi venit.

-Nu te auzim! strigă cineva.

Tess vorbi mai tare.

- Daţi-mi voie... Daţi-mi voie să încep cu o întrebare. Este cineva aici... Crede vreunul dintre dumneavoastră că e o idee bună ca adolescenţii să devină părinţi?
Din fericire, nimeni nu ridică mâna.
- Super. Până acum, suntem pe aceeaşi lungime de undă.
-Nu prea cred să dureze, strigă Phish, din spatele barului.
Râsul general mai slăbi câteva noduri din stomacul ei. Trase adânc aer în piept.
- Părinţii au un rol important în a avea grijă ca aceşti ani să fie sănătoşi pentru copiii lor.
-Spuneţi-le fetelor să nu-şi desfacă picioarele! strigă domnul Felder.
- Şi de ce să nu le spună băieţilor să-şi ţină fermoarul şliţului închis? contraatacă doamna Watkins.
Tess ridică vocea, ca să vorbească peste ei.
-Sper că ne dăm cu toţii seama că nu este atât de simplu.
Pastorul Peoples făcu un pas în faţă, cu o expresie evident dezaprobatoare. Tess îi dădu zor, înainte ca băr- hatul să poată vorbi.
k.
Hai să ne întoarcem la principiile de bază ale biologiei

.hărmălaia sc potolise suficient încât Tess
l^fokrc o scurtă prezentare a fiziologiei la vâr-
şi a dezvoltării creierului în adolescenţă, ^^lînostru nu se dezvoltă complet decât abia la ''Cieie-chiar 20 de ani. Asta înseamnă că adolescenţii ^ prefrontal imatur - este vorba desp re exact /c°te a creierului care estimează riscurile, ^lâsâsă alunece de pe scaun. "\sta e partea creierului care dispare aproape com- atunci când un adolescent ajunge la concluzia că ţi sUpertare să fure un bax de bere şi să o ia la goană -u maşina. Este totodată acea parte a creierului care va fjnora probabil prelegerile de educaţie sexuală care în- În şi se termină cu abstinenţa. -Sigur, mai bine hai să le spunem copiilor să se ducă şi să-şi facă de capi
0 femeie înverşunată, cu părul blond foarte tapat, se iidică din scaun. Tess făcu un efort să nu-şi piardă cumpătul. -Puteţi discuta cu copiii voştri despre consecinţele emoţionale care pot apărea dacă fac sex înainte să fie pregătiţi şi le puteti oferi informaţiile de care au nevoie ca să vă asiguraţi că totul va decurge în siguranţă.
-Eu asa am făcut, spuse doamna Watkins, mângâiaţi cu degetul crucifixul de la gât. Aţi tace bine să
0 ascultati. .r . 1
încurajată de această mică mamfestare de susţmere,
Ti5Su USei- rnoiil voştri sunt măcinaţi de probleme
-Um.dmtre copmvc ^ ^^
pe care poate ca nu ie
mosexuali sau traWB^ ^ ^ un ^^
-Nu avem dintr-aşu. t
Tess nu-l cunoştea.) Phishi-Mai taci, Frank- -Nu ştiu în ce lume trăieşti dumneata, îi spUse lui Jordan, dar sexul este ultimul lucru despre car?8 mea vrea să discute cu mine.
,ica
-Tocmai de aceea au nevoie de o altă sursă H informaţie. O sursă de încredere. e

- Ei şi acum ajunge unde vrea de fapt să ajungă La şcoala noastră!

Brad Winchester înaintă, dominând încăperea.

- De când a venit aici, domnişoara Hartsong a fost hotărâtă să ne ignore valorile. A acţionat pe la spatele nostru, a vorbit cu copiii noştri fără să ne ceară permisiunea şi numai Dumnezeu ştie ce le-aspus. Ne consideră nişte ţărănoi înapoiaţi, incapabili să hotărâm singuri ce e mai bine pentru familiile noastre. Vrea ca şcoala să facă treaba noastră de părinţi.

Tess simţi cum îi stă pe limbă tot ce-şi dorea să spună - că politica şcolii lor viza mai puţin bunăstarea adolescenţilor şi

mai mult anxietatea părinţilor -, dar blonda cu părul tapat se ridicase iar în picioare.
-Nu vreau ca ai mei să primească un manual despre cum să facă sex.
-Atunci ai grijă să stea departe de domnişoara Hartsong, răspunse Winchester. Pentru că acestea sunt *exact* genul de informaţii pe care le împarte.
Un geamăt răguşit se auzi pe deasupra zarvei generale. Savannah se sprijini cu mâna de perete şi privi spre podea, parcă nevenindu-i să creadă.
- Mi s-a rupt apa.

capitolul 20

Savannah se aplecă, strângându-şi abdomenul, la fel cum făcuse mama ei ceva mai devreme, exact în acelaşi loc. Kelly veni repede lângă ea şi patru alte femei i se alăturară numaidecât. Se înghesuiau pe lângă Savannah, stăteau prea aproape de ea.

IICi,Ian intră pe uşă. Era răvăşit dună rin, ^
erabit' Ignoră agitaţia din jurul lui Savannth c!
.^în^edupaTes,Grăbi pasulîn^ . . .
•'> înecat sa ma.ntorc mai devreme dar.
O vreau pe mama! strigă Savannah din'usă'"

gSE?-
¿fc

j c,a rupt apa lui Savannah. j n se uită la femeile care se
îmbulz™, . 1« (¿1 $e Tess. îşi frecă barba 3 °fa'
-N-ar trebui... să vezi ce-i cu ea? am de ce.
Erau suficienţi oameni acolo ca să aibă cine s-o ducă pe
Savannah la spital. De data asta, Tess scăpase
Savannah urlă, cuprinsă de o altă contractie Tess nu avea
nevoie să se uite la ea ca să ştie că nu trecuseră nici doua
minute de la cea de dinainte. -O să fie bine. Ian dădu din cap.
- Poate că cineva ar trebui să-i spună şi ei asta.
-E primul copil, spuse Tess, cu fermitate. Prima naştere poate
să dureze o veşnicie. Savannah ţipă din nou.
- Eşti sigură? întrebă Ian.
- E o noapte senină. Drumurile sunt uscate. Poate să ajungă
la spital cât ai bate din palme.
-Tu ştii cel mai bine.
Tess avu grijă să ducă scaunul înalt înapoi în camera din spate. Mulţimea din
jurul lui Savannah era şi mai mare. Savannah ţipă iar. Ian se întoarse
lângă Tess Aceasta îşi trecu limba peste buzele uscate şkşi concentră
privirea pe puntea nasului lui
- Unele femei sunt ma. vocale decât altele.
-Asta sigure foarte vocala, zise el.
Următoarea izbucnire a lui Savannah fu urlet, 1 femei chinuite
de o durere cumplită. Genul de d ^ prin care trece o femeie în
cazul unui travaliu preci^*
Tess se încruntă. Ian o privi întrebător. pltat"
-Nu e normal, nu-i aşa.7
Reuşi să clatine uşor din cap.
- E timp să ajungă la spital?
înainte să poată răspunde, Savannah ţipă din nou De data
asta, cu un scop anume:

-Tess!

Kelly se răsuci pe călcâie.

-Tess, unde eşti?

Cuprinsă de panică, Tess se uită la Ian.

- Nu pot să fac asta.
- Ba sigur că poţi, spuse el.

-Nu! Tu nu înţelegi!

- Ba înţeleg.

-Atunci ştii de ce.

Privi în ochii ei, fără să se grăbească, văzând totul în ei. Apoi dădu din cap.

- Bine. Spune-mi mie ce să fac.

Tess întoarse capul.

- Nu pot să-ţi spun ce să faci.

-Ba sigur că poţi.

Dar chiar în timp ce vorbea o împingea în faţă, cu mâna aşezată blând pe mijlocul spatelui ei.

-Sunt chiar aici.

- Lăsaţi-o pe Tess să treacă! exclamă Kelly.

Mâna lui liniştitoare, care îi dădea curaj, urcă pe spatele ei, i se aşeză uşor pe umăr, o conduse printre femeile îngrămădite în jurul lui Savannah.

Savannah era întinsă pe jos, cu pantalonii negri de gravidă uzi, cu faţa schimonosită de durere şi de frică. Tess îşi aminti cum Savannah se apăsase toată ziua pe mijlocul spatelui. Fusese în travaliu şi nu ştiuse.

Savana respira repede şi întretăiat.

^ voiam să fiu ca mama. Să fac o scenă de câte or

'' 0 crampă-Am crezut că e travaliu fals

¿U nU ^ 6 de f CUt P 1 id o arele nıai mai acurr 'taaţia asta, spuse domnul Felder.

în?l Afară! ordonă Ian. Toată lumea afară de-aici!

Artie îl înşfăca pe domnul Felder de gât.

Xe-ar fi să stăm noi doi de vorbă afară, Orland?

de ea.

Aceleaşi cuvinte pe care Tess i le spusese Biancăi. -Pp \rrpi co far eu? întreba Reuy.

Tess se gândi cât putu mai bine, dar nu putu găsi nimic. Stătea pur și simplu înțepenită, simțindu-se proastă.

– Phish, ai o mușama pe care să o punem sub ea? zise Ian. Și acoperă ferestrele ca să aibă puțină intimitate. Doamnă Winchester, găsiți niște prosoape curate, ață și foarfece.

Ian își amintea ce nu-și putea aduce aminte Tess.

– Pompierii sunt pe drum, spuse Phish.

Doar 25 de kilometri. O să ajungă la timp. Trebuia să ajungă. Pentru că Tess pur și simplu nu putea face asta.

i

l

Fără să se uite, Tess prinse mâna femeii care stătea cel mai aproape

.Tu rămâi.
Abia când femeia îngenunche lângă ea îşi dădu seama că era Kelly Winchester.
-Doare atât de răul strigă Savannah, arătând mai tânără decât cei 19 ani pe care îi avea. Nu mi-ai spus că doare aşa de tare.
Tess nu-şi putea controla propriul tremurat.
-Cineva să cheme ambulanţa!
-Am chemat-o deja, spuse Phish.
Cel mai apropiat serviciu de urgenţe era în Valley City, la 25 de kilometri distanţă. Nu chiar atât de departe.
Savannah se uită la ea de sub părul ciufulit şi verde.
-Mi-e frică.

- **- O să fie bine.Fă ceva, Tess! o imploră Savannah. Fă**

să nu doară atât de rău!
Tess stătea nemişcată. Nu vorbea. Privea cum vi Biancăi se scurge într-o mare de sânge.
O voce familiară de bărbat îi şopti în ureche:
-Nu mă face să te plesnesc, scumpo. Sunt artist, nu bătăuş.
Apoi o ciupi de fund. Tare.

Capul lui Tess se ridică împins parcă de-un arc. Trase aer proaspăt în piept.
-Trebuie... trebuie să mă spăl.
Ian o întoarse spre chiuveta din spatele barului. Se mişcă. Un pas după altul. Trecu pe lângă Kelly care venea cu prosoape curate. îşi descleştă maxilarul şi-şi auzi propria voce tremurând.
- Daţi-i pantalonii jos.
începu să-şi frece mâinile la chiuvetă. Phish era la ferestre, închidea spectacolul pentru mulţimea care se adunase afară în timp ce Ian întindea o muşama pe jos. Tess privi cutia de mănuşi de unică folosinţă, pentru prepararea mâncării, apoi o luă cu ea. După ce Michelle vorbise întruna despre travaliu precipitat, fiica ei era până la urmă cea care trecea prin el. Kelly îi scosese pantalonii. înghiţind cu greu, Tess în-genunche între picioarele ei. Apa se rupsese. Un examen vaginal în astfel de condiţii implica un risc de infecţie, dar, fără unul, nu-şi putea da seama cât de înaintat era travaliul. Altă dată s-ar fi bazat pe instinct, dar îşi pierduse instinctul şi era paralizată.
7Tess! Ajută-mă! De ce nu mă ajuţi.[7]
înghiţind valul de greaţă din gură, Tess îi frecă braţul lui Savannah.
-Poţi să te ridici în patru labe? Te-ai simţi mai bine?

Savannah reuşi să dea din cap. Kelly o ajută să se rostogolească şi să se ridice

într-o poziţie mai confortabilă,fiscul de rupere era mai mic. Savannah

tipă iar.

rt punse automat:

^0 şi reu^eşti- P taU Ştk ce are de făcut, ojjncfli 'vfl ?tiut- A trădat-o.

Tricoullui T f 1 * Upise de ^n era lângă ea, _.;itntea mâinile calde pe umeri. Ea era obişnuită cu Vinile şi mirosurile caracteristice unei naşteri: urină ■ ¿terii tecale, permeul umflat, scurgeri de lichid am- >c - dar el nu era. Ar fi trebuit să-i spună să plece, jat nu Putea- ^vea nevoie de el. Contracţiile erau mai rapide acum şi mai puternice. Savannah **nu avea timp să se acomodeze cu forţa lor,** şi **Tess simţea cum panica o cuprinde din ce în ce mai** mult, aşa **cum o cuprindea şi pe ea.**

-0 să... o să respirăm împreună. Respiră cu mine, Savannah.

Dar, când încercă să inspire, Tess simţi cum aerul refuză să intre în plămâni.

Mâinile îi zvâcniră. Respiraţia din timpul travaliului îi era la fel de cunoscută ca şi sunetul propriei voci. *Suflă,* suflă, *respiră... suflă*, suflă, respira... Condusese sute de femei prin acest ritm de respiraţii, dar acum plămânii i se închiseseră. încăperea începu să se învârtească. Parcă nu avea oxigen.

Buzele lui lan îi atinseră urechea. -Revino-ti, şopti el.

Aerul îi năvăli în plămâni şi camera se opri din învârtit. Trase din nou aer în piept, simţi cum i se potoleşte trupul, apoi r m

Minutele treceau KeY ţn

contracţiilor d n « n ^ q ş. trd _

Uşa din fap de dâdu^^ ă ^ fugă. lan sărj Jn

/ J

voluntari din Valley City m

cioare şi se aşeză în faţa lor.

-Situaţia e sub control.

„Ba nu e sub control!"

- Este moaşă calificată, spuse lan. Se descurcă

-Scoate-i de aici! strigă Savannah. Nu-i 'u -i '«sa sâ mă atingă!

-Staţi lângă uşă, le spuse Ian celor trei bărbaţi O să vă spună ea când o să aibă nevoie de voi. *Ea.* Se referea la Tess, nu la

Savannah. Pompierii fuseseră instruiţi să se dea la o parte în faţa oricărei persoane câtuşi de puţin mai experimentate şi făcură aşa cum li se spusese, deşi Tess se pregă- tea să le spună să preia comanda. Dar vedea creştetul bebeluşului. Savannah scoase acel sunet gutural inconfundabil al unei femei care simte că trebuie să împingă.
- Nu împinge! Respiră!
Nu putea s-o lase să se rupă. Acţionă automat, masân- du-i perineul ca să îl ajute să se întindă în mod natural. Ian se dădu la o parte ca să-i facă loc. Se ţinuse pe poziţie în toată povestea asta deloc plăcută, şi Tess simţi că nu-l iubise niciodată mai mult.
- Respiră mai departe, îi spuse lui Savannah. Nu ne grăbim, încetişor. Aşa. Foarte bine.
Capul copilului începu să se mişte.
- încetişor. încet.
Vârful capului ieşi şi contracţia se relaxă.
- Foarte bine. Te descurci grozav.
Savannah îşi lăsă capul pe mâinile încrucişate ca să se odihnească.
-Continuă să respiri, spuse Tess. Mai ai puţin. Cu un geamăt adânc, Savannah se ridică la loc în patru labe.
-Uşurel! Nu împinge. Respiră. Apăru şi mai mult din căpşorul ud şi zbârcit. Tess susţinea capul bebeluşului. Pe fundal, auzi contribuţia lui Phish. Copilul avea să vină pe lume în acordurile piesei *Ripple,* de la Greateful Dead.

r

bravo[1]. Aproape ai terminat, '^contracţie- Un umăr micuţ. Bebeluşul alunecă

se prăbuşi pe spate. Tess înfăşură bebeluşul Jar, cu pielea vineţie, în prosopul de vase pe care i-l 5n* Copilul scoase un mieunat micuţ, urmat de ' strigât sănătos. Tess nu avea un stetoscop la îndemă- nă dar urmă automat restul paşilor: plânsetul, reflexe- leneonatale, mişcarea pieptului. Bebeluşul se adapta.
Totul era bine.
Aşeză copilul pe pieptul lui Savannah şi-i acoperi pe amândoi cu haina pe care i-o întinsese Ian. Se lăsă pe călcâie, cu inima bătându-i nebuneşte, ascultând *Ripple* şi aşteptând placenta. O scoase într-un bol de mixer din plastic pe care bănuia că Phish n-o să-l mai folosească vreodată.
Savannah stătea nemişcată, cu bebeluşul pe piept. Şi acum... Ţipetele... sângele... Tess înghiţi cu greu.
Dar, spre deosebire de Bianca, Savannah nu murea Era prea ocupată să-şi admire bebeluşul. - E mult mai drăguţ decât al mamei. Tess nu auzise

nicicând cuvinte care să o bucure mai mult. Avea o mamă sănătoasă. Un bebeluş sănătos. îi venea să plângă de recunoştinţă.

lan, pe de altă parte, era verde la faţă. -Ai făcut treabă bună, zise el. Iar eu n-o să mai fee sex în viaţa mea.

U început, Savannah, fiindci era Savannah, refU2ă să se ducă la spital cu pomP'® -

- De ce să <nt d"C? A, spus ca * eu „ copilu, ^^ bine, nu?

Se opri să-şi privească băiatul. Cantitatea m oxitocină din corp

şi dragostea maternă îi înm^ ^ trăsăturile. Seră

- **Da, dar trebuie să vă vadă pe amândoi un d0ct0**
- **Dar ne-ai văzut deja tu.** r-
- **Eu nu sunt doctor, protestă Tess.**

-N-ai zice, după cum te porţi.

Mda, nu se schimbase.

Savannah însă o ului cu un zâmbet care îi transformă figura de adolescentă îmbufnată în chipul unei Madone

- Zoro.
- Poftim?
- îl cheamă Zoro. Cu un singur r. Nu vreau să aibă acelaşi nume ca alţi copii.

-Nici o grijă. Tu şi... Zoro... vă duceţi chiar acum la spital, fie că vrei, fie că nu. Orice nou-născut are nevoie imediată de o injecţie cu vitamina K.

Din fericire, Savannah auzise de importanţa injecţiei şi acceptă, însă nu înainte ca Tess să-i promită că o să vină personal să îi ia, pe ea şi pe copil, de la spital a doua zi şi să-i ducă acasă. Şi nu înainte să-i reproşeze lui Tess că nu avea o doză de vitamina K la îndemână.

- Dacă o să mai aduci copii pe lume, ar fi cazul să fii pregătită cu tot ce-ţi trebuie! spuse ea, în timp ce pompierii se apropiau cu targa.

-Nu o să mai aduc copii pe lume.

- De ce nu?
- Pentru că nu vreau.

-Asta e egoism curat!

Savannah continuă să vorbească în timp ce pompierii o transferau cu tot cu copil pe targă.

- Oricine poate să râşnească o cafea, dar nu oricine poate să facă ce ai făcut tu. Nu-mi spune că încă mai eşti supărată din cauza a ce s-a întâmplat cu soţia lui lan North.

-Nu era... ^v

Ţess, ^ e cU tine? Nu a fost vina ta!1 se pu- oricui- îşi înălţă capul în timp ce pompierii spre uşă. Eu, una, ştiu sigur că, dacă o să deodată un copil, chestie pe care cu siguranţă fac, dar, dacă aş face-o, nu aş lăsa pe nimeni aducă **pe lume în afară de tine. Haide, oamenii au nevoie de tine.**

..-in0-ţ1.
¡¿ni

i a ^apropie deTess din spate. Scorpii^ spun întotdeauna adevărul, '^u începe şi tu.
,Ku e nevoie. Ştii deja ce trebuie să faci.
Ian plecă de la Hornul Spart ca să o ia pe Wren de |a Heather, în timp ce Tess se duse acasă. Opri în faţa cabanei şi nu în faţa fostei şcoli, aşa cum şi-ar fi dorit. O construcţie pipernicită în mijlocul luminişului, întunecata şi neprimitoare, fără nici o lumină care să o întâmpine.' încercă să se dea jos din maşină, dar nu avea tăria să stea aici, nu într-o noapte în care se întâmplaseră atât de multe. Dădu cu spatele şi se duse la vechea şcoală. Doar în noaptea asta. Şi doar cu mintea limpede.
Pereţii cu lambriuri albe şi podelele vechi din jemn o întâmpinară cu căldură. Era murdara şi epuizata, dar 1 - J r* să poată dormi. Facu tocul în prea plma de energie¡o» P ^ ^ ^ se eodm şi-şi turna un pana ^ ^ Wmche•Kr ^ când usa se deschise de pere. înăuntru, cu o expresă disperata.
-Tess! încăperea şi se aruncă în braţele
Ava traversă în tug ^ (u c;U pe•ad sa verse
lui Tess atât de brusc, paharul de vin.
-Oh, scumpo-^ um^rL1i ei, vorbind arăt de repe- Ava plânge» P^ încâc lui Ţess ţ; era imposf^ji să de printre sugh[1]. ^ 0 mângâie în acelaşi fel în care înţeleagă ce sP^e- o mângâia pe Wren. Se gândi la felul în care 0ame .. acestui oraş reuşiseră să se împletească în ţesătura viert' ei. Cum viaţa asta nouă, cu toate bubele şi incertitud'[1] nile ei, i se părea absolut perfectă pentru ea.
Ava plângea cu disperarea unei adolescente care e convinsă că viaţa ei s-a terminat. Când îşi ridică în cele din urmă capul de pe umărul lui Tess, avea faţa umflată de plâns şi cuvintele îi ieşeau printre sughiţuri.
-... groaznic şi... nu pot să mă întorc... buzunar... mă omoară... stau aici...
- Şşşt, gata, scumpo! Linişteşte-te. E-n regulă.
- Ba nu e! Pieptul îi sălta în convulsii. Tata o să... o să mă omoare! A aflat... Connor...
Tess tresări în clipa în care un pumn izbi în uşă. Ava scoase un strigăt scurt şi sări de pe canapea. Uşa se trânti de perete, şi Brad Winchester năvăli înăuntru.
- Ava! Treci aici în clipa asta!
Kelly apăru în uşă în spatele lui, lividă la faţă şi tremurând, îmbrăcată încă în aceleaşi haine pe care le purtase mai devreme, la Hornul Spart. Ava se trase în spate. Tess o prinse în braţe şi-l înfruntă pe Winchester.
- Rămâi unde eşti.
-Nu-mi spui tu mie ce să fac! E numai vina ta! Deschise pumnul şi-i arătă două prezervative. Le-am găsit când m-am întors acasă de la întâlnirea aia a ta. I-au căzut din buzunarul hainei. Fiica mea! Sprâncenele i se împreunară asemenea

unor fulgere argintii. Ai idee care e pedeapsa legală pentru împărţirea de contraceptive adolescenţilor fără permisiunea părinţilor acestora?
Tess reuşi să pară mai calmă decât se simţea.
-Nu există nici o pedeapsă, domnule Winchester. Şi îţi sugerez să te calmezi, până nu te dau afară.
„Cu ce armată?" Nu rostise cuvintele, însă Tess le auzi în mintea ei, atât era de intimidant.

Arătă cu degetul înspre fiica lui.

p* spus femeia asta, dar nu asa ai fost Vii acasă în clipa asta. Dacă va trebui să te pentru tot restul vieţii, o w fee. Sper doar să ^a târziu.

'Xiu ce e mai bine pentru tine şi nu vreau să mai jnici un cuvânt.

Privirea lui se fixă asupra lui Tess, Jr în timp ce vorbea cu fiica lui. Pleacă imediat cu

teVeni repede în faţă. Ava se prăbuşi în braţele mamei ei*

' .Mamă... .Treceţi în maşină!

Winchester împunse cu degetul înspre Tess. -Iar tu... Mi-ai ignorat avertismentele de la bun început. Ai idee cât de grea pot să-ţi fac viaţa? -Brian, nu! spuse Kelly. -Duceţi-vă în maşină! Amândouă! Kelly îşi strânse mai tare fiica, dar nu se mişcă. Winchester vorbi rece, metodic.

-Plăteşti un impozit de nimic pe cabana aia a ta. Cred că evaluatorii ar trebui să vină să o reexamineze.

- Brad! exclamă Kelly.

-Şi drumul până aici... Dacă se surpă pe undeva, va fi aproape imposibil să mai urci cu maşina. Cât despre slujba ta...

- Brad, încetează. ,. ., . , . „ -Nu te priveşte pe tine, Kelly. Ridica bărbia. Femeia

care a murit ca k aduci pe lume copilul ala de care ert, atât de ataşată... -Ajunge! spuse Kel y. ^ dnev.(

- Poate că/»«dyDavis.

tea asta, în afara de 1 " ' tivele! strigi Kelly.

)

1 aoroape P

Brad aproape < -Ce?

Kelly îi dădu drumul fiicei ei.

- Eu i-am dat Avei prezervativele.

Winchester clătină din cap. Pe chipul lui, confi •

lua locul îngâmfării. , ' 2la

-Tu? Tu i-ai dat copilului nostru...

-Da, eu! Pentru că se uită la Connor aşa cum mă uitam eu cândva la tine. Pentru că nu vreau să ajungă şi ea prinsă într-o capcană, aşa ca mine.

- Prinsă? încercă să-şi revină. Nu eşti prinsă în nici o capcană.

-Aşa mă simt! Kelly fă asta. Kelly fă aia. Nu mă rogi niciodată. îmi ceri. Şi m-am săturat. M-am săturat de tine!

- Nu mai vorbi aşa. Nu crezi nici tu ce spui.

- Ba cred fiecare cuvânt.

Ava începu din nou să plângă. Tess veni repede spre ei. Era o

conversaţie pe care Kelly şi Brad trebuiau să o poarte singuri.

-Gata, pun pauză! Acum.

-Nu poţi...

- Ba da, pot!

- Ba da, poate! exclamă Kelly.

-Trebuie să vorbesc cu Tess! strigă Ava.

Tess îi atinse umărul lui Kelly.

- Du-te cu Ava la cabană. Rămâneţi acolo peste noapte, odihniţi-vă.

- Nu o asculta! spuse Brad. Toată lumea trebuie să se calmeze. O să ne ducem acasă...

Ignorându-l, Tess o împinse uşor pe Kelly.

- Du-te.

Fără să-i arunce o privire soţului ei, Kelly îşi luă fiica şi ieşi grăbită.

Brad se uită la Tess. Uimirea luase locul furiei.

-Ce ai făcut?

- I-am dat familiei voastre un moment de respiro.

Ian intră cu Wren pe umăr şi examină scena.I, naiba! De ce
toata distracţia se întâmplă mereu '^„t eu plecaţ;
/pu,te acasa, i. spuse Tess lui Winchester. Sau
în maşina. Sau intr-un cort. Nu-mi pasă. Dar,
jj te aprop« u» P» de cabană în seara asta, o
nu mă ameninţi! ;D ce nu? Mi-ai explicat foarte clar că nu am
nimic je pierdut. Tu, pe de alta parte, rişti să pierzi totul.
.Winchester, fa dracului ce-ţi spune, zise Ian. A avut o ii grea
şi e posibil să fie instabilă psihic
Tess ii adresă lui Ian un zâmbet obosit şi-şi luă bebeluşul.
Galuşca ei mică, adormită şi inimaginabil de frumoasă.
Brad Winchester se prăbuşi pe canapea şi-şi lăsă fruntea să-i
cadă în mâini.
Mâine o să-i ceară scuze lui Ian că îl abandonase, dar nu
suporta să mai audă nimic de Winchester, sau de Kelly, sau de
Ava. îşi strânse copilul la piept, urcă scările, intră în dormitor şi
închise uşa.

capitolul 21

Ian se uita la bărbatul trântit pe canapeaua lui cam cu aceeaşi
expresie cu care ar fi examinat o scurgere de monoxid de
carbon.
-Tess este impulsivă, dar are instincte bune. Şi inimă de leoaică. Dacă spune
că trebuie să stai departe de cabană în seara asta, îţi sugerez să o asculţi.
Winchester îşi frecă faţa în palme.
-Ava mea... e cel mai important lucru din lume pentru mine. . 0„
-Zău aşa, **Winchester... vorbeşte** cu un terapeuti nu
CU "şncelly.» N-am iubit niciodată altă femeie.

/ k-Serios acum. Nu sunt eu omul căruia să vr ■ povesteşti

necazurile tale. ' rei să-i

Winchester ridică în sfârşit capul. Părul cărunt şi] de care era atât de mândru îi atârna pleoştit pe fru^ Cs

-Da. Ai dreptate. îmi pare rău.

Ian îl privi cu dezgust.

-Pleacă sau dormi în maşină. Nu-mi pasă. **Dar** să nu te apropii de cabană.

Ian privi înspre scări, ezită, şi se îndreptă spre **dormi**torul strălucitor.

Wren o trezi pe Tess înainte de 6.00, după ce dormise prost toată noaptea. Tess îi schimbă scutecul, *îşi* puse o pereche de colanţi şi coborî cu ea la parter, unde îl găsi pe Brad Winchester sforăind pe canapea, cu o sticlă goală din whisky-ul lui Ian alături. Era mai mult decât putea să îndure orice femeie muritoare.

Ian fie dormea încă, fie plecase într-una din hoinărelile lui matinale. Îi luă biberonul lui Wren, o înfofoli, ieşi din casă şi o luă pe potecă înspre cabană.

Pădurea răsuna de trilurile păsărilor şi bobocii de trandafir sălbatici de la fereastra din spate îşi arătau primele puncte rozalii. într-o zi, va putea să aprecieze toate acestea.

Urcă la etaj şi le găsi pe Ava şi Kelly dormind împreună în dormitorul mic din spate. Până acum Kelly văzuse cu siguranţă destule lucruri de-ale ei prin cabană cât să-şi dea seama că Tess nu mai locuia în vechea şcoală.

Atentă să nu le trezească, coborî din nou la parter ca să-i dea lui Wren biberonul. Ochii fetiţei erau fixaţi asupra ei.

- Eşti cea mai deşteaptă, mai curajoasă *şi* mai talentată la matematică fetiţă din întreaga lume, îi spuse Tess.

Nu avea nici un rost să-i transmită copilului ei antipatia pe care o simţise ea toată viaţa vizavi de matematică.

Dniisenză cu mine

, cii Golul mult prea familiar i se formase din Cîstoice. Nu erau trei, doar Tess şi Wren, iar lan I Ppl1 ramând veşnic pe dinafară. I ^cn'râgâi, scoţând un sunet foarte puternic pentru tică atât de micuţă. Tess o bătu încet pe fundulet ■se g»ndi la t0t CC Se întâmPlase cu o zi în urmăi jrumul la spital, întrunirea comunitară care se anulase, | bebeluşul lui Savannah şi, în cele din urmă, confrunta- rea explozivă cu familia Winchester. Deasupra tuturor I plana întrebarea chinuitoare: cine era tatăl lui Wren? Ar fi vrut să fugă, să scape de tot şi toate, dar asta nu mai era 0 opţiune.

Kelly coborî în cele din urmă ameţită, urmată de Ava. Amândouă purtau aceleaşi haine mototolite pe care le purtaseră cu o seară în urmă, deşi blugii şi puloverul Avei rezistaseră mai bine decât bluza mamei ei. Kelly privi pe

lângă Tess şi-şi trecu mâna prin părul răvăşit. Ava împungea scândurile din duşumea cu o şosetă negru cu gri. Nici una dintre ele nu părea să ştie ce să spună. Tess o întinse pe Wren, ca să spargă gheaţa.

-Poate să o ţină una din voi? Fac o cafea. Şi ce ziceţi de nişte pâine prăjită? Mă tem că nu prea am ce altceva să vă ofer.

-Ai foarte multe de oferit, Tess, spuse Kelly, privind-o în sfârsit în ochi. îmi pare rău că te-am pus într-o situaţie atât d<l urâtă **aseară.** îmi pare rău ca Brad s-a purtat aşa cu tine Că te-a ameninţat. îşi luă poşeta de pe masa de lângă **canapea.** Noi trebuie să plecăm. Te-am deranjat şi asa prea mult.

' - Dacă vreţi să mai ramaneţ, o vreme, sunteţi

^"muşcăbu^ejo ,

ToZ «bui să dau ochi, cu el, mai devreme ^ **mai târziu.** \-Mamă. Ava

ridică privirea şi scânteia care st -l de obicei în ochii ei se stinsese. Mamă, trebu" raJUcea besc cu Tess. Singură. Sa v°t-

O expresie îndurerată apăru pe faţa lui Kelly

- Oh... Degetele i se strânseră pe cureaua n0 Numai cu ea? 1 w ıe ei*

-Te rog? Am nevoie de asta.

Lupta care avea loc în sufletul lui Kelly în faţa acestei respingeri a fiicei ei era dureros de privit.

- înţeleg. Umerii i se prăbuşiră. Bine. Poate că Căută ceva de spus, un loc în care să se ducă. O să... o să aştept pe verandă.

Tess nu putea suporta.

-Ava, mama ta îţi va fi întotdeauna alături. Poti conta pe ea în feluri în care nu poţi conta pe mine. N-am putea vorbi împreună? Toate trei?

Wren scoase un strigăt.

- Iartă-mă, Wren, se corectă Tess. Toate patru.

Cuvintele ei aduseră un zâmbet tremurat pe buzele Avei, care însă dispăru repede.

- E rău, mamă. E foarte rău.

Mâna lui Kelly îi zbură la gură.

- Eşti însărcinată!

-Nu! Oh, Doamne, nu!

Kelly veni repede lângă ea.

- Te-a violat.

-Nu!

Ava se trase de lângă mama ei şi se prăbuşi pe canapea, unde începu să plângă.

-Aproape că... Aproape că-mi doresc să o fi făcut. Adică, asta-i oribil. Numai că... Dacă ar fi făcut-o, nu m-aş mai simţi atât de vinovată. N-ar mai fi fost vina mea.

Tess se duse cu Wren la fereastră, ca Ava şi Kelly să poată avea acest moment împreună. Kelly se afundă pe canapea, lângă fiica ei. ^asta nu are nimic de-a face cu vina
t^11 ridic* privirea, se uita la mama ei. VC făcut-o, mamă. Aseară. Când tu şi tata 'întâlnire, km spus lui Connor că n-o fac dacă / une prezervativ şi la început n-a vrut, dar şi l-a p^ la urmă. Dar m-a durut. Nu mi-a plăcut. I-am tui vreau s-o mai fac mult timp de acum înainte, de mine, mamă. A râs de mine şi mi-a spus că
o fandosită.
' -jgss strânse din dinţi şi nu reuşi să-şi ţină gura. ^u Ştiu ce fac până la urmă cu băiatul ăla. par toată atenţia lui Kelly era îndreptată asupra fiicei ei. îi mângâie părul încâlcit şi-i prinse obrazul în palmă. -Ai rămas pe poziţie, scumpo. Sunt mândră de tine. -Dar prea^târziul suspină Ava. Şi... am vrut să o fac. Dar acum... II urăsc pe Connor. Toată lumea crede că e nemaipomenit, dar nu este. Şi acum tu şi tata o să divorţaţi şi totul numai din cauza mea.
-Nul Kelly îi prinse mâinile Avei şi le scutură într- ale ei. Nici măcar să nu gândeşti aşa. Dacă eu şi tatăl tău o să divorţăm, va fi din cauza mea. Pentru că eu nu am curajul tău. Eu nu vorbesc niciodată. L-am lăsat pe tatăl tău să ia toate hotărârile pentru noi. Pentru tine şi pentru mine. îl las să-mi dea ordine, să-mi spună ce să fac. Dar mai rău decât orice este că l-am lăsat pe el să-mi spună cine sunt, în loc să încerc să descopăr singură.
Buza de jos a Avei tremură, făcând-o să arate ca un copil, aşa cum şi era. -Tu... Tu îl mai iubeşti? Te iubesc pe tine. Amândoi te iubim. Dar pe el îl tnai iubeşti? Kellv întoarse capul, apoi se uită din nou la fiica ei. AJ vrea să spun ca da, ca să nu te sperii. Doar că asa nvam purt*întrea^ Am spus ce voiau alţii sa spun, nu ce simţeam eu. Iar acum... acum nu cred că-l mai iubesc. ^u

Ava începu din nou să plângă. Kelly o mângâie păr, dar nu-şi retrase cuvintele. Tess observa întreagă nă şi-i promise în tăcere lui Wren că va face tot ce-i st^' în putere să menţină o relaţie sinceră între ele două ^

Făcu cafea şi pregăti o cană de ceai de mentă cu miere pentru Ava, ca să se relaxeze puţin înainte să plece **acasă** După ce-şi dezvăluiseră una celeilalte secretele, păreau acum mai apropiate. O ţinură amândouă în braţe pe Wren şi Tess se trezi spunându-le despre Trav. Era un sentiment plăcut să le poată împărtăşi acea parte din trecutul ei, şi mai plăcut să poată vorbi despre Trav ca despre un drag prieten din copilărie care se mutase undeva departe.

După ce avură suficient timp să-şi recapete echilibrul, Tess le oferi maşina ei ca să se întoarcă acasă, însă Kelly şi Ava hotărâră să meargă pe jos. Tess o duse pe Wren la etaj. Patul arăta atât de îmbietor, încânt se întinse în el cu fetiţa lângă ea şi adormiră amândouă.

O trezi sunetul de paşi pe scări. Deschise ochii în clipa în care intră Ian. O privi lung, măsurând-o de la degetele picioarelor până la părul cu desăvârşire scăpat de sub control.

- Eşti o privelişte de pomină, Tess Hartsong.

Tess căscă.

- Bună dimineaţa şi ţie.

îşi trecu picioarele peste marginea patului. Wren se întinse adorabil, şi Ian veni să o ia în braţe.

- L-am dat afară pe Winchester, dar s-a întors. Zice că vrea să vorbească cu tine.

Tess scoase un geamăt.

-Arăt de parcă as fi suficient de trează cât să îndur să fiu încă o dată făcută bucăţele?

-Nu. O puse pe Wren în curbura braţului. Zice că nu pleacă până nu vorbeşte cu tine. Tare mi-ar plăceafund, dar nu vreau să vină aici, când
' '^f U te cunosc, bănuiesc şi că există totuşi o '¿estul de buna* vrei snu să vorbeşti cu nenj ţU .deşi tare t.aş recomanda să renunţi la idee \jite! Wren îţi zâmbeşte! Da, mai face asta uneori, „parca ar flirta, .fetiţele şi tă...
Se opri şi'Şi trecu degetul mare pe marginea păturii lui fen. Când ridica privirea, avea o expresie dezgustată. _Aşa o să faci, nu-i aşa? O să vorbeşti cu el. & -E o boală.
Luă o perie de pe comodă şi şi-o trecu prin părul încâlcit.
-Dacă se aşteaptă să te las singură cu el, să se gândească mai bine. Tess trase de o şuviţă încurcata. -La cât spui că deteşti emoţiile, se pare că te-ai afundat cam adânc în ele.
- Aproape că-mi pate rău pentru afurisitul ăla. Să-l fi văzut... Este atât de obişnuit ca totul să iasă întotdeauna aşa cum vrea el, Încât nu ştie cum să reacţioneze atunci când asta nu se întâmplă.
t ■ j - j i op. referise lan. Winchester era
lsi dadea seama la ce se. reiese ia
uegru la faţă, părul V^^^^TÎ
atent aranjat, u capului. O parte
valuie un început de chelie m .cj^ ş. ^
a cămăşii îi atârna afer&<«»P plin& înapoi şosetele, neVe goale trădau ca ui ^
^ pantofii negri şi eleganţi, înainte să-şibage picioare ^ privi cu atitudinea
Se ridică greu de pe can P

UJ;««nA care îl caracteriza._ De vreme ce pari să ştii totul,

te rog să-mi ex]■ comportamentul nebunesc al soţiei mele. P
Ici

-Nu este nebunesc, zise Tess.

-Totul era bine înainte să apari tu. Ian i-o întinse pe Wren. Un muşchi îi zvâcnea în colţul maxilarului.

-Am o idee, Winchester. Poate dacă n-ai mai da vina pe Tess pentru toate problemele şi te-ai privi o clipă în oglindă, ai reuşi să înţelegi şi singur.

-Kelly nu a început să se furişeze la cabană decât după ce a venit ea aici.

- Poate pentru că Tess a aranjat cabana şi a făcut-o să fie din nou locuibilă, i-o întoarse Ian. Ai o familie destrămată, omule. Familia de care eşti atât de mândru. Soţia ta se sufocă şi fiicei tale îi este frică de tine. Iar tu nu vrei decât să dai vina pe Tess.

Spiritul războinic al lui Brad se dezumflă asemenea unei paraşute care atinge pământul. Se prăbuşi pe canapea şi-şi afundă capul în mâini.

- Când m-am transformat într-un personaj negativ? îmi iubesc soţia. Şi de când e un păcat să vrei să păstrezi inocenţa copilului tău, să vrei să îl ştii în siguranţă? Să îl protejezi?

- îţi iubeşti fiica, spuse Ian. Cred asta. Dar soţia? O iubeşti pe ea sau iubeşti doar felul în care face absolut orice-i ceri? Se sprijini pe peretele de lângă pian. Uite de ce cred eu că ai ajuns la vendeta asta împotriva lui Tess. Pentru că pe ea nu poţi s-o controlezi. Ei nu-i pasă că eşti mare şmecher pe-aici şi nu înţelege de ce ar trebui să se gudure pe lângă tine, aşa cum face restul lumii.

-Asta nu e adevărat! Părea mai degrabă o întrebare decât o afirmaţie. Ea... Noi avem valorile noastre. Noi... băcu un gest neputincios. Am avut multe ocazii, dar n-am înşelat-o niciodată pe Kelly. în toţi anii ăştia. I-am dat tot ce şi-ar fi putut dori vreodată.

Ian refuza să dea înapoi.

îkar o presupunere, clar te-ai gândit vreodată sa o 'E Îi pe ea ce^şi doreşte sau şi asta i-af spuso tot *tu!* /fce să intimidezi, Winchester. Şi ai ajuns să crezi ®urile alea despre cât eşti de important. Eşti băiatul
cU relaţii AcUm însă cineva ,a care P'i a n'pos- :i sinu-ţi vine să crezi.
Winchester tresări, dar Ian nu terminase. .Hai, fii bărbat! Asumă-ţi puţină răspundere! cel mai proeminent cetăţean al oraşului păru să se
prăbuşească în sine însuşi. .Vreau doar să-mi aduc soţia înapoi. Cum aş putea
să fac asta?
-Să mă ia naiba dacă ştiu, zise Ian. Va trebui s-o întrebi pe Kelly.
Winchester se ridică de pe canapea, clătinându-se. Fără să arunce o privire în urmă către nici unul dintre ei, ieşi împleticindu-se. Şi Tess abia dacă rostise un cuvânt.
- Asta, îi spuse ea lui Ian, a fost absolut fantastic. Ian zâmbi.
- Şi nu s-a terminat încă.
- Ce vrei să spui?
Privi drăgăstos bebeluşul din braţele ei. -Wren, vrei să-mi vezi căsuţa din copac? Se aplecă şi se apropie de feţişoara ei, ca şi cum ar fi ascultat. Da, vrea.

Aşa că urcară împreună în căsuţa din copac, toţi trei, cu Wren în braţele lui Ian. Tess se aşeză pe margine, lăsându-şi picioarele să-i atârne, lan se aşeză şi el lăn.ă ea Wren privea cu ochi mar., fasonata de elul în care razele soarelui dansau printre frunzele fragile de prxmă- ^Lneau să se deschidă deasupra ei.

„,„ se deschidă deasupra ei. din clipa în care plecase >an.

-Spune-mi **ceai afla"-**

/

-Nici unul dintre prietenii şi foştii prieteni ai Bi nu ştia mai multe decât noi, aşa că m-am dus pâ^*? Queens. I-am trimis lucrurile într-un depozit de ac^ până când mă hotărâm ce să fac cu ele. Aşa că mi-am să mai arunc o privire.
- Ai găsit ceva.
Ian dădu din cap.
- într-una din casetele ei de machiaj, de pe vremea când fusese model. Era cât pe-aci s-o ratez.
- Ce este?
- Sfântul Graal.
Wren strănută.
-Am găsit documente, spuse el. De la o bancă de spermă.
Tess avu nevoie de un moment ca să înţeleagă.

-Vrei să spui...?
- Că Wren a fost concepută cu sperma unui donator.
Tess îşi acoperi gura cu mâna.
-Am dus documentele direct la avocatul meu. Totul este legal. O dată în viaţa ei, a făcut şi Bianca lucrurile aşa cum trebuie.
' - Oh, Ian...
Inima i se umflă atât de tare în piept, încât păru să strivească orice altceva. Bianca nu avea nici o rudă în viaţă, numele lui Ian era trecut pe certificatul de naştere al lui Wren. Ochii copilului ei se deschiseră brusc în clipa în care o lacrimă căzu pe obrazul fetiţei. Tess îşi şterse ochii cu podul palmei.
- Chiar s-a terminat? Chiar e a mea?
Ian dădu din cap.
-Ai tot ce ţi-ai dorit. Nu numai pe Wren. După ce s-a întâmplat aseară, cred că o să-ţi reiei şi cariera.
Era adevărat. Tess adusese pe lume un copil sănătos în condiţii dificile, fără să piardă mama, însă era oare suficient ca să o scoată din paralizie sau va continua să fugă?
. lată de acum înainte. Moartea Biancăi avea s-o întotdeauna. Nu-şi imagina cava mai putea ,.<;reodată un copil pe lume fără să simtă o tea- "^strângere de inimă. Dar o s-o facă. Reusise să-şi f jsească frica seara trecută şi o să reuşească din nou. Secare dată. Era moaşă. Asta era identitatea ei. 0 pasăre veni în zbor şi se aşeză pe o ramură de dea- ,lipra lor. O să aibă totul. Cariera. Copilul. Muntele devenise casa ei şi oraşul care o accepta şi o contesta deopotrivă. Totul, în afară de lan North. privi spre vârful copacului. -Acum nu trebuie să mai rămânem căsătoriţi. Ian se foi lângă ea.
-Nu e nici o grabă, dar... îşi frecă bărbia. Am primit o ofertă pentru casă. Tess înghiţi. Privi fix în faţă. - O s-o vinzi? -Nu ştiu.
Se forţă să spună cuvintele: -Nu e ca şi cum ar fi fost un mediu propice pentru tine.
-Nu, nu a fost.
Se ridică de pe marginea platformei. -Trebuie să o iau pe Savannah de la spital. -Scara e abruptă. Dă-mi-o mie pe Wren. -Mă descurc.
-Ştiu, să coboare. Când ajunse jos, ezită, lan
Deja încep vârful scării. Trebuia să spună ceva
stătea deasupra ei, ^ ^
şi trebuia sa o spun
gândea limpede. ^ ^^
-Cred caartreu
\coborî până la jumătatea scării, apoi sări pe pământ. |

-Tu ar trebui să ştii mai bine decât oricine M
reuşit să produci nimic care să-ţi placă de când ai U
aici şi ai ajuns să fii prins într-o căsătorie ne ra^ajUns i ' . - • -
• . 1 " dre nu o
doreşti, ca sa nu mai spunem ca ţi-ai asumat răspund
rea pentru un copil care nu e al tău.

-Nimeni nu m-a obligat să fac nimic, zise el încăpăţânat.

-Ian, trebuie să te eliberezi. Pentru tine şi pentru Wren. Tess ştia că trebuia să fie foarte clară, chiar dacă i se frângea inima. Dacă rămâi aici, Wren o să considere prezenţa ta permanentă şi o să vrea mai mult decât poti să-i oferi. Nu e cinstit pentru nici unul din voi.

- Dumnezeule, Tess, nu are decât şapte săptămâni. E timp suficient.

- Deja vine la tine cu aceeaşi uşurinţă cu care vine la mine.

- Abia s-a născut. Nu e nici o grabă.

- Du-te acum, Ian. Nu există nici un motiv să aştepţi. O luă înspre vechea şcoală, lăsându-l în urmă.

Lui Ian nu-i plăcea nimic din conversaţia lor, în special insinuarea ei cum că ar fi reprezentat cine ştie ce pericol pentru Wren. Tess era nebună. Şi totuşi... Acea nelinişte pe care o simţise din noaptea în care îi pictase trupul - neliniştea care nu-l lăsa să doarmă - nu era la fel de puternică. Nu numai că-i dăduse voie să se întoarcă la viaţa lui, practic îi ordonase să o facă.

Tess era la spital, aşteptând să fie externată Savannah, când sună Kelly.

- Brad s-a întors acasă azi-dimineaţă, dar, sincer, nu sunt pregătită încă să stau de vorbă cu el. Ştiu că te-ai mutat înapoi în cabană, dar te-ar deranja îngrozitor dacă aş sta în celălalt dormitor? Doar puţin timp. Ştiu că n-ar trebui să întreb, dar...

Sigur că poţi să stai cu mine.u o întrebase de ce se mutase înapoi, dar cu
Vcţ'n era curioasa.
:/nnlul înapoi spre Tempest începu ploaia. 3h era pe bancheta, din spate, împreuna cu Wren. Primii kilometri nu făcu altceva de- Îf°'se laude că ea fusese externată la nici 24 de ore " j ce ajunsese la spital, în vreme ce mama ei nu putea ^lece decât abia a doua zi. Pentru prima oară, Tess era groasă să asculte trăncăneala lui Savannah, fiindcă

o împiedica să se gândească la Ian. iP.Ţu mă asculţi măcar? spuse Savannah, din spate.

. Ţe ascult.
..promite-mi că o să-mi spui dacă fac ceva greşit. Nu vreau s-o dau în bară cu Zoro aşa cum a dat-o mama în bară cu mine. - Savannah, de când asculţi tu de sfaturile mele? Savannah sparse un balon de gumă de mestecat. -M-am schimbat. Sunt mamă acum. -Cum te-ai schimbat? Acum nici 20 de minute mi-ai spus că blugii mei sunt prea largi şi că ar trebui să mă vopsesc, fiindcă culoarea mea naturală este anostă.

- Asta nu are nimic de-a face cu copilul! Asta era spre binele tău.

Tess îşi ridică ochii spre plafonul maşinii. -Doamne, nu mă lăsa s-o arunc la marginea drumului, oricât de mare ar fi ispita. Savannah rânji. ?
-Am fost grozavă ieri,nu-, aţa. - Ai fost grozavă, confirmi Tess.
-Muk mai tare decât mama.
, rinci ea amendament.
-Invoc al cmcUe^ asta, (hr tot ce vreau să zic e că
-Nu ştiu ce- n-am
luat-o razna aşa ca ea.
Încă un balon de gumă-
-Datontăje^ ^ ^ Q experienţă pozitivă.
^ /

Mai mult decât avea să ştie vreodată Savan K
-Ai fost atât de calmă tot timpul. Ai sHn? " să faci. exact ce

- Dacă mă mai lauzi mult, ne întoarcem să-t' f o tomografie. (1 acâ
- O să-i spun lui Phish să elibereze camera din ca eu şi mama să facem acolo un loc pentru Zoro^' John. Ce nume patetic mai e şi ăsta, John? Toţi copiii o să râdă de el.

Nenumărate răspunsuri îi veniră în minte lui Tess dar alese drumul sigur.

- E drăguţ că o să crească împreună.
- Şi Wren o să crească împreună cu ei.
- Sper.

În oglinda retrovizoare, Tess o văzu pe Savannah întinzând braţul peste scaunul de maşină în care era fiul ei.

- Trebuie să deschizi un cabinet medical, Tess. Sincer.
- Dar nu sunt doctor.

-Ştii ce vreau să spun. Ca asistentă. Multor femei de pe-aici nu le plac doctorii, dar la tine ar veni. Ştii clădirea aia goală pe care o are Phish ceva mai jos de Hornul Spart? Ai putea s-o închiriezi. Să-ţi faci un fel de cabinet acolo.
-Te mişti prea repede pentru mine.
- Cineva trebuie să te împingă. Ţie îţi ia o veşnicie până să te hotărăşti la ceva.
-Nu uita că multă lume încă mai crede că am omorât-o pe mama lui Wren.
-Nimeni nu crede asta cu adevărat, Tess. Chestia e că mulţi oameni - multe femei mai ales - se simt ameninţate de tine.
-Ameninţate?
Ştergătoarele scârţâiră pe parbriz.
- De ce s-ar simţi cineva ameninţat de mine?
- Oh, haide! De parcă nu ştii!
rnU ştiu! exclamă Tess. ii ochii la drum. Ai copii în spate.
'Lbestecelmai prost şofer din lume. posibil să fii suficient de ameţită încât să nu E din cauza felului în care te privesc bărbaţii, spu- Wnnah, cu exagerata răbdare. Nu chiar toti Dar ^ Chiar **şi** barbatu care nu umblă brambura.'asa ca ^ 0 scoate din sânte pe mama. Nevestelor şi iubitelor nU le place. **-Exagerezi.**
-Pentru o asistentă medicală, nu ai prea mult *spirit* **de observaţie.**
Tess îşi aminti cuvântul ăla caraghios cu care o descrisese lan. O *văduvă senzuală,* aşa îi spusese. Apăsă pe acceleraţie. -Ridicol!
După ce-i instală pe Savannah şi Zoro, Tess trecu pe la cabană să vadă ce mai făcea Kelly. Şi fu întâmpinată de miros de fursecuri proaspăt scoase din cuptor.
-Ştiu că e un deranj, spuse Kelly, de pe canapea, unde ea şi Ava ronţăiau câte un fursec cu zahăr în timp ce priveau ploaia lovind în geam. îmi pare rău, nu ştiu unde în altă parte să mă duc, în clipa asta.
- Mamă, ai spus că o să încetezi să te mai scuzi tot timpul.
-Da, dar... I-am luat casa lui Tess. Tess îşi atârnă geaca în cui şi o transferă pe Wren în eşarfă.
-Sunteti amândouă binevenite, atâta vreme **cât** primesc şi'eu un fursec. Astea chiar au ieşit din cuptorul meu?
-Sper că nu te superi.
- Mă bucur să ştiu că funcţionează. Tess se aşeză pe foto hui din faţa canapelei, cu Wren
.fii-
cuibărită pe Pie^ ş. lua fursecul pe care
-Este doar o situaţie temporară, spuse Kelly. Faptul că stăm aici.
Nimic nu alungă tristeţea mai bine ca un fursec cald şi Tess mai luă o muşcătură.
- Dacă o să faci mereu fursecuri, nu-mi pasă cât de mult staţi.

Kelly se aşeză la loc lângă fiica ei şi privi pe fereastră.
- Mă gândesc să mă înscriu la facultate.
- Serios, mamă?
- De ani buni vreau să fac asta. Se uită la Tess. De câte ori aduceam vorba, Brad îmi spunea că am deja tot ce-mi doresc şi că nu-mi trebuie o diplomă.
- E ciudat, spuse Ava. Mie mi-a spus mereu cât de important este să faci o facultate. Vrea să mă fac avocat.
- Şi tu ce vrei? întrebă Tess.
- Păi... Ava părea uşor jenată. Aş cam vrea să fiu avocat.

Kelly râse, ceea ce o făcu pe Ava să intre în defensivă.
- Ca să fiu mai bine pregătită pentru politică. Cred că ar trebui să fie mai multe femei în guvern, voi, nu?
- Categoric, spuse Tess.

Ava îşi trase picioarele de sub ea.
- Mamă, îmi amintesc ce spunea tata de câte ori ziceai că vrei să-ţi reiei studiile.
- Nu contează.

-Spunea că e o idee proastă. Spunea că nu ai avut note suficient de mari în liceu ca să poţi ajunge la facultate.
-N-am învăţat niciodată. De-asta insist atât de mult ca tu să-ţi faci toate temele.
-Eşti mult mai bună la matematică decât mine.
Ava se uită la Tess.
- Tata i-a spus mamei că nu are nevoie de-o diplomă, pentru că ea are un soţ şi o familie. Asta nu-i o chestie care se spunea demult, prin anii '60, parcă?

-Nu te uita la mine, zise Tess. Nu mă născusem încă.

im-a te azi de la ultima orăd ea(,

¡¡¿¡¡se încrunta. ^ «cora'

,fj-ar fi trebuit să facă asta.

.'5,n regulă. Am stat în maşină şi 3m , ^is, a vorbit eU spus că-i'p^ Z °

cu vârful şosetei. A spus că potS?™* r? sesupere pe mine. De parcă as

îşi răsuci pe deget o suvită de păr '

-Presupun că el crede că nu am făcut încă sex şi nu j-am spus ca nu e aşa. Dar... nu arăta bine, mamă Sunt imoasa, dar parcă-mi pare şi rău de el

-Tatăl tău e om în toată firea. Nu eşti tu răspunză- roare pentru el. ««yunza-

-Ştiu asta, dar... km spus că-mi pare rău că km dezamagit. Am încercat să nu plâng, dar tot am plâns puţin. Şi ştii ce a spus.[7] A *spus* că nu l-aş putea dezamăgi niciodată, nici intr-un milion de ani. Mi-a spus că sunt perfectă. Kelly zâmbi.

- Nu eşti. Dar îmi place că el crede asta.
- M-a rugat să mă întorc acasă *diseară.* -Ce i-ai răspuns?
- I-am spus că o să analizez propunerea lui. Kelly râse.
- Chiar aşa i-ai spus? Că o să-i *analizezi propunerea?* Ava încuviinfă din cap.

-A încercat şi să-mi mai spună nişte lucruri pe care să ţi le transmit ţie, dar i-am spus că n-o să fac asta. Că trebuie să **vorbească el cu tine.**

IteTcă rnă gândeam... Până te hotărăşti tu ce vrei să faci, poate că o stau o vreme a.a, cu tine, şi o ^ » el. E-n regula-

-Sigur că este. Tatăl tău te iubeşte şi tu îl Nimic n-o să schimbe asta vreodată. ?t1.

Ava plecă la scurt timp după aceea. O sărută pe mama ei pe obraz şi refuză să ia fursecuri pentru tatăl ei. [3]

Tess trebuia să-i spună lui Kelly că de acum înainte o să locuiască în cabană şi nu în vechea şcoală. Ar fi putut să mintă, să spună că nu voia să-i distragă atentia lui Ian, că voia să-l lase să se concentreze, dar Kelly fusese sinceră cu ea şi

merita la rândul ei sinceritate O strânse în braţe pe Wren şi-i spuse adevărul. Adică, aproape tot adevărul. Nu-i spuse cât de mult se îndrăgostise de Ian şi în nici un caz nu-i spuse cât de uluitoare erau partidele de sex dintre ei. Când termină, Kelly o privi cu compasiune.

- Ei, suntem două figuri!
- Aşa este.

Fiindcă atât Michelle, cât şi Savannah erau în concediu, Tess îi promisese lui Phish că o să lucreze în acea seară. Când urcă în dormitor ca să se pregătească, Kelly o întrebă ce făcea cu Wren.

- O duc la Heather.
- De ce n-o laşi cu mine? Mi-ar face mare plăcere să am grijă de ea.

-Nu te deranjează?

-Câtuşi de puţin. Kelly îi zâmbi cu drag fetiţei lui Tess. O să mă simt ca odinioară.

Tess fu întâmpinată ca o eroină la Hornul Spart. Parcă nu fusese niciodată o paria în oraş. Toată lumea voia să audă ce se întâmplase cu o seară în urmă, şi Tess abia prididea cu comenzile. Trecură două ore până când îşi dădu seama că-şi lăsase telefonul în maşină. Dacă apărea vreo problemă, Kelly nu putea să dea de ea.

Abandonă o cană de ciocolată fierbinte cu caramel sărat preparată pe jumătate şi ieşi în fugă pe uşa din spate.

f

e **oprise, dat luminile de securitate scăldau**

incandescenţă difuză şi gălbuie. O umbră se

/Vele maşinii ei. O umbră care n-ar fi trebuit

j f1 /

îf'tu rep^e un pas în laterală şi o văzu pe Court- ţ„over. l^âna "rămăsese

ingheţată în aer -iar în f 5 ţinea un tub de ruj. Pe oglinda SUV-ului erau

f \t sase litere şi o parte din a şaptea.

UCIGAŞ/

jeSS o luă la fugă spre maşină. .Tu eşti! exclamă ea.

pizma şi răutatea radiau pe chipul lui Courtney ca nişte deşeuri toxice. -Toată lumea de acolo te pupă în fundul ăla gras! Tess îi smulse rujul din mână. -N-aş spune că e gras. Aş spune că e generos. Courtney aştepta ca un copil de grădiniţă îmbufnat.

- Eu merg la sală în fiecare zi. Nu e drept. -Fundul meu?
- Artie! Numai din vina ta ne-am despărţit.

-Ne mergea foarte bine până când ai apărut tu.

Încet niesele de puzzle se legara. Tess îşi anunţi de lncct, piesele ele P Courtney f•
cate ori venise Artie ianu'
cuse şi ea imediat deauna ne•am ţ v
-Trebuia să ne imP^ailaeJ
cat. Dar ai incePUt^ se 'Tess. Sunt măritată cu cel mai -
Exact, i-o î1^0^ ,. Tennessee, dar, în secret, tân-
jesc după Artie 1 .ă clie|.
-Mereu stai ae^ ^ ,umca Dacă m

- -Stau de vor njmic de.a face cu mine v-aţi despărţit, nu frvoVrp bine-

întotdeauna ne-am împăcat. Până când tu şi fii tău gras... '
ul

Tess o împinse pe Courtney cu geaca ei albă imacul tă în oglinda mânjită de ruj.
- Cred că ai întrecut măsura.
Cu toate orele ei de sală, Courtney nu putea face fată furiei lui Tess. O ţinu suficient de bine cât să poată să-i bage mâna în buzunar, să-i scoată telefonul şi să i-l ridice deasupra feţei exagerat de machiate ca să-l deschidă.
- Zâmbeşte.
Courtney se repezi la ea, însă nu înainte ca Tess să apuce să facă fotografia.
- Dă-mi telefonul!
- Nu încă.
Cu o lovitură ascuţită de cot, Tess o lipi din nou pe Courtney de maşină. Examină fotografia. Nu i-ar fi putut ieşi mai bine. Umbrele luminilor de securitate transformaseră orbitele reginei de pe Instagram în nişte găuri sulfuroase şi formaseră riduri acolo unde nu exista nici unul.
-Nu e chiar cea mai bună poză a ta. Apoi o trimise pe numărul ei. Cu un strigăt, Courtney se repezi din nou după telefon. De data asta, Tess i-l dădu.
- Ca să ştii, se duce direct în Cloud şi acolo o să rămână. Doar dacă nu cumva...
Courtney scoase un scâncet.
- Doar dacă nu cumva mă mai scoţi vreodată din sărite.
Tess îşi luă propriul telefon din maşină. După ce închise portiera, arătă spre oglindă.
- Şterge mizeria asta. Şi să nu-ţi treacă prin cap să mai treci pe la Hornul Spart până nu înveţi să te porţi ca un om cu bun-simţ.
. atele de pânză făcute cu patru nopţi în urmă erau ^tacurn. Ian studie imaginile multicolore pe care le terase de pe trupul lui Tess. Poate că sperase că o să Csca aColo rásPunsu1' că 0 să1[dea seama ce să facă ^continuare. Ceva spectaculos. Ceva important. Dar lintea lui era goală. Ideile care altădată îi veneau atât de Iede că nu le putea face faţă nu erau acum pe nicăieri. jsi pierduse identitatea, aşa că nu făcu nimic. ' Luă un bloc de desen, se duse lângă fereastră şi începu să dea paginile. Filă după filă, desene în linii fine, detaliate ca o gravură de Dürer: ochii lui Wren, gura lui Tess; mânuţele lui Wren cu pumnii strânşi, piciorul gol al lui Tess; peria ţepoasă a lui Tess, peria mătăsoasă a lui Wren; un adidas, un botoşel. Aruncă blocul cât colo. Ar fi trebuit să lipească un şablon de

cea mai mare dădire pe care o găsea şi să creeze ceva care să aibă sens pentru el. Un monstru pisică din a cărei gură deschisă să cadă toţi oamenii lumii, asemenea unor şoareci. Un copac printre ale cărui ramuri animale sucite în toate felurile să se bată pe ultimele resurse de hrană.
Dar imaginile astea nu erau decât vomă artistică.
Uşa de la intrare se trânti de perete şi o femeie strigă:
- lanl Ian, eşti aici?
Iesi grăbit din atelier.
Kelly Winchester era în capul scărilor, cu o expresie înnebunită.
-Wrenl A dispărut!

capitolul 22

Kelly intră grăbita în urmal". minute! Dormea!
-M-am dus sus doar pentru catev

Ian înşfăca monitorul. x-L-ai luat cu tine când te-ai dus

sus? Ai auzit ceva>

-Nu! strigă ea. Nu, nici măcar nu m-am gândit 1 asta. De ce rn-aş fi gândit?

- Dar o maşină? Ai auzit vreo maşină afară?

-Nu. Nimic.

Ian privi spre uşa de la intrare.

-Asta e încuiată. Dar cea din spate? Era încuiată?

-Nu ştiu. Nu-mi aduc aminte. Am... îşi apăsă podul palmelor pe tâmple. Am... Nu. Când am ieşit în fugă să te chem, nu era încuiată. Nu am încuiat-o după ce a plecat Tess. Ar fi trebuit s-o încui.

-Cât timp ai fost la etaj?

-Nu ştiu... Poate cinci minute? Zece? N-ar fi trebuit să o las singură!

-Ai auzit ceva neobişnuit? Ai văzut ceva?

- Nu, nimic. Ava şi Tess au fost aici azi, dar nimeni altcineva. Tess mi-a pregătit un biberon înainte să plece. 1 l-am dat lui Wren şi a adormit. Am ţinut-o o vreme în braţe. Degeţelele alea mici... Am lăsat-o ca să pot să despachetez.

Ian se gândi la toate belelele în care intrase de când era mic. La pumnii tatălui său. La momentele în care fusese fugărit de poliţie. La moartea Biancăi. Nimic nu-i produsese vreodată o asemenea frică paralizantă.

- Sună-l pe Freddy Davis şi pe şeriful statal. Să nu pleci de aici. Scrâşni din dinţi. Mă duc să-l caut pe soţul tău.

'-Nu!

Kelly îl prinse de braţ.

-Nu, lan. Brad nu ar face niciodată aşa ceva. Niciodată!

- Pe dracu'! Tess i-a fost ca un ghimpe-n coaste de la bun început.

-Asta e doar orgoliu! îşi sterse nasul cu mâneca. Trebuie să mă crezi. Brad poate fi dobitoc, dar n-ar răpi un copil. Dacă-ţi pierzi vremea cu el, oricine a luat-o

ţ/ren o să ajungă cu atât mai departe. îi împinse ff jle. la maşina mea. li sun pe Freddy şi pe şerif Du-te' persoana care o furase pe Wren ar fi putut acum să fie ■ kilometri departare dar era de neconceput ca Ian să flufecă nimic Ieşi în fugă, dar se opri înainte să ajungă b maşina lui Kelly. Trebuia să se gândească. Să-şi alunge jin minte imaginea de coşmar cu Wren aruncată pe podeaua unei maşini străine, fără păturică, dând disperată din mânuţe şi picioruşe. Nu o credea pe Kelly că Brad nU avea nici un amestec, dar dacă avea dreptate?

Ploaia lăsase cratere de noroi pe drumul de pământ din faţa cabanei. Kelly spunea că nu auzise nici o maşină, dar era posibil să-i fi scăpat ei. Dacă dădea acum cu spatele cu maşina ei, ar fi trecut peste orice eventuale urme rămase în noroi. Porni lanterna telefonului şi mătură pământul cu raza de lumină. Poate că nu ştia el mai nimic despre urme, dar ştia foarte multe despre tipare şi forme. Era uşor să asocieze cauciucurile lui Kelly cu un anumit set de urme. Roti lumina până ce găsi un alt rând. Să fi fost de la roţile lui Tess sau ale răpitorului? Privi mai îndeaproape. Văzu multe urme de paşi, dar nimic altceva. Doar două maşini urcaseră aici, a lui Kelly Şi a lui Tess. Cineva ar fi putut lăsa maşina pe şosea.

Cu cât pierdea mai mult timp jucându-se de-a detectivul, cu atât mai mult risca să se îndepărteze răpitorul. Imagini groaznice cu Wren ţipând... abandonată... înfrigurată... i se învârteau în minte. Se concentra din nou asupra urmelor de paşi: ale lui Tess, ale ku, ale ui Kelly. Spusese că şi Ava fusese aici, ceea ce msemna că ş, urmele ei erau amestecate pe undeva pe aco o, Tricoul i se udase de transpiraţie s. **mâinile** începură l ricoui i sl uu
începuse sa se deruleze cu
sa-, tremure Parca t^' ^ 1 , , , 0 urmă de pas nu era încetinitorul,
forn.ă, iar forn.ele erau
nimic altceva decât un ţipai, esenţa viţeii lui. • «

,Uită-te cu mai multa atenţi.Urmele se îndreptau spre

uşa din spate a cab Urmele se depărtau. Erau imposibil de sortat. Dar trT'" ia să le diferenţieze. Erau doar forme, modele. ElerrT U' zilnice ale lumii lui.

Le sortă în mintea lui. Le catalogă. Urma lui mare era cea mai uşor de identificat. Lângă maşina lui Kelly găsi nişte urme mici în formă de romb şi încă un rând de urme plate, ambele suficient de mici cât să indice un picior de femeie. Kelly şi Ava. Se lăsă pe vine ca să examineze o a patra pereche. Aceasta era ceva mai lungă decât celelalte două şi mai îngustă, cu un romb în vârful degetului mare, dar partea din mijloc nu era vizibilă, li desenase de multe ori piciorul lui Tess-ca să ştie că avea curbura înaltă, dar oare asta se aplica şi la adidaşii ei.[7]

îşi trecu mâna prin păr. Clipi ca să-şi alunge ceaţa de pe ochi. Şi atunci o văzu.

O a cincea urmă.

O examină. îi găsi perechea.

Acolo.

Si acolo.

Învârti lanterna într-un arc mai mare prin perimetrul zonei înnoroite. Acolo. Şi acolo.

Urmându-şi instinctul, intră în pădure.

Tufele îi zgâriau blugii şi ramurile ude îi loveau braţele goale. Nu se gândise să ia o geacă şi era frig- Prea frig pentru un bebeluş vulnerabil. Găsi şi alte urme. Ieşise luna, dar lumina nu era suficient de puternică cât să străpungă coroanele copacilor. Câtă baterie mai avea la telefon? Dacă se termina, rămânea complet fără lumină.

Respiraţia îi răsuna hârâită în urechi. Se opri să se uite după urme, apoi o luă la fugă. Dacă se înşela...

Când ajunse în vârful dealului, câinii îl auziră şi se puseră pe un lătrat

sălbatic. Usa de la intrare zbură de perete şi Paul Eldridge apăru'în

lumina lunii. Avea puşca îndreptată spre el. r

,One e' .
bnNorth.
poarta era închisă cu lacăt, lan sări peste ea, tăindu-se
hÎDeke!
Paul îşi potoli câinii. Mârâită pe lângă gleznele lui j^darnu-l atacară.
lan traversă **curtea cu paşi lungi şi grăbiţi. Imaginile**
urmelor **mici de adidaşi îi ardeau în minte'** -Unde e **Eli?**
-Eli? E în camera lui. Ce se întâmplă? Dacă se înşelase, pierduse un timp pe care nu avea sad maipoata niciodată recupera, dar, dacă avea dreptate. -Trebuie să-l văd.
Paul, vizibil nedumerit, se dădu la o parte din uşă ca să-l lase să intre.
Rebecca stătea ghemuită pe canapea într-o cămaşă de noapte murdară. Părul soios îl atârna în jurul feţei. Se uită la lan cu ochi goi în timp ce soţul ei dispăru în spatele perdelei care ţinea loc de usă, strigându-şi fiul
-Eli! ' '
Peste doar câteva clipe, Paul năvăli înapoi. -Nu e aici! Ce se întâmplă? Unde e copilul meu? Ian se sprijini cu mâna însângerată de tocul uşii.

- Eli a luat-o pe fiica mea.

- Copilul? Ce naiba tot zici acolo? De ce-ar fi luat un copil?

-Iti explic mai târziu. Deocamdată, trebuie să-l găsim. ^ Ian înşfacă una dintre lanternele de lângă uşă şi ieşi

Câinii mârâiră, însă nu-l Şoproane, se opri lângă camioneta lui 1 *ul « - m® înăuntru. Nu era nimeni ^ spatele lui - Caut eu în hambar. strifea Căutară împreună, ««¡¿^ punea întrebări" care

trecea părea o eterna \ >fie pentru

că nu voia să se oprească din căutare fie tru că înţelesese *şi* singur. ' e per>-

-Mă duc spre deal! zise el.

- Eu o iau în direcţia cealaltă. Şi, Paul... are doar c şapte săptămâni.

Paul dădu scurt din cap şi o luă la fugă. Ian se îndreptă în direcţia opusă, făcând mari eforturi să nu lase frica să-l încetinească. Nu exista decât un singur motiv pentru care Eli să o fi luat pe Wren. Mintea lui de opt ani hotărâse probabil să i-o dea pe Wren mamei lui, ca să se facă bine. Dar de ce nu se întorsese acasă? Şi unde era?

Fiecare posibilitate era mai rea decât cea dinainte. Toate accidentele care i se puteau întâmpla unui copil care alerga noaptea prin pădure cu un bebeluş în braţe îi trecură prin minte. El unde s-ar fi dus dacă ar fi fost copil şi s-ar fi trezit în cea mai mare dandana în care se aflase vreodată?

în pivniţa apartamentului lor. Acolo se ascunsese de tatăl lui, dar Eli nu avea această opţiune.

Ian ieşi de pe cărarea principală şi o luă pe o potecă mai mică, abia accesibilă. Abia dacă observă zgârieturile de pe braţ sau înţepăturile din mâna rănită imaginându- şi-l pe Eli ducând-o pe Wren la pârâu. Văzuse ce se întâmpla cu apa atunci când ploua. Alergă mai repede.

Distileria abandonată apăru în depărtare. Razele lunii se reflectau în ruinele ruginite. Auzi bolborositul apei învolburate.... şi sunetul sălbatic al plânsetului neconsolat de copil.

Inima îi explodă în piept. Era în viaţă.

Ian traversă în fugă poiana, aruncând lanterna şi scoţându-şi tricoul în timp ce alerga. Eli stătea ghemuit, sprijinit de tamburul de ulei, abia ţinând-o pe genunchii lui slăbănogi pe Wren care urla ca din gură de şarpe. Nu avea pătură, era îmbrăcată doar într-o salopeţică de bumbac.

r

,;dicM strânse în braţe lipmd d

W rUţ care tremura. p H 1U1

Îîtul strident, ca de animal sălbatic, umplu ¿¡işul Iş» m™se cu Pierea minţii căldura propriu- JjţrtfPîn truPuj ei' mur™rand cuvinte caraghioase ca liniştească. îşi apasa buzele pe fruntea ei ^Bştibine... Eşti k mine... Eşti la mine.'Eşti ^
''Elise ridică în picioare, suspinând. .Voiam să o aduc înapoi. Pe cuvânt. S-a făcut area
¡mi pare rău!
lan ridică lanterna de jos. Nu avea încredere în el însuşi, nu ştia dacă se putea stăpâni suficient ca să se uite la băiat. -Du-te acasă!
Strângând cu grijă în braţe comoara nepreţuită, o luă spre cărate, ignorând pulsaţiile de durere din mâna însângerată, concentrat doar să o încălzească pe Wren. Eli încă plângea în spatele lui. Să se ocupe Paul de fiul lui.
De parcă s-ar fi întâmplat ieri, simţi pumnul lui taică-său... Ratatul dracului!
Paul Eldridge era un om dur. Dacă... lan încetini şi făcu ultimul lucru pe care ar fi vrut să-l facă. Se forţă să se întoarcă.
Eli era ghemuit la pământ, cu mâinile deasupra capului, exact asa cum se ghemuise cândva ian ca să se ferească de loviturile lui taica-sau.
Strânse din dinţi. -Vino cu mine. Eli ridică privirea. "Dar... Haide!
-Ai auzit ce-am spus-n
- îmi *pare* râu! ^
-Taci şi dă din.plC\ ftcu aşa cum îi spusese Eli îl privi speriat,
/ HWren se potolise în sfârşit, fie pentru că se încă| • se, fie pentru că o liniştise ritmul mersului. Coborâr dealul însoţiţi doar de zgomotul propriilor paşi scâncetele lui Eli.
Luminile roşii ale maşinii de poliţie străluceau deasupra cabanei. Maşina lui Tess era parcată lângă a lui Kelly. Ştia exact cum se simţea Tess în clipa asta şi grăbi pasul, chiar dacă asta însemna să-l lase pe Eli şi mai mult în urmă.
Freddy Davis era lângă sobă şi nota ceva într-o agendă, Kelly stătea pe canapea cu capul în mâini, iar Tess stătea în picioare în mijlocul încăperii, bulversată, de parcă n-ar fi ştiut ce să facă. Fu prima care îl văzu intrând pe uşa din spate. Scoase un urlet gutural care îl şocă. Abia când coborî privirea văzu ce văzuse ea - pe Wren înfăşurată într-un tricou plin de sânge. Buzele lui Tess se depărtară, împietrite de groază.
- E sângele meu! exclamă el. M-am tăiat la mână. E sângele meu.
Tess se prăbuşi pe podea. Războinica lui era înge- nunchiată. Dădu fuga lângă ea şi se lăsă şi el într-un genunchi.

-Uită-te la ea. Nu e rănită. Doar doarme.
Nu ştia că Wren nu era rănită. Ştia că nu sângera, dar fusese expusă la frig şi zdruncinată - poate chiar scăpată. Putea să se aleagă cu o pneumonie sau o contuzie sau...
Cu un suspin, Tess i-o luă din braţe.
Kelly se ridicase de pe canapea şi Freddy Davis vorbea în microfonul de pe umăr. Ian îşi aminti în sfârşit de Eli. li aruncă o ultimă privire lui Wren şi ieşi din cabană.
Se gândise că poate băiatul fugise, dar îl găsi lipit de peretele cabanei.
-Hai înăuntru, Eli.

Eli îşi ridică fata murdară, pătată de lacrimi

.Mama- Pingea mereu şi nu mai mânca nimic şi 'crezut că o să moară. M-am gândit că poate, dacă ^ un bebeluş... Sau măcar dacă ar fi putut să tină Îreme un bebeluş în braţe... Plângea cu sughiţuri. y0iam **să** vorbesc cu Tess despre asta, dar ea nu era aici ■ am văzut-o pe Wren şi am fost foarte, foarte atent. Dar când a început să plângă tare de tot, m-am împiedicat şi aproape am căzut. Şi mi-am dat seama că am făcut un jucru foarte rău şi că trebuia să o aduc înapoi, chiar dacă os moară mama. lan vorbi cât putu de calm. -Spune-mi adevărul. Promit că nu mă enervez. Ai scăpat-o pe Wren? A căzut? -Nul De-asta a trebuit să mă opresc. Mă dureau braţele şi ea ţipa şi se zbătea şi mi-a fost frică să n-o scap. Voiam să o aduc înapoi. Juri - Rămâi aici.

Ian intră iar în casă. Tess o înfăşurase pe Wren într-o pătură. El era încă dezbrăcat de la brâu în sus şi îngheţat ca un ţurţure. Cămaşa de flanel în carouri roşii şi negre pe care i-o dăduse lui Tess cu săptămâni în urmă era atârnată într-un cui lângă uşă. în timp ce se îmbrăca, îi povesti pe scurt lui Freddy ce **se** întâmplase

- Familia Eldridge nu are telefon şi trebuie să-l duc pe Eh acasă. Poţi să **vorbeşti** cu el mâine, daca **o** să con-
Sld!rMai^fă ceva cu mâna aia, îi sugeră Fredd,

-Mai târziu. Ini Tess

Luă cheile de la mjn» ^ ^ ^ (^

Freddy ieşi m urma lu '

_ Dacă ai fi copil«'«*11' IUţ^e asta sete-a

Paul veni alergând dinspre câmp în clipa. în farurile lui Ian. . ncarevăzu

-Eli!

Deschise portiera şi-şi trase fiul afară din maşină

- Eli! Unde-ai fost? Ce dracu' ai făcut? Se NIT-S I 'T
T- • i • ? d la lan.

Fetiţa e bine:

Ian dădu din cap.

- Da. Trebuie să stăm de vorbă.
- Cu siguranţă o să stăm de vorbă.

O luă spre casă, trăgându-l pe fiu-său după el. Ian veni în urma lor.

Rebecca era în picioare, sprijinindu-se cu o mână de canapea ca să nu cadă. -Eli!

Eli fugi la ea, plângând şi cerându-şi scuze cu faţa în-gropată la pieptul ei.

Paul rămase privindu-i. Mâinile îi erau aspre, hainele, murdare. Ridurile adânci săpate de vânt şi soare îl făceau să pară mai bătrân decât era. Ian îi puse mâna pe umăr.

- Hai afară. Avem câteva lucruri de discutat.

Paul nu protestă. Era un om învăţat cu munca grea, nu cu manifestările emoţionale, ceva ce Ian înţelegea mult prea bine.

Câinii adulmecară pe lângă picioarele lui Ian când ieşiră în curte. Paul scoase un pachet de ţigări din buzunarul cămăşii.

-O să mă revanşez faţă de tine, supse el, încordat.

-Nu vreau decât un singur lucru.

- Ce anume?

Ian privi înspre hambarul părăginit.

-Am crescut cu un tată care mă bătea până nu mai Ştiam de mine. Vreau să-mi dai cuvântul tău că lui Eli n-o să i se întâmple asta.

Paul strânse din dinţi.

-Va fi pedepsit, asta cu siguranţă.

Ik

Gândeşte^te mult şi bine ce fel de pedeapsă o să-i Ian îşi puse mana raniţă pe unul din stâlpii ham- Jrului. O să tio spun direct. Ce a făcut Eli a fost din

vin*

Xe tot spui acolo:

-Tess ţi-a spus acum o săptămână că soţia ta are ne-voie de ajutor. La naiba, oricine poate să vadă asta Dar nU ai făcut absolut nimic, nu-i asa?

-Noi ne purtăm singuri de grijă, spuse Paul încăpăţânat. Ian îi privi fix în ochi. -Şi cum vă merge?

Paul întoarse privirea.

- O să-şi revină.

-Când? Eli crede că mama lui moare şi, la cum arată, nu pot spune că nu-l înţeleg. Ce a făcut băiatul ne-a speriat pe toţi de moarte, dar a fost singurul lucru la care s-a putut gândi ca să-şi ajute mama. Cum te face asta să te simţi, Eldrige? Când un copil încearcă să facă ce refuzi tu să faci?

- Crezi că nu-mi iubesc copilul? Că nu-mi iubesc soţia? De-asta suntem aici. Ca să-i ţin departe de toată nebunia din lume, ca să-i apăr.

- Dar de tine cine-i apără? întrebă Ian, încet. Paul îl privi lung.

-Esti încăpăţânat ca un catâr. Soţia ta are nevoie de consiliere, de îngrijiri medicale - la naiba, nu ştiu exact de ce Tot ce stiu e că degeaba i-ai tot spus să-şi revină. Nu şi-a revenit şi mi-ai pus şi mie familia în pericol. Tu ai făcut-o. Nu băiatul tău.

Ian aproape că se aştepta ca Paul sa-l pocnească, dar nu o făcu. în schimb stinse ţigara cu piciorul şi 0 porni spre casă.

Tess ridică privirea când intră. Era g|lemuitS pe scaun lângă fereastra cabane., aiba la faţa şi cu ^ *i* ■ dormind în braţele ei. Schiţă un zâmbet, însă acesta transformă repede în îngrijorare.

-Mâna ta...

-Nu e chiar aşa de rău.

- E destul de rău. Fruntea i se încreţi. Trusa de prim ajutor este la casa şcolii.

Ian detesta să o vadă tot pendulând între cabană şi vechea şcoală. Avea nevoie să o ştie într-un loc. Cu el Aşa cum era normal.

- Mergem acolo.

Se prefăcu că nu observă ezitarea ei şi luă punga de scutece şi scoica lui Wren.

- Plecăm acum.

Poate că şi Tess îşi dorea la fel de mult ca şi el să plece din cabană, pentru că nu protestă.

Când ajunseră la şcoală, îl puse să verifice toate uşile şi toate ferestrele şi Ian îşi spuse că probabil că o să facă asta mult timp de acum încolo. Luă trusa de prim ajutor

şi o aşeză pe masă, apoi îşi spălă mâinile în chiuvetă. Rana îl ustura groaznic. Nu era lungă, dar era adâncă şi începuse iar să sângereze.

Tess nu putea să se ocupe de el şi să ţină copilul în acelaşi timp, dar nu părea să fie în stare să lase fetiţa din braţe. Ian înţelese şi o luă el pe Wren. Micuţa se mişcă, deschise ochii, îl văzu şi-i închise la loc.

Se aşeză la masă, ţinând-o pe Wren pe un braţ şi, în timp ce Tess îi bandaja rana, îi povesti tot ce se întâmplase.

Tess se dădu în spate, inspectând rezultatul final.

-îmi vine să-l omor pe Eli, dar...

-Ştiu.

- Crezi că Paul o să-l bată rău?

Ian se gândi în ce măsură vecinul lui survivalist se deosebea, dar se şi asemăna cu el.

-Nu. îşi iubeşte copilul şi soţia. E doar încăpăţânat şi paranoic.

/A-trec mâine pe la ei. '°5lnt Sunt sigur că o să treci şi pe la Savannah şi ' V belusul ei. Şi mai sunt şi Kelly şi Ava. Nu m ' Cfacî te-ai duce să-l vezi şi pe Winchester, doar >.|0 predică.

^ sunt cea mai băgăcioasă persoană din Tempest, inimă mare, Tess Hartsong. Qhiav în timp ce spunea aceste cuvinte, stânjeneala ¿gcare nu putea scăpa îl făcu să întoarcă privirea.

Ţess şi lan dormiră împreună în acea noapte, cu ţm lângă patul lor. Nici unul din ei nu voia să o piardă din ochi. Bebeluşul nu se trezi decât abia după ora 5.00. Tess deschise ochii atât cât să vadă că lan plecase din pat. Ca întotdeauna.

Ridică fetiţa din pătuţ şi o lipi de pieptul ei. Wren nu părea să fi suferit de pe urma peripeţiilor din noaptea precedentă, dar Tess nu putea spune acelaşi lucru.

-Mă bucur că eşti veselă, zise ea, pentru că eu sunt un dezastru.

Wren era deosebit de alertă în această dimineaţă. După ce-şi termină biberonul, se uită la Tess ca şi cum ar fi vrut să-şi întrebe mama ce distracţii îi pregătise pentru acea zi. Tess se îmbrăcă, o îmbrăcă şi pe Wren, o puse în eşarfă şi ieşi afară, ca să întâmpine dimineaţa frumoasă de pe munte. . . t „ ,

fl eăsi ne lan la biserica părăsită. Ignorând mâna rănită, se
folosea de glaful de deasupra uşii ca să o
serie de tractiuni în braţe. Era atât de înverşuna^ încât
aT i zis că încerca să se pedepseasca pentru ceva. Tricoul ai ti zis ca
încerc &sta nu parea în sfare
era pe jos, langa ei. ^
mână îmbrăcat. tractă muşchii umerilor, cum i
m-ar
ca
TCSS *TcoZ* L W* ^T şi pu

.după transpiraţia de pe spate, lucra de ceva vreme.
Voia să îl ţină minte aşa - răvăşit şi transpirat, puternic ş* bun, în mijlocul naturii căreia îi aparţinea.
Wren începuse să experimenteze cu vocea şi scoase un ţipăt ascuţit. Ian sări pe pământ.

-Doamnelor...

Tess îl privi luând tricoul şi ştergându-şi cu el pieptul ud.

- Mulţumesc, spuse ea.
- Pentru?

-Aş fi putut s-o pierd ieri.

- *Noi* am fi putut s-o pierdem.
- Desigur, dar...
- Este şi a mea, Tess. Uiţi tot timpul asta.

-Nu, dar...

- Uiţi foarte multe lucruri.

Trase atât de tare de tricou când îl îmbrăcă, încât Tess se miră că materialul de bumbac nu se rupse.

- De ce eşti aşa de întors pe dos?

-Toate planurile astea ale tale... Planuri pentru tine şi pentru Wren...

-Trebuie să fac planuri. Nu văd ce legătură...

- M-ai consultat şi pe mine în legătură cu ele? M-ai întrebat ce părere am, ce simt eu? Dacă nu am şi eu planurile mele? Sau ai considerat că e suficient să mă informezi?

De unde apăruse toată furia asta?

-Nu ştiu ce încerci să spui, dar spune-o pe şleau, pentru că nu înţeleg despre ce vorbeşti.

Veni spre ea.

-Nu am auzit niciodată cuvântul *noi* în planurile tale. Aud doar eu.

-Nu există noi.

-Suntem căsătoriţi, Tess.

Felul în care o spusese... Cu colţul buzelor răsucin-du-se într-o expresie nefericită.

f aţe că nu e nici o noutate pentru tine, dar pentru "•^tuntem cu

adevărat căsătoriţi. Ştii asta la fel de

jSUI
ca mine-
Statul Tennessee e de altă părere. Vântul îi suflă în păr, dându-i-l pe spate, scoţându-i
jivesă oasele dure ale feţei.
[fr idee cum m-am simţit eu noaptea trecută; în ^p ce mergeam aiurea prin pădure, fără să ştiu unde e ,âll cine o luase? Nu este numai a ta, Tess. Şi eu am fost jânga ea din clipa în care s-a născut. Nu deţii monopolul asupra lui Wren.
lan nu vorbise niciodată aşa despre Wren, dar tonul lui - plin de înverşunare - nu-i plăcea. -Ai grijă. Sunt foarte multe emoţii. -Şi ce dacă? -Ai spus că vinzi casa. -Am spus că am primit o ofertă. Nu era în stare să poarte conversaţia asta acum.
- Putem să mai vorbim după ce-ţi bei cafeaua, pentru că nu înţeleg nimic din ce spui acum.
Veni în faţa ei.
- Ba o să vorbim acum, pentru că nici zece căni de cafea nu ar schimba nimic. Te iubesc, Tess. Te iubesc
pe tine şi o iubesc pe Wren.
Îl privi lung Erau cuvintele pe care îşi dorea atât de mult să le audă. Cuvinte pe care nu-şi imaginase că acest bărbat, care ura cu patimă emoţiile puternice, o să le rostească vreodată. Ar fi trebuit sa fie m al nouălea cer, Î^Top*. bucuria, lan arăta ca un bărbat care
^"Înai tare pe Wren la piep,
-O să'ţi treaca. ?_ Chiar ai spus asta.
Tess strânse ochu.
i L
- Dragostea e un sentiment care trebuie să-ţi aducă fericire, dar pe tine nu te-am văzut niciodată mai nefericit'
-Nu sunt nefericit! -Nici fericit nu eşti. ^
- Sunt fericit! Sunt... îşi trecu mâna prin păr. M-a luat prin surprindere. Nu să-mi dau seama că te iubesc. Ţe iubeam de mult, dar i-am tot dat alte nume.
-Cum ar fi...?
- Inspiraţie. Admiraţie. Dorinţă. Însă noaptea trecută... Noaptea trecută adevărul m-a izbit cu putere. Situaţiile de criză au darul de a te face să înţelegi ce e cu adevărat important.
Buza de jos a lui Tess începu să tremure. O prinse între dinţi, ştiind că trebuia să facă ce era corect pentru amândoi. Pentru toţi trei. Vorbi cu grijă.

- Şi cum ne vezi tu mai departe?
- Ce vrei să spun? Ne văd împreună.

Tonul aspru cu care aruncă aceste cuvinte îi spuse totul.

- Şi munca ta?
- Ce-i cu ea?
- Eşti un om de onoare, Ian, dar nu eşti un bărbat domestic. Formă cuvintele pe care trebuia să le spună. Munca este esenţa existenţei tale, iar eu m-am băgat la mijloc.

Ian se apleca şi luă de jos o piatră cu colţuri ascuţite. - Ba nu.

- Din ziua în care m-ai cunoscut, nu am făcut decât să-ţi complic viaţa. Ai venit aici căutând o direcţie, dar ai găsit doar haos. Nu am fost o inspiraţie pentru tine, Ian. Am fost un blocaj.

Luă piatra în palmă. -Nu spune asta.

-Spune-mi un singur lucru pe care l-ai creat de când suntem împreună şi de care ai fost mulţumit. O singură lucrare care să te fi făcut fericit.

un caiet întreg plin cu desene

DaitU ^ UFăŞti de la Primul până [1] ¿frulá piatra în

palmă.
jsju le urăsc.
;Nlu poti nici măcar să te uiţi la ele fără să te strâmbi ju mă strâmb!
îess clipi ca să alunge lacrimile. ,Nu o să meargă, Ian Eşti un artist care încearcă să if regăseasca. Iar eu şi Wren îţi stăm în drum. Strânse piatra în pumn. -Nu ştii despre ce vorbeşti. -Toate emoţiile astea... vorbeşti despre cum te-a abu- at tatăl tău, dar eu cred că mama ta a lăsat cicatricele mai adânci. O femeie care spunea că te iubeşte, dar care nu a fost niciodată suficient de puternică să te protejeze aşa cum ar fi trebuit să facă o mamă. îmi dau seama cum toate astea te fac să te simţi gol pe dinăuntru. Eu, Wren... tot ce vine împreună cu noi. -Nu sunt gol pe dinăuntru. Nu-l auzise niciodată să vorbească cu mai puţină convingere.
-Uită-te la tine. Ideea de a fi îndrăgostit, de a avea o familie... Te înfurie, nu te face fericit. Vocea i se opri în gât. Ştii că nu e pentru tine. Cum am putea să avem o viată fericită când tu ai fi mereu nevoit să-ţi ascunzi resentimentele faţă de toate complicaţiile pe care eu şi Wren le-am aduce în lumea ta?
-Nu mă face să par atât de lipsit de sentimente. - Eşti exact opusul ^ ^

-^mtUotub De^asW nu f so^L1' Pe care doresc ^ijiatăl de parc^!

^
se întâmplă peste noapt .
nevoie de timp. |
í m

-Nu vorbim numai despre asta. Vorbim de?pre * treaga ta viaţă. întoarce-te în Manhattan, Ian, şilnceaT că să nu mai fugi de tine însuţi. Nu-ţi face bine să fii aici. Şi nici mie nu-mi face bine să-mi doresc ce nu poti să-mi dai.

Umerii lui se prăbuşiră. Privi spre orizont. Nu avea contraargumente şi nici măcar nu încercă să găsească vreunul. Dădu în schimb braţul pe spate şi aruncă piatra cât putu mai departe.

- Cum vrei tu.

Tess plecă, implorându-l în gând să stea departe până când n-o să-l mai iubească.

capitolul 23

Tess se uita pe fereastra din spate, privind căsuţa din copac, imaginându-şi-o degradându-se treptat, rămânând pe veci neterminată. Ian plecase, luându-şi toate hainele cu el, iar Tess îşi adusese lucrurile înapoi în vechea şcoală, dar numai temporar. De îndată ce casa avea să fie oficial scoasă la vânzare, o să se mute, însă, pentru moment, o să-i lase cabana lui Kelly.

Când îl lăsase pe Ian să plece făcuse alegerea corectă, oricât de groaznic s-ar fi simţit acum. II voia cu disperare, dar nu îl voia decât întreg şi fericit, liber să iubească cu inima deschisă. Iar asta era ceva ce nu putea avea.

Se retrase de lângă fereastră, înainte să-nceapă să-şi plângă de milă. Trebuia să se ocupe de ceva, iar acum era un moment la fel de bun ca oricare altul.

Ca prin minune, semnalul Wi-Fi din vechea şcoală funcţiona de data asta. Se aşeză pe canapea cu Wren adormită în eşarfă şi accesă FaceTime, ca să dea telefonul la care se gândea de câteva zile.

- Tess?

Diane arăta groaznic. Nu era machiată şi părul îi atârna tern pe lângă faţă, lipsit de volum. Parcă era
mirate de când Simon aparuse la vechea scoală, dar r
¿eră decât patru zile. ᵖ rt aiie strănută şi-şi apăsă un
şerveţel pe nas. ^Scuze. Simon a plecat azi-dimineaţă şi
sunt răcită, 'pa.ca nu e un moment potrivit... ^u, e-n
regulă. Oricum nu am nimic altceva de fă- . tdecât să-mi
plâng de milă. ᶜᵁŢess o înţelegea perfect.

-Ar fi trebuit să sun mai devreme, dar nu ştiam ce ¿spun. _A fost un şoc.

Vocea lui Diane începu să tremure. -Când mă gândesc la Wren... când mă gândesc prin câte aţi trecut din cauza noastră... Şi pentru ce? Pentru nimic.

-Diane, e o situaţie delicată. -Eu am alt cuvânt pentru ea. îşi şterse ochii. A fost minunat să am o nepoată, chiar şi numai pentru câteva săptămâni.

- Despre asta voiam să discut cu tine.

- Despre Wren? Ce mai face? E bine?

-Da, e bine. E chiar aici, doarme. Dar mă întrebam... Ştiu că-ţi cer mult şi nu vreau să-ţi forţez mâna, aşa că promite-mi că o să spui nu dacă ţi se pare

o idee stupidă. Mă întrebam dacă... Cuvintele ieşiră ca un tăvălug. Tu şi Jeff aţi putea lua în calcul ideea de a fi bunicii lui Wren? -Bunicii...?
-Ştiu că cer mult, dar... -Da! Serios?
-Oh, da! Nici n-aş fi îndrăznit să visez că o să vrei asta. ■ r
-Nu mi-aş putea dori ceva mai frumos pentru ea. ii povesti lui Diane ce aflaserS despre conceperea lui wZ apoi îi atrase atenpa asupra unui aspect^

mai complicat:-Simon e încă tânăr. Indiferent ce spune a posibil să aveţi până la urmă nepoţi adevăraţi. ^ e
- Nu spune asta! Wren este nepoata noastră. Am mit-o în inimile noastre. Eram atât de supăraţi! ^
-Dar, dacă Simon o să aibă copii...
- Părem noi genul de oameni care să nu poată iubi decât un singur nepot?
Pentru prima oară în acea dimineaţă, Tess îşi simţi inima mai uşoară.
- Nu, nu păreţi.
- Oh, Tess... arată-mi-o! *Jeffl Jeffl* Tess e la telefon, cu Wren. Cu nepoata noastră.
Paul şi Rebecca veniră în acea după-amiază şi-l aduseră pe Eli. Băiatul izbucni în lacrimi când o văzu pe Tess. Îi venea şi ei să plângă, deşi nu din acelaşi motiv. Eli era atât de tulburat, încât nu avu inimă să-i tragă un perdaf. În plus, ce i-ar fi putut spune ce nu ştia deja? II strânse în braţe.
- Cred că Wren înţelege şi te iartă.
Buzele Rebeccăi erau uscate şi crăpate.
- Nu am vrut să se întâmple aşa ceva. Trebuie să fac un efort şi să-mi revin. îmi dau seama.
-Ai făcut tot ce-ai putut, spuse Paul, cu o blândeţe aspră. Apoi, către Tess: Am găsit un doctor. O femeie.
-Asta e minunat.
- Cică ar fi specializată în genul ăsta de probleme, adăugă Paul, cuprinzându-şi soţia de după umeri. Mergem să o vedem mâine.
înainte să plece, Eli îi ceru personal scuze lui Wren:
-îmi pare foarte, foarte, foarte, foarte, de o sută de ori *foarte* rău că te-am speriat ieri-seară.
Wren avea memoria scurtă şi îi răspunse cu un căscat, pe care băiatul îi interpretă drept zâmbet.
- Cred că nu mă mai urăşte.

Sunt sigură că nu, spuse Tess.a familia Eldridge plecă, Tess se hotărî să pună fericăo idee pe care o avea de mai de mult. Poate încerca să o ajute pe Rebecca, avea să mai uite * rândul ei nevoie de ajutor.
lan era furios. Nu-şi putea alunga imaginea din minte - [e<s întorcându-i spatele, plecând de lângă el în timp , vântul îi ridica părul şi îl făcea să se învârtească ase- nienea unui derviş în miez de noapte. Şi luând copilul cliea. Avea măcar idee de cât curaj fusese nevoie ca să-i spună că o iubeşte? îşi tăiase venele. Sângerase. Şi ea ce tăcuse? îi aruncase totul în faţă.
Luă o gură lungă din paharul pe care îl ţinea în mână şi privi înspre râul Hudson de la ultimul etaj al clădirii de cinci niveluri pe care o deţinea. Alesese chiar el mobila din apartament, inclusiv canapeaua incomodă din piele italiană pe care stătea acum. Ba chiar desenase personal modelul pentru câteva piese: scaunele metalice făcute din ţevi şi plasă de oţel, masa de cafea în formă de rinichi, balansată de o sferă masivă din sticlă, lămpile de perete. Atelierul lui era de cealaltă parte a peretelui, o încăpere cavernoasă de trei ori mai mare decât cel pe care îl avusese în vechea şcoală şi locul în care crease unele dintre cele mai bune lucrări ale lui.

Cu ani în urmă, împărţise restul clădirii în ateliere gratuite pentru artiştii aflaţi la început de drum - într-o încercare de a face pentru ei ce făcuse Bianca pentru el. Nu regreta că le oferise spaţiul, dar tocmai pentru că era permanent **înconjurat** de atâtea minţi creative simţise nevoia să fugă **din** Manhattan s, sa se refugiere pe Muntele Runaway. Toţi voiau sfatul lui, încurajarea lui, **binecuvântarea** lui. în preajma lor, se simţea un impostor. ^ la nimic

Aşa ca fugi*. *nu fj ^ ^împins la o parte de oamenii de

care era apropiat. Doar că nu se aşteptase la aşa ceva din partea ei.

Şi nu se aşteptase ca singurătatea să fie atât de sufocantă.

Tess ar fi trebuit să fie, dacă nu fericită, cel puţin rezonabil de mulţumită. Săptămânile treceau una după cealaltă. La începutul lui mai, hăinuţele de nou-născut îi rămăseseră deja mici lui Wren, Diane şi Jeff îsi programaseră o vizită după croazieră şi coşmarurile dispăruseră. Oamenii din Tempest nu o mai tratau ca o ameninţare la adresa societăţii. Artie îi arătă cum să schimbe un bec la farul maşinii şi Kelly o învăţa cum să facă pâine. Tess fusese invitată să intre în Alianţa Femeilor şi descoperise că preşedinta, doamna Watkins, era mare specialistă în plante medicinale şi mai mult decât dornică să-şi împărtăşească cunoştinţele cu alţii. Fiona Lester se oferise să-i arate lui Tess cum să-şi prepare singură produsele pentru îngrijirea pielii şi Michelle era hotărâtă să o ajute pe Tess să pornească o staţie de compostare. Până şi domnul Felder îşi manifestase acceptul şi îi dăduse o listă cu titluri despre istoria statului Tennessee.

- Dacă o să rămâi aici, ar fi cazul să nu mai fii atât de ignorată.

Comunitatea avea multe de oferit, şi Tess era dornică să înveţe. Totuşi, durerea din inima ei nu trecea. Ea fusese cea care îl dăduse pe Ian afară din propria casă şi acum rămăsese cu un gol pe care singură îl crease în viaţa ei. Cine era ea ca să-i spună lui Ian Hamilton North IV de ce avea nevoie?

Era femeia care îl iubea şi îl înţelegea mai bine decât se înţelegea el însuşi.

Tare ar mai fi vrut să-l sune şi să afle cum progresa munca lui. Dacă era fericit. Dar nu-l suna. Nu voia să audă uşurarea pe care n-ar fi putut să o ascundă - uşurare

A.ăpaSe dm plasa încâlcită a lui Tess şi că avea în Vsit spaţii vital Pentru el- ¥ atinse inelul de alamă *'care nu se îndurase încă să-l scoată de pe deget şi-şi ^ramă cea de a doua întâlnire cu directorul departe- Vntului sanitar local.

%acă nu restul vieţii, cel puţin cariera ei era pe drumul cel bun.

Directorul departamentului sanitar invitase doi medici din Knoxville la întâlnire, ambii îngrijoraţi de lipsa asistenţei medicale pentru femeile din zona rurală. Erau impresionaţi de experienţa lui Tess şi dornici să discute un plan de lucru. Când întâlnirea se termină, Tess simţea că i se învârteşte capul. Totul se întâmpla atât de repede.

Kelly, descoperise Tess, avea un adevărat talent pentru finanţe. Mulţumită felului dibaci în care investise o mică moştenire de la părinţii ei, avea acum propriii bani şi îşi putea permite fără probleme să stea într-un loc mai bun. Dar iubea cabana mult mai mult decât Tess şi, deocamdată, Tess era fericită să o lase să stea acolo, mai ales că Kelly zugrăvise pereţii şi adusese ghivece cu flori.

Uneori Ava stătea cu mama ei, alte ori cu tatăl ei. În ambele cazuri, Brad venea frecvent în vizită - atât la cabană, cât şi, din nefericire, la casa şcolii. Tess nu-l servea niciodată cu cafea, dar asta nu-l împiedica să-şi

toarne singur.

Parcă ar fi o cu totul alta persoana, se planşe Brad, în timp ce se instala comod în bucătăria lui Tess

- Este aceeaşi care a fost întotdeauna. Doar ca nu i-ai

«^SS hiatul din bucătărie, exact în aceeaşi wTn care obişnuia să stea lan, iar asta o făcea să fie

poziţie incareo eob•cei

mai nervoasa pe ei dobjtoc ^ ^Brad se încorda.
- Nu ştiu de ce mă tot întorc aici, doar ca să fiu jignit

- Pentru că eu ţi-am văzut latura cea mai urâtă şi nu sunt măritată cu tine, ceea ce înseamnă că ăsta rămâne singurul loc în care nu trebuie să porţi masca pe care o afişezi în public.

îi cercetase cariera politică şi fusese surprinsă să descopere că Brad Winchester nu era reacţionarul pe care şi-l imaginase, mai ales când venea vorbea de chestiuni legate de mediu. îndreptă spre el lingura cu care îşi mânca cerealele.

- Şi mai vii aici pentru că-ţi închipui că pot să-ţi repar căsnicia. Nu pot.

- Kelly te ascultă. îţi respectă părerile.

-Tu încă mai crezi că poţi Să mă câştigi de partea ta suficient de mult cât să o conving pe Kelly să se întoarcă la tine şi să-ţi ceară iertare în genunchi.

-Nu sunt chiar atât de nerealist.

- Dar exact asta vrei de la mine. Recunoaşte.

Brad ridică din umeri. Nici nu recunoscu, nici nu negă. Era un suflet pierdut, şi Tess trebui să se stăpânească şi să nu-şi verse pe el toate frustrările şi toată tristeţea. De ce trebuia să aibă atâtea persoane dificile în viaţa ei? Ian, Brad, Savannah - deşi Savannah o desemnase recent pe Tess cea mai bună prietenă a ei din întreaga lume. Ceea ce era în sine o provocare.

- Prietenele cele mai bune îşi spun totul, spusese Savannah cu o zi în urmă, în timp ce stătea pe veranda casei şi-l alăpta pe Zoro. Aşa că spune-mi despre tine şi Ian North. Te-a părăsit, nu-i aşa? îl urăsc.

-Nu m-a părăsit, minţise Tess. E în Manhattan, lucrează.

Ian, cel mai dificil dintre toţi. Tăcerea lui continuă era dovada faptului că avusese dreptate să îl îndepărtezer

^ ₂j, o să se împace cu gândul ăsta. Dar nu era î'ˡf.cU un efort sa-şi îndrepte atenţia înapoi la Winches- ^ în ciuda felului în care îl lua în permanentă la rost, •mţea o oarecare simpatie pentru senator. O'iubea pe Vechea Kelly, însă nu făcea prea bine faţă provocărilor şi cea nouă îl lăsa descumpănit. -Acum vrea să meargă la facultate. Şi să studieze finanţele, auzi!

_Din câte am înţeles, s-a ocupat de finanţele voastre din ziua în care v-aţi căsătorit. Şi a făcut o treabă foarte bună.

Şi acum o. ajuta şi pe Tess să înţeleagă mai bine cum mergeau treburile în domeniul ăsta. Brad se îmbufnă.

-Doar pentru că eu nu aveam timp. Tess ridică mâinile în aer.

-Afară! Am atins punctul maxim de toleranţă pentru Brad Winchester pe ziua de azi.

Winchester ieşi vijelios, dar Tess ştia că o să se întoarcă. Devenise terapeutul lui, fie că-i plăcea, fie că nu. Reinventare pe *dracul* O să-i arate el. Credea că e paralizat din punct de vedere emoţional. Că nu putea conta Pe el. Că nu ar fi fost un tată bun! La dracu 1 O să-şi îndrepte munca într-o direcţie cu totul nouă, o direcţie fantastică, apoi o să-i vâre rezultatele sub nas.

o porcărie. Un bărbat de 36 de ani care se purta rebel abia ieşit de pe băncile facultăţii de arte.

lan cără trei pânze din atelier pe aleea din faţa clădirii şi le dădu foc de la o butelie cu propan. Aruncă vopsea pe ele, le tăie cu un cuţit de modelaj, le tăie din nou. Le asalta cu acid clorhidric şi trecu peste ele cu maşina. După ce termină, le puse pe perete, în atelier, se dădu în soaţe şi-şi evaluă noile lucrări.

Erau ca unEra un impostor care pretindea că arată

degetul mijlocului unui sistem care îl făcuse bogat.

Distruse totul şi se afundă mai adânc în nefericire întinzând pătratele mici de pânză cu imprimeurile de pe trupul lui Tess. Amintirea acelei nopţi, frumuseţea ei, era mai mult decât putea suporta. închise uşa atelierului şi nu mai intră acolo zile întregi.

Detesta ultimatumurile. în ciuda traficului aglomerat şi a sirenelor de poliţie, locul ăsta era prea liniştit. Ar fi trebuit să plece chiar acum spre Tempest ca să-şi ia copilul în braţe, să termine căsuţa din copac şi să-i spună lui Tess că făceau lucrurile aşa cum voia el.

Aşa că de ce nu pleca?

Pentru că nu putea.

Era pierdut, asaltat de singurătate şi nesiguranţă - de mirosul de motorină şi de duhoarea gunoaielor din sacii de plastic adunaţi în mormane la marginea drumului. Oare Wren o să-şi mai aducă aminte de el atunci când o să-l vadă? Trecuseră doar câteva săptămâni, dar ştia cât de repede se schimbă - iar el rata totul.

Furia faţă de Tess depăşi dorinţa de a fi cu ea. Viaţa fără ea era la fel de inutilă ca un sifon din care ieşise tot acidul. îl făcuse să se deschidă spre noi experienţe, spre noi emoţii, îl făcuse să devină parte dintr-o comunitate care exista dincolo de limitele atelierelor şi galeriilor. îi arătase ce însemna să faci dragoste cu o femeie care se oferea în întregime. Viaţa cu ea îi dezvăluise toate culorile curcubeului.

Apoi distrusese totul când îl respinsese. Cum putea crede că reprezenta o ameninţare pentru Wren, când copilul ăla era al lui în aceeaşi măsură în care era al ei? Toate rahaturile alea despre cum nu era un bărbat domestic. Dacă ar fi fost aşa, cum de nu se putea gândi acum decât la casa din vechea şcoală şi la viaţa lor de pe munte? Avusese chiar tupeul să-l acuze că părea nefericitspusese că o iubeşte. Ce mama naibii de reacţie Csiasta?

aurea capul. Poate că începea să facă febră. Ar fi Mtsă se ducă la farmacie să cumpere ceva, dar, dacă Lhidea uşa, ştia că o să-i găsească aşteptându-l. 1 ^ nu vreau să te deranjez, dar ai putea să te

uiţi la-"

nlan, uu sunt sigur ca transmite vreun mesaj..." Erau nişte puşti grozavi, talentaţi, şi meritau din plin «naţiile pe care le punea la dispoziţia lor. Doar că nu voia să vorbească în clipa asta cu ei. Nu voia să vorbească cu nimeni. Şi totuşi, de când se întorsese în Manhattan, telefonul sunase încontinuu. îl oprise, apoi îl pornise la loc. Dacă apărea vreo urgenţă cu Wren? Dacă Tess îşi clădea seama în sfârşit cât de nerezonabilă fusese şi suna să-şi ceară scuzei

Reluase ultima lor conversaţie de o mie de ori în mintea lui, dar, oricât de mult ar fi încercat, nu-şi amintea ca ea să fi spus măcar o dată că îl iubea la rândul ei.

Se trezi în zorii zilei. Ar fi trebuit să se ducă să se antreneze, dar dojoul de aici nu mirosea a pin şi a frunze. Nu erau buruieni care să-i mângâie pulpele. Nu erau triluri de pasăre care să se amestece cu respiraţia lui. Se forţă să se întoarcă în atelier. Era mai funcţional decât cel din vechea scoală, cu excepţia podelei de ci- cei QII f l i înalt şi deschis. Şi nici pereţii ment. Şi a plafonul ^ ^ ^^ ^ ^ ^ industriali şi tec» a hărmălaia din ju]• era ^ mitori. Şi de ce, cu linişte aici? cu pătratele de pânză. Ce voia cu Se)UCă -°fVacă era să deseneze - o veveriţă apărând adevărat sa tacă ^ flori de pnmăvară pe p dintre tufişun,^^ ^ le desena pe ^ ^ ^

Ţess. wten- nu era artă-într-o criză de frustrare, înşfacă pânza pe care o aba donase cu luni în urmă - o compoziţie mare şi jnsjpi dă. O întoarse cu susul în jos şi o aşeză pe un şevalet trântind-o atât de tare încât rama se zgâlţâi. Luă primul tub de vopsea care îi căzu în mână şi îl stoarse în palmă Galben primar. Mergea.

Frecă vopseaua groasă între palme şi o întinse pe pânză, fără să-i pese unde ajungea sau cum arăta. Luă alt tub la întâmplare, stoarse vopseaua făcu acelaşi lucru. Găsi altul, apoi altul - o culoare peste altă culoare, fără să-i pese de linie, sau formă sau valoare.

Lipi imprimeurile de pe trupul lui Tess deasupra şi trase un spray de Krylon de pe raft. îl agită şi împroşcă scurt şi la nimereală, fără să încerce să creeze un model anume. Găsi alt spray şi făcu la fel. Apoi altul. Gâfâia când îşi trecu în cele din urmă semnătura IHN4.

Se dădu în spate, epuizat.

Era creaţia unui nebun, haotică, dezlânată, lipsită de sens. Ar fi putut fi făcută de oricine sau de orice. De unul din elefanţii ăia cărora li se punea o pensulă în trompă. îşi puse pe genunchi palmele mânjite de pigment, încercând să-şi regleze suflul. Privi din nou. Haosul din faţa lui nu avea nici un scop, nici o raţiune pentru a exista.

La fel ca el.

Avea nevoie de ordine, de un fel de structură, de luciditate. îşi frecă palmele de blugi şi se întinse înspre sigurul lucru din atelier în care găsea ordinea după care tânjea - blocul de schiţe. îl deschise fără să se uite şi rupse o pagină la întâmplare.

Profilul lui Tess.

Lipi desenul pe colţul de sus al pânzei şi făcu un pas în spate. Frecându-şi ceafa, studie mai întâi desenul micuţ, apoi pânza în întregime. întoarse şevaletul în aşa fel încât să capteze mai bine lumina de la mijlocul zilei şi luă un marker negru, foarte fin. Trecu la treabă

,>erând portretul în miniatură al lui Tess pe vopsea-

care începuse deja să se usuce. %d în sfârşit fu mulţumit, dădu jos schiţa, lipi alta . 0 luă de la început. Lucră tot restul zilei şi toată noap- ^ până spre dimineaţă, trecând de la a doua schiţă la
a treia.
Zorii începeau să se arate când se prăbuşi în cele din urmă în pat, însă nu dormi decât vreo câteva ore, apoi se trezi, făcu un ibric de cafea şi se întoarse în atelier. Pierduse orice noţiune a timpului. Umbrele se mişcau pe podeaua atelierului, dispăreau, reapăreau. Schimba unghiul unei gene aici, lungimea unei unghii acolo. Dormi câteva ore, făcu iar cafea şi începu din nou, ascunzând fiecare desen minuscul şi detaliat în haosul petelor întâmplătoare de culoare. Nu făcu duş. Nu mâncă. Stomacul îi ardea de la zecile de cafele pe care le băuse din cana pătată de vopsea.
La un moment dat pe la mijlocul celei de-a treia zi, ieşi din atelier şi închise uşa în urma lui. Duhnind a transpiraţie şi vopsea, se prăbuşi pe pat.
Când în sfârşit se trezi, făcu un duş lung, se bărbieri şi-şi nregăti un mic dejun zdravăn. Abia după ce făcu toate astea îşi dădu voie să se întoarcă în atelier şi să se
uite la ce crease. . = _

De la distantă, doar haosul era evident. Insa de aproape De aproape,
vizibil doar pentru cineva care nu tre- pe... uc f r Dentru cei care
aveau rabdare să
Celîn erau desenele micuţe, ascunse: profilul lui Tess, v : eTnT,u\ ei totul
executat în detaliu, cu o pre- spatele ei, nasuhM, ^ ^ ^ ^ ^
cizie uluitoa ■ Jm obrazul ei înconjurată de
panglica purpu * asta vedea tot - vedea copilul
o dungă aurie. ^ vojse cledU să distrugă şi vedea
rebel şi violei < î (pierduse inima, lăsând-o unei vă-
bărbatul a ^ te şi unui copil orfan.
duveîncapaţana .
Asta. *i*
I

Asta era el.

Golanul şi artistul. Răzvrătitul şi împăciuitorul. Bărbatul cârc încercase atât de mult să se cuprindă într-o singură identitate încât fugise de sine însuşi.

Adora ce crease. În asemenea măsură încât ar Vi vrut să dea fuga afară cu tuburile de Krylon, cu trafaletele, cu nesăbuinţa cu care sfida legea odinioară. Ar fi vrut să găsească un zid, o piatră, o scară şi să transforme această bucurie într-o viziune a ceva nou şi frumos.

De când plecase Ian, luna mai înflorise în toată splendoarea ei, înmiresmând totul în jur. Pe măsură ce iunie se apropia, florilor plăpânde de primăvară le luau locul cele mai îndrăzneţe şi mai colorate de vară - floarea-raiului, sângele-voinicului, rododendron, trandafiri şi dafini de munte îşi revărsau bucuria. Muntele Runaway nu fusese nicicând mai frumos, dar Ian nu era aici să îl vadă.

Copilaşul ei de aproape trei luni dădea din mânuţe şi gângurea la picioarele ei. Tess înghiţi nodul care i se pusese în gât.

-Suntem doar noi două, gogoşico, şopti ea.

Wren, total insensibilă la tristeţea lui Tess, îşi întinse gâtul şi privi prin bucătărie. Făcuse asta de atâtea ori în ultima vreme, încât Tess ar fi putut să jure că se uita după el. Una era să o părăsească pe ea, dar cum puUise s-o abandoneze pe Wren?

Pentru că Tess îi comandase să plece.

Din curtea din spate începură să răsune lovituri de ciocan. Nu avea nevoie să se uite ca să ştie că era Paul Eldridge. Ridicase ultimul perete la căsuţa din copac.

Paul tot venea pe la ei, deşi Tess îi spusese că nu era nevoie. Dar era un bărbat mândru. Eli venea de obicei cu el şi lucrau amândoi împreună, Paul oprindu-se din când în când ca să-i ciufulească părul sau să-şi ajute băiatul cu vreun cui mai încăpăţânat.

O mângâie pe Wren pe cap. Ierkeara făcuse ceva ia [0] gândise timp de săptămâni întregi. Ţinuse prima finire de susţinere pentru mamele care pierduseră Jcină, aici, m vechea şcoală. Michelle se oferise să une ea un grup de opt persoane. Unele femei, asa ! Michelle, pierduseră sarcina cu ani în urmă- ah- .ni erau mai proaspete. Rebecca nu fusese singura ,are plânsese, dar, mulţumită unei combinaţii de te- rapie şi medicamente, fuseseră lacrimi vindecătoare, femeile stabilisem sa se întâlnească din nou şi, spre mi- rarea lui Tess, Rebecca se oferise să găzduiască următoa- rea întâlnire.

Azi era ultima zi în care Tess mai lucra la localul lui Phish. Actele erau aproape gata şi de a doua zi avea să înceapă să-şi aranjeze cabinetul. Mulţumită lui Brad Winchester, avea să lucreze fără chirie într-o încăpere din centrul de recreere. Cu ajutorul medicilor din Knoxville, o să poată oferi îngrijire pre şi postnatală, controale de rutină pentru bebeluşi, vaccinuri şi consiliere pe teme de planificare familial. Şi o să aducă pe lume copii.

Tess luă punga cu scutecele lui Wren. Avea oameni de îngrijit, un copil de crescut şi nu putea lăsa tristeţea asta amară să o copleşească.

1 mhinet al lui Tess ajunsese la

Vestea despre înainte.

Hornul Spart «i tocata®» £ ^ .. ^ ^^

P ü⁰^ d Te^sisU ™ină ultima zi în spatele bau,- Felder, cand ess 1*1 ^ spUS ca rreblllc să tftc

lui. Dobitocul ăla de ao ^ Jc njşte

terapie fizică, cândInu .m^

Tess îi împinse p^ de s5nătatea reproductiva

_ N u o să mă ocup feminină. , , _are încât **> toac*

»»mea, deşi

Vorbi destul de tar de bine comunitateaajunsese să cunoasc cât să ştie că lucrurile nu aveau nici o şansă să fie atât de simple.

- Fă ce ţi-a spus doctorul.

-Sănătatea reproductivă feminină? Ce rahat mai e şi asta? mârâi domnul Felder. Te dau în judecată pentru discriminare!

- Oh, nu vreau aşa ceva! răspunse Tess, cu prefăcută îngrijorare. Hai să facem un compromis. Imediat ce termini sesiunile de terapie fizică, îţi prescriu bucuroasă medicaţia suplimentară. Sau arsenic, depinde în ce toane sunt.

- Aţi auzit cu toţii ce-a spus? strigă domnul Felder. Asta e malpraxis! A ameninţat că mă otrăveşte!

-Mai taci naibii - mai taci *dracului* - din gură, Orland!

Cea mai recentă angajată de la Hornul Spart agită lingura de îngheţată spre el. Îi era greu lui Kelly Winchester să înjure, dar lucrase mult în sensul ăsta. îi explicase lui Tess:

-Trebuie să-mi dau seama cine sunt şi nu pot să fac asta decât dacă încerc lucruri diferite. Chiar dacă mă simt inconfortabil.

Kelly cea nouă şi experimentală se transforma într-o forţă cu care să nu vrei să te pui. De exemplu, fostul prieten al Avei, Connor Bowman, dispăruse. Kelly refuza să-i spună lui Tess ce făcuse. Tot ce ştia Tess era că băiatul plecase brusc din oraş şi se dusese să-şi termine ultimul an de liceu în Nashville, unde avea să fie problema bunicilor.

Având în vedere că Tess pleca şi nici Michelle, nici Savannah nu se întorseseră la muncă cu normă întreagă, Phish fusese încântat să o primească pe Kelly. Nu şi Brad. Cu o săptămână în urmă, când auzise, năvălise în cabană peste Kelly care lua masa împreună cu Tess şi Wren.

—^

/

â¿e neconceput! uriaşe el. Eşti soţia unui sena- ai nevoie să faci asta! ^ping limitele, spusese calmă Kelly, 'stcum mă rog faci asta lucrând într-o speluncă?
'¿grijă cum vorbeşti!
Tess simţea că e de datoria ei să sară în apărarea localei- . . . .
Brad începuse sa se mvarteasca prin cabană, dân- ¿u,i zor despre importanţa imaginii, dar Kelly nu dăduse înapoi.
-Vreau să văd cum este să ai o slujbă adevărată. Şi programul de lucru îmi lasă suficient de mult timp ca să învăţ. -Ce să înveţi?
Kelly avea toată răbdarea din lume cu soţul ei, dar nu se clintea.
-Fac nişte cursuri vara asta ca să-mi reîmprospătez memoria şi ca să mă pot reapuca serios de învăţat din toamnă.
Pentru că soţia lui avea propriii bani, Brad fusese suficient de isteţ încât să nu pună în discuţie mersul ei la facultate, dar nu îndeajuns de isteţ cât să abandoneze subiectul cu totul.
- Înţeleg că povestea asta cu facultatea e importantă pentru tine, dar trebuie să te întorci acasă, unde e locul tău, nu să trăieşti aici într-o... într-o...
Arătase cu mâna în jur, cuprinzând cabana.
-Cocioabă? îi săriseTess în ajutor.
Brad încercase să-şi acopere gafa cu stângăcia lui obişnuită.
-Spun doar că, dacă tu nu eşti acolo, cine o să se °cupe de casă?
Tess îşi dăduse ochii peste cap. - E din ce în ce mai bine.

-Nu-mi fac griji pentru casă, Brad, spusese Kelly, cu fermitate. îmi dau seama că ţi-e greu să înţelegi, Uarcu

evoluez. Nu ştiu cine o să devin. Eşti liber să plеci pe drumul tău sau să aştepţi să vezi ce-o să se întâmple
Brad nu avea nici cea mai mică intenţie să plece pe drumul lui şi căutase un nou unghi de atac.
-îmi... îmi place părul tău.
Fusese evident că minţea, dar Tess îi acordase puncte pentru încercare.
Kelly atinsese una din şuviţele albastre pe care Ava i le făcuse în jurul feţei.
-Nu sunt sigură că mă caracterizează, dar nu sunt sigură nici că nu.
Pe lângă şuviţele albastre, Kelly începuse să poarte blugi vechi, tricourile abandonate de Ava şi o pereche de tenişi roşii. Fiecare schimbare îl tulbura pe Brad mai mult decât precedenta.
-N-o să te deranjeze nimeni acasă. Eu o să... o să dorm în camera de oaspeţi. Spune-i, Tess.
- Oh, nu-i spun nimic, răspunsese Tess. Mi-e frică de ea.
Lui Wren i se păruse amuzant, dar nu şi lui Brad.
- Ce trebuie să fac ca să te întorci acasă, Kelly? Şi eu pot să mă schimb. Spune-mi ce vrei.
- În clipa asta? As vrea să-ţi convingi prietenii să introducem ore de educaţie sexuală în toate şcolile noastre. Tess a avut dreptate de la bun început şi o ştii prea bine.
Brad îşi privise vârfurile pantofilor.
- Nu e chiar aşa de uşor. Sunt foarte încăpăţânaţi afurisiţii ăia.
- Şi tu eşti, îi atrăsese atenţia Tess. Prin urmare ştii exact cum să vorbeşti cu ei.
Kelly o dojenise cu blândeţe.
-Nu e frumos, Tess. Brad are multe pe cap.
Cu cea mai serioasă expresie, Tess răspunsese:
-Ai dreptate. Scuzele mele, domnule senator. Nu mai sunteţi nici pe departe atât de ticălos pe cât eraţi cândva.

-Tess! exclamase Kelly.îess mimă ca-şi trage un fermoar peste buze. Ajunsese . iubească pe Kelly Winchester şi, de când cu ofer- ^e spaţfo, începuse să-l placă mult mai

mult şi pe ei gălăgios.

Bâtâi puternice în uşa de la intrare o treziră pe Tess aevreme a doua zi de dimineaţă. Coborî scările frecân- du,se la ochi, m pantalonii de pijamale şi cu cămaşa lui lanîn partea de sus. Din fericire, zgomotul nu o ttezise peWren.

Tess se aştepta să găsească pe cineva care avea nevoie de îngrijiri medicale. În schimb, de cealaltă parte a uşii stătea Freddy Davis. -Nu-ţi merge telefonul! spuse el pe ton acuzator. Tess îşi dădu la o parte părul din ochi.

- Ce surpriză! -Trebuie să vii la secţie.
- Ce-am mai făcut acum? -Nu tu. Soţul tău.
- Soţul meu?
- E la închisoare.

capitolul 24

Tess aproape că uită să pună frână şi fu cât pe-aci să lovească un Jeep Wrangler când văzu ce făcuse Ian. Pictase oraşul. w

Era culoare peste tot: în faţa la Hornul Spart, deasupra firmei barului Cocoşul, pe zidul Bisericii Apostolice îngerii de Foc şi pe jumatatea de vest a Centrului Recreaţional Brad Wta^Apai erau stâlpii şi J

coborî Nu şt^e să se = u an^o muscă? Sau poate la zepelinul de pe Cocoşul sau |a simbolurile desenase în zeci de culori pe biserică.

Frumos, amuzant, grotesc, provocator... Totul era acolo. Cele mai multe desene fuseseră realizate cu şabloane dar, chiar şi aşa, nici un om nu ar fi putut face toate astea într-o singură noapte. Fusese ajutat.

Se răsuci pe călcâie şi privi iar în jur. Dar, pe măsură ce era din ce în ce mai absorbită de ce vedea în faţa ei era tot mai nedumerită. Văzuse zeci de fotografii cu arta lui lan. într-adevăr, erau conceptele lui, dar ceva în stilul de execuţie nu părea familiar.

în afară de desenul de la Hornul Spart. Aici ar fi recunoscut lucrarea lui Ian dintre mii de altele. Utilizarea culorii, precizia, scala.

Exact în faţă la Hornul Spart era desenată imaginea unei femei. O femeie care cu siguranţă nu era Tess. Femeia asta era o amazoană bătută de vânt, cu funii de păr blond şi muşchi de războinică. Era puternică. Frumoasă. Hotărâtă. Personificarea unei furtuni. Lângă talpa ei, cu litere mici era marcajul *IHN4.*

Vrăjită, Tess privi lucrarea în întregime, apoi secţiune cu secţiune. Ochii şi nasul. Maxilarul puternic. Şuviţele răsucite de păr. Şi...

Privirea îi căzu pe o pulpă musculoasă. Pe un genunchi. Pe un cot. Pe lobul unei urechi. Cu siguranţă se înşela.

Privirea îi alunecă de la o parte a figurii la cealaltă. Acolo. Acolo. Şi... ACOLO! *Dumnezeule mare...!*

Părţile corpului lui Tess fuseseră desenate cu grijă pe trupul amazoanei! Degetele ei de la picioare erau pe cot, nasul în lobul urechii, iar sânii... sânii ei erau în genunchi. Era peste tot!

O strânse pe Wren la piept şi făcu un pas în spate când văzu... în faţa ei... chiar pe umărul amazoanei... Nu! Nici măcar el...

Dansează cu mine l da! Era chiar acolo, ascunsa în

umbra taliei

Ticălosul!

X|U o să-l scoată pe cauţiune. O să-l omoare!

Freddy sări din scaun în clipa în care Tess năvăli ca o nebună în secţia de poliţie. _Du-mă la el! exclamă ea.

-Trebuie să te percheziţionez înainte să intri acolo. -Vezi să nu!

Freddy păru să ajungă în cele din urmă la concluzia că o femeie, oricât ar fi fost de furioasă, nu avea cum să facă prea mult rău câtă vreme avea un copil în braţe, pentru că deschise sertarul biroului, scoase cheile şi o conduse prin usă.

În singura celulă era o toaletă din oţel şi un pat îngust cu o saltea albastră din poliuretan, pe care lan dormea dus. Freddy descuie uşa cu bare.

- Strigă-mă dacă situaţia scapă de sub control.
- Aşa o să fac, mârâi lan, cu vocea răguşită de somn. -Nu tu, zise Freddy. Ea.

-Habar n-ai tu!

Când Freddy plecă, două picioare încălţate în nişte ghete împroşcate cu vopsea loviră podeaua celulei, lan se ridică. Nu arătase niciodată mai neîngrijit. Nu se mai tunsese de când îl văzuse ultima oară şi era evident că trecuse cel puţin o săptămână de când se bărbierise ultima oară. Dar, în loc să se uite la Tess, nu avea ochi decât nentru Wren. ..

Bună, iubita mea! Mă mai ţni mine? \Y/ren dădu din picioruşe când u auzi vocea, lan veni W r r ci n crnase ne Wren din eşarfă.

, *-A|c|* sere el ochii mari, strălucitori, de un ^ "d ne s înregistra fiecare detaliu. Zămb

albastru adane , ^ lan „ ,.p. de ^Un zâmbet n«1" •

^ îi întoarse spatele lui

Tess - *îi întoarse spatele!* - *şi o* duse pe Wren în celălalt capăt al celulei, vorbindu-i tot timpul.

-... mi-a fost aşa de dor de tine... fetiţa mea... scumpa mea... iubita mea...

Tess aşteptă.

-... Disneyland... şi la circ. O să punem cortul şi o să citim...

Tess îşi strânse braţele la piept.

-... o să aruncăm la coş şi o să pictăm.

Tess bătu din picior.

-... mergem pe bicicletă.

în sfârşit se întoarse şi spre Tess.

- O să dansăm împreună.

Simţi cum inima i se dă peste cap. Strânse din dinţi ca să-i potolească bătăile.

- Mi-ai desenat *vaginul* pe zidul de la Hornul Spart!

Ian zâmbi.

-Ştii tu şi ştiu eu. Ai de gând să mai spui cuiva?

îşi luă avânt să-i ardă cea mai usturătoare palmă pe care o primise în viaţa lui, apoi însă se opri. Toate părţile corpului ei erau acolo, desenate în miniatură pe ama-

zoană. Şi totuşi... Dacă nu ar fi ştiut ce făcuseră ei doi în acea noapte în atelier, ar fi recunoscut toate acele detalii drept ceea ce erau? Sigur, cineva o să observe un sân sau buricul, dar nu era ca şi cum numele ei ar fi fost scris deasupra.

II privi lung.

Wren îl studia cu ochi mari, însă acum întreaga atenţie a lui Ian era îndreptată asupra lui Tess.

-M-ai făcut să trec prin iad. Am fost furios pe tine, dar se pare că ai avut dreptate.

Tess înclină capul. Voia să audă mai mult, chiar dacă se temea de ceea ce o să spună.

Wren continua să-l privească în timp ce vorbea.

r

^Trebuia să găsesc o direcţie nouă, dar nu puteam. ni blocat fr* q acum ai găsit direcţia?

p/cioarele păreau că nu vor să o mai susţină şi se râbuşi pe marginea patului.

P _ Am pictat totul pe Hornul Spart, spuse el, cu umbra unui zâmbet

- Corpul meu:

- Ce mi-a lipsit.

Se îndreptă spre barele celulei. _ Anul trecut, am dat vina pe tot ce-mi distrăgea atenua m Manhattan. Apoi, când am venit în Tempest, ¿ar tot nu puteam lucra, am dat vina pe Bianca. în cele din urmă am dat vina pe tine. însă vina era numai şi numai a mea. Nu aveam nevoie de pace şi linişte. Aveam nevoie să-mi amintesc principiul de bază al artei stradale. Libertatea.

- Arta pentru oameni, nu pentru elită.

- Exact. Munca unui mare artist stradal n-ar trebui să fie de un singur fel, să aibă un singur stil. Dar exact asta făcusem eu şi mă paralizase. Apoi ai apărut tu.

-Eu?

- Ai intrat în capul meu cu tot haosul şi toate complicaţiile tale. Prinse în mână bara celulei. Am vrut să dau înapoi, dar tot ce-mi doream era să te desenez. Era o nevoie compulsivă. Să te desenez pe tine, apoi pe Wren, apoi o piatră care mi-a atras atenţia lângă un fir de iarbă.

-Ai detestat desenele alea. De la primul până la ultimul. Deja eram într-o perioadă creativă dificilă. Desenele erau banale, comune. Frau frumoase.

Dar nu spuneau nimic ce nu fusese deja spus de mii , " îlinte de mii de alţi artişti. M-au speriat de de on d t nu mă puteam opri. Se îndepărtă de uşa

Tess îşi strânse mâinile în poală.

-Mă faci să par crudă.

-Am fost furios pe tine, spuse el încet. Cine erai tu să-mi spui de ce am nevoie?
Pleoapele lui Wren. începuseră să obosească. O strânse mai tare.
-M-am cufundat în autocompătimire şi m-am gândit la desenele alea. Cum nu aveau ce căuta în lumea mea. Cum le uram. Şi apoi, într-o noapte, asta a încetat.
-Nu le-ai mai urât?
-Am înţeles în sfârşit de ce eram obsedat de ele. Am înţeles că erau esenţiale pentru ceea ce vreau să creez acum.
- Războinica?
-Ea e trecutul. Mărimea, curajul ei. Ăsta e artistul care am fost cândva - şi sunt mândru că am fost aşa. Însă detaliile ascunse - imaginile din schiţe care sunt acolo şi pot fi văzute sau nu - ele reprezintă noul, reprezintă ce n-am văzut până acum. Imaginile mici şi ascunse arată subtilităţile vieţii, părţile pe care trebuie să le cauţi, ca să le vezi. Când ascund toate detaliile astea în concep-tele mari - simt cum îmi cântă inima.
Tess zâmbi.
-Mă bucur.
-Am atât de multe idei! Ce ai văzut azi... ăsta e doar începutul.
- Impresionant început. Şi nu ai făcut totul singur.
-Câţiva tineri artişti îmi erau datori.
Tess făcu un gest larg, cuprinzând celula.
-Ei par să o fi şters la timp, dar tu eşti după gratii.
-Nu-mi fac prea multe griji. îşi sprijini picioarele pe marginea toaletei. N-o să le ia prea mult timp oamenilor ca să-şi dea seama că am adus o grămadă de bani oraşului.

Tess încă se mai gândea la asta, când Ian continuă

;„în Tempest, Tennessee, sunt mai multe lucrări ale Ian North decât sunt în întreaga lume. Lăsă picioa- le # cada. Inca mai e mult de lucru şi va fi foarte areuje întreţinut, dar o sa merite. s

Atunci înţelese.

.Ai transformat oraşul intr-o atracţie turistică majoră ,Abia am început. Va fi o adevărată Mecca pentru toţi iubitorii de arta şi va da un impuls considerabil eco

Wren tresări în somn. Ian îşi aşeză uşor mâna pe pieptul ei.

- A fost totodată singurul mod la care m-am putut gândi ca sa-ţi transmit un mesaj suficient de mare ca să-l poţi înţelege.

Tess lăsă capul într-o parte. -Ai înţeles ce nu puteam. Ai văzut tot bagajul din trecut pe care încă-l purtam cu mine, tot ce-mi spusesem că lăsasem de ani întregi în urmă. Dar nu lăsasem, şi tu ai ştiut.

- Urmele căpătate în copilărie sunt adânci.

- Mult mai adânci decât voiam să recunosc. Când am plecat de lângă tine şi Wren, când m-am întors la viaţa mea de altădată... A fost atât de clar, încât nici eu nu aveam cum să nu văd cât îmi era de frică.

- O emoţie puternică.

-Puternică şi urâtă. Se apropie. Ai avut dreptate. Nu eram fericit când ţi-am spus că te iubesc. Eram speriat. Tu ai văzut asta. Mi-ai văzut laşitatea.

-Nu eşti laş. Ai fost un copil cu o brută în loc de tată, dar mai rău decât atât, ai avut o mamă pe care ai iubit-o ' e întorcea capul atunci când erai abuzat. Cum să mai ai **încredere** în cineva după toate astea, inclusiv în

Hâ^^e când te-am vJzut pe ^drăgăstos copilul adormit. Trebuie să-ţi spun clar că n-o să renunţ la ea. Tu eşti mama ei. N-o să las pe nimeni î' conteste asta. Dar este şi a mea. Şi, pentru că ai un simt al echităţii deosebit de dezvoltat, sunt sigur că o să ne descurcăm cumva, oricât ar fi de greu.

Din nou, nu înţelegea ce vrea să spună.

-Te referi la...

- O să fie complicat. înţeleg. Dar o să ne dăm seama ce e mai bine pentru ea. Pentru noi trei.

- Tu deteşti complicaţiile.

Ian râse sec.

-Tocmai aici e ironia. Tot încercând să mă ascund de complicaţii, am ajuns să pierd - ca artist, ca om. Viaţa n-o să se încadreze niciodată într-o formă geometrică exactă. Eu mai mult decât oricine ar fi trebuit să accept acest lucru cu mult timp în urmă. Viaţa va trece întotdeauna peste marginile ramei. O să cadă pe jos, o să se reverse în stradă. O să fie bine şi o să fie rău. Asta înseamnă să fii viu, să fii creativ, să iubeşti pe cineva.

-Adică ce ai spus înainte să pleci...? În legătură cu noi doi, cu faptul că suntem căsătoriţi...?

- Sunt un ticălos egoist, dar nu chiar atât de egoist încât să te ţin într-o capcană, spuse el, posac. Ştiu că sunt dificil, greu de suportat, şi nu pot să-ţi fac asta. Dar nu renunţ şi la Wren. Iar asta înseamnă custodie comună.

Tess sări de pe pat.

-Tu chiar încerci să te fofilezi din căsătoria asta? Şi asta face parte tot din marea ta epifanie artistică?

-Să mă fofilez? încerc să fac lucrul onorabil.

- Dându-mi papucii?

-Poftim? Te iubesc! Te iubesc mai mult decât am iubit vreodată pe cineva. Eşti deşteaptă, amuzantă, bună şi îngrozitor de perseverentă. Mă înţelegi aşa cum nu rn-a mai înţeles nimeni. Şi să nici nu începem să vorbim despre sex. Mi-ai întors întreaga viată pe dos. Mi-ai trimis

r

■nlv3 pe drumul pe careul căutam de când mă stiu. Tess.
1 cri o forţă de neoprit. ' „Atunci de ce vrei sa scapi de mine?

-Oh.

înghiţi. Avea dreptate. Fireşte că avea dreptate, lan aştepta. Tess se prăbuşi pe marginea patului şi-şi
frecă tâmplele.

– Cine e laş acum? spuse ea.

Tremurul infim al unui zâmbet îi atinse colţul buzelor.

– Sunt sigur că

Tess sări iar în gâtul lui.
ai motivele tale, zise el.
picioare şi-şi prinse mâinile pe după

/ k

vreau să scap de tine! exclamă el. Tu nu mă vre: pe mine! ^

Era uluită.

-De ce spui una ca asta?

-De ce nu? îţi place sexul, am înţeles. îti plac şi eu. Apreciez. Dar nu eşti îndrăgostită de mine.'

- Poftim?

Se întoarse cu spatele. -N-o S'O spun de două ori. Se băgă în faţa lui.

- Ai inhalat prea multă vopsea.

- Oare? Tonul lui certăreţ revenise, însă acum avea un substrat de durere. în toate certurile noastre, în toate discuţiile, în timpul partidelor senzaţionale de sex, nu ai spus niciodată că mă iubeşti.

- Ba sigur c-am spus. -Nici măcar o dată. -Nu ştii ce spui. -Nici o singură dată. -Dar... -Niciodată.

- Eşti sigur?

- Crede-mă. Sunt absolut sigur.Ian Hamilton North al patrulea, te iubesc. Te iubesc din toată inima. Nu o să încetez să te iubesc nici când o să fiu supărată pe tine, sau când o să fii tu supărat pe mine, sau când Wren o să fie supărată pe noi amândoi şi oamenii o să ne bată cu pumnii în uşă. Eşti un om bun şi fascinant, şi înfricoşător de deştept. Eşti ambiţios, şi ştiu că e ciudat să spun asta, dar, după Trav, eşti ceva ce înseamnă mult pentru mine. Şi chestia cu Trav...

Vocea i se pierdu.

- I-ar plăcea tare mult că te iubesc.

Zâmbi când văzu o lacrimă sticlind în ochii lui.

- Eşti al meu. E suficient de bine?

- Categoric este suficient de bine.

O sărută lung şi adânc până ce Wren, pe care o strângeau între ei, începu să scâncească.

Ian mângâie părul mătăsos al fetiţei, îşi trecu braţul liber pe după Tess şi-i zâmbi în colţul gurii.

- Dintre toate locurile din lume, nu m-aş fi aşteptat niciodată să-mi găsesc muza dansând în maiou şi chiloţi în vârful muntelui Runaway.

-Chiar sunt muza ta?

- Cine altcineva ar putea fi?

Wren scoase un chiţăit. Ian îi zâmbi.

-Tu eşti pe al doilea loc, iubito.

În clipa aceea, o imagine cu ei trei îi trecu ca o străfulgerare prin minte - Ian, Wren şi ea... toţi... toţi trei... în faţa căsuţei din copac. Dansând împreună.

Până la urmă însă, se pare că greşise numărul.

epik«

Bună, bunico Dee! Bună, bunicule Jeff! Sunt eu, $/ren! Dar presupun că mă vedeţi. Ştiu că sunteţi încă lecaţi în safari şi că nu o să aveţi Wi-Fi o vreme, dar fac înregistrarea asta cu telefonul lui tata, ca să vă aştepte când o să găsiţi Wi-Fi. întotdeauna rataţi atât de multe când plecaţi în câte o excursie şi mama şi tata au fost de acord că asta o să facă despărţirea mai uşoară.

După cum vedeţi, sunt în căsuţa din copac. Sincer, a trebuit să ies din casă. Gemenii se joacă de-a ninja şi aleargă pe peste tot şi l-au făcut pe Sfornăici s-o ia razna şi acum nu se mai opreşte din lătrat, şi tata ţipă la el să se oprească, şi mama vomită iar, aşa cum a făcut şi în primul trimestru de sarcină cu gemenii. Pun pariu că o

să fie o fată de data asta! Tata zice că noi nu avem o familie, avem o menajerie.

OK, şi au venit şi tâmplarii ca să lucreze la camera cea nouă. Tata zice că, dacă mai creşte mult, şcoala o să se transforme în universitate.

Ştiu că v-aţi făcut griji că mama munceşte prea mult, dar noile asistente de. la clinică îi sunt de mare ajutor. Şi mama lui Eli a început să vorbească ea acum cu adolescenţii, aşa că mama are mai mult timp liber.
Si mai ştiti că v-am spus că Savannah mi-a promis că mă lasă să fiu de faţă când o să nască? S-a întâmplat acum două zile. Zoro nu a vrut să intre, dar eu am intrat şi am putut să o ajut pe mama A fost superscârbos şi sunertare!
Cred că vreau să mă fac moaşa când o să
§ ^ Sau poate doctor. Sau poate pădurar. Nu vreau cresc, bau poa
{mwni face ¡ni
. k
un tablou sau o pictură murală sau una din instalaţiile lui uriaşe de lumini.

Nu pot să-i spun lui asta pentru că mă tem că l-ar îngrijora, dar cred că mi-ar plăcea să nu fie atât de celebru. Ştiţi, când mergem la New York uneori oamenii mă întreabă cum e să fiu fiica lui, chestie care e foarte jenantă. E doar tata.

încă un lucru care începe să mă enerveze... Ştiţi cum mamei şi tatei le place să-mi vorbească despre Bianca, mama care m-a născut, ca să nu o uit. îmi spun mereu cât de mult m-a dorit, cât era de artistică şi tot felul de chestii de-astea, bla-bla-bla. Dar nu sunt proastă şi-mi cam dau seama că a fost şi foarte fraieră. Poate că aflaţi voi mai multe despre ea când vă întoarceţi. Totuşi, sper din tot sufletul să arăt într-o zi aşa ca ea!

Ce voiam să vă mai spun? Eu, Zoro şi John ne ducem astăzi până la Eli. A spus că ne ajută să căutăm salamandre, dar a trebuit să-i promit că n-o să-i mai pun atâtea întrebări despre seara în care m-a răpit. Chiar dacă e adolescent acum, tot îl mai supără să-şi aducă aminte. Dar mie-mi place să aud detaliile. E supertare cât de curajos a fost.

Heather m-a invitat numai pe mine să dorm la ea diseară. întotdeauna creăm câte ceva şi facem yoga împreună, dar trebuie să am grijă când mănânc la ea, pentru că nu ştii niciodată cu ce-o să te servească.

Phish merge la întâlniri cu o doamnă cu care i-a făcut cunoştinţă Miss Kelly, dar ea nu e prea încântată de The Dead, aşa că Phish nu crede că o să dureze.

Miss Kelly a deschis un birou mai mare în Knoxville, dar vine acasă aproape în fiecare weekend ca să stea cu domnul Brad. Lumea de la Hornul Spart vorbeşte mereu despre cum sunt căsătoriţi, dar nu tocmai căsătoriţi, aşa că am întrebat-o pe Ava ultima oară când a venit în vizită din Atlanta şi ea mi-a spus că tatăl ei este îndrăgostit nebuneşte de mama ei, dar mamei ei îi place să

independentă. Chestia asta m-a cam d
că **am stat** de vorbă cu mama asea/şi a
£b .decenu^aş, ea sa fie independenta, asa ca **Mi** selty
Şl **ea** mi**-a** spus ca tata îi face inima să-i cânte. **Tata .**
aU**ato_şi** a ridicat-o de pe canapea şi a început să o sărut**e**:
şi gemenii au început să alerge în jurul lor, şi Sromaici **a** început să latre, şi apoi mama a dat muzica rare şi an fost şi voi pe-aici când s-a mai întâmplat asta aşa că ştiri foarte bine ce a trebuit să facem. Chiar dacă plouai A trebuit să ieşim cu toţii afară şi să începem să dansăm!

Pa! De-abia aştept să vă întoarceţi.

Oh, şi încă ceva. Sper să nu ne vadă cineva vreodată dansând aşa, pentru că e superpenibil.